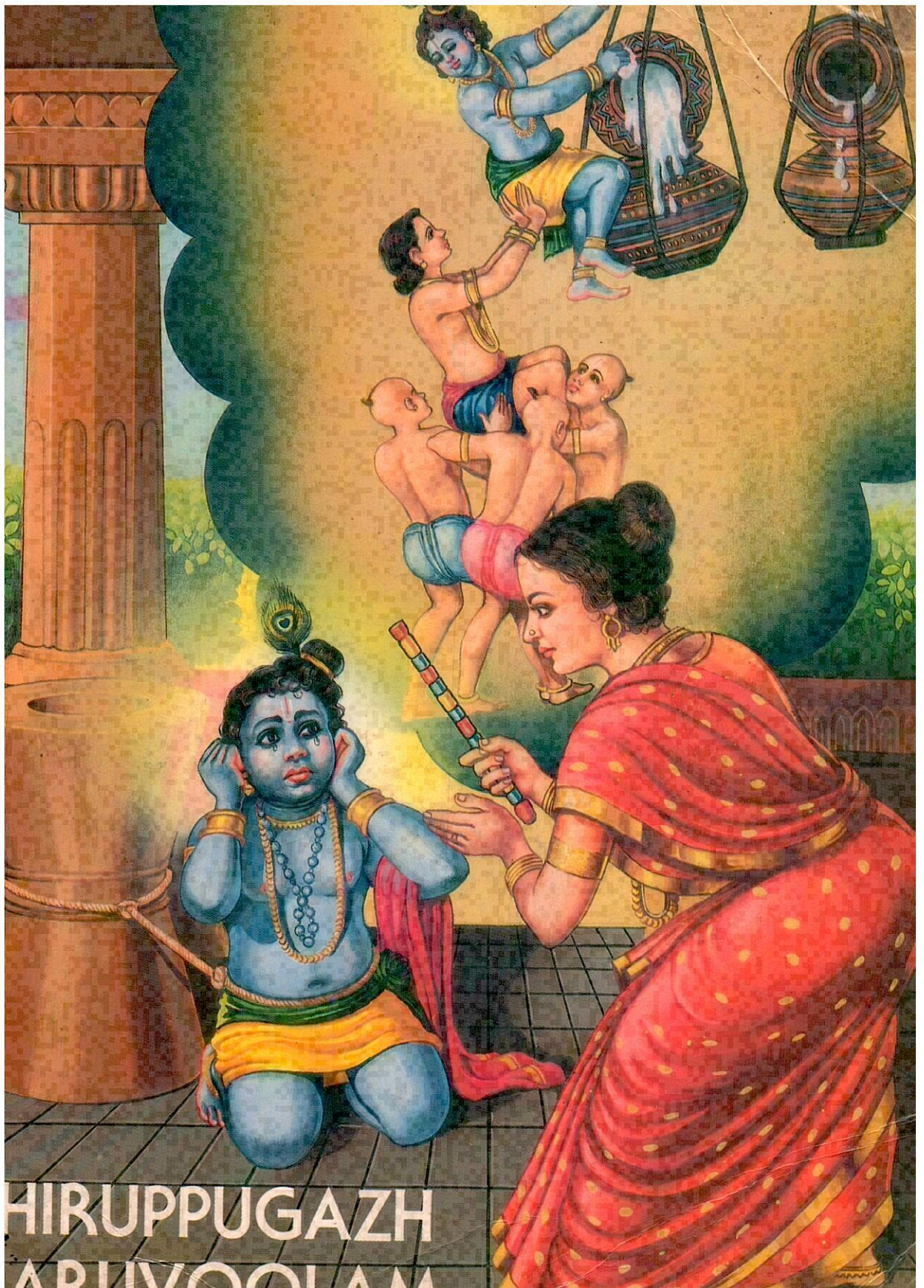

HIRUPPUGAZH
ARIVOLAM

HIRUPPUGAZH

ஓம் முருகா

‘கடலுலகினில் வரும் உயிர்படும் அவதிகள்
கலகமினையதுள கழியவும் நிலைபெற
கதியும் உனது திருவடி நிழல தருவதும்
ஒரு நாளே.’

— Space Donated by A Well Wisher —

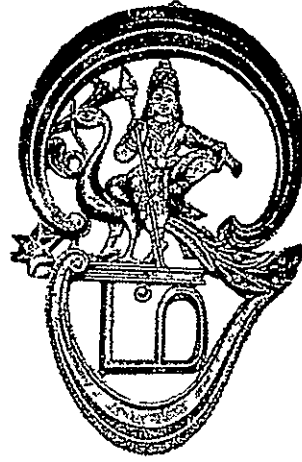
தீருப்புகழ் அன்பர்கள்

(கருநாடக மாநிலம்)

(பதிவுற்து. 340, பஸ்தத எனகளேவ, புதுடி-லலி - 110 057)

தீருப்புகழ் வைபவம், 1988

சிறப்பு மலர்

தீருப்புகழ் கருவூலம்

விழாக் குழுவினர்

28/1, 14 'A' கராஸ, 11-வது மெயின்,

மல்லேஸ்வரம், பெங்களூர் - 560003

ॐ

॥ श्री गङ्गेरी श्रीजगद्गुरुसंस्थानम् ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्रजकाचार्यवर्य पदवाच्यप्रमाणपारावारपारीण मननियमासन-
प्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाध्यव्याङ्गयोगानुष्ठाननिष्ठ तपश्चक्रवत्य नाद्यविच्छिन्न
श्रीशङ्कराचार्यगुरुपरम्पराप्राप्त षड्वर्शनस्यापनाचाय व्याख्यानसिंहासनाधीश्वर सकल
निगमागमसारहृदय साख्यत्रयप्रतिपादक वैदिकमार्गप्रवक्तक सर्वतन्त्रस्वतन्त्रादिराजधानी-
विद्यानगरमहाराजधानीकण्टिकसिंहासनप्रतिष्ठापनाचाय श्रीमद्राजाधिराजगुरुभूमण्डलाचार्य
ऋष्यशृङ्गपुरवरपाशिवर तुङ्गभद्रातीरवासि श्रीमद्विद्याशङ्करपादपदमाराधक श्रीजगद्गुरु
श्रीचन्द्रशेखरभारतीस्वामिगुरुकरमलसम्पन्नत

॥ श्री जगद्गुरु गङ्गेरी श्रीमदभिनवविद्यातोयस्वामिनि ॥

तिरुप्पुहृद्वैभव-व्यवस्थापक-रक्तन्दस्वामिभक्तजनैः च नारायणस्मरण-
पूर्वकं विरचिता आशिषः समुल्लसन्तु ।

रक्तन्दस्वामिपरमभक्त श्रीमद्रुणगिरिनाथ भगवन्तः कर्तिकेय मधुरैः
द्रविडभाषागीतपदैः परमथा भक्त्या अरुन्वीत् । तामिच्च तिरुप्पुहृद्वनाम्ना
द्रविडदेशेषु सुप्रचलितैः तेषां परिचयेन भगवन्ते कर्तिकेये हृद भक्तिदेवैः
सद्गुरुवरेण्य आदरः सम्पद्यते । रक्तन्दस्वामिभक्त श्रीराधकार्य द्राघीयसा
अनेहसा स्वयं तामि पहाणि परिशील्यन् रक्तन्दमुपाभा पवित्रं जीवितं
निर्वर्त्यन् अद्यानपि भक्तिपथे प्रवर्तयन् सर्वत्रापि श्रीगद्रुणगिरिनाथीय -
रक्तन्दकीर्तनानि प्रसारयति । श्रीराधकार्य-पर्यवेष्टने रक्तन्दभक्ताः समवेत्य
नेगल्लुनगरे तिरुप्पुहृद्वैभवोत्सवं महता वैभावेन उत्साहेन भक्त्याच
प्रवर्तयित्यतीति विदित्वा नन्दने बहम् । आशीरगहै च अयमुत्सवः
भक्तजनानन्दसंदायकः समभिवर्धितो भक्ताश्च रक्तन्दगुरुं श्रीयासि
कभेरमिति ।

विभव आषाढ कृष्ण तृतीया, भाद्रपद १३७३ ॥ ७ ॥
शृङ्गेरि.

इति ॥ राधकृष्णम्
विद्यातोयः

ஸ்ரீ சந்தரமௌஸீசுவராய நம

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு

**ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ மடம் ஸம்ஸ்தானம்,
காஞ்சிபுரம்.**

தலைமை அலுவலகம் 1, சாலைத்தெரு, பெரிய காஞ்சிபுரம்-631 502

பாவதி பாலனும் முருகனை செம்மான மகளைத் திருடும் திருடன் எனவும், பிறவான—இறவான, உருவாய—அருவாய, உளதாய—இலதாய, மருவாய—மலராய, மணியாய—ஒளியாய, கருவாய—உயிராய, , கதியாய—விதியாய எனப்பலவேறு விசேட நிலைகளிலும் கண்டுக்கொள்ளும் தனிப்பெரும் பேறுபெற்ற மகான அருணகிரிநாதர்

அவரது திருப்புகழின் மூலம் அமைதி கதும்பும் பெருவாழ்வான்கும் மன நிலையை வளரக்கும் முயற்சியில் வெள்ளி விழா கண்டுள்ள “திருப்புகழ் அனபர்கள்” என்ற அமைப்பின் பங்குநீர்க்கிளையினா மருத்துவ உதவி போன்ற பொதுமக்கள் தொண்டு களிலும் முனைவது இறையருள் கூட்டுவதேயாகும்

இவர்கள் இரண்டாவது முறையாக பங்களூரில் செப்டம்பர் 2-3-4 தேதிகளில் இப்பணிகளுக்கான மூலதனம் தேடும் வகையில் நடத்தவிருக்கும் “திருப்புகழ் வைபவம்” என்ற நிகழ்ச்சியும், அது தொடர்பாக வெளியிடயிருக்கும் “விசேஷ மலரும்” மக்கள் மனத்தில் பகதியின் பெருமையையும் பரமனின் அருளையும் திருப்புகழின் தனி வலிமையையும் ஆழப்பதிய வைப்பதில் வெற்றி பெறுவனவாக அமைந்திடவும் இப்பெரும் பணியில் ஆஸ்திக அனபர்கள் தங்களாலியன்ற வகைகளிலெல்லாம் உதவிகள் பலவும் புரிந்து ஸ்ரீ வள்ளி தேவசேனாஸமேத ஸ்ரீஸுபரஹ்மணய ஸ்வாமியின் அருளுக்குப் பாததிரர்களாகவும் ஆசீர்வதிகின்றோம்

நாராயண ஸமருதி.

राष्ट्रपति
भारत गणतन्त्र
PRESIDENT
REPUBLIC OF INDIA

புது தில்லி
ஆகஸ்ட் 22, 1988

காநாடக மாநில திருப்புகழ் அனபாகள சார்பில், செப்டம்பர் மாதம் 2-ஆம் தேதி முதல் பெங்களூரில் திருப்புகழ் வைபவம் நடத்தவிருப்பதறிந்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் விழா சிறப்புற நிகழவும், விழாவினை யொட்டி வெளியிடவிருக்கும் மலர் பொலிவுடன் விளங்கவும் எனது மனமுவந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

 வைங்கட ராஜன்

(ஆர். வெங்கட்ராமன்)

GOVERNOR
KARNATAKA

RAJ BHAVAN
BANGALORE-560 001
14th July 1988

MESSAGE

I am happy to know that Thiruppugazh Anbargal of Karnataka Region, Bangalore, an Association of devotees is organising its Second 'Thiruppugazh Varbhavam' at Bangalore during the first week of September 1988

I have much pleasure in extending my good wishes for the success of the Celebrations

(Sd) P VENKATASUBBAIAH
Governor of Karnataka

CHIEF MINISTER'S SECRETARIAT

VIDHANA SOUDHA, BANGALORE-1

DATED 26th August 1988

M E S S A G E

Chief Minister is glad to know that Thiruppugazh Anbargal (Regd), Karnataka Region, Bangalore is organising the second Thiruppugazh Vaibhavam from 2nd September, 1988 at Bangalore. Hoping that the celebrations will help in further popularising the Thiruppugazh prayer movement, he extends his best wishes for success of the same.

(Sd) **H CHITTARANJAN**
Officer on Special Duty to Chief Minister

வணக்கம்

உமலும் விருப்புடன் ஓதும் பலசவலைக் கலைதேடி ஒரு பயனைத் தெளியாது விழியாமல் அறுமுகவன் பதம் நாடி உருகி உளத்து அமுது ஊற ஆண்டவன் அருள் பெற்ற அருணகிரி வளளவின் திருப்புகழ் பாக்களைப் பாடி, பரவிப் பரப்பும் பணியே பணியாகக் கொண்டுள்ள “திருப்புகழ் அன்பர்கள்” அமைப்பு முப்பது ஆண்டுகளைக் கடந்து நிற்கின்றது.

பாரத தேசத்தில் மட்டுமல்லாமல், உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழன்பர்கள் அனைவரும், ஆவத்தோடும் ஆசையோடும் திருப்புகழ் பாக்களைக் கற்றுக்கொண்டும், கூட்டுவழிபாடாகப் பாடிக்கொண்டும், அதன் மூலமாக தெய்வீக வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் அது ஆண்டவன் ‘திருப்புகழ் அன்பர்களை’ ஒரு கருவியாக வைத்து செய்து கொண்டிருக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற செயலாகத்தான் கருதவேண்டும்.

1983ம் வருடம் டெல்லியிலே நடந்த வெள்ளி விழாவை அடுத்து 1988ல் பெங்களூரில் திருப்புகழ், ஆணமீக வாழ்க்கைக்கும், கூட்டுவழிபாடாக உலக அமைதிக்கும் செய்து வரும் சேவையை உலகமறியச் செய்ய மேற்கொண்ட தொண்டே “திருப்புகழ் வைபவம்” என்ற இந்த விழா

இந்த விழா இனிது அமைய அனபர்களுக்கு ஆசி கூறியும், அழைப்பை ஏற்று அறுமுகவனின் அன்புப் பணியாகக் கொண்டு விழாவுக்கு வருகை தந்தும், கருத்தரங்கிலே பங்கு கொண்டும், இயல் இசை ஓவியம், தத்துவம், கவிதை, அச்சுக்கலை முதலிய பல வேறு துறைகளிலே பங்கு கொண்டும், “ திருப்புகழ் கருவூலமாக ” இந்தச் சிறப்பு மலரை மணமுள்ளதாகக் கிடைத்தலாண்டவனை திருப்பாதங்களிலே சமர்ப்பிக்க உதவிய பெருந்தகையாளர்களுக்கும், ‘விழா’ சிறப்பிக்க பல்வேறு வகைகளில் துணைபுரிந்த பேரருளாளர் அனைவருக்கும் “ திருப்புகழ் அனபர்களின் ” நன்றி உரித்தாகுக

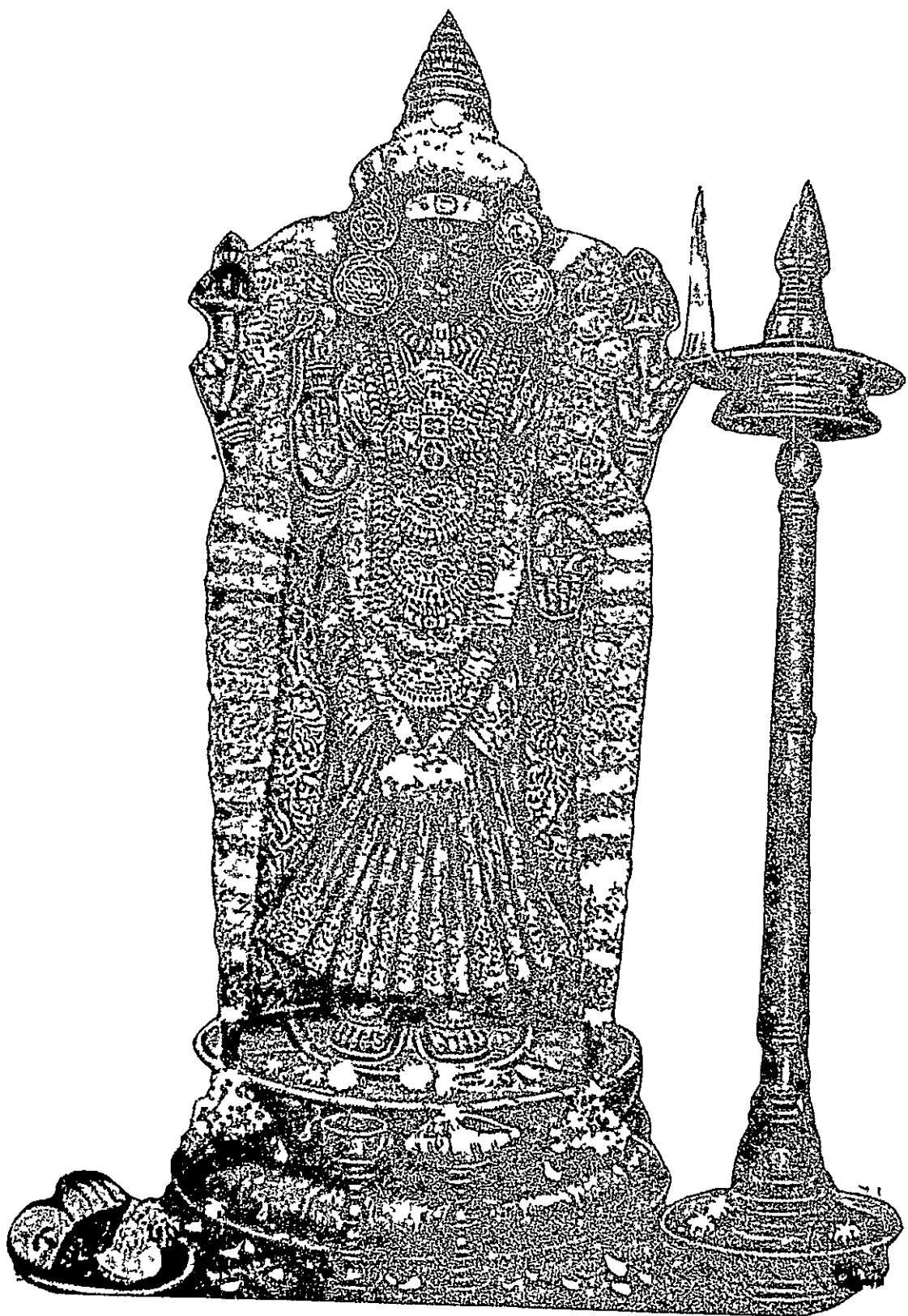
“ திருப்புகழ் அனபர்களின் ” இந்த அன்புத் தொண்டு மேலும் தொடர், சங்கரி மனங்குழைந்துருக முத்தந்தர வரும் செழுந்தளா நடை சந்ததி சுகம் தொழும சர்வணப் பெருமாளின் அடி பேணி அவசமர்கி உருகும தொண்டார்களுடன் ஒன்றாகி வினாயாடி அவிரோதியாய் அன்பின் அடிமையாகும் முன்றிமை ஒன்றை அருள் செந்திலாண்டவனை இறைஞ்சுகின்றோம்

பெங்களூர்

2-9-1988

திருப்புகழ் அனபர்கள்

DEDICATION

The Thiruppugazh hymns of Saint Arunagirinathar occupy a unique place in the sacred music of the Tamils. Shri Arunagirinathar, who lived in South India about 600 years ago, composed thousands of songs in praise of Muruga or Subramanya. His songs also pay handsome tributes to all the principal deities of the Hindu pantheon. Besides Thiruppugazh, his other hymns can be classified under the eight headings of Kandar Anubhuti, Kandar Alankaram, Kandar Andhadhi, Mayil Virutham, Vel Virutham, Seval Virutham, Thiruvaguppu, and Thiru Ezhu Kootirukkai. All the songs, using a beautiful mixture of Tamil and Sanskrit, abound with details of Hindu philosophy, religion, and mythology. In addition, the Thiruppugazh hymns constitute a treasure-house of rhythmic intricacies and continue to provide important material for research in Indian classical music.

The Thiruppugazh movement initiated by Shri A.S. Raghavan more than three decades ago, around 1958 to be precise, has grown in tremendous proportions. The activities today have crossed the borders of the country and are taking deep roots in distant foreign cities like Toronto in Canada, Penang in Malaysia etc. Devoted members with or without formal music background have ventured to conduct free classes to spread and popularise Thiruppugazh and other compositions of Saint Arunagirinathar. Within the country, the group has a large following in almost all the metropolitan cities like Bangalore, Bombay, Calcutta, Delhi and Madras. Certain remote towns like Kalpakkam and KGF are also on the map of our group.

A highlight in the Thiruppugazh movement was the celebration of the sixth Birth Centenary of Saint Arunagirinathar in 1975 throughout India, including the release of a Postage Stamp in honour of the Saint. The group celebrated its Silver Jubilee in 1983 on a grand scale at Delhi. Another significant milestone in the course of our movement has been the formal registration during August 1987. Nevertheless, the undercurrent and the informal spirit and mutual affection of the group continues under the formal set up. The main objective of the group is to spread Love and Avirodha amongst humanity through practice of divine life through Thiruppugazh. Gradually we also wish to make a start in contributing towards meeting the more transparent needs of the masses in education, medical care etc.

Shri A S Raghavan has been propagating Thiruppugazh for the past thirty years. He has so far set to music more than 500 of the Saint's compositions using more than 100 different Carnatic ragas. He has also set to music Abhirami Andhadhi, Abhirami Padigam, etc. Connoisseurs opine that, in the rendering of Thiruppugazh, no one has given the same respect to the "Chandam" (metre) that is ingrained in the verses, as Shri Raghavan has done. It is to his great credit that he has tuned even songs like "Thiru Ezhu Kootirukkal", "Vel Virutham", "Mayil Virutham", etc. which have no inherent "Chandam" in them, to great music in appropriate talas.

Apart from encouragement from veteran artists like Devakkottai Sundaraja Iyengar and Ramnad Easwara Iyer, Shri Raghavan's Thiruppugazh propagation has received blessings from many eminent spiritual leaders. Examples are the title "Thiruppugazh Thondan", awarded to Sri Raghavan by His Holiness Jagadguru Sri Sankaracharya of Sringeri and the title "Bhaktha-Rathna" conferred by Swami Chidanandaji Maharaj, Head of the Sivananda Ashram.

Shri A S Raghavan visited London during 1980 and USA & Canada recently during April/June 1988 at the invitation of like-minded devotees there. The fact that one of his disciples, Shri R Venkataraman of Bangalore was also invited by devotees in Malaysia during the last Thai Poosam festival during January 1988 speaks for the effective impact of Shri Raghavan's school of Thiruppugazh singing.

The singing of Thiruppugazh in many parts of India as well as in other cities of the world owes much of its present status to Shri A S Raghavan reverently called 'Guruji' by his disciples and admirers. We in Karnataka consider it as our great fortune that 'Guruji's' Sashti Abda Poorthi was celebrated at the Holy Sringeri on the 31st Aug and 1st Sept following which the present Vaibhavam has been organised at Bangalore on the 2nd, 3rd and 4th Sept 1988 primarily to avail of the benefit of the mass congregation of Thiruppugazh Anbargal in Karnataka.

Hence we in solemn gratitude to Guruji for having inducted us into this Divine life, respectfully dedicate this souvenir and the Vaibhavam to
"Guruji Shri A S Raghavan"

28/1, 14th A Cross
11th Main, Malleswaram
BANGALORE 560 003

Date 2nd Sept, 1988

CELEBRATION COMMITTEE

Thiruppugazh Anbargal (Regd)

(Regd Off 340, Basant Enclave, New Delhi-110 057)

LIST OF OFFICE BEARERS AND MEMBERS OF THE EXECUTIVE COMMITTEE

President	Shri A S Raghavan
Vice-President	Shri S B Subramanian
Secretary	Shri G Krishnan
Joint Secretary	Shri G V Nilakantan
Treasurer	Shri N Ramamurthi
Members	Shri A Natarajan, Shri G Sundaram Shri K Lakshminarayan Smt Lakshmi Kumari, Smt Jaya Ramachandran
Regional representatives	Shri R Venkataraman — Karnataka Shri S K Ramanathan — Madras Shri A S Subramanian — Bombay

REGIONAL COMMITTEES

	Karnataka	Bombay	Madras
Chairman	R Venkataraman	A S Subramanian	V Ramaswami Iyer
Vice Chairman	R Lakshmanan	G Balasubramaniam	R Sundaram
Secretary	S G Ramakrishnan	K R Balasubramaniam	D Santhanam
Treasurer	T S Narayanan	K Venkataramani	Smt Indira Krishna- moorthi
Members	K Thiagarajan S Raghavan Smt Leela Narayanaswamy V M Viswanthan	K R Krishna Moorthy H S Hariharan Smt Kalyani Raghavan T P S Nathan	N Subramanian S K Ramanathan Smt Alamelu Chandramouli T K Balasubramanian N S Mani (Co-opted) Smt Lalitha Srinivasan (Co-opted)

THIRUPPUGAZH VAIBHAVAM 1988

venue **Sri Rama Bhajana Sabha Hall**
East Park Road, Malleswaram, Bangalore-3

Friday, the 2nd September 1988

Morning PROGRAMME

- 5-00 a m Ganapathi Homam
6-00 a m Subramanya Sahasranama Archana
Evening
5-30 p m Mangala Isai (Nadaswaram)
6-00 p m Invocation
6-10 p m Welcome Address by President Shri A S Raghavan
6-20 p m Secretary's Report by Shri G Krishnan
6-30 p m Inauguration by Shri A R Somnath Iyer, Former chief Justice
6-40 p m Release of Commemorative Souvenir
6-45 p m Keynote address by Pulavar Keeran
7-45 p m Concluding Remarks by Shri A R Somnath Iyer
8-00 p m Vote of Thanks

Saturday the 3rd September 1988

Morning SEMINAR

Chaired by Pulavar Keeran

- 8-30 a m Prayer
8-35 a m Welcome Address
8-40 a m Introduction by Pulavar Keeran
8-45 a m Seminar Lectures

Time	Speaker	Topic
8-45 a m	Pulavar Chidambaram Swaminathan	Pranava Peruman
9-30 a m	Dr Mangalamudaiyar	Arunagiri Arulamudam
10-15 a m	Shri T S Parthasarathy	Thiruppugazhal Chandam
11 00 a m	Pulavar Keeran	Iruppu Aval
11-45 a m	Views and Reviews	
12-45 p m	Vote of Thanks	

Saturday the 3rd September 1988

Evening .

BHAJAN

- 2-00 p m Mathar Bhajan Mandalī, Bangalore
2-30 p m Valli Devasena Mathar Sangham, Bangalore
3-00 p m Adiyar Thirukootta Irai Panī Manram, Madras
4-15 p m Thevara Thiruppugazh Arutpa Sabha, Bangalore
4-45 p m Om Pañchalī Bhakthananda Thiruppugazh
Sabha, Bangalore
5-15 p m Murugan Thiruvarut Sangham, Madras
6-30 p m Vallimalai Swami Satchidananda Thiruppugazh
Sabha, Madras
8-00 p m Santhi Geetham

Sunday the 4th September 1988

Morning

- 7-30 a m Mass offering of Saint Arunagirinathar' s
compositions at His Lotus Feet by
Thiruppugazh Anbargal led by
Shri A S Raghavan
1-00 p.m Mass offering of Saint Arunagirinathar's
compositions at His Lotus Feet by
Thiruppugazh Anbargal led by
Shri A S Raghavan
1-00 p m Maha Deeparadanai

Evening

Valedictory Programme

- 5-30 p m Invocation
5-35 p m Welcome address by Shri R Venkataraman, Convenor,
Celebration Committee
5-45 p m Presentations and Felicitations
6-00 p m Valedictory address by Sri R Venkatasubbiah His
Excellency the Governor of Karnataka
6-15 p m Tala Vadya concert by Shri T A S Mani and Party
6-45 p m Vote of thanks

‘ஓம் சரவணபவா’

“ஆடும், பரி, வேல, அணிசேவல எனப்
பாடும் பணியே பணியா அருளவாய்!
தேடும் கயமா முகனைச் செருவில
சாடும் தனி யானை சகோதரனே”

“முருகா வடாக்கிரா சரவணா காததிகை
முலை நுகா பாரத்திபா, என்று பாடி,
சிவஞான முகதி பரகதியும், சகல
சௌபாகயமும், நினைத்த காரியம்
அனுசூலமும், வேண்டுபவா
வேண்டுவனவும் பெற,
திருப்புகழ் அனபாகளுக்கு என்றும்
‘குருகுஹனாய் அருளவாயே’

- ஓர் அனபா -

சொல்லும் பொருளும்

1	கைத்தலம் நிறைகனி - ரா கணபதி	1
2	திருப்புகழில் குருப்புகழ் - அருடகவி தவத்திரு ஸாதுராம ஸ்வாமிகள்	13
3.	எளியவழி - திரு முருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்	18
4	இடம் கடந்த மயில - வாகீச கலாநிதி ஸ்ரீ கி. வா ஜகந்நாதன்	20
5.	சணமுகன் எண் கூற்றிருக்கை - தவத்திரு முருகதாச சுவாமிகள்	27
6	அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழும் - T S பாரததசாரதி	31
7	வாககிறகு அருணகிரி - டாக்டர் R ராமசேஷன்	39
8	அடியாட்சிநதை வாரிஜ நடு - வலையப்பேட்டை ரா கிருஷ்ணன்	48
9	நித்ததவம் பெறப் பகாந்த உபதேசம் - திருப்புகழ் அடிமை S. நடராஜன்	49
10	திருப்புகழாற்றுப்படை - மு அருணகிரி	55
11	கலியாண சுபுத்திரன் - திருப்புகழ் மணி T M. கிருஷ்ணசாமி அயயா	59
12	திருப்புகழ் அமிர்தம் - டாக்டர் ஆ, மங்கலமுடையார்	64
13	அருடசெலவா அருணகிரிநாதரும் கிளியும் - குக திரு. குகதாசன்	67
14	திருப்புகழில் இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம் - ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி ரமணன்	74

15	திருப்படித் திருவிழா I S, நாராயணன் - K. S. சுப்பராமன்	79
16	திருப்புகழில் திருமுருகாற்றுப்படை - Dr. P. G. K. ரங்கரத்னம்	82
17	அழுதிடும் கோபாலகிருஷ்ணன் - அட்டைப்பட்டு விளக்கம்	86
18	கந்தனைப்பாடும் கீதம் - வாங்கல முதலு	89
19,	வேறென்னவேண்டும் - துறைவன்	90
20	அருணகிரியார் ஒரு சமாதான தூதர் - சிரவையாதீனப் புலவர் கி இராமசாமி	92
21,	திருப்புகழில் காயத்ரி - T S நாராயணன்	94
22	நாகா வழிபாடும் நாகசுப்ரமணியரும் - T S நாராயணன் & K S சுப்பராமன்	96
23.	திருப்புகழ் திருமுருகநாமம் நூற்றியெட்டு (தொகுப்பு) - பாநு பஞ்சாபகேசன்	104
24.	திருப்புகழ் ஒரு எழுத்தாளர் பார்வையில் - சுஜாதா	108
25	அநுபவ அறிவைப் பெற - ஆசி விசுவநாதன்	110
26	ஆதிசங்கரரும் அருணகிரிநாதரும் - எஸ் ஜி ராமகிருஷ்ணன்	112
27	கடல் கடந்த திருப்புகழ் : (i) இலண்டன் சென்ற திருப்புகழ் (G. கிருஷ்ணன்) (ii) கடல் கடந்த திருப்புகழ் (ஸ்ரீமதி தாரா கிருஷ்ணன்) (iii) Thiruppugazh Travels Abroad (R. வெங்கட்ராமன்)	121 125 131
28	அருணகிரியாரின் ஓரே அம்பு - புலவர் கீரன்	133

வேலும் மயிலும் துணை

‘கைத்தலம் நிறைகனி’

நா. கணபதி

“கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவலபொரி
கப்பிய கரீமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்;
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரனமகன்
மறபொரு திரள் புய மதயானை
மததள வயிறனை உத்தமி புதலவனை
மட்டவிழ மலாகொடு பணிவேனே,
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதலவோனே
முபபுர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுபரீர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை யிபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமானே”

மணம் அருள் பெருமாள்-திருக்கலயாணம் செய்து வைத்த தேவதேவன் இந்த மணம் அருள்வதற்கு அதிகமாக எந்த அருளும் எவரும் செய்ய முடியாது ஞான முருகனை கருணை வளளியுடன் மணம்கொள்ள வைத்த பிரம்மசாரித் தெய்வத்தைத் துக்கிக் கிருா, சொல்லுகும் பொருளுக்கும் திருமணம் செய்வித்துக் கவிதை பெறு-விழையும் அருணாகிரிநாதா, முருகனொருவனையே “பெருமானே” என விளிப்பவா, இங்கு அவனுக்கு மூத்தவனை அப்படி வாயார அழைத்து மகுடம் குட்டுகிருா- “பக்கஸ்ர விசிதரமணி”, “உமபா தரு” ஆகிய பாடல்களிலும் விககினை சமாததனே அருணாகிரியின் அருமைப் “பெருமாள்” ஆகிருள்

இந்தப்பாடலில் எத்தனையோ அழகு கள், புதுமைகள், சிந்தனைமணிகள் ஒரு சில பார்ப்போம்.

முதலில் திருப்புகழுக்கே உரிய சந்த அழகைச் சொல்லுங்கள் மூன்று-நான்கு உயிரெழுத்துக்களாக (1) “கை-த-ல, நி-றை-க-னி, (2) அ-ப-மொ, ட-வ-பொ-ரி” என்று சீர பிரிவதே ஓர் அபார ஆட லழகைத் தருகிறது ஆடலுக்கேயான ஷேதரகஞா பதம் போன்றவை இப்படி மூன்றும் நான்கும் சேர்ந்த ஏழு அக்ஷர மிசரசாபுவிதான இருக்கும் லய ஸௌந்தர யத்திற்கும் பெயரெடுத்த சியாட சாஸ்கிரி கிருதிகளிலும் சாபுதாளம் வெகுவாக இடம் பெறுவது நாததன் கணபதியாக விகன சமாததனை ஆடிவரச் செய்கிறது, ஆரம்பத் திருப்புகழ் ஏழக்ஷரச் சீர் ஒவ்வொன்றிலும் முதலக்ஷரத்தை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வரு வதில் தானாகவே மிருதங்க திமுகிமுப்பு முழங்குகிறது இதற்குப் பொருத்தமாகப் பாட்டுடைத் தலைவனையே “ம த த ள வயிற” னுக்க காட்டுவது அபார அழகு!

சொல்லழகு, பொருளழகுக்குத் தொடக் கத் தொடரான “கைத்தல நிறைகனி”

(1) “வரிககலையின்”

பற்றியே எவ்வளவோ சொல்லலாம் ஒன றேயொன்றை இங்கு சொல்லி, வேறு சில வற்றைப் பின்னால் பார்ப்போம்

“கைமேல பலன் தருவது திருப்புகழ்”, என்று கூறும்ல கூறுவதாகக் “கைத்தல நிறைகனி” எனப்பதாதத் தொடங்கியிருக் கிருா! அததியின் அத்தத்திலுள்ள பூண பலம்! பலம் எனப்பதைத்தான ‘பலன்’ என கிறோம் பலம் எனப்பது பழம் வித் து விருக்ஷமாவதன் முடிவாய் பலன் அது தான் பிறவியின் பெரும் பலன் அல்லது பயன், மோக்ஷம் பூண நிலையான அதுவே ‘நிறைகனி’ ‘முத்திக்கொரு வித்து’ விருக்ஷமாகி அதில் விளைந்த அத வைதப் பழம்

திருப்புகழானது இந்த மோக்ஷ மகா பலனைத் தருவது, தமிழ்ச்சொல் மலர்கள் கொண்டு அருணாகிரி முருகன் புகழை விரித் திருப்பது, அச்சொல்-மலரும் தானாக உதிராநது பின் மோன ஞானப்பதத்தை விளைவிப்பதற்குத்தான என்ற உணர் வோடு திருப்புகழைப் பாராயணம் செய் கால முருகன் பெரிதும் உவகை கொள் வான் அருணாகிரியே இப்படி அறுகி யிட்டுக் கூறியிருக்கிருா

“விரித்தருண் கிரிநாத னுரைத்த-

தமிழெனுமாலை

மிகுத்த பல முடனோத் மகிழ்வோனே (1)

மோக்ஷானந்த ரஸம் செறிந்த அந்த ‘மிகுத்த பலம்’ தான் இங்கே விநாயக ஸ்துதியின் ஆரம்பமாயுள்ள ‘நிறைகனி’ தொடங்கும்போதே முடிந்த முடிவான பயனைச் சொல்வது அசாதாரணமாதானே!

முருகனிடமே மனசு சிறப்பாக உரு கியவா அருணாகிரி எனருஜம் அமழிகை,

சூர்வரன், திருமால் ஆகியவர்களையும்
ஏராளமான பாடல்களில் தாராளமாக
வாணித்து அவர்களது மகிமைகளையும்,
(அவர்களிடம் தனது கனிந்த பக்தியையும்
அவா வெளியிட்டிருப்பது அன்பர்கள்
அறிந்த விஷயம் கணநாதனையும் இவ
வாறே பல பாடல்களில் ஏத்திப் போற்றி
யிருக்கிறார்

குழந்தையாக அவனுக்குச் செல்லம்
கொடுத்துக் “குட்டிக் கரிமுகன்”, கொச்சை
கணபதி” (2) என்பாரா குண்டுக்
குழந்தை மொக்குவதற்குப் படையலான
பட்டியல் படைப்பாரா? நிவேதனங்களை
அவா பாட்டுக்கு அடுக்கிக்கொண்டே
போவாரா?

“இக்கவரை நற்கணிகள் சாககரை
பருப்புடனெய்
எடபொரிய வற்றுவரை இளநீாவன
டெச்சில் பயற்பபவகை பச்சரிசி
பிட்டுவென
ரிப்பழமிடிப் பலவகை தனிமூலம்
மிகக் அடிசிறகடலை --- (3)

“அவரைவொரி யெடபயறு துவரை அவல
சாககரையொ
டமுது செய்யு (4)

அந்தச் செல்லக் குழந்தையே பிறவி
நோய் தீர்க்கும் - வரப்பிரஸாதக் கருணைப்
பெருங்கடவுள் என்றும், படையல்களை
மொக்கிய அந்த உதரம் பாஞ்சு பௌதிக
சரீரமன்று, அவன் சினமயத்தொப்பை
யன் என்றும் வழுத்தவாரா

“கருநோய் றுத்தெனது மிடிதூள்
படுத்திவிடு

கரிமாழு கக்கடவு ளடியார்கள்
கருதாவ கைக்குவர மருள்ஞான
தொப்பை” (5)

ஆணைக்கா என்றும், கஜாரண்யம் என
றும் புகழ்கொண்ட அப்புத்தலத்தில் ஆணை
முகத்தப்பனை எப்படியெல்லாம் அருணகிரி
பாடியிருக்கிறார்?

“குஞ்சர மாமுக விககி நபரபு
அங்குச பாசக ரபரசித்தனொ
கொம்பனம் கோதரன முககண்விகரம்
கணராஜன்
குமபிடு வாரவினை பற்றறுப்பவன்
எங்கள் விநாயகனக்கா பெற்றருள்
குன்றைய ரூபகற்பகப்பினை” (6)

இங்கே “எங்கள் விநாயகன்” என்று
தமிழில் சொல்பவா, இன்னமும் நெருக்க
மான தனியுறவு கொண்டாடிக்கொண்டு
“மம விநாயக” (“என்னுடைய விநாய
கன்”) என்று இன்னொரு திருப்புகழில் உரி
மையுடன் பாடுவாரா அம்பிகையோடு
சோதது தும்பிக்கையாளை இங்கே அவா
போற்றுகிறார் தாயையும் அவளுடைய
மூத்த செல்வனையும் பிரிக்காமலே, அருவி
யாய்ப் பெருகும் அருள்மொழியைத் துணை
டிககாமலே, நாமும் பாக்கலாம்
“குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
குட்டி யோகினி சண்டினி குண்டவி
யெமதாயி
குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
வெகுவி தாகம் சுந்தரி தந்தருள்
குமர மூஷிக முந்திய ஐங்கர
கணராயன்
மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புவி
மவுலியான் (7)

- (2) “சுற்றத்தவர்களும்” = (5) “இருநோய் மலத்தை”
(3) “பக்கரை விசிதரமணி” (6) “அஞ்சனவேல விழியிட்டு”
(4) “வேடிச்சிகாவலன் வகுப்பு” (7) “கமலாமாதுடன்”

‘பாலசந்திரன்’ என்ற பெயருக்குரிய சந்திரசேகரனான அம்புலி மவுனியானாக விநாயகனைப் போற்றுகிறார் ஆகமமந்தர சாஸ்திரங்களின்படி சகல தேவதையரின வாண்ணையும் அறிந்த அருணகிரி

மதியம் வைத்திடும் அரன மகனையே மதிசூடியாகக் கண்டதற்கேற்ப இந்நப பாடலில் பக்தகவி விநாயகனைப் பரமேசுவர ஸ்தானத்திலேயே கொண்டு நிறுத்தி விடுகிறார் அல்லது பகதியும் கவிதையும் அவர் அப்படி கண்ணுமாறு அவரைக்கொண்டு நிறுத்தி விடுகின்றன பொதுவாக, ஈசன சிந்தை உகந்து அருளிய சேயாகத்தானே முருகனைச் சொல்வது வழக்கம்” இங்கோ, அருணகிரியார் பிள்ளையாரே ‘உறு சிந்தை உகந்து அருளிய இனையோனாக’ முருகனைப் பாடியிருக்கிறார்

கஜானன(ன்) விமபன ஓரு) அம்புலி மவுனியான உறுசிந்தை உகந்தருள் இனையோனே !

பராணவாகார் விகநேசுவரனைக் குறிப்பாக சாஸ்திரங்கள் காட்டுவது போல ஞானஸ்வரூபியாகவே அருணகிரியும் கண்டார் இதைத்தான் “சிவகொழுந்தன கண்பதி” (8) என்றா ஞானத்தை யான யாகவே உருவகித்து அவர் “திருஞான வேழ வகுப்பு” எனப்பாடியிருக்கிறார் முருகப் பிரஸாதனமான ஞானம் என்னவெல்லாம் செய்யவல்லது எனவகுத்து “திருக்கையில் வழக்க வகுப்பு” பாடுகையிலும் அதை மத்தகஜமாகவே சித்தரிக்கிறார்.

ஞானாகரனைக் கருணாகரனாகவும் கண்டார் “அருளின சீர்பெயராக கண்பதி” என்று ஸதுதித்தார் (9)

அத்தனை தத்துவமும் சோந்தது சக்தித் தத்துவம் தானே” அந்த அனைத்துத் தத்துவமாகவும் ஐங்கரனைக் கண்டு “சக்தி கண்பதி” என்றழைத்தார் (10)

இப்படிப் பல திருப்புகழ்களில் கணேசன் புகழ் கூறும் பக்த கவி அவனாக கெனறே எடுத்த “கைத்தல” திருப்புகழில் அவனைக் குறித்து என்னவெல்லாம் சொல்கிறார்?

அவனுக்கு நிவேதனாதிகள் படைத்து, திருவடி தொழுது, நூலகளை ஓதும் பக்தர்களின் அறிவில் அவன் உறைகிறானாம்

அடிபேணி கறறிடும் அடியார புத்தியில் உறைபவ

வெற்றறிவுக் கலவியாக மட்டும் பயின்றால் போதாது அவனது அடிதொழும் அடியராக இருந்து பகதியோடு கறருலே அப்படிக்கறப்போர் தம் அறிவில் அவனே நிற்பான் அவ்வடியார்கள, கற்பது ஞான நூலாகவே இருக்கும் நூற்பயனான ஞானமாக அவனே புத்தியில் புகுந்து வாழ்வான் வெற்றறிவால் வித்தகம் பெறுவதோடு உள்ளத்தால் உயாவதையும் சோததே அருணகிரியார் பேசுவார் “மதியால் வித்தகன”வதோடு “மனதால் உத்தம்”னாகவும் ஆனால் தான் சிவஞானம் பதிந்து பரயோகம் பெற முடியும் என்று ஒரு பாடலில் காட்டியிருப்பவா அவர்

கறறிடும் அடியவா புத்தியில் உறையும் இவனையே முருகனது “திருவடி, சக்தி (வேல), மயில், கொடி (சேவல்)” ஆகிய வற்றை எப்பொழுதும் நினைக்கும் “புத்தி கொடுத்திட” அருணகிரி பிரார்த்திப்பது (11) நெஞ்சை நெகிழ்ப்பதாகும் சிருமூலர்

(8) “கறுக்கும்ஞ்சன்”

(9) “கமலத்தே குலாவு”

(10) “நெய்ததகரிமுழல்”

(11) “நின்று திருவடி”

அவனைப் “புத்தியில் வைத்தடி போற்று
கினைறேனே” என்றதன் எதிரொலியையும்
இங்கு கேட்கிறோம்

அவன் நினைதத்தை அளிக்கும் கற்பக
மாக இருக்கிறானும் அவனை இப்படித்
தெரிந்து கொண்டு அழைத்து விட்டால் நம்
கர்மம் அனைத்தையும் சடுதியில் விரட்டி
விடுவானும்

“கற்பகம் என வினை கடிதேகம்”

கற்பகம் அடியவரைச் சொல்லி
உடனே கற்பகத்தைக் கூறியிருப்பதில்
“கற்பவா விழுங்கும் கற்பகக்கனியை”
என்ற திருவிசைப்பா மொழி எதிரொலிக்
கிறது

‘கற்பக விநாயகா’ என்றே தனது ரூப
பேதங்களிலொருத பெயர் பெருமளவுக்கு
வாரி வழங்குபவன் வாரணராஜன் (இக்
கற்பகத்துக்கு மறுபடியும் கட்டுரையின் பிற
பகுதிக்கு வருவோம்)

உன்மதத் சேகரனும், சந்திரசேகரனு
மான ஹரனுடைய சந்தன் விநாயகன்,
மத்தம் என்றும் ஊமத்தை என்றும் சொல்
லப்படும் உன்மத்தம் சித்தக்கலக்கத்தைக்
சூறிப்பது சந்திரிகையும் கூட மதிமயக்
கத்தை உண்டாக்குவதாகவே கருதப்படு
வது ஞானப்பித்தனும் சுருண்பித்தனு
மரன் பரமேசுவரன் ஊமத்தையையும் பிறை
மகியையும் தரித்திருக்கிறான் அவனது
நன்மையை அள்ளிச்சொரிந்துகொண்டிருப்
பான் மூத்த பிள்ளை

“மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும்

அரன்மகன்”

தேகபலம், வீர தீர்பிரதாபம் ஆகியன
வும் மிக்கவன் மலயுத்தம் புரியும் திரண்ட
புஜம் கொண்ட மத்தக்கஜம்

“மற்பொரு திரளபுய மதயானை”

நூணத்துவத்தைக்காட்டும் அவனது
தொந்தி சகலமும் மயிக்கும ஸ்தானம் மய
வாததியமான மத்தளம் போலுள்ள பேழை
வயிறற்றழகைப் புகழாத விநாயக பகதா
கிடைபாதனரோ?

“மத்தள வயிறனை”

துரியமும் கடந்த நிலையிலுள்ள பராசக்
தியின் புத்திரன் “மனதால் உத்தம்”னான
பின் மனமும் கடந்த உத்-தம் நிலை அதன்
உருவமான் அம்பிகையின் ஸுதன்

“உத்தமி புதலவன்”

“அபகார நிந்தை” பாடலில் ஆனைமுக
னின் அனுஜனாக ஆறுமுகனைக் கூறியவுட்
னேயே அவனையும் உத்தமியின் ஸுதனாக
கவே அருணகிரி செப்புவார்

“இபமா முகன் தனக் கிளைபோனே
இமவான் மடநதை உத்தமி பாலா”

இனி, கணேச லீலைகளில் மூன்றினைச்
சொல்கிறோ முதலில், முததமிழின் முறைப்
பாடடை (இலக்கண ஒழுங்குகளை) அவன்
மேரு மலையில் ஆதியில் எழுதியதாகச்
சொல்கிறோ

“முத்தமிழ் அடைவினை முறப்படு

கிரிதனில்

முறப்பட எழுதிய முதலவோனே”

இது நமது பாடலில் காணும் மிகப் புது
மையான விஷயம் வியாஸா பாரதத்தைச்
சொல்லச் சொல்ல கணபதிராயன் அத
னைத் தனது கோட்டினால் பொறகோட்டுச்
சிகரத்தில் எழுதியதை மட்டுமே உலகநி
யும் அருணகிரிநாதரும் பிறபாடல்களில்
அந்தத் தெரிந்த விஷயத்தைச் சொல்லி
யிருக்கிறோ

“முனிபகரவட் சிகரிமிசை
பரியதனி யெயிலு கொழு குருநாடா
கதை முழுமெழுதுமொரு களிற்று (12)

“பாரதத்தை மேரு வெளி வெளிதிகழ
கோடொடித்த நாளில வரைஇ
வரைஇபவா
பாணி நககணைசா குவா குவாகனா” (18)

“பழுதறவி யாசனன ஹியமப
எழுதியவி நாயகன (14)

ஆனால் இங்கே தெரியாத விஷயமாக
“ஆதியிலேயே, அல்லது பிறமொழிகளுக்கெல்லாம் முதலிய இடம் தந்து “முற்பட” அவன நமது தமிழ்மொழி பின்வரை” முறைகளை பிரபஞ்ச மையமான மேருவிலே பொரித்த அறபுத்தத்தைக் கூறுகிறார்

சிவபெருமானையும், முருகனையும் தமிழ் வழங்கிய தெய்வங்களாக உலகறியும் இப்பெருமையில் அம்பாளுக்கும் உரிமை தந்தவா நமது பக்த கவி,

“திறத்தமிழைத் தரு பழையவள்” (15)
என்று அவளைப் போற்றியிருக்கிறார்

சிவ குடும்பத்தில் விகனேசுவரனை மட்டும் விட்டு வைப்பானேன என்றெண்ணினாரா போலும் மற்றவர்களின் தமிழ்ப்பணியை விடவும் அழுத்தமாகவே அம்மொழியை அவன் மஹாமேருவில்பொறித்து வைத்து விட்டதாக மகிமை கூட்டுவிகிறார்! யாவற்றுக்கும் முற்பட்ட மொழியை,

தேவர்கள் யாவரினும் முதல தெய்வமான வன் எழுதிய பொருத்தத்தை “முதல்வோனே” என அவனை அழைப்பதன் மூலம் அழகாக வெளிப்படுத்துகிறார்

ஆதிமொழியாக அவா தமிழையே கருதினா போலும்! அதனால்தான் இங்கு முதலவோன முற்பட அதனை எழுதியதாகக் கூறுவாரா தேவி தமிழ் தந்ததைச் சொன்னவுடனும் “பழையவள்” என பதைக கவனியுங்கள்! “ஒருபதும் இருபதும்” பாடலிலும் விநாயகன புகழ் கூறுகையில் அவா ‘பழமொழி எழுதிய கணபதி’ எனபது அவா தமிழ் வழங்கிய புதுமைக்கதை குறித்தே இருக்க வேண்டும்

தமிழிலே முருக வேதமான திருப்புகழ் கூறுமுன் ஓத வேண்டிய பிள்ளையாரா துதியில் அவனைத் தமிழ் தெய்வமாகவே தரிசிப்பிக்க வேண்டுமென்று அரிய, புதிய விஷயம் சொல்லியிருக்கிறார்

விநாயகனைப்பற்றி உலகறியாத விஷயங்களை அருணாசிரி அறிந்திருக்கிறார் இன்னொரு பாடலில் தேவகி விநாயகனுக்கு முறையீடு செய்ததாகவும் அவனது அருளாலேயே கண்ணன் படைகவரின முடிசாடும் அறிவு பெற்றதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார் (16)

அடுத்தலீலை தனனை நினையாமல் திரிபுர ஸமஹாரத்திற்குப் புறப்பட்ட ஸாக்ஷாத தந்தை, அதோடு ஸாவலோக மஹேசுவரானவா-அவருடைய தேவின்

- (12) “வதை பழக” (குருநாடா கதை குருவமசுத்தவராகிய கெளரவ பாண்டவரின் வரலாறுகிய பாரதம்) (14) “குதையில் நவநாதரும”
(18) “சீடகிறககுமேனி” (15) “முகத்தை மினுக்கிகள்”
(16) “விடமடைச வேலை”

அச்சை இவாழுறித்து விகனம் செய்தது
அதன்மேல இடைபூறு நீக்கத்துக்காத எக
காரியத்தின் தொடக்கத்திலும் தொழுகை
பெறும் தன் உரிமையானான தனயனைத்
தந்தையும் பணிந்து விகன நிவாரணம்
பெற்றதைச் சொல்லாமல் சொல்லி விடும்
அழகு

“முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன
உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீர”

பூமியைத் தோ தட்டாகவும், சூரிய
சந்திரர்களைச் சக்கரமாகவும் கொண்ட
மகாரத்தின் அச்சைப் பொடி செய்ததில்
மட்டும் அவனது அதிதீரத்தனம் இலலை
ஆனானப்பட்ட தந்தையையே, அஷ்ட
மூர்த்தியும் அகிலாண்ட நாயகனுமான பரம்
சிவனையே எதிர்த்துக் கொண்ட அதி
தையம் படைத்தவன் விநாயகன்

மூன்றாவது லீலை - இதுவே ஸுபர
மணய ஸவாமி தொடர்பானது வள்ளியை
விநாயகன் காட்டாணியாகத் துரத்தி வந்து
அவன் முருகனைத் தஞ்சமெனத் தழுவி நிற
கச் செய்தானே, அந்த அதிமுக்கியம்
வாய்ந்த லீலை

அத்துயரது கொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புனம் அதனினை இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கணம் மணம் அருள்
பெருமானே !

மிணங்கும் ஜீவாதமாவைப் பரமாதமா
விடம் இணங்கிப் புணருமாறு செய்யும் பரம்
காருண்ய லீலை ஆசாரியன் செய்யும் அருள்
பெரும லீலை-இதனையே வள்ளி-முருகன்
தொடர்பாகச் செய்த வள்ளல் விநாயகன்

எட்டி நின்ற ஜீவன் தன்னிடம் ஒட்டி
யதோ இல்லையோ, அந்தக் கணமே பரமன்

அதனைப் பரிபூரணமாக ஆட்கொண்டு
விடுகிறான்.

“அக்கணம் மணம்”

இந்த லீலையை வேறு சில பாடல்களி
லும் அருணகிரி கூறியிருக்கிறார் ஆனால்
அதற்கும் இதற்கும் வேற்றுமையுண்டு மிக
வும் முக்கியமான வேற்றுமை

இங்கே முருகனை அவா எப்படிக்காட்
டுகிறார்? “அத்துயரது கொடு சுப்பிரமணி”
யாகக் காட்டுகிறார் தன்னிடம் வள்ளி
சேரவில்லையே என்று விரகத்துயர்
கொண்ட தலைவனாகக் காண்பிக்கிறார் தலை
வனயினும் “சிறு முருகன்” எனும் போது
தன்னால் நிலைமையைச் சரிசெய்து கொள்ள
முடியாதவனாகக் காட்டுகிறார் இச்சிறு
“முருகனுக்கு மாருத இப்பாடலில்”
“பெரும-ஆள்” பட்டத்தைத் தட்டிக்
கொண்டு நிற்கிறான் கணராயன் தலைவிக்
காகத் தவிக்கும் தலைவன், பாடலின் தலை
மையைப் பெற்று அதில் “முதலவோன்”
என்றும், “அதிதீரன்” என்றும், “பெரு
மான்” என்றும் போற்றப்படும் மூர்த்தி
யையே தனது தலைவனாகத் தஞ்சம் புகு
கிறான் இத்தையெல்லாம் சொல்லாமலேயே
சொல்லும் கவி விநாயகன் முருகனை வள்ளி
அடையுமாறு செய்து, அக்கணம் அகில
சுப் சோபனமாகத் திருக்கலயாணம் நடத்து
வித்ததை மட்டும் வியக்கதமாகப் பாடுகிறார்

“அக்குற-மகளுடன் அச் சிறுமுருகனை
அக்கணம் மணம் அருள்
பெருமானே !”

இது பிள்ளையார் ஸதுதி, அதனால் அவ
ருக்கே ஏற்றம் யாவும் தர வேண்டும் பிற
தெய்வங்களைக் குறைத்துச் சொல்லியும்
ஸதுதயனுக்கு ஏற்றம் தருவது இலக்கிய
மரபு இங்கு நோக்கம் இதர தெய்வங்

கனீச குறைத்துச் சொல்வதல்ல—“நவநி
நிந்தா” பிறக்கடவுளின் நிந்தையல்ல.
துதியிலக்கான தெய்வத்தை உயர்வினும்
உயரவாகக் காட்டுவதே நோக்கம் இப்
படிப்பட்ட “நவநி நிந்தா” “நியாய”ப்
படியே கணேசனை உயர்த்திப் பாடும கவி,
அதிசயத்திலும் அதிசயமாகத் தோன்று
மாறு தமது இஷ்ட மூர்த்தியான முருகனைக்
குறைத்தாற்போல காட்டுகிறா அப்பட்ட
மாகப் போட்டு உடைக்காமல் வியங்கிய
மாகவே காட்டுகிறா

முருகனை அறிமுகம் செய்யும் முதல்
சொற்றொடரே அவனைத் “துயா கொடு”
தலைவனாகக் காட்டுகிறது! “தேவ தேவ
தேவாதி தேவனா” கவும, வேல
யிகுத்த மாகுரனாகவும், “ஞானபண்டித
சாமி”யாகவுமே திருப்புகழ் நெடுசிலும்
நாம காணும் நாய்கன இங்குதான் பிரச
னைக்கு ஆளாகிக் கவலை கொண்டு “துயா
கொடு சுபிரமணி”யாக நிற்கிறான் “சிறு
முருகன்” எனுமாறு நிற்கிறான்

இதே நிகழ்ச்சியைக் கூறும் வேறெந்த
திருப்புகழிலும் இந்த அவலச்சுவை இருக்
கிறதா, பாருங்கள். அங்கெல்லாம் மணம்
முடித்து வைத்த அருடபெருமை விரைய
கனாகுச் சேராமல், மணம் கொண்ட அரு
ளானனாக முருகனே பெருமை கொள்வான்

“பகர புகாமுக மதகரி யுழைத்ரு
வனிகை வெருவமுன வர
அருளபுரிஞ்சு” (17)

இபம் கொளபயங்கொடு
பாய மாண நலை வாய மான புன
அணி குறமினபுணர் தணிகையில்
அநதணை (18)

நமது பாடலில் முருகனுற்ற சிறுமை
யிலும் பெருமை இல்லாமலில்லை.
ஜீவானந்த தனனைக் கூடவேண்டும் என்ப
தில் பரமராமாவுக்குள்ள பரம கருணியம்
பெருமைதான்.

இனி பாட்டின் ஆதியான அநதத்தீ
ரேருநது “கைத்தல நிறைகனி”க்கே மீண்
டும் செலவோம்.

நிறைகளியான அநதப் பூண பலம்
என்ன? மாதுளங்கனி உருவில் உள்ள
ஞானமாகிய பழமதான் அதற்காக கண்
பதியும் கந்தனும் இருவிதத்தில் உலகை
வலம் வந்த கதை தெரிந்தது தான் இங்கே
வெற்றி விநாயகனுக்குத்தான்.

சொல்லாமல் சொல்லும் சூட்சும அழ
கில் அருணாகிரி “ஆரம்பஸ்வாமி”யைக்
குறித்த துதியின் ஆரம்பச் சொற்றொடரி
லேயே தமது இஷ்ட மூர்த்தியை அவன்
வென்றுவிட்ட பெரு வீலையை நினைவூட்டி
யிருக்கிறா வளளி பரிணயத்தில் தமைய
னின் உதவி கோரி சிறியவனாக நின்றவன்,
அவனிடம் தோற்றே போனதாக—ஆம்,
வெற்றிவேல முருகனும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்
தோற்றது போல—மேலும் ஒரு படி இறங்கி
நின்றது பழத்தக்காக வலம் வந்த கதை
யில் தான். முருகனிலேயே முழுகிய
கவியோ பொறுக்கி எடுத்தது அநதப் பழத்தி
லேயே பாடலைத் தொடங்குகிறா

எடுத்தது கொண்ட பொருளுக்கு ஏற
றம் தர வேண்டுமென்ற லக்ஷியத்துக்காக
அருணாகிரி செய்யும் தியாகத்தின் மாண்பு
“தனனை இழந்த நலம்” என்று அவர் அந்
பூகி வாக்குச் சொன்னதன் உச்சநிலை தான்

(17) “தகர நறுமலா”

-(18) வேல வாங்கு வகுப்பு (22-4)

அவரை இப்படி முருகனையும் விட்டுக்
கொடுத்து முன்னவனைப் போற்றச் செய்
திருக்கிறது

வள்ளி ஆனைக்கு அஞ்சி ஆண்டை-
யைக் கூடிய கதை போலவேதான், இதிலும்
வேடிகளை என்னவெனில், பல இடங்களில்
இந்த உலக வலககதையை அருணகிரி
கூறியிருப்பினும் அவற்றில் பிறப்பட்டு வந்த
முருகனைப் பெருமைப்படுத்தியே பேசி-
யிருப்பாரேயன்றி, தோலனி கண்டவனாகக்
காட்டமாட்டார் ஏனெனில் அங்கெல்லாம்
பாட்டுடைத தலைவன் முருகன் அல்லவா?
உதாரணமாக, பழம் பெருத்தில் சின்முற்று
அவன் பழநியாண்டியானதை ஒப்படிச்
சொல்கிறார் பாருங்கள்

படியிற பெருமித தகவுயா செம்பொற்
கிரியைத் தனிவலம் வரஅரன் நதப்
பலனைக் கரிமுகன் வசமரு னும்பொற்
பதனுவே

பரன் வெட்கிடவுள் மிகவுமவெ குண்டக்
கனியைத் தரவிலையென அருள் செந்திற
பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப்
பெருமானே (19)

இங்கே விநாயகன் பெற்றேரே வலம்
வந்த சாதுயத்தை வியக்காமல், முருகப்-
பெருமான “படியில் (புவியிலேயே) பெரு-
மித தகவு உயா செம்பொன் கிரியை
தனிவலம்” வந்த பெருமையை முழக்கு-
கிறார் அதோடு மட்டுமில்லை, நியாயப்படி
கணபதிகு கனியைத் தந்த கண்ணுதல்,
பின்னால் பின்னவன் வந்ததும் வெட்க-
முற்றதாகவும் ஒருபோடு போட்டிருக்கிறார்,
“பரன் வெட்கிட”

(19) “புடவிக் கலா துகில”

(20) “கோலமதிவதனம்”

இதைவிடவும் பெரியபோடாக இன்-
னோரிடத்தில் போட்டிருக்கிறார் என்ன
சொல்கிறார், கேளுங்கள்

மேலை யமரா தொழு மானை முகரனை

யோடி வலம் வருமுன் மோதுதிரைமகர

வேலை யுலகைவல மாக வருதுரக

மயிலவீரா! (20)

மேலுலக அமரர்கள் தொழுகின்ற ஆனை-
முகா (பிள்ளையாரை ரொம்பவும் போற்றிச்
சொல்லியே, பின்னால் போடுபோடுவதை
பாக்கலாம்) அரனை ஓடிவலம் வரு-
வதற்கு, முன்னதாக, அலைமோதுவதும்
முதலுக்காக கொண்டதுமான கடல குழ
உலகை, மயிற்பரிகொண்டு வலமாக வந்து
விட்டானாம் வீரமுருகன்! நன்னாயிருக்கிற
தல்லவா கதை? கவிதைச் சுதந்திரமும் பகதி
ஸவா தீனமும்தான் என்னவெல்லாம் செய்து
விடுகின்றன!

இந்த ஸவதந்திர, ஸவா தீனங்களில்
இன்னொரு பாடலில் இதே பழக்கத்தையில
இன்னொரு விநோதத் திருப்பத்தை உண-
டாக்கியிருக்கிறார் அது விளளமுடியாத
ஞானமாம் கனி என்பதால்தான் சிவபிரான்
அதனை இரு செல்வாக்குக்கும் பாதி பாதி
யாககித்தராமல் உலக வலம் வருபவ்னுக்கே
முழுமையாய் உரித்தாகும் எனருரென
ஆனரோ கூறுவார் ஆனால் மஹாமாயா
பிரபாவத்தில் எந்த விநதையும் புரிந்துவிடு
வாள போலும்! அவள் கனியை இருபாலா
களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்ததாக அதிசயக்
கதை படைக்கிறார் அருணகிரியார்! மக்கள்
பால் மலை மாது உளம் கனிய, மாதுள்ள
கனி இருவருக்குமே பங்காகிவிடுகிறது

ஒளிர்நான் யின்கரமில் மகிழ்மாது
எங்கனியை
ஒருநாளப் கிரந்தஉமை யருளபாலா (21)

இதெல்லாம் வினையாட்டு' திருவிநீர்
யாடல! உண்மையில் பரமேசனும் ஞான
கரன் பராசகதி, ஞானமபிகை பிள்ளை
களில் ஒருவன் ஞானகணபதி, மற்றவன்
ஞானஸ்கந்தன் ஒரே ஞானமே பலவாகி
லீலை புரிந்ததில் பலமாகவும் வந்து கைத்தல
நிறை கனியாக கணேசனிடம் தங்கிற்று!

பழ உருவில் புது முருகனேதான் அண்
ணனின் கையில் அனபுப பிடிப்பில் குடி
கொண்டிருக்கிறான்! திருப்புகழ் பாராயணத்
தில் பிள்ளையாரா துதி தொடங்கும்போது
இசைக்கும் அந்த 'கைத்தல நிறைகனி'
ஸாஷாத "பழம் நீ" எனப்பட்ட அந்தக்
கந்த நாயகனேதான்!

ஒருவேடிகளைக் கட்டுரையாசிரியர்
அறிந்த அளவில் அருணகிரியார் முருகனை
பழமாக எந்த இடத்திலுமே சொல்லியிருக்க
வில்லை பழத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்ட
பஞ்சாமித அமிஷேக் குண பழநியாண்ட
வண்ப பற்றிய திருப்புகழ்களிலும் கூட,
முன்பே காட்டிய பழ வரலாறு பாடப்பெற்ற
இடத்திலும் கூட, முருகனையே பழமாக
அவா சொல்லக் காணோம் மற்ற புகை
கவிகள் தத்தம் இஷ்டமூர்த்தியை 'கற்பகக்
கனி', 'அக்காரக் கனி', 'வம்பெனப்
பழுத்து' எனறெல்லாம் சொல்வதுபோல
அருணகிரியார் முருகனைக் சொல்லக்
காணோம்

சொல்லாமற் சொல்வதில் நிபுணரான
அவா ஒரு குச்சிச் சொல்வதாகச் சொல்ல

லாம் தாய்க்குப்பின் தாரம் என்பார்கள்
முருகனின் தாய், தாரம் இருவரையும்
அருணகிரி பழமாகச் சொல்லியிருப்ப
துண்டு அவருக்கே உரிய சொல்லணிச்
சிறப்போடு ஒரிடத்தில் ஐயனை

பழநிமலைவரு பழநிமலை தரு
பழநிமலைமரு கவிசாகா (22)

என்கிறோர், அங்கு தான் தாயைப் பழ
மாகக் காட்டுகிறார் இவ்வளிக்கை, 'பழநி
மலை முருக விசாகா, மலை வரு பழ நிமலை
தரு பழநி என்று பதம் பிரிக்க
வேண்டும் இதில் முதலில் 'பழநி' என
பது அம்பாளைக் குறிக்கும் பழத்தை நிகா
தவள என்று பொருள் கனியாக உள்ள
அவள (இமய) மலையில் வருகின்ற, (அதா
வது, அவகரித்த) பழமை பொருந்திய
(அதாவது, ஆதயா சகதியான்) நிமலை
(நிரமலை, தூயாள) அப்படிப்பட்டவள்
தரும் குழந்தையே பழநி மலையினனான
முருக விசாகன்

முருக நாமாவோடு விசாகன் என்று
சோதத்து விசேஷம் 'வி - சாக' என
ருல் விசேஷமாகக் கிள்களோடு 'கூடிய'
என்று அத்தம் அதாவது கப்பும் கவடு
மான மஹா விருக்ஷம் பழத்திலிருந்து
விதையால் விருக்ஷம் தோன்றுவதுபோல
'பழநி' யான தேவியிலிருந்து தோன்றிய
வன் விசாகன் விருக்ஷத்தில் மறுபடி பழம்
தோன்றுகிறது எனவே முருகனும் ஞானப்
பழத்தில் தோன்றி ஞானப்பழத்தை விளை
விக்கும் ஞானக் கடவுள்தான்

தாயைப்போல பிள்ளை, "நாளுமினிய
கனி எங்கள் அம்மபிகை" என்றும் அவளை
அன்போடு சொல்வார் அருணகிரியார்

(21) "சிவஞான புண்டரீக"

(22) "குழலடவி"

(23) "ஒலமறைகள்"

“வள்ளியம்மையை அருணகிரி பழ
மாக்கச் சொலவியிருக்கமிடத்திலும் முரு
கனை விருக்கமாக்கவே காட்டுகிறார்

கணிநற் சொரூபத் தையெடுத்த துமலை
கனியைக் கணியுற றிடுவோனே (24)

‘கணிநற் சொரூபம்’ எனபது ஐயன
வேங்கை விருக்கமாக உருக்கொண்ட
தைக் குறிப்பது வேங்கையான அவன
மலைக்கனியான வள்ளியைக் கணித்து
(அடைய எண்ணி) அவளிடம் சென்றான
ஆனம் பக்குவத்தைக் குறிப்பதும், அன்பு
ரஸம் மிக்கதுமான ஜீவக் கனியை ஆண்ட
வன் தனதாக்கிக் கொள்கிறான் எனபது
தாதபரியம்

கனி சோநதுவிட்ட விருக்கமான முரு
கன் கனிமய மானவன் என்று சொல்ல
வும் வேண்டுமா, என்ன?

தான் உறபவித்த தாய், தன்னில்
கரைத்துக்கொண்ட தாரம், இருவரும்
பழமாயிருக்க இவன் மட்டுமே வேறெது
வாக இருப்பான்?

ஆக ஞானப்பழத்துக்குப் போட்டி
யிட்ட அவன் போட்டியில் வென்ற தமை
யனின் “கைத்தலதலில்” தானே அந்த
நிறைகனியாக இருக்கிறான்! எப்படி
வேடிக்கை!

முருகனை அருணகிரி பழம் என்று
வெளிப்பட்ச சொல்லாவிட்டாற் போகட்
டும்! கணபதியின் கைத்தலம் அவனைப்
பற்றியிருப்பதாக எங்கேனும் சொலவியி
ருக்கிறாரா? சொலவியிருந்தால் அப்போது
அவரது சொல்லாமற் சொல்லும் உள்
ஞறை அழகில் அவனேதான் அந்தக் கைத்

தலம் நிறைகனி என்று தீர்மானமாகி
விடுமே!

ஓ, பேஷாகச் சொலவியிருக்கிறார்! சர
சரவெனச் சரமாகச் சொரியும் மொழியில்
கணேசனைப் போற்றி, அவன் கைத்தலத்
தில் குமரேசனைப்பற்றியிருப்பதைக் காஞ்
சித் திருப்புகழொன்றில் வியக்கமாக்கச்
‘சொலவியிருக்கிறார்

“கடவுளன் புறறுக் கற்றவா சுற்றும்
பெரியதும, பிக்கைக் கற்பக முற்றங்
கரதலம் பற்றப்பெற்ற வொருததன்” (25)

கடவுள் என்று முழுமுதற்பெயர் தந்து
அவா தொடங்குவது கணபதியைத் தான்
“அன்புறறுக் கற்றவா” என்று பகதா
களைச் சொல்வது ‘அடிபேணிக் கற்றிடும்
அடியவா’ எனபதன் பிரதிதவனிதான்
இப்படிப்பட்ட பகதர்கள் ‘சுற்றும்’, அதா
வது வலம் வரும், பெருமான கணராயன்
பழத்துக்காக வலம் வந்தவனை அடியாரும்
பலனுகக்காததான் வலம் வருகின்றனர்.
அவன் “மஹா கணபதி” யாதலின்
“பெரிய” துமபிக் கயனாக இருக்கிறான்
“கற்பகம் என வினை கடிதேகும்” என்ற
தற்கேற்ப இங்கேயும் அவனைப் “பெரிய
துமபிக்கைக் கற்பக” மாகவே சொல்கிறார்.
வேரோடிய வினையைக் கலவி எடுத்தெறி
யவே துமபிக்கை பெரிதாக உள்ளது
போலும்! இந்தக் கற்பகக் கணபதி மன
முற்று (முற்றம்) - அல்லது - ‘முற்றன்’
எனக் கொண்டு ‘முனதன்’ என்றும் பிரிக்க
லாம் - இங்குதான் வருகிறது” நமக்கு
உயிரநிலையான உணமை

கற்பகக் கணபதி மனமுற்று தனது
கரதலத்தால் பற்றப்பெற்ற ஏகனாக
— “கரதலம் பற்றப்பெற்ற ஒருதத” எனக்
— முருகன் இருக்கிறான்!

(24) ‘அணிபட்டனுகி’

(25) “கனகரவுஞ்சத்தில”

அன்புத் தமையனின் கரத்தில்
அன்புப் பழத் தமையி அடக்கம்!

“கைத்தல நிறை கனி” எனன என
பது தெளிவாகி விட்டதல்லவா?

இன்னொன்று சொல்லாமல் விடக்
கூடாது அண்ணன கையில் கனியாய்
இருப்பவன் அனனை கரத்தில் மணியாய்
ருக்கிருனென அருணகிரி நவிலவாரா அது
வும காஞ்சித் திருப்புகழ் தான் ‘கனி
தரும்’ எனகிற அது தொடங்குவதும் ஒரு
அதிசயப் பொருத்தம்

புனிதனும் பைக்குக் கைத்தல ரதனம்
(புனிதன், அம்பைக்குக்கைத்தல ரதனம்)
என்று அம்பாளின் கைத்தலத்தில மணி
யாய்க் காட்டுகிறா சுபரமணியை!

முருகன் விநாயகரின் கைத்தலக்
கனியா? அம்பாளின் கைத்தலமணியா?
எது சரி, என்றால் விநாயகரின் கைத்தல
கனியே மணிகள் நிறைந்தது தான்! ரதன்
மணிகளாக முத்துக்கள் நிரம்பிய மாதுளங்
கனியல்லவா அது?

இஹவனே புகடத்த ரதனகலசம்
மாதுளை அழிலுள்ள ரதனங்கள் கெட்டிக்
கலமணிகள் அல்ல ஸாரம் குறைந்த
மதுரமணிகள் மாதுளகர (பீஜாபூர) விநா
யகனையே தான் கணபதி தந்த்ரம் ரதன்
குமபதரனான கணபதியாகவும் காட்டு
கிறது

பச்சை வள்ளி அணைந்த செவ்வேட
பரமன், பச்சைத்தோல போர்த்த செம்மணி
மாதுளையாக, நிறைஞான - கருணைக்கனி
யாக அண்ணன கைத்தலத்தே இருக்க
கிறான்

(26) “போத நிகஞ்ஞ”

(27) தேவேந்திர சங்க வகுப்பு (15-6)

இப்படிப்பட்ட அன்புச் சோதரர்கள்
கனிககாகச் சண்டை போட்டது வினையாட
டிலும் வினையாட்டுதான்!

அண்ணனிடம் அதியன்பு பூண்டவன்
கந்தன்

விநாயக பரிய வேலாயுதா (26)
என்பார அருணகிரி

கடத்தவென மோதிப்பெருகும் சொல்
லில் அவர் கூறுவாரா, விநாயகரையே ஸதா
வும சிந்திப்போர் சிந்தனையில் கந்தனும்
உவந்து குடிகொள்வதை

அடனமிகு கடத்த விகடித் மதகளி
றனவர தழுமக்
லாமா நதாகள் சிந்தையில் வாழ்வாமபடி -
செந்திலில்
அதிபதி யென (27)

மதகளினை கணேசனை விட்டு அன்
வரதமும் அகலாத மாந்தர் தம் சிந்தையில்
செந்திலாதிபன் வாழ்கிறானும், அண்ணன்
தம்பிக்கிடை எனன ஒற்றுமை?

அவ்வொற்றுமையால் தான், பரமனான
முருகன் ஜீவனான நமக்குச் செய்யவல்ல
தலையான கருணையை வள்ளியை முன்
னீட்டு அவன் புரிவதற்கு அண்ணனே உத
வினான்

இவ்வொற்றுமையை உணர்ந்ததால்
தான் அருணகிரியார் உதவி நலகிய உதா
ரனையே பரமனாகப் போற்றினார்

“பரம கணபதி யயலின் மதகரி

வடிவு கொடுவர விரைவு குறமகள்

அபயம் என அணை பழநி மருவிய

பெருமானே” (28)

(28) குருதிமல்

திருப்புகழில் குருப்புகழ்

அருடகவி-தவத்திரு ஸாதுராம ஸ்வாமிகள் (ஸ்ரீ பொங்கி மடாலயம், மனை 22, ஸ்ரீ பொங்கி மடாலயம் தெரு, நங்கை நல்லூர், சென்னை-600 061)

“தருபுகழ வல்ல ஸுராமகள் நாயகன் சங்கரற்குக்
குருபுகழ வல்ல குமரேசன் ஷணமுகன் குன்றெறிந்தோன்
மருபுகழ வல்ல அருணகிரிப்பெயர் வள்ளல் சொன்ன
திருபுகழ வல்லவா சீர்பாதத் தூளிஎன் சென்னியதே”

(-திருப்புகழச் சிறப்புப் பாயிரம்)

தோற்றுவாய்

திருவருள் இன்றேல் குருவருள் இலகை,
குருவருள் இன்றேல் திருவருள் இலகை
உன்னி நோக்கினால் திருவருளும் குருவரு
ளும் ஒன்றே, அதுபோலத் திருப்புகழ்
பாட வேண்டும் என்றால் குருப்புகழ் பாட
வேண்டும் குருப்புகழ் பாடினால் திருப்புகழ்
பாடவரும் திருப்புகழைப் பாடிய ஸ்ரீ அரு
ணகிரிநாதரே திருப்புகழில் குருப்புகழையும்
பாடியுள்ளார் எப்படி என இனிப் பார்ப்போம்

2 திருப்புகழ்—பெயராக காரணம்

“திருமுலலைவாயிலாய! திருப்புகழ் விருப்
பால் பாடிய அடியேன் படுதுயர் களையாய்
பாசுபதா! பரஞ்சுடரே! என ஸ்ரீ ஸுந்தர
மூர்த்தி ஸ்வாமிகள் வடதிருமுலலைவாயில்
தேவாரத்தில் (சைவப்பன்னிரு திருமுறை
களுள் 7-ஆம் திருமுறையில்) ‘திருப்புகழ்’
என்ப பதப்பரியோகம் செய்திருக்கிறார் அவ
ரது ஆபத நண்பரான சேரமான் பெருமாள்
நாயனரின் (கழறிற்றறிவார்) ஸ்லோகர
ரான ‘குலசேகரமாவார் (நமசி ஆரூராககு
கிட்டத்தட்ட ஸமகாலத்தவா) தம் ‘பெரு

மாள் திருமொழி’ என்ற திவ்யப்பிரபந்தத்
தில் “தூராத மனக்காதல்தொண்டா தங்கள்
குழாம் குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி
என்று “திருப்புகழ்கள்” என்ற சொல்லாட்சி
வழங்கியுள்ளார் இவர்கள் (ஷெ நாயன்
மார் & ஷெ ஆழ்வார்) 9 ஆம் நூற்றாண்டி
னாகளாகக் கருதப்படுகின்றனர் இவர்கள்
காலத்தில் ‘திருப்புகழ்’ என்ற சொல்லுக்கு
சுவைநகீர்த்தி, பெருமாள் (விஷ்ணு)
கீர்த்தனம் என்ற பொருள்களே பெரிதும்
தொனித்து வந்துள்ள இவ்விருவா காலத்தே
தோன்றது, பின் 14 ஆம் நூற்றாண்டில்
பிறந்த அருணகிரிநாதர் பாடிய 16,000 சுந
தப் பாக்களே காலவட்டத்தில் ‘திருப்புகழ்’
என்று சிறப்புப்பெயர் பெற்ற முதல் தற்போதும்
நாட்டில் ‘திருப்புகழ்’ என்றாலே அது,
முற்குள் கீர்த்தி—அதுவும், அருணகிரியார்
பாடிய முருகனின் புகழ் (‘அருணகிரிப்
பெயர் வள்ளல் சொன்ன திருப்புகழ்’ -சிறப்
புப்பாயிரம்) என்ற அர்த்தத்திலேயே
வழங்கி வருவதைக் காண்கிறோம் பொதுப்
படையாக ‘இறைவனின் பெருமைத்துதி’
என்றிருந்த பொருள் போய், 14 ஆம் நூற்
ராண்டு முதல் அருணகிரி வள்ளல் பாடிய
வண்ணச் சந்தப்பாக்கள் பதினாறுவிரமுமே

தான் 'திருப்புகழ்' என்ற பெயரில் சிறப்புப் பெற்று உலாவுகின்றன என்றால் 'திருப்புகழ்' என்பதற்குத் தெய்வத்தின் புகழ்ச்சி, முக்திச் செல்வத்தைத் தரவல்ல தோத்திர நூல், (முருகனின்) அழகிய தெய்வீகமான புகழ்ப்பாக்கள் என்ற குறிப்பான விசேஷப் பொருள், அவர் காலத்தினின்று புரளிடத் தாக்கி விட்டது அருணகிரியாருடைய 9 வகை (நவமணிகள் போன்ற) நூல்களில் 'திருப்புகழ்' என்ற சொல்லாட்சி 'முருகனின் கீர்த்தி' என்ற விசேஷாத்தத்தில் வழங்கி வருவது வெள்ளிடை

3 அருணகிரியார் வாக்கில் 'திருப்புகழ்'ச் சொல்லாட்சி

- 1) "திருப்புகழ்" நெருப்பென்ற நிவோமயாம்
'நிறைபுகழ் உரைக்கும் செயல்தாராய்' (சினத்தவா)
- 2) "படிகும் திருப்புகழ் போற்றுவன்"
—கந்தர் அலங்காரம் (படிகும்)
- 3) "களமுழுதும் வாழிய திருப்புகழ் முழகுவன்"—பூத வேதாள வகுப்பு
- 4) "திருப்புகழ் ஒதும கருத்கினா சேரும் திருத்தணி"—(திருத்தணி திருப்புகழ்)
- 5) "சொலறகரிய திருப்புகழை உணர்த்தவரை"—வேலவகுப்பு
- 6) "திருப்புகழ் நித்தம் பாடும் அனபது செயப்பதியில் தந்தவன் நீயே"—(வயலூராத திருப்புகழ்?)
- 7) "உண்ப பல நாளும் திருப்புகழாலும் உரைத்திடு வாராதங் குளிமேவி"—(எனக்கென)
- 8) "சிவமார் திருப்புகழை எனு நாவின்றபுகழ்" (வடிவாத)
- 9) "செயப்பதியும் வைத்துயா திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பு"—(பக்கரை)

10) "மருவு திருப்புகழ் அருள் எனக்கினி" (குருவி எனப்)

11) உனது திருப்புகழ் ஓத" (பழியறு சட்டகம்)

12) "வேலன் வாயத்த திருப்புகழ் கற்ற வா சீலம் ஏதகிய ஸித்தபரஸித்தரே"
—சித்துவகுப்பு
(இப்படி, விரிக்கில் பெருகும்)

4 திருக்குறளில் திருப்புகழ்

"இருளசோ இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருளசோ புகழ் புரிந்தார் மாட்டு"
—குறள் (கடவுள் வாழ்த்து) இறைவன் சிவபெருமான பொருள்—பிள்ளை "தாருகனைப் பொருத் பொருளினை முனப்படைத்து கந்த புதிதன்"—ஸ்நந்தர் தேவாரம் (பொருள்—மகன்) சிவகுமரனும் முருகவேளைச் சேர்ந்த புகழ் என்றது திருப்புகழையே திருப்புகழைப் பாடுவோரை நலவினை—தீவினைகளாகிய புணய பாவங்கள் சென்று பொருந்தமாட்டா அதாவது இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம், திரிபாதம் முதலிய அவாகடகுத் தாமே வந்தமையும் என்றபடி, 'இறைவன் பொருளசோ புகழ்' என்று, குறளில் 'திருப்புகழ்' மறைமுகமாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது இவ்வுரை, உய்த்துணர்ந்து, கண்டின்புறற்பாலது (இறைவன் பொருளசோ புகழ்—முருகவேள் புகழ்—திருப்புகழ்)

5 திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் 16 பாடல்கள் (மொத்தம்) உள் அவையாவும் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழின் அருமை, பெருமைகளையே நன்கு எடுத்து மொழிவன 'அபியுத்தாக்களால்' பாடப்பெற்றவை

அனுஷ, இவை தவிர, “எம் அருணகிரி நாதா ஓது பதிஞரையிரம் திருப்புகழ் அமு துமே “என வரகவி மாகக ஸஹாய தேவ ரும், “திருப்புகழ் முழக்கமணி ஈராறு செவி யனே!” எனத்திருமலைக் கவிராஜ பண்டா ரததையாலும், பாடப்பன்னரிய உன் அற புத்த திருப்புகழைப் பகாந்து கொண்டு, என ஸ்ரீ ஸுபரமணய திருவிருத்தத்திலும், ‘திருப்புகழ் பண்ணவற்கும்’ என முருகந் தாகியிலும்—இதயாதி எத்தனையோ ஆசிரி ரியாகளால எத்தனையோ தமிழ் நூல்களில் ‘திருப்புகழ்’ என்று சொல்லாட்சி வழங்கி, அருணகிரிநாதா பாடின திருப்புகழ் (16,000)பாக்களின் சீரமைக்கை முழங்கு கின்றன

6 ‘திருப்புகழ்’ என்ற போ வயலூரப் பொய்யா விநாயகர் தந்தது

“செயப்பதியும் வைத்துயா திருப்புகழ் விருப்பமொடு செய்பென எனக்கருனகை மறவேனே” என்ற (‘பக்கரை’) விநாயகர் திருப்புகழ் பாட்டால், அருணகிரியாரின் சந்தப் பா நூல்களுக்கு ‘திருப்புகழ்’ என்ற போ வயலூரப் பொய்யாக கணபதியாரால் தரப்பெற்றது எனபதும், அதை வயலூர் முருகவேளும் ஆமோதித்தார் எனபதும் ‘திருப்புகழ் நித்தம்பாடும் எனபது செய்ப பதியில் தந்தவன் நீயே’ என வரும் அவ ரது அருளவாக்காலும் தந்திக் கடவுளே பேரிட்டுக் கந்தக் கடவுளே ஆமோதித்தது வளாதத்து திருப்புகழ் என்ற பேரும், நூலும் எனபனவும் புலனாகின்றன

7. ‘திருப்புகழ்’ முருகன் திருவடி பதித்த நூல்

“என்பா அடி ஏட்டிலும் பட்டது அன்றோ... சிறந்தியே” எனவரும்

(‘தாவடி’) கந்தா அலங்காரத்தால், அருணை முறிவரின 16,000 திருப்புகழ் பாக்கள் மற றும் அவரது எட்டுவகைப் பிற நூல்கள் யாவும் அடங்கிய ஓலைச் சுவடிகளின் மேலும், கீழும், நடுவிலும் முருக வேளின் திருவடிகமலங்கள் பட்டு முத்திரை பதித் துள்ளன எனபதும் தெளிவாகின்றது ஆக, அருணை வளளல அருளிய 9 வகைப் ப்ரபந தங்களுமே மொத்தத்தில் பொதுவாகத் ‘திருப்புகழ்’ என்ற போத்தொகுப்பில் அடங்கும் எனச் சொல்லலாம் போல தோன்றுகின்றது

8 திருப்புகழே மஹா மந்தரம்

‘திருப்புகழே மஹா மந்தரம்’ என மஹா ஸித்த புருஷா திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ சேஷாதரிஸ்வாமிசுள, ‘வள்ளிமலை வள்ளல’ திருப்புகழ் ஸ்சித்தாந்த ஸ்வாமிகட்கு உபதேசித்துள்ள திலிருந்தும் திருப்புகழின் மந்தர சக்கி நன்கு விளங்கும் ‘திருப் புகழை நித்தம் ஜெபிக்க’ திருப்புகழ்ச் சிறப் புப்பாயிரம் (அபியுகதாக்கள்), மந்தரத்தைத் தானே ஜபம் செய்யச் சொல்லவா?

‘சித்தர கவித்துவ சத்த மிகுத்த திருப்புக றைச் சிறிது அடியேனும் செய்பென வைத்து’—என்பார் அருணகிரியாரே (‘பக் தாகணபரிய’) திருச்செங்கோட்டுத் திருப் புகழில், ‘உலகேழும் யானாக நாம் அறபு தத் திருப்புகழ்’ என்பார் ‘ஆனாத்குந’ என்ற திருப்புகழில் இப்படித் ‘திருப்புக ழின்’ பெருமைகள் விரிக்கில் பெருகும்

9 திருப்புகழில் குருப்புகழ்

‘குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன் —தாள் போற்றும் திருப்புகழைக் கேளீர் கிறம்’ (—திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்).

தெய்வத்தையே, சிஷ்யனுக்கு (ஜீவனுக்கு) காட்டிக் கொடுக்கும் குருநாதரின் பெருமையை நன்குணர்ந்த அருணசிரியார், தம திருப்புகழில், குருப்புகழையும் பாடாமல் விட்டுவைக்கவில்லை

(1) 'உறுதி குருவாக்கியப் பொருளாலே—
உனது பத காட்சியைத் தருவாயே'—
(‘பிறவிஅலை’)

(2) 'பரம்குரு அருள நினைந்திட டுணர்
வாலே
பரவுதரிசுனையை எனறெற
அருளவாயே?—
(‘இருவினையின்’)

(3) 'குருவாய வருவாய அருளவாய'
குறனே!' (கந்தரநுபூதி 'உருவாய்')

(4) 'திருவடியும் மலாககண்களும்
குருவடிவாய வந்து என உள்ளம்
குளிரக் குதி கொண்டவே'
(கந்தா அலங்காரம்
'திருவடியும்')

(5) 'உபதேசப் மந்திரப் பொருளாலே
உனை நான நினைந்து

ஜெபமாலை தந்த ஸதகுருநாதா—
(‘அபகாரநிந்தை’)

(6) 'பிரமன அறியா விரத தக்ஷிண
மூர்த்தி'
(‘கலஹ விழி’)

(7) 'கருதி ஓடு பரம்பொருள் ஈது என்று
என் செவி இணையின் அருளி உரு
வாகி வந்த என கருவினையொடருமல
மும நீறு கண்டுதனை தருமாமென்
தருணமொழி கமலமுகமாறும்'
(‘ஒருவரையும்’)

(8) 'அறிவுமறி தத்துவமும் அபரிமித
விந்தைகளும் அறி!' என இமைப்
பொழுதில் வாழ்வித்த வேதியனும்'
(‘வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு’)

(9) 'சிவனா மனம்குளிர உபதேச மந்த'
ரம் இருசெவி மீதிலும் பகா செய
குருநாதா' —(‘சிவனா மனம்’)

(10) 'நினை காட்டும குணம் காட்டி
ஆண்ட குருதேசிகள்—
(‘கந்தா அலங்காரம் நினை காட்டும’)

(11) 'புராந்தகற்குக் குரு பூத வேலவன்'
(‘கந்தா அலங்காரம்’
'ஒரு பூதரும்')

(12) 'குருவாய் அரற்றும் உபதேசம்'
வைத்த' —(‘மருவே செறிந்த’)

(13) 'தகப்பன ஸாமி என வருபெருமானே'
—(‘புவிக்குணபாதம்’)

(14) 'குமர குருபர' முருக! சரவண'
—(‘குமரகுருபர’)

(15) 'இமையோரை ஒதுவித்த நாதா கற்க
ஒதுவித்த முனிநாண ஓரெழுதலில்
ஆரெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே'
—(‘வேதவெறியிலே’)

(16) 'குருவிலாதவர் பரமராசியா தேசிக!
(திருப்புகழ)
(இப்படி விரிக்கில பெருகும்)

10 முடிவுரை

பரமமா புதராகள் நாலவாக்கும் மறைப்
பொருள் உபதேசித்த தக்ஷிணமூர்த்திக்கும்
தக்ஷிணஸ்வாமி மலை ஸ்வாமிநாத ஸ்வாமி

மௌந உபதேசம் செயதாரெனருல குருப
புகழை யாரால கூறமுடியும்? தேவா
ஸ்ரேஷ்ட்டா சிவன, முநிஸ்ரேஷ்ட்டா-
அகஸ்தியா நரஸ்ரேஷ்ட்டா—ஸ்ரீ அருண
கிரிநாதா இம்மூவரும் முருகவேளிததில்
வெவவேறு காலத்தில் உபதேசம்
பெற்றவர்கள் 'வேல்ர்! சரணம் சரணம்
எனமேல 'வெகுளாமல இனிமேலாயினும்
கடைக்கணபார்! பருப்பத வேந்தன மகள
பாலா! குறுமுனி யார்க்கும் திருப்புகழ்ப
பண்ணவற்கும் ஆலாலம் உண்டாவற்கும்
உபதேசித்த ஆண்டவனே!

(—முருகநதாதி)

முருகவேளையே குருவாகப் பெற்றவா
அருணை முநிவா. அவா வழிவந்த வள்ளி
மலை வள்ளைத் 'திருப்புகழ் ஸபைகள் சில
பல நிறுவிக் குருப்புகழ் மேவிய கொற்றவ்
போற்றி' என ஸ்ரீ ஸச்சிதநந்தா போற்றித்
திருஅகவல போற்றும் அவா வழி நின்று,
நாமும், திருப்புகழ் வைபவ மலா மணத்
தைக 'குருப்புகழ்' போல என்றும் கொண்
டாடுவோம்

—(ஸாதுராம ஸ்வாமிகள்) 9-7-88

எ ளி ய வ ழி

திருமுருக கிருபானந்த வாரியாஃ சுவாமிகள்

107, சிங்கண்ண செட்டி தெரு, சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை-2

ஒரு ஊருக்குப் போகும் பிரயாணி சுலபமான வழி எது என்று எண்ணுவான அன்றியும் கலலும் முள்ளும் இல்லாத வழி எது என்றும் எண்ணுவான மற்றும் பாம்பு, தேள், புலி, கரடி இல்லாத வழி எது என்றும் எண்ணுவான இனி திருடா பயம் இல்லாத வழியாக இருக்க வேண்டும் என்றும் நினைப்பான

ஆகவே வழியானது வளைவு இன்றியும், நேராகவும், தூரம் இல்லாமலும், கரடு முரடு இன்றியும் அமைதல் வேண்டும் மேலும் வழியின் அருகில் நல்ல நிழல் தரும் மரங்கள் இருக்க வேண்டும் வழி நடப்போர்க்கு நிழலும் காற்றும் இன்றியமையாதவை

இப்படியிருப்பின் அது எளிய வழியாகும் எளிய வழியைத் தெரிந்து அதில் பயணம் புரிவது அறிவுடைமையாகும்

குலவீரசிங்கம் எனபா ஒருவா மலாயாலிலிருந்து சென்னை வந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வந்தா அவருக்கு பழநிகுச்சென்று ஞான தண்டாயுதபாணியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டாயிற்று.

‘உனது பழநிமலை யெனும்
ஊரைச் சேவித் தறியேன்’

என்கின்றா அருணகிரிநாதா ஆதலால் சிறந்த திருத்தலம் பழநியம்பதி. அதனைச் சேவிக் விரும்பிய அவருக்கு வழி தெரியாது புதியவர் இதற்கு முன் இந்தியா

வுக்கு வந்ததில்லை பாவம்! பழநியிருக்குந் திசைகூடத் தெரியாது

ஒருவரைப் போய் ‘ஐயா’ பழநிகுச்சுருக்கமான வழி எது?’ என்று வினவினா

அவா கூறினா

‘ஐயா’ பழநிகுத்தானே போக வேண்டும்? சுருக்கமான வழி கூறுவேன் திருச்சிராப்பள்ளி சந்திப்பில் ரயில் ஏறி நேரே ஈரோடு போங்கள், ஈரோட்டிலிருந்து கோயம்புத்தூர் சென்று பொள்ளாச்சி வழியே பழநிக்கு போங்கள்’ என்றா

மற்றொருவர்,

‘ஐயா’ அது சுறுவழி இவா விளங்காமல் கூறுகின்றார் இவருடைய வாதத்தைக் கேட்டு நீர் அகைய வேண்டாம் பழநிக்குப் போவதானால் ஈரோடுக்கு ஏன் போக வேண்டும்? சுத்த மடத்தனமாக இந்த மனிதன் கூறுகின்றான் நேரே தஞ்சை போய், மாயவரம் போய், அறந்தாங்கி வழியே காரைக்குடி போய், மாணமதுரை போய், மதுரை சென்று, திண்டுக்கல் வந்து பழநிக்குப் போங்கள்’ என்றா

இது முன்னே கூறிய வழியைவிட அதிக தூரம் உள்ள வளைந்த வழி

மற்றொருவா வந்தா.

‘இந்த இருவர்களும் சுத்த மடையார்கள நோவழி காட்டத் தெரியவில்லை இந்த மூடாக்கள் பேச்சைக் கேட்டு அன்பரே நீர் அகைய வேண்டாம்

பழநி இதோ இருக்கின்றதே இவா எப்படி எப்படியோ வழி கூறுகின்றாரே உணமையை உணராதவர்கள் இப்படித் தான் உளறுவார்கள் இவாகடகு மெய் வழி தெரியாது எனக்குத்தான் மெய்வழி தெரியும் ஆதலால் நான் கூறும் ஒரு மொழியைக் குரு மொழியாகக் கொள்ளும் நீர் எளிதில் பழநியைச் சேரலாம் நேரே இங்கிருந்து விருத்தாசலம் வழி விழுப்புரம் போங்கள், விழுப்புரத்திலிருந்து நேரே பாகாலா போய் தாமாபுரம் வழி குண்டக கல் போய், அங்கிருந்து பெங்களூர் போய், பங்காபேட்டை, ஜோலார்பேட்டைவந்து, சேலம் வழி ஈரோடு வந்து கோவை போய் பழநி போங்கள் இந்த நோ வழியைவிட்டு இம்மடச் சாம்பிராணிகள் ஏதேதோ தெரிந்த மாதிரி வழி சொல்லுகின்றார்கள்” என்றார்

தான் சொல்வது மெய்வழியென்றும் தன்னை மூடாகக் வழிகாட்டப் பகவான் அனுப்பினான் என்றும் தானே பரம குருநாதர் என்றும் கருதிக் கொண்ட அவர் ஒரு வாரம் பிரயாணஞ் செய்பகூடிய வழியைக் காட்டியருளினார்

இப்படி பலா வழியல்லாத வழிகளையும், வகை நதவழியையும், சிரமமான வழியையும் காட்டினார்கள்

ஆனால், ஒருவர் மட்டும் அவருக்கு, ஐயா! திருச்சியிலிருந்து திண்டுக்கல் போய் பழநிக்கு போங்கள்” என்றார் இதுதானே எளிய வழி

இதுபோல இறைவனையடைய வேறு வேறு சமய குருமார்கள் வழியல்லாத வழிகளைக் காட்டினார்கள்.

முத்தி நெறி மிகுதிக் எளிதான இருக்க வேண்டும்

ஒருவன் “ஐயா! முத்தி நலம் பெறுவதாயின தினம் ஒரு ஆணியை விழுங்குங்கள்” என்றான்.

ஒருவன் “இருட்டறையில் தலைகீழாக மூன்று நாட்கள் நிற்க வேண்டும்” என்றான் ஒருவன் “தண்ணீருக்குள் எட்டு நாள் இருக்க வேண்டும்” என்றான் ஒருவன் “பதினைந்து நாட்கள் படகினி கிடக்க வேண்டும்” என்றான்

ஒருவன் “நெருப்பை விழுங்க வேண்டும்” என்றான் இவைகளைக் கேட்டவன், எனக்கு “முத்தி நலமே வேண்டாம்” என்றான்

முடிவாக அருணகிரிநாதர் கூறுகின்றார் “அன்பனே! முத்தி நலம் உனக்கு எளிதாகக் கிடைக்க நான் வழி கூறுகின்றேன் கேள் படகினி கிடக்க வேண்டாம், கானகம் புகுத வேண்டாம், காற்றைக் குடிக்க வேண்டாம், மூச்சைப் பிடித்து விழி மிதுங்கச் சிரமப்பட வேண்டாம், பச்சிலை யுண்டு உடம்பை வாட்ட வேண்டாம்

“காட்டிலே வாழ்ந்த வள்ளியெம்பிராட்டிக்கு அருள்புரிந்த முருகன் திருவடியில் மனதை ஒரு முகமாகச் செலுத்து அங்ஙனம் செலுத்துவாயானால் வீட்டினம் எளிதாகச் சித்திக்கும் இதனையறியாது மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு திகழுமுகாடித் திரியாதே” என்று அருளிச் செய்தார். இதோ பாருங்கள் அந்தத் தீநதமிழப் பாடல்,

காட்டிற் குறத்திப் பிராணப் தததே

கருத்தைப் புகட்டில்

வீட்டிற் புகுதல் மிகஎளிதே விழி

நாசிவைத்து

மூட்டிக் கபால மூலாதார நேரண்ட

மூச்சை யுள்ளே

ஓட்டிப் பிடித்தெங்கும் ஓடாமல்

சாதிக்கும் யோக்கிகளே,

—

இடம் கடந்த மயில்

வாசிச கலாநிதி ஸ்ரீ சி. வா. ஜகந்நாதன்

“காந்த மலை”, 2, நாடன முதல தெரு, மந்தைவெளிப்பாக்கம், சென்னை-600 028

அங்கங்கள்

பழங்காலத்து அரசாக்காப்பற்றிச் சொல்லும்போது அங்கரங்க வைபவம் உடையவர்கள் என்று சொல்வது வழக்கம் பலவகையான அங்கங்களைக் கொண்டு தம்முடைய செல்வச் சிறப்பு விளங்கும்படியாக வாழ்வது அந்த அரசாக்குடைய இயல்பு நாடு, ஊர், ஊர், மலை, ஆயுதம், சேனை, கொடி, முரசு, போ, ஆணை ஆகிய பத்து அங்கங்களைத் தசாங்கங்கள் என்று சொல்வார்கள் சாங்கோபாங்கம் என்பதும் மற்றொரு மொழி அங்கமும், உபாங்கமும் சோந்தது அமைந்தது என்பது அதற்குப் பொருள் அங்கங்கள் மூன்று வகைப்படும் அங்கம், உபாங்கம், பிரதயங்கம் என்பன அவை கை ஓர் அங்கம் கையிலுள்ள விரல் அங்கத்திற்கு அங்கம், அல்லது உபாங்கம் ஒருவரைக் கையால் அடக்கிறோம் விரலினால் தொடுகிறோம் இவை அங்க உபாங்களின் வேலை வேறு சில சமயங்களில் தடியை எடுத்து அடக்கிறோம், அந்தத் தடி பிரதயங்கம், அங்கத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இருந்து உதவுவது அரசன பல அங்கங்களை உடையவனாக இருக்க வேண்டும்

வாகனம்

சிறந்த அரசனுக்கு வாகனம் இன்றியமையாதது அந்த வாகனத்திற்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு பெரும்பாலும் தெய்வங்களுக்குத் தனித்தனியே வாகனங்கள் இருப்பதைப் புராணங்கள் சொல்கின்றன சிவ பெருமான விடையினமேல வருபவா,

திருமால் கருடன மேல வருபவா பிரமமனுக்கு அன்னம் வாகனம் இந்திரன் ஐராவதம் என்னும் வாகனத்தில் வருபவன் வருணன் மகர மீனை வாகனமாக உடையவன் இப்படியே அந்த அந்தத் தேவருக்கு ஏற்ற வாகனங்களைப் புராணக் கதைகள் சொல்கின்றன முருகன் சிறந்த தலைவன் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மேலான தெய்வம் அவனுக்கு வாகனம் இருக்கிறது. வெவ்வேறு சமயங்களில் வெவ்வேறு வாகனங்களில் அவன் வந்தாலும் அவனுக்கு முக்கியமான வாகனம் மயில் அவன் மயில் ஏறும் பெருமாள்

இருவகைப் புகழ்

யாரேனும் ஒரு தலைவனைப் பாடவேண்டுமானால் அவனை மட்டும் பாடிக்கொண்டிருப்பது போதாது அவனுடைய அங்கங்களைப் பாட வேண்டும் உபாங்கங்களைப் புகழ வேண்டும் பிரதயங்களைப் பாராட்டிப் பேச வேண்டும் அவனுடைய அங்க வகைகளை எல்லாம் பாராட்டுவது அவனைப் பாராட்டுதற்குச் சமந்தமான இதை நினைத்தே அருணகிரியார் கந்தர் அநுபூதியின் முதல் பாட்டில்,

‘ஆடும் பரிவேல அணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியாய் அருளவாய்’

என்று வேண்டிக்கொண்டார் முருகனோடு தொடர்புடைய பொருள்களைப் பாராட்டுமபோது அவற்றுக்குள்ள பெருமையைத் தனியே சொல்வதில்லை முருகனுடைய பெருமையையும் இணைத்துச் சொல்வார் பாலைத் தனியே உண்ணுகிறோம்

பாலைகொண்டு செய்த பணியாரங்களை உண்ணும்போதும் பாலை உண்கிறோம் அப்படியே தலைவன புகழை நேரே சொல்வது ஒரு வகை. அவனோடு சோந்த பொருள்களைச் சிறப்பித்து அவனைப் புகழ்வது ஒரு வகை இரண்டும் தலைவன புகழைச் சொன்னவையே ஆகும்

மயிற் பாட்டு

அருணகிரியார் முருகப்பெருமானுடைய மயிலையும், வேலையும், சேவலையும் பல இடங்களில் பாராட்டியிருக்கிறார் திருவகுப்பு என்னும் நூலில் வேலையும் மயிலையும் தனித்தனி வகுப்புகளால் பாராட்டுகிறார் கந்தா அலங்காரத்தில் மயிலைப் பாராட்டிய சில பாடல்களை முன்பு நாம் பார்த்திருக்கிறோம் இப்போது வேறு ஒரு மயில் பாட்டை பாரக்கலாம்

இந்தப் பாட்டு மயிலையே முன்னிலைப் படுத்திப் பாடுவது 'மயிலே, உன்னுடைய மனம் போனபடி உன்னை விட்டுவிட்டால் நீ இப்படியெல்லாம் செய்வாயே!' என்று பாராட்டும் முறையில் இந்தப் பாட்டு அமைந்திருக்கிறது

கொற்ற வேள் மயில்

எடுத்தவுடன்,

“தடக் கொற்ற வேள் மயிலே!”

என்று அழைக்கிறார். முருகப்பெருமானுக்கு உகந்த வாகனமாகிய மயில் அது அப்பெருமான எப்போதும் வெற்றியோடு இருப்பவன் அவன் வெற்றி விரிந்தது, விசாலமானது தடக்கொற்றம் அது அந்த வெற்றியில் அவனோடு சோந்தவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு யோரில் தலைசிறந்து

நின்ற பகைவர்களை அழித்த முருகப் பெருமான மயில் வாகனத்தின் மேலேறிச் சென்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்தான். அப்போது பகைவா அஞ்ச நடையிட்டுச் சென்ற ஆற்றலுடையது அந்த மயில். ‘தாவடியோட்டும் மயில்’ என்று அந்த நிலையைத்தான் குறிப்பிட்டார் ஆகவே ஆண்டவன் பெற்ற வெற்றியில் மயிலுக்கும் பங்கு உண்டு இதை நினைத்து, ‘தடக் கொற்ற வேள் மயிலே’ என்றார் விரிந்த கொற்றம் வேள்க்கும் உரியது, ஓரளவு மயிலுக்கும் உரியது ஆகவே, தடக் கொற்ற வேள் என்று முருகனுக்கு அடையாகவும், கடக்கொற்ற மயில் என்று மயிலுக்கு அடையாகவும் இரண்டு வகையிலும் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளலாம்

மயில் அழகியது பார்த்தவர்கள் கண்ணைப் பறிகுடும் பேரழகு பெற்ற பறவை அது அதற்கு இயற்கையாகவே ஒரு கவாச்சி இருக்கிறது முருகப்பெருமானுடைய சம்பந்தத்தால் அதனுடைய பெருமை பனமடங்கு உயர்ந்து விட்டது

சேவல்

தொல்காப்பியத்தில் ஒரு குத்திரம் வரிகிறது அது பறவைகளின் பெயர்களை வரையறுத்துச் சொல்வது ‘சிறகுடைய பட்சிகளில் ஆண்களுக்கு எல்லாம் சேவல் என்னும் பெயர் பொருந்தும் ஆனால் மயில் அல்லாத மற்றப் பறவைகளுக்குத் தான் அந்தப் பெயர் உரியது’ என்று அக்குத்திரம் சொல்கிறது

‘சேவற் பெயராககொடை சிறகொடும்

சிவனும்

மாயிருந் தூவி மயிலலங் கடையே’

என்பது அக்குத்திரம் சேவல் என்ற சொல் வன்மையைக் காட்டுவது மயிலோ

மெனமையுடையது ஆண மயிலாக இருந
தாலும் அதன் மெனமை மாறுவது இலலை
அந்த மெனமையைக் கருதியே வனமை
யைக் குறிப்பதாகிய சேவல எனனும்
சொல்லை அதற்குச் சொல்லக் கூடாது
என்று வகுத்தார தெல்லகாப்பியர் ஆனால்
இந்தச் சூத்திரத்திற்கு உரை எழுத வந்த
பேராசிரியர் ஒரு சிறிய விலகத்தைச் சொன
னார் 'செவ்வேள ஊரந்த மயிறகாயின் அது
வும் நேரவும் ப்டும்' என்று எழுதினார் மிகக்
வீரமுடைய முருகப்பெருமான ஊரந்து
வரும் மயிலானால் சேவல என்ற பெயரை
அதற்கும் சொல்லலாம் எனபது பொருள்
இதை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சில
உரையாசிரியர்கள் சேவற்கொடி என்று
வரும்போது மயில கொடி என்று பொருள்
எழுதுவார்கள்

வீர நடையும் ஈர நடையும்

முருகன் மயிலின் மேலே வீரச் செயல
செய்யும்போதும் ஊரந்து வருவான், ஈரச்
செயல் புரிபுழைபோதும் ஊரந்து வருவான்
மயிலுக்கு இரண்டு வகையான நடை
உண்டு அசுரர்களை அச்சுறுத்துகின்ற
பிடுக்கு நடை உண்டு, தொண்டார்களுக்கு
நலம் தரும் அழகு நடையும் உண்டு
போர்க்களத்தில் பகைவர்களைப் பொருது
வெற்றி அடையச் செல்லும்போதும் ஆண
டவன் மயிலை ஊரந்து செல்வான், தொண்ட
ர்களுக்கு அருள் செயயச் செல்லும்
போதும் நிலச் சித்தண்டியில் ஏறிச் செல்
வான் ஆகவே வீர நடையும், ஈர நடை
யும் பொருந்தியது மயில என்று தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும் இங்கே அதனுடைய
வீரத்தை எண்ணி, 'தடக்கொற்ற வேள
மயிலே' என்றார்

தொண்டர்கள் மயிலை அநுகூலமான
தன்மையுடையது என்று பாராட்டுவார்கள்

“திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி
தந்ததன் தான் தானத் தான்
செஞ்சுணகு சேகு தாள்தீதோடு”

—நடமாடும்

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
துங்கி அநு கூல பார்வைத் தீர
செமபொன்னடியில்
என்று திருப்புகழில் வருகின்றது

தோகையை விரித்து வருகின்ற மயில
ஒங்கார உருவத்தை நினைப்பூட்டுகின்றது
அதைக்கொண்டு,
ஆன தனிமநதர ரூப நிலைகொண்ட
தாடும்மயில் எனபதறியேனே
என்று அருணகிரியார் பாராட்டுவார்

இப்போது பராக்கப்போகும் பாடலில்
அருணகிரியார் மயிலின் பெருமையை வேறு
ஒரு விதத்தில் சொல்ல வருகிறார்

“தடக்கொற்ற வேளமயிலே, எல்லோ
ருடைய இடாக்கையும், தீரக்கும் இயலபை
யுடைய உணனை ஆண்டவன் மேலே
ஊரந்து செல்லாமல் உன் விரும்பப்படியே
விட்டுவிட்டால் நீ என்ன செய்வாய் தெரி
யுமா? என்று கேட்டு விடைசொல்லுது
போலச் சொல்கிறார்

மேருவுக்கும் அப்பால்

“தடக்கொற்ற வேளமயிலே,
இடா தீரத் தனிவிடின நீ”

அதற்கு மேல என்ன நடக்கும் என
பதைத் தமமுடைய கற்புணையால் சித்திரித்
துப் பராக்கிறார் மயிலுக்கு ஆனந்தம் உண்
டானால் அது முதலில் தனது தோகையை
விரித்து நடமாடத் தொடங்கும் முருகப்
பெருமான ஏறும் மயிலோ மிக விரிந்தது.
மிகப் பெரியது அது தன்னுடைய
தோகையை வட்டமாக விரித்து நின்றால்

அந்தத் தோகையின் அகலம் வடக்கே உள்ள மேருமலையையும் தாண்டிச் செல்லும் மாம்

“வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும்
நின் தோகையின் வட்டமிட்டு”

பூமிக்கு நடுவில் இருப்பது மேரு கிரி அது நமமுடைய நாட்டுக்கு வடக்கே இருக்கிறதாம் இப்படிப் புராணம் சொல்கிறது. பூமிக்கு ஓர் அச்ச வேண்டும் அல்லவா? அந்த அச்சதான் மேரு அதன் உச்சியில் தேவர்கள் வாசம் செய்வதால் அதனைச் சுராலயம் என்று சொல்வார்கள். மேரு மலையைச் சுற்றிச் சந்திரனும் சூரியனும் சுற்றுகிறார்கள் எனபது புராண வரலாறு இவைகள் எல்லாம் பழங்காலத்தில் ஏதோ ஒரு கருத்தை உள்ளடக்கிச் சொன்ன செய்திகள், உலகத்துக்கு மையமாகவும், ஆகாஷைச் சக்திக்கு மூலமாகவும் உள்ளது மேரு அதையே பொன்மலையாகக் கொண்டாடிக் கொள்ள இப்போது மயிலைப் பாராட்ட வந்த அருணகிரியார் தம்முடைய கற்பனையால் அது மேரு மலைக்கு அப்புறமும் தன் தோகையை வட்டமாக விரித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டுகிறார்

“வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும்
நின் தோகையின் வட்டமிட்டு”

பூமி முழுவதையும் தன்னுடைய தோகை நிறலால் அமைத்துக்கொண்டு, அதற்கு அப்பாலுள்ள மேருவையும் கடந்து அது நிற்கிறது பூமிக்கு அப்பால் இருப்பது கடல் மயில் மேருவைக் கடந்து அதற்கு மேலும் போகிறதாம் பூமியின் எல்லையாக உள்ள கடலையும் தாண்டி அதற்கு அப்பாலும் போகிறது நமக்கு நிலமும் கடலும் தெரிகின்றன நாட்டைக் கடந்து, மேரு மலையைக் கடந்து, பூமியைக் கடந்து; அப்பாலுள்ள கடலையும்

கடந்து சென்றுவிட்டது மயில் அதோடு அது நின்று விடுகிறதா? இல்லை பூமியைக் கடந்து சென்றால் அதற்குப் பிறகுப் பல் கோள்கள் உள்ளன மயில் போகிற வேகத்தில் அந்தக் கோள்கள் எல்லாம் இடையில் நின்று விடுகின்றன எல்லாக் கோள்களுக்கும் அப்பால் நெடுந்தூரத்தில் உள்ளது சூரியன் வெகு வேகமாகப் போன மயில் பூமியின் ஈர்ப்புச் சக்திக்கு அப்பாலே சென்று வெளியெல்லாம் கடந்து கதிரவனுக்கு அப்புறமும் சென்று விடுகிறதாம்

சககரவாளம்

நாம் காணுகிற நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் கனித்தனியே ஒவ்வொரு சூரியனாக இருப்பவை என்று விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். அகண்ட வெளியில் அந்தக் கோளங்கள் எல்லாம் பந்துக்களைப்போல மிதக்கின்றன சூரியனை மையமாக வைத்துக் கிரகங்கள் அதைச் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன நாம் வசிக்கும் பூமி, நாம் காணும் சூரியனைச் சுற்றி வருகின்ற உருண்டை இதுபோலவே ஒவ்வொரு நட்சத்திரமும் ஒவ்வொரு சூரியனாக அந்த அந்தச் சூரியனைச் சுற்றி உலவுகின்ற கிரகங்களும், கோளங்களும் பலபலவாக இருக்கும் இப்படியுள்ள அண்டங்களை எல்லாம் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்க முடியாது விஞ்ஞானிகள் மிக நுட்பமான தொலை நோக்கிக் கண்ணாடிகளைக்கொண்டு பல நட்சத்திரங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் ஆனால் அவற்றோடு நட்சத்திரக் கணக்குத் தீராதது என்று அவர்கள் சொல்வதில்லை ‘இன்னும் இந்தக் கூட்டங்களைப் போல எத்தனை எத்தனையோ நட்சத்திரங்கள் இருக்கலாம் அவற்றையெல்லாம் இப்போது காண முடியவில்லை’ என்று சொல்கிறார்கள். அறிந்ததைவிட அறியாதன அதிகம் எனபது உண்மையான அறிவாளிக் குப்

புலனாகிறது அந்த வகையில் இன்று பல நட்சத்திரங்களைக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானிகள் இன்னும் நுட்பமான கருவிகளை உண்டாக்க உண்டாக்க, இன்னும் பல நட்சத்திரங்களைக் காணும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றே சொல்கிறார்கள்

பூமி உருண்டையாக இருக்கிறது, எப்பொழுதும் சுழன்று கொண்டே இருக்கிறது இதைச் சுற்றி நெடுந்தூரம் வரைக்கும் இதன் ஆகாஷண சகதி உள்ளது இப்படியே ஒவ்வொரு கிரகமும் அதனைச் சுற்றிப் படாநதிருக்கும் ஆகாஷண சகதியோடு சுழன்று கொண்டிருக்கிறது ஒன்றன் ஆகாஷண சகதியின் எலகைகை கடந்தால் வேறு ஒன்றன் ஆகாஷண சகதியில் அகப்படுவோம் இப்படி அமைந்திருக்கிற கிரகங்கள் எல்லாம் ஒரு பெரிய வெளியில் சுழலுகின்றன எந்த கிரகத்தின் ஆகாஷண சகதியும் இல்லாத ஒரு பெருவெளி உண்டு அந்தப் பெருவெளியும் இந்தக் கிரகங்களைச் சுற்றி வட்டமாக இருக்கும் அதனை உலகப்புறச் சக்கரவாளம் என்று சொல்வார்கள் புராணம் அப்படி ஒரு மலை இருப்பது போலச் சொல்கிறது எல்லாக் கிரகங்களுக்கும் அப்பாலே உள்ள வெளி வட்டம் எதுவோ அதுவே சக்கரவாளம் என்று கொள்ளலாம்

மேருவைத் தாண்டிச் சென்ற மயில் கடலையும் தாண்டிச் சென்று, பிறகு கதிரவனையும் தாண்டிச் சென்றது அப்பால் எல்லாக் கோளங்களுக்கும் சுற்று எலகையாக உள்ள ஈப்பிச் சகதியற்ற புறவெளியாகிய சக்கரவாளத்தை அடைந்தது அதோடு நின்றதா? அதற்கு மேலேயும் போய் நிற்கும்

“வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும் நின்
தோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கு அப்புறத்தும் கதிரைக்
அப்புறத்தும் கணக்ககரத்

திடாகு அப்புறத்தும் திசைக்கு
அப்புறத்தும் திரிசுவையே”

திசைக்கு அப்புறம்

எல்லைகள் இரண்டு வகைப்படும், இட எல்லை, கால எல்லை என்று இடத்திற்குக் கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு என்று நான்கு வேறுபாடுகள் - உண்டு இடம் உள்ள மட்டும் இந்தத் திசையின் பாடுபாடும் உண்டு பூமியின் எலகையைக் கடந்து, ஆகாஷண சகதி - கொண்ட பல கோளங்களின் எலகைகளையும் கடந்து புற வெளி மட்டும் சென்ற மயில் அந்த எலகையையும் கடந்து விடுகிறதாம் திசை என்ற வரையறை கொண்ட இடத்தையும் தாண்டிச் சென்று விடுகிறது.

“திசைக்கு அப்புறத்தும் திரிசுவையே.”

இடம் கடந்த இடம்

இப்படிச் சிறிய எல்லைகளை எல்லாம் கடந்து, பிறகு பெரிய எல்லைகளையும் கடந்து எலகையிறந்த ஓரிடத்தில் நிற்கிறது கோயிலுக்குள்ளிருந்து ஒருவன் வெளியில் வந்து, முதல் பிரகாரத்தைத் தாண்டி, இரண்டாம் பிரகாரத்தையும் தாண்டி, ஏழு திருமதிலைகளையும் தாண்டி, கடைசியில் வெளியில் வந்து விடுவது போல இந்த மயில் செய்கிறது. அதாவது இடம் கடந்த எலகையில் அது திரிகிறதாம்.

தடக்கொற்ற வேளமயி லேஇடர் தீரத்
தனிவிடினந்
வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்தும் நின்
தோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கு அப்புறத்தும், கதிரைக்கு அப்புறத்தும் கணக்ககரத்
திடாகு அப்புறத்தும், திசைக்கு அப்புறத்தும் திரிசுவையே.

இப்படி அலங்காரமாக மயில செய்வதை ஓர் ஒவியம் போலக் காட்டினார் அருணகிரிநாதர் இவ்வாறு கற்பித்துச் சொல்வதில் என்ன நயம் என்ற கேள்வி எழலாம் மயிலின் பெருமையைச் சொன்னதாக இந்தப் பாட்டு இருந்தாலும், இறைவனுடைய தொடர்பு உடையவர்களுக்கு எத்தனை ஆற்றல் உண்டாகும் என்பதை இது உடனடியாகக் கொண்டிருக்கிறது

இருவகை எலலை

மயில ஆண்டவனுக்கு வாகனமாக அவனோடு ஓட்டி நிற்பது இறைவன் கால எலலை, இட் எல்லையாகிய இரண்டையும் கடந்தவன் நாமோ அந்த எலலைக்கு அகப்பட்டவர்கள் இடம் காலம் ஆகிய இரண்டின் எலலைகளும் நமக்கு இப்போது புலப்படுவதில்லை காலமும், இடமும் கூட எலலை கடந்தவையே என்று நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் கடவுள் ஒருவன் தான் காலதேச பரிசுசின்னத்திற்கு அகப்பட்டவன், எந்த விதமான எலலையும் இல்லாதவன் காலத்திற்கு எலலை உண்டு, இடத்திற்கும் எலலை உண்டு

அந்த எலலை நமக்கு எப்படித் தெரியும்? ஒரு வீட்டுக்கு உள்ளேயிருந்து பாதகால அகன் புற எலலை நமக்குத் தெரியாது அந்த வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தால் அதன் எலலை நமக்கு தெளிவாகத் தெரியும் கால எலலைக்கும், இட எலலைக்கும் அகப்பட்ட பிரபஞ்ச வாழ்விலே நாம் இருக்கும் மட்டும் அவற்றின் முடிந்த எலலைகள் நமக்குப் புலப்படா அந்த எலலையைக் கடந்து சென்றால் காலத்தின் எலலையையும், இடத்தின் எலலையையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்

எலலை கடந்த இன்பம்

நாமாக முயன்று இந்த எலலையைக் கடப்பது என்பது முடியாத காரியம் இந்த எலலையைக் கடந்து நிற்கும் ஆண்டவனைச் சார்ந்தால் நாமும் அவனோடு சேர்ந்து எலலையைக் கடந்த இன்பத்தில் நிலை நிற்போம் ஒரு சிறிய பருக்கைக் கலலை ஒரு குளத்தில் போட்டால் அது குளத்தில் ஆழந்து விடுகிறது இரண்டு டன் எடை உள்ள ஒரு பாறையை அந்தக் குளத்தின் மேல் மிதக்க வைக்க முடியுமா? முடியாது ஆனால் அந்தக் காரியத்தையும் யாவரும் அதிசயிக்கும் படி செய்து காட்டலாம் எப்படி? தண்ணீர் மேல் மிதக்கின்ற ஒரு பெரிய கட்டையிலே அந்தப் பாறையை வைத்தால் அது தண்ணீரின் மேல் மிதக்கும் சிறிய கலகூடத் தண்ணீரில் அமிழும்போது அவ்வளவு பெரிய பாறை தண்ணீரில் மிதக்கிறதே என்று அறியாதவர்கள் ஆச்சரியப்படலாம் அந்தக் கல தானாக மேலே மிதக்கவில்லை தண்ணீரின் மேல் மிதக்கும் இயல்புடைய கட்டையைச் சார்ந்ததனால் அது மிதக்கிறது அதுபோல கால எலலைக்கு அகப்பட்ட நாம் இந்த இரண்டு எலலைகளையும் தாண்ட முடியாது அந்த எலலைகளைக் கடந்து நிற்கும் ஆண்டவனை அடைந்தோமாயின் அவனுடைய சார்பினால் காலத்தையும், இடத்தையும் வென்று அந்த எலலைகளைக் கடந்த பெருவெளியில் இன்பம் நுகர்ந்திருப்போம்

கருத்து

இந்தக் கருத்தையே இங்கே மயிலின் மேல் வைத்து அருணகிரியார் சொல்கிறார் இறைவனுடைய சம்பந்தத்தால் மயில இட எலலையையும், கால எலலையையும் தாண்டிற்று மயில மேல் ஏறும் பிராணை அறிந்தவர்கள் காலத்தை வென்றிருப்பாரா என்று ஒரு பாட்டு முன்னே கந்தர் அலங்காரத்தில் வந்திருக்கிறது

“நீலச சிகண்டியில் ஏறும் பிரானந்த
நேரத்திலும்
கோலக குறத்தி யுடனவரு வானகுரு
நாதனசொன்ன
சீலத்தை மெளளத் தெளிந்தறி
வாரசிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப பாரமரிப்பார
வெறும் காமிகளே”

என்ற பாட்டு அது, இறைவனுடைய
செயலை அறியும் யோகிகளே காலத்தை
வென்றிருப்பார்கள், பின்பு அவர்கள் கால
எலையைக் கடந்து இன்பம் பெறுவார்கள்
இதனைச் சொல்லும்போது முருகப்பெரு
மானே,

“நீலச சிகண்டியில் ஏறும் பிரான”

என்றா காலங் கடந்தவன் எம்பெருமான
அவனைச் சாரந்த நீலச சிகண்டியும் காலம்
கடந்தது இங்கே அந்த மயில் இடமும்
கடந்தது என்று சொல்ல வருகிறார் நாம்
காணும் இடமாகிய நாட்டைக் கடந்து, பூமி
யைக் கடந்து, மேருவைக் கடந்து, பின்பு
கடலைக் கடந்து, நாம் காணும் பொருளா
கிய கதிரவனைக் கடந்து, நாம் காண்ப
பொருளாகிய கனக சக்கரத்திடரையும்
கடந்து, கடைசி எலையாகிய திசைய
யும் கடந்து நிற்கும் மயில் என்று சொல்
கிறார்

மயிலினமேல் வைத்துச் சொன்னாலும்,
ஆண்டவன் திருவருளைப் பெற்ற ஆனம்க
கள் இட எலையைக் கடந்து இன்பத்தைப்
பெறும் என்று சொன்னதாகவே இவ்வுருப
பொருள் கொள்ள வேண்டும் சின்ன இடத்
தைக் கடந்த பிறகு பெரிய இடத்தைக்
கடப்பது இயற்கைதான் அளவு படாத
ஆண்டவனை அண்டின ஆனமாவும் அளவு

படாத நிலையில் அளவுபடாத இன்பத்தை
அடையும் மயிலைப்போல அவனுடைய
அணிமையைப் பெற்றால் காலம் கடந்து
இடமும் கடந்து நிற்கும் பேரின்ப நிலையை
அடையலாம்

தடக்கொற்ற வேளமயி லேஇடா
தீரத் தனிவிடின நீ
வடக்கில் கிரிக்குஅப் புறத்தாமநின்
தோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்குஅப் புறத்தும், கதிரககுஅப்
புறத்தும், கனகசக்கரத்
திடாககுஅப் புறத்தும், திசைக்குஅப்
புறத்தும் திரிசுவையே

[விரிந்த வெற்றியையுடைய முருகப்
பெருமானுக்குரிய வாசனமாகிய மயிலே,
இடா தீருமபடியாக உனனைத் தனியே
விட்டு விட்டால், நீ வடக்கில் உள்ள மேரு
மலைக்கு அப்புறத்தும் உன்னுடைய
தோகையை விரித்து வட்டமிட்டுக் கடல்
களுக்கு அப்புறத்தும், சூரியனுக்கு அப்பா
லும், பொன்னிறமாகிய உலகப்புறச் சக்கர
வாள்கிரிக்கும் அப்பாலும், திசைகளுக்கு
அப்பாலும் சென்று திரிவாய்

தட - விசாலமான, கொற்றம்-வெற்றி,
அரசரிமையும் ஆம் வடக்கில் கிரி - மேரு
மலை தோகை - மயிலின் வால் கதிர -
சூரியன் திடா - மேடு; இங்கே மலை சக்
ரத்திடா - சக்கரவாள கிரி]

மயில் இடங்கடந்து உலவும் தன்
மையை உடையது என்பது கருத்து

இது கந்தா அலங்காரத்தில் 96-ஆவது
பாட்டு

—

சண்முகன் எண்கூற்றிருக்கை

—கவத்திரு முருகதாச சுவாமிகள் (ஸ்ரீதண்டபாணி சுவாமிகளின் பெயரால்)

‘வண்ணச் சரபம்’, ‘திருப்புகழ் சுவாமிகள்’, ‘முருகதாச சுவாமிகள்’ என நெல்லாம் போற்றப் பெறும் மகான ஸ்ரீதண்டபாணி சுவாமிகளை அறியாதார சமய உலகில் இலா திருநெல்வேலியில் 1889 ஆம் ஆண்டு அவதரித்த ஸ்ரீதண்டபாணி சுவாமிகள் முருகன் அருள்பெற்ற மாமுனிவராயத் திகழ்ந்தார் அருணகிரிநாதரின் அம்சமாகத் தோன்றிய சுவாமிகள், சந்தத் திருப்புகழ், வண்ணப்பாக்கள் பல பாடியுள்ளார் அறுவகைச் சமயங்களான சௌரம், சைவம், சாக்தம், வைணவம், காஞ்சுபத்யம், கௌமார நெறிகளில் பல நூல்களையும், சமய பேதமற்ற பொது நூல்களையும் அருளிய வண்ணச்சரபம் சுவாமிகள் நாடெங்கும் கொல்லா நெற வளரத் தவமியற்றினார் சுவாமிகள் அருளிய பாடல்களில் 49,722 கற்போது கிடத்தலுள்ளன 225 தலங்களுக்கு மேல் சென்று பாடிப்பரவி பல நூல்களையும் அருளிய வண்ணச்சரபம் சுவாமிகளைச் சிந்திக்கும்போது திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சந்தரர், மணிவாசகர், அருணகிரிநாதர் முதலியோர் பணிகள் நம் நினைவிற்கு வருகின்றன ஸ்ரீதண்டபாணி சுவாமிகள் அருளிய ஏழாம் இலக்கணம், வண்ணத்தியல்பு, புலவர் புராணம், வருகக்கூற்றன், தமிழலங்காரம் போன்றவை நம் தமிழ்மொழிக்குப் புதிய அணிகலன்களாகும்

வண்ணச்சரபம் ஸ்ரீதண்டபாணி சுவாமிகள் அருளிய வேல அலங்காரம், மயில் அலங்காரம், வீரவாகுதேவரின் வாள்

அலங்காரம், ஞானனுபூதி, முருகானந்த லஹரி போன்றவை முருகப்பெருமானுக்கு அவர் சூட்டிய பாமாலைகளாகும் அவருடைய பரிதி (ஞாயிறு) ஆயிரம், திருவரங்கத்திருவாயிரம், திருவிளக்காயிரம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை இவைகள் அனைத்தையும் சுவாமிகள் தாமே பனை ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதி வைத்துள்ளது, கற்போது சுவாமிகளின் பரம்பரையினரால் விழுப்புரத்தையடுத்த திருவாமாதூரில் கௌமார மடாலயத்தில் பாதுகாக்கப் பெற்று வருகின்றது இவ்வாறு பல செந்தமிழ் இனகவினைப் பாடியருளி, தெய்வத்தமிழ்க் களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்த ஸ்ரீதண்டபாணி சுவாமிகள் திருவாடாதூரில் கௌமார மடாலயத்தை நிறுவி 1898ல் திருவருளில் கலந்தார் அவர் 51 சமாதி திருவாமாதூரில் உள்ளது

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரைப் போன்று பல சந்தப்பாக்களை பாடியருளிய சுவாமிகள் சித்திரகவி வகைகளில் பல இயற்றியுள்ளார் அவர் அருளிச் செய்துள்ள திருஎழு கூற்றிருக்கைகள் விநாயகருக்கு ஒன்று, சூரியனுக்கு ஒன்று, பராசக்திக்கு ஒன்று, திருமாலுக்கு மூன்று, முருகனுக்கு மூன்று, இவற்றுடன் சண்முகன் எண்கூற்றிருக்கை, சிவபெருமான் ஒன்பது கூற்றிருக்கை, திருமால் ஒருபது கூற்றிருக்கை, ஷண்மத்தசாங்கக கூற்றிருக்கை என்பன தமிழ் மொழியில் இதுவரை வேறு யாரும் செய்கிராத புதுமையான மூல இலக்கியங்களாகும்

சண்முகன எண்கூற்றறிஞர்க்கை

காப்பு . வெண்பா

பெண்கூற்றிருவுடைய பித்தன விழிப்
பிள்ளை அனபால
எண்கூற்றிருக்கை இசைப்பதற்குக்
—கண்கூற்றுத்
கோகை மயிலும் சுடா வேலும் குரா அஞ்சும்
வாகைமலி சேவலும் கா வல

எண்கூற்றறிஞர்க்கை அமைப்பு

1
1 2 1
1 2 3 2 1
1 2 3 4 3 2 1
1 2 3 4 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 7 6 5 4 3 2 1
1 2 3 4 5 6 7 8 7 6 5 4 3 2 1

எண்கூற்றறிஞர்க்கை

ஒருபே ராணலம் ஒழுங்கறக் களை நதார்ககு
இருவிளைப் பயன இன்று எனன நனகு
ஓநகேன,
ஒரை நூவினாபால உணமைநன குணா சா
மூன்று காலத்து சா முகலவன ஒருவன்
என்று
ஒருமையொ டுரைத்திட்டு உளபொழு
கிரண்டும
மூவா நன்னமறை முநநிலை யினாதம்
இருபதம் போற்றி யாரும இகழா
ஒருபிர ணவத்தால ஒன்றிரண் டற்று
முன்னிலை யினறி மொழியும் நாதக தியில
ஐயமதீரு மெய் அவிாதரு நாலாம்
முத்தியொடு எல்லாம் முடிக்கத்தக்க
சித்தி யென்னக் திகழ பயன இரண்டாம்
ஒன்ற வேட்டுள்ளேன உதவுவது
உணர்நின்

ஒருதனிச் சுடரோ? ஊன்றி ஊன்ற
இருபதத் தானோ? ஏந்திழை வடிவம்
மூன்று கொல அருளோ? முரணமலி

நாற்றேள்
முகத்தைம் படையணி முதுநெடு மாலோ?
ஆறணி சடிமம் ஐந்துகை நாலவாய்
முமமதம் இருதாள முககுறு பணைகை
ஒன்றால் ஒருத்தியை உனன இருவா
முககணுன டாட்டு முனவிடும் பெருஞ்சீர்
தொக்கவான களிஞே? தொடுகடல்
முழுவோற்கு

அஞ்சா உரனும் அறுமுக மலரும்
எழுதாவாறே இலங்குபே ரம்கும்
ஐவணம் பவளம் அழலவணம் செக்கா
என்னும் நான காதிய ஏங்கும் நிறமும்
மூவிரு குமுத முகிழமலா வாயும்
ஒருபர ணருகில ஒருநாள இருகை
முககாற கூப்பி மொய்யினால் எய்யும்
ஐங்கணைக் கொடுநதி ஆறிய புகழும்
எழுவகை நிலைமையும் எணவகை

வண்ணமும்
ஏழை உயிரகடகு இரங்கும் உணாவுடன்
முன்னுநாக கருளும் மொய்யமபும்

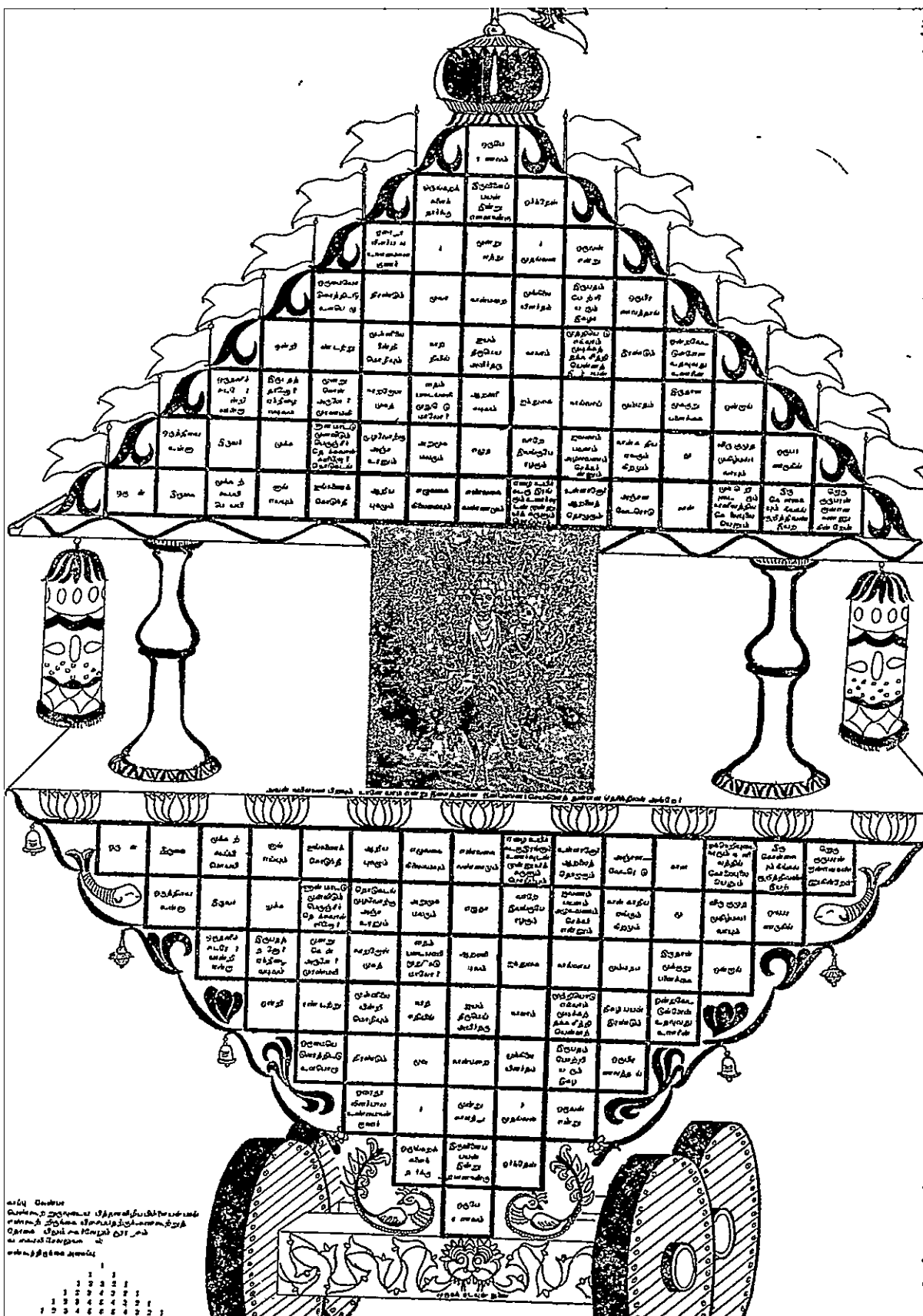
உள்ளானோ?
ஆறகைத் தொழுகும் அஞ்சன வேடரொடு
நானமுந் தெறியுடை நரகம் நானிலத்தில
கொக்புரி யெனும் இரு கொளகையும்

நீங்கல
குறத்திவண இயற்றெரு குருபரன ருனஎன
நண்ணுகின நேன அவன நவிலவன
பிறவும்

யானே யாம் என்று இசைத்துள்ளன,
இனி அவன
செயநினைத் துள்ளன தெரிநதிலன்
அன்றே!

பாடல் பொருள் விளக்கம்

ஒரு—முமமலங்கலில் ஒன்றான, பேரா
ணவம்—பெரிய ஆணவத்தை, ஒருங்குஅற-

முற்றிலும் இல்லாமல், களைநதாக்கு—
நீக்கப்பெற்ற தவசிகளுக்கு, இருவினைப்
பயன்—நலவினை தீவினை என்ற இரண்டும்,
இன்று என்ன—இலலை எனபதாக, நனகு
ஓநதேன்—தீரக்கமாக உணர்நதேன்,

ஓரை நூலினாபால—கால இயல்பை
அறிந்த சோதிட நூலாரிடம் (அவற்றின்),
உண்மை நனகு உணர்—உள்ள நிலையில்
உள்ளபடி நனகு உணர்நதறிநது, எாமுன்று
காலத்து—ஆறு பொழுதையும், ஈர்—வேறு
பாடாகக் கருதாத ஒப்பற்ற நிலையைத் தரு
கின்ற, முதலவன் ஒருவன்—தலைவன் ஒரு
வனேயாம், என்று—எனபதாக, ஒருமை
யோடு உரைத்திட்டு—மன ஒருமைப்பாட
டுடன் சொல்லி, உள்பொழுது இரண்டும்—
உண்டான வேளை பகல் இரவு என்ற
இரண்டிலும், மூவா—கேடற்ற, நானமறை-
நானகு வேதங்களில் கூறப்பட்ட, முநநிலை
யினாதம்—சகல கேவல சுத்தமென்ற
மூலித நிடைபினரது, இருபதம் போற்றி-
இரண்டு திருவடிகளையும் துதித்து, யாரும்
இகழா—எவராலும் தூற்றப்படாத, ஒரு பிர
ணவத்தால்—ஒப்பற்ற ஓ ரெழுத்தின்
அதுபவம் பெற்று,

ஒன்று இரண்டு அற்று—தான் வேறு
தலைவன் வேறு என்ற இரண்டாகவும் இரு
பாவினறித தானே பரமாகவும் பரமே
தானாகவும் உள்ள ஒன்றாகவும் உள்ள நிலை
மாறி, முன்னிலை இன்றி—முன்னே காண்ப
தென் ஒன்றின்றி, எல்லாம் ஒன்றேயாய்
உள்ள நிலைபெற்று (காண்பான், காட்சி,
காண்பபடு பொருள் என்றற்று ஒன்றே
யான பேரநுபவம்), மொழியும் நாற்கதி
யில்—சாலோக, சாமிப, சாஸ்ப, சாபுச்சிய
மென்று கூறப்பட்ட நால்விதப் பேறுகளில்,
ஐயம் தீரும்—மீண்டும் பிறவிக்கு வராது
என்று சந்தேகமறவுள்ள, மெய் அவிா
தரும்—உண்மை விளங்கப்பெற்ற, நாலாம்

முத்தியொடு—சாபுச்சிய மென்ற மேலான
வீடு பேற்றுடன், எல்லாம் முடிக்கத்தக்க—
உலக நன்மைக்கு வேண்டிய அனைத்தையும்
செய்து முடிக்கத்தக்க, சித்தி என்ன—திரு
வருட சத்தி எனப்பட்ட, திகழ்பயன் இரண்
டும்—இருவிதப் பேற்றையும், ஒன்ற—
பொருந்தப்பெற வேண்டுமென்று, வேட்
டுள்ளேன்—விரும்பித்தவம் புரிகின்றேன்,
உதவுவது உணர்நின்—அப்படி நான் பெறு
தற்கு உதவும் கடவுள் யார் என்று அறியப்
புகுந்தால்,

ஒரு தனிச் சுடரோ?—சமான்மற்ற கட
ரான சூரியமூத்தியோ?, ஊன்றி—ஒரு திரு
வடியை ஊன்றியும், ஊன்றி—ஒரு திருவடி
யைத் தூக்கியும் காண நடுக்கின்ற, இருப
தத்தானே—சிவபெருமானே? ஏ ந திழை
வடிவம்—பெண்மைத் திருவுருவம், மூன்று
கொல அருளோ?—பாலை புவனை திரிபுரை
என்றே (கலைமகள் மலைமகள் அலைமகள்
என்ற) மூலிதமான திருவருட சகதியோ?,
முரணமலி—வலிமைமிகக், நாற்றேருள்
முகத்து—நான்கு புயத்தின் கண், ஐம்
படையணி—சங்கு, சக்கரம், வில், வாள்,
கதை என்றிவற்றைத் தரித்த, முது
நெடுமாலோ—தொன்மையான திருமாலோ?
ஆறணி சடிலம்—கங்கையை அணிந்த
சடை ஐந்தகை—ஐந்து கரம், நாலவாய்—
தொங்குகின்ற துதிகை, முமமதம்—ஞானம்
வினோதம் அருள் என்ற மூலித மதம்,
இருதாள—இரண்டு திருவடிகள் (ஆகிய
வற்றுடன்), முக்குறு பனைக்கை ஒன்றால்
—முகக்காசிப் பனைமரம் போலப் பருத்துள்ள
துதிகை ஒன்றால்,

ஒருதகியை—ஒப்பற்ற ஒவையைய,
உனனா—மற்றும் நினையாமல், இருவா
கயிலை சென்ற சுந்தரா சேரமான என்ற
இருவரும், முக்கணை மாட்டு—சிவபெரு
மான விளங்கும் கயிலைமலையில், முன்னிடு—

அவ்விருவருக்கும் முன்பே தூக்கி விடுத்த, பெருஞ்சீர்—பெரிய சிறப்பு, தொக்க—சேரப்பெற்ற, வானகளிறே—கணைசப்பெருமாறோ? தொடுகடல்—பெரிய கடலினை, முடிவோறகு—முரசமாகவுடைய மனமதனுக்கு, அஞ்சா உரனும்—அச்சமுறாத அருளாண்மையும், அறுமுக மலரும்—ஆறு திருமுருகத் தாமரைபூம், எழுதாவாறே இலங்கு பேரழகம்—தூரிகை கொண்டு எழுதவொண்ணா அழகம், ஐவணம்—மருநதோனறி, பவளம்—பவளம், அழலவணம்—நெருப்பு நிறம், செக்கா—மாலைக்கால சூரியன், எனனும் நானகு ஆகிய ஏங்கும்! நிறமும்—என்ற நானகு செந்நிறமும் நானும் படியான செந்நிறத் திருமேனியும், மூலிரு—ஆரூயுள்ள, குமுதமலா முகிழ்வாயும்—செவ்வாமபல மலா போன்ற கிருவாயும், ஒரு பரண அருகில்—பரண ஒன்றின் பக்கமாகப் போய்,

ஒரு நாள்—ஒரு நாள், இருகை முக்காற கூப்பி—இரண்டு கைகளையும் மூன்று முறை குவித்து வணங்கியும் (வள்ளிநாயகியிடம் மையலுறறபோது) மொய்யினால் எய்யும்—வண்டுகளால் அமையப்பெற்ற நாணிமூலம் எய்யப்பெற்ற, ஐங்குணை—ஐந்து மலரம்புகளின், கொடுந்தீ—காமத்தியானது, ஆறிய புகழும்—அணையப்பெற்ற சிறப்பும், எழு வகை நிலைமையும்—ஷண்மதமும் சமயா தீதமான எழுவித நிலையுடன், எணவகை மூம்—எட்டு விதமான சந்தத் தமிழும், ஏழை உயிராகடகு—எளிய உயிராகருக்கு, இரங்கும் உணர்வுடன்—இரக்கம் கொள்ளத்தக்க உணர்வுடன், முன்னுநாக்கு அருளும்—தியானிப்பவர்களுக்குத் திருவருள் புரிகின்ற மொய்யமும்—கருணையும், உள்ளாறே—உடைய முருகப்பெருமாளோ? ஆறலைத்து ஒழுக்கும்—வழிப்பறி செய்து வாழ்கின்ற, அஞ்சன வேடரொடு—கருப்பு நிறமுடைய வேடா இனத்தோடு, நான முந்நெறியுடை நரகம்—அகம்புறம் என்ற பன்னிரு—சமய

மக்களும், நானிலத்தில் — இவ்வுலகில், கொலைபுலை எனும்—கொல்லல ஊன உண ணல என்ற, இரு கொள்கையும் நீங்கல குறித்து—இரு தீயசெயல்களும் அறவே தொலைபுமபடி கருதி, இவண இயற்றி ஒரு குருபரன் நான் என—இவ்வாறு தவம் புரிகின்ற குருநாதனே உதவுவான் என நண னுகின்றேன்—விரும்பி வாழ்கின்றேன்

அவன்—அம்முருகப்பெருமான, நவில வன்—மேலே கூறிய ஆறு சமயக் கடவு ளரே யன்றி, பிறவும்—ஏனைய சமயக் கடவு ளராயும், யானே யாம் என்று—தானொரு வனே ஆவேன் எனபதாக, இசைத்தள்ளன்—என்னிடம் கூறியுள்ளான் (ஆனால்) இனி—இனிமேல், அவன்—அப்பெருமான, செய நினைத்துள்ளான்—செய்வதற்கு எண்ணியுள்ள வறறை, தெரிநதிலன்—யான் அறிந் தேனிலலை (என்று) (அன்றே—அசை) குறிப்பு இந்த எண்கூற்றிருக்கை பாடவில் அருணகிரியார திருப்புகழில் காட்டும் “அறு சமய சாத்திரப் பொருளானே” என்ற குறிப்பையும், “ஆறுமுகமான பொருள்” குறிப்பையும் வண்ணச்சரபம் ஸ்ரீதண்ட பாணி சுவாமிகள் அறபுதமாகக் காட்டு கிருர் முருகன் முகங்கள் ஆறும் ஆறு சம யத்தை (ஷண்மதத்தை)க் காட்டுவன் என பதற்கு வண்ணச்சரபத்தின் மற்றொரு வெண்பா மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது “குருவும் கணபதியும் கொற்றமழ வானும் திரும்புநதைக் காவலனும் சேணில

—வருசுடரும் தேவினத்தின் தாயான சிறசத்தி

யும்முருகோன் மூவிரண் டாக காட்டும் முகம் தமிழ் மொழியில் “எண்கூற்றிருக்கை” என்ற வகையில் முதன்முதலில் பாடிய பெருமை வண்ணச்சரபத்திற்கே உரியது அதுவும் “சண்முகன் எண்கூற்றிருக்கை” என்று முருகப்பெருமானாகே அப்பாமாகை யைச் சூட்டியுள்ள வண்ணச்சரபம் ஸ்ரீதண்ட பாணி சுவாமிகளின் பெருமையை என் னென்பது!

அருணகிரிநாதரும் திருப்புகழும்

T S மார்த்தண்டாரதி

இந்தியாவிலும் இலங்கை நாட்டிலும் முருகக்கடவுள் கோயில கொண்டிருக்கும் தலங்களை யெல்லாம் தமது திருப்புகழ் கவி மணிகளால் இழைத்து அலங்கரித்த அருணகிரிநாதரின் பெருமைகளை அறியாதவர் தமிழ்நாட்டில் இலரென்றே கூறலாம் ஸார் வபௌம டிண்டிமகலி, அஷ்டபாஷா பரமேசுவரா, ஷடதாசன ஷண்முகா, சந்தப் பாவலப் பெருமான, சேர, சோழ, பாண்டியர்களால் பிரதமாராதயராகப் போற்றப்படுபவா, 'வாக்கிறகருணகிரி என்ற விருதுகளை டைய அருணகிரிநாதா தனிப்பெருமையுடைய தமிழ் கவியாகவும், நிகரற்ற முருக பகதராகவும் விளங்கியதுடன் ஸாவ தந்தர ஸவதந்தரா (சகலகலா வல்லவா) என்ற சிறப்பிற்கும் எவ்விதத்திலும் தகுதியுடைய பெரியாா ஆவா தமிழக கவிதைத் துறையிலும் சித்திரக்கவி இயற்றுவதிலும் ஒரு யுகத்தை தோற்றுவித்தவர் அருணகிரி இவருடைய கவித்திறத்தைப் போற்றும் தமிழ்ப் புலவர்கள் இவருக்கு நாகவிராஜா, முததமிழரசு, நவரசு நாவலா, சந்தக்கவித் தலைவா, இசை ஞானியா, தாளச்செலவா திருப்புகழென்னும் பாவகையின் ஆகிகாததா என்ற பல விருதுகளை வழங்கியும் இவருடைய மேதா விலாசத்தின் எல்லை யைக் கண்டிலா இசைத்துறையிலும் தாளத்துறையிலும் திருப்புகழ்கள் ஒப்பற்ற இலக்கியங்களாக விளங்குவதுடன் அருணகிரிநாதரது காலத்து இசை முறையை நாம் அறிந்துகொள்ள ஒரு விளக்கமே போல அமைந்துள்ளன

வாழ்க்கை வரலாறு,

- - - அருணகிரியாரது வாழ்க்கையைப்பற்றி இருவகையான வரலாறுகள் வழங்கி வரு

கின்றன இவற்றுள் முதலாவது இவருக்குப் பின் வந்த பெரியார்கள் இவரைப்பற்றி கூறியுள்ள விஷயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட காண பரம்பரையான வரலாறு இதன்படி அருணகிரிநாதா திருவண்ணாமலையில் இருந்தவா என்றும் கி பி 1450 ஆம் ஆண்டில் விஜயநகரத்தை ஆட்சி புரிந்த பிரபுடதேவ மகாராஜரின் காலத் தவா என்றும் தெரியவருகிறது இவரது குலம், பெற்றோர்கள், இளமைப் பருவம் முதலியவற்றைத் தெளிவுறச் சொல்லக் கூடிய விவரங்கள் ஒன்றும் இவ்வரலாற்றில் காணப்பெறவில்லை இவா முததம்மை என்ற உருத்திர கணிகையின் மைந்தர் என்பா சிலா இவரைப் பட்டினத்தடிகளின் மகன் என்பாருமுள்ள பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பட்டினத்தடிகளுக்கும் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டினராகிய அருணகிரியா மகனாதல் பொருந்தாது என்க

இவா இளமையில் சங்கமருவிய இலக்கிய இலககணங்களிலும், சைவத்திருமுறை சாத்திரங்களிலும், இதிகாச புராணங்களிலும், வடமொழி நூல்களிலும் மிகமிக தோச்சி பெற்று விளங்கினா செலவந்தா மேல கோவை, கலம்பகம், உலா, மடல் முதலிய பிரபந்தங்கள் பாடிப் பணம் தேடிய தாக்க கூறுவாறுமுள்ள ஒரு நொடியில் கவிபாடும் ஆசுக்கியாகத் திகழ்ந்தா அருணகிரிநாதா ஆயினும் விதி வசத்தால் பரததையா வசப்பட்டு உள்ள பொருளெல்லாம் இழந்து பல பிணிகளுக்கு ஆளாகி வருந்தினா அச்சமயம் பெரிய குணதரா என்பா அறிவுரை பல கூறி அவரை திருத்தினா என்று திருப்புகழ் ஒன்றில் காணப்படுகிறது

தமது கூடா ஒழுகுகத்தை நினைந்து வருந்தும் உணர்ச்சி வந்த காலத்தில் இவா திருவண்ணாமலை வடகோபுரத்தில் ஆறு முருகனிடம் தமது முறையைக் கூறித் தவங்கிடந்தனா ஒரு பெரியார இவரை அருணாசலேசுவரரை இடைவிடாது வழிபடுமாறு உபதேசித்ததாகவும் ஒரு வரலாறு உண்டு பலகாலம் தவம் புரிந்தும் இறைவன் அருள் புரியவில்லை இதனால் அவர் மனம் கலங்கி உயிரை விடுவதே உத்தமம் என்று துணிந்து கோபுரத்தில் மேலேறிக் குதித்தனா தனது பழைய அடிமையான அருணாகிரிநாதா இறக்க முயன்றதைக் காணத்தரியாது முருகன் அக்கணமே முன்தோன்றி அவரைத் தன் திருக்கரத்தாற் பிடித்துத் தாங்கி, சடசு (அருளநோக்கு) தீட்சையளித்து ஷடக்ஷரி என்ற ஆறெழுத்தை அவரது நாவில் பொறிக்கவும், தெய்வப் புலவா தவஞானக் கடலுப் படிந்து சிவஞானச் செல்வராயினா முருகன் ஜெபமாகை ஒன்றையும் அளித்துத் தன் புகழைப் பாவினால் பாடுமாறு கட்டளையிட்டாரா அவ்வாறு செய்ய அருணாகிரிநாதா தயங்கவும், தேனுறு தமிழுக்கு வாயூறும் சிவகுமாரன் 'முததைத்தரு பத்தித்திருநகை என்ற பாவின் முதலடி பாடித்தந்தது மறைந்தனன் அருணாகிரியார சந்தப்பாவை முடித்துப் பேருவகையுடன் விளங்கினா அன்று முதல் அவர் பாடிய அளப்பரும் சந்தப்பாகக் களின் தொகுப்பே 'திருப்புகழ்' எனப் பெயர் பெற்றது, முருகத்தலங்களைத் தரிசித்துப் பாடும் பணியே இவருக்கு பணியாயிற்று இவா காணாதனவும் பாடாதனவுமான முருகன் தலங்கள் தமிழ் நாட்டில் இலகை எனறே சொல்லலாம் மின்னா அருணாகிரிநாதா தம் பிணிகளெல்லாம் நீங்கப் பெற்றவராய், ஞானியாகப் பொலிந்தாரா அண்ணாமலைப் பகுதியை ஆண்டு வந்த பிரபுடதேவ மகாராஜன் இவரிடம் மிகவும் புகழி பூண்டு வணங்கி வந்தான்

சம்பந்தநாண்டான் என்ற தேவி உபாசகன் ஒருவன் அருணாகிரியாரிடம் பொருமை கொண்டு மன்னனிடம் சென்று தான் வழிபடும் தெய்வமாகிய குகவேளைக் காட்டச் செய்யச் சொல்லுமாறும் தூண்டினான் அரசனும் அவரை வேண்ட அவரும் இசைந்தனா தேவேந்திரசங்க வகுப்பைப் பாடி தேவியைச் சபையில் வரவொட்டாது தடுத்து, 'அதல் சேத்தாராட என்ற திருப்புகழைப் பாடினா அக்கணமே கந்தன்மயில் மீது ஆரோகணித்து வந்து சபையினருக்கு அருட்காட்சி தந்து மறைந்தான் அப்பேரொளியில் அரசனுக்கு கண்ணொளி மங்கியது அருணாகிரியார கிளியுருவில் பொன்னுலகம் புகுந்து, கற்பக மலர் கொண்டு வந்து அரசன் கண்ணொளி பெற நல்கினா

அருணாகிரிநாதா விலிபுத்தூராரா எனப்பவரை வாழில் வென்றதாகக் கூறுவா அருணாகிரியார இயற்றிய கந்தரநாதியில் (தித்தத்தத்) என்ற 54வது பாட்டிற்கு உரை கூறத் தெரியாமல் விலிபுத்தூராரா தோற்றனா என்பது வரலாறு நமது சந்தப் புலவா பாரத் நாட்டிலும், ஈழ நாட்டிலுமுள்ள சுபமிரமணிய தலங்களை யெல்லாம் தரிசித்து 16000, திருப்புகழ்களைப் பாடியதுடன் திருவகுப்பு, கந்தரநாதி கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம், வேல விருத்தம், மயில் விருத்தம் முதலியவற்றையும் பாடியருளினா

மேற்கூறிய வரலாறு இவரது பாடல்களை அப்படியே அகச்சான்றுக்கக் கொள்வோரால் எழுதப் பெற்றது போல தோன்றுகிறது பல திருப்புகழ்களில் மாதரின வனப்பைப் பற்றிய வருணனைகளையும் பரத்தையா மீது போகங்கொள்பவா அடையும் இன்னல்களையும் அவர் விரிவாகக் கூறியிருப்பதிலிருந்து அவரே தமது இளமை யில் அவ்வித அனுபவங்களுக்கு ஆளாகி

யிருக்க வேண்டும் என்ற ஊக்கத்தின் மீது இவ்வரலாறு நடைமுறையில் வந்திருக்க வேண்டும் ஆயினும் தமிழ் இலக்கியமரபில் பரம ஞானிகளான ஆழ்வார்களும் நாயன மார்களும் தாங்கள் பலவகைப்பட்ட பாவங்களைப் புரிந்ததாகக் கூறி இறைவன் திருவருளை வேண்டுவது சாதாரண வழக்கமாகும்.

சரித்திர ஆராய்ச்சி

காண பரமபரை வரலாறு மேற்கூறிய படி இருப்பினும், சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் சிலா கலவெட்டுகளையும், சாசனங்களையும் பழைய நூல்களையும் ஆராய்ந்து அருணகிரி நாதரின் உண்மையான சரித்திரத்தைப் பற்றிய ருசிகரமான தகவல்களை சேகரித்து இருக்கின்றனா இவர்களுள் முதன்மையானவர் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி இலாகாவைச் சேர்ந்த காலஞ்சென்ற டி. ஏ. கோபி நாதராவ் ஆவார். இவர் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முள்ளந்திரம் அல்லது பிரபுட தேவராயபுரம் என்ற கிராமத்தில் கிடைத்த இரு கலவெட்டுகளையும், இராமகவி என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஸுபதரா தனஞ்ஜய நாடகம், ஸோமவல்லியோகாதந்த பிரகஸ்தம், இராஜநாத டிண்டிமா இயற்றிய பாகவத சம்பு, அசுபுதராய அபயுதயம், சாரூவ அபயுதயம் முதலிய நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அருணகிரிநாதரின் வம்சாவளியை ஆராய்ந்து கி. பி 1918 ஆம் ஆண்டில் இந்தியன் ஆண்டிக்வரி பத்திரிகையில் நீண்ட கட்டுரை ஒன்றை எழுதினா முள்ளந்திரம் கலவெட்டு ஒன்றில் பாரபபன் மாது ஒருத்தி, தன் மூதாதையரான டிண்டிம கவி அண்ணாமலைநாதா என்பவர்க்கு அமைத்துள்ள கோவிலுக்காக கி. பி 1550ல் நிலம் அளித்த விவரம் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த அண்ணாமலைநாதரே திருப்புகழ் ஆசிரியரான அருணகிரிநாதா என்று தக்க கார

ணங்களுடன் ஆராய்ச்சி மேதாவியான கோபிநாதராவ் நிருபித்திருக்கிறார்.

திருவண்ணாமலைப் பிரதேசத்தை அடுத்த புத்தூரில் உள்ள சிவாலயத் திருமதிலில் காணப்பெறும் சாசனமொன்றில் (கி. பி 1770) அக்காலத்து அரசரான வீர பொக்கண உடையாரால் சோமநாத ஜீயர் என்ற பெரியாரொருவருக்குப் புத்தூர்க் கோயிலும் மடமும் உரிமையாக உதவப்பட்டன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அருணகிரிநாதர் தம் காலத்தில் விஜயநகர ராச்சியத்தை ஆட்சி புரிந்த பிரபுடதேவ மகாராஜரைத் தமது திருப்புகழ்களில் சிறப்பித்திருப்பது போலவே, சோமநாதா என்ற மடாதிபதி ஒருவரையும் கிழக்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“அரிவையொரு பாகமான

அருணகிரிநாதா பூசை
அடைவுதவருது பேணும் அறிவாளன்
அமணா குலகாலனாகு மரிய தவ

ராசராசன்

அவனிபுகழ் சோமநாதன் மடமேவு

சிவாசாரியர்களாகவும் பிரபல வித்துவான்களாகவும் விளங்கிய கௌட பிராமணர்களின் வாழலிடமும் முதற் பிரபுட தேவராயரால் பிரபுட தேவராயபுரம் எனப் பெயரிடப் பெற்று அவ்வந்தணருக்குத் தானம் செய்யப் பெற்றதுமான முள்ளந்திரமும் தேவிகாபுரமும் இச்சாசனமுள்ள புத்தூருக்கு மிக அடுத்த ஊர்களாகும் மேற்கூறிய ஊர்களில் வாழ்ந்து வந்த புலவர்களுள் சிலா டிண்டிம கவிகள் என்ற பெயருடன் விளங்கினா என்று சாசனங்களால் அறியப்படுகிறது.

மேற்கூறிய சாசனங்களையும் மற்ற நூல்களையும் ஆராய்ந்து அருணகிரிநாதரைப் பற்றி வெகு அருமையான விஷயங்

களைத் தந்தவர்களுள் இரண்டாமவா தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஒப்புயர்வற்ற விளங்கிய மகாவித்துவான் இராகவ அய்யங்கார ஆவா இப்பெரியார் தமது 'சாசனத் தமிழகவி சரிதம்' என்ற நூலில் 'அருணகிரிநாதா' என்ற நீண்ட கட்டுரை யொன்று எழுதியுள்ளார் 15ம் நூற்றாண்டில் 'சாளுவ அபயதயம்' என்ற வட மொழிக் காவியத்தை இயற்றிய இராஜநாத் கவி என்பவர அநநூலில் தமதந்தையாரான அருணகிரிநாதரை ஸாரவ பெளம டிண்டிம கவி என்றும் அஷ்டபாஷா பரமேஸ்வரர் என்றும் சித்திரக்கவி பிரபந்தம் இயற்றுவ திற சிறந்தவா என்றும், சேர, சோழ பாண்டியரால் போற்றப்படுபவரென்றும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார் இவ்வாறே மேற்கூறிய வேறு சில வடமொழி நூல்களும் கூறுவன இங்ஙனம் புகழ்ப்படும் அருணகிரிநாதா நம திருப்புகழாசிரியரே ஆதல் வேண்டும் என்பது காலம், இடம் முதலியவற்றின் ஒற்றுமை பற்றி தெளிவாகிறது

ஆசசோ பெருங்கவி சண்டவாயு
அதிமதுர ராசனானை வெண்குடை
விருதுகொடி தாளமேள தண்டிகை
வரிசையொடு லாவுமாலக நதை

தவிர்ந்திடாதோ

என்பதிலிருந்து அவர் 'சாவபௌம டிண்டிம கவி' என்ற விருதுடனும் வெண்குடை, கொடி முதலிய வரிசைகளுடனும் சஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தார் என்று தெரிய வருகிறது

“நிதி பொங்கப் பல தலங்களாலுனை
மொழியும் புத்திகள் தெரிந்து நானுனை
நிகா சந்தத் தமிழ் சொரிந்து பாடவு

மருள் தாராய்”

என்றும்

“சிதர கவித்துவ சததமிழ்நத திருப்
புகழ்” என்றும் அருணகிரிநாதரே கூறியி

ருப்பதிலிருந்து அவரே சித்திரகவி ஆதல் வேண்டும் மேலும்,

“மதுர கவியடைவுபாடி வீடறிவு
முதிர அரிய தமிழோசையாக வெள்ளி
வசனமுடைய வழிபாடு சேருமருள்
தந்திடாதோ”

“செஞ்சொல் சோ சிதரத் தமிழாலுன
செம்பொனாவத்தைப் பெறுவேனோ”

என்றும் முருகனை இறைஞ்சுகிறார்

“பச்சிம் தட்சிண உதகிர திகுள்
பக்தாகளறபுத் மென வோதும்”

என்பவற்றான மூவேந்தர் நாட்டிலும் முதனமை வாய்ந்த கவியாக மதிகப்பட்டவா என்பதும் விளங்குவதால் மேலே கூறிய ஆராய்ச்சியாளரின் முடிவு பெரிதும் பொருந்துகிறது

மகாவித்துவான் இராகவ அய்யங்கார அவர்கள் மற்றொரு சான்றும் கூறுகிறார் திருச்செந்தூரப் பிள்ளைத் தமிழாசிரியரும், முருகக் கடவுள் பக்தியிற சிறந்தவருள் ஒரு வருமான பகழிக்கூத்தர் என்ற புலவர் அக் காலத்தில் திருச்செந்தூராக் கடவுள் சந்தியில் டிண்டிம வாத்தியத்தை முழங்கிக் கொண்டு மங்கலக் கவி பாடிய புலவரை

“பண்டரு பெருங் கவிப் புலமைக்கு
நீ சொன்ன

படி திண்டிம முழக்க” என்றும்

“பாவாணா மங்கலக் கவி வாழி பாடிப்
புரிந்து திண்டிம முழக்க” என்றும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அக்கவி அருணகிரி நாதரே ஆதல் வேண்டும்

இவ்வாராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து நடத்திய சரித்திர ஆசிரியரான சி வி நாராயண அய்யர் அவர்கள், Dr T S கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் ரூபக் விழா மலரில் 'டிண்டிம

கவிகளும், திருப்புகழ் ஆசிரியர் அருணகிரி நாதரும்' என்ற நீண்டதொரு கட்டுரை எழுதி மேற்கூறிய விஷயங்களை ஐயந்திரிபுற விளக்கியிருக்கிறார்

வடமொழி நூல்களின் ஆதாரம்

கலவெட்டுகளிலும், தமிழ் நூல்களிலும் காணப்பெறும் சான்றுகள் மேற்கூறியபடி. இருக்க சாளுவ் அபயுதயம் முதலிய வட மொழி நூல்களிலும் 'விபாக பதரமாலா' அல்லது 'விபாகரதன மாலிகா' என்ற வட மொழி நூலிலும் கிடைக்கும் ஆதாரங்களிலிருந்தும் அருணகிரிநாதரின் பூர்வீக சரித்திரம் நமக்குக் கிடைக்கிறது சில வட மொழி நாடகங்களின் முன்னுரைகளிலிருந்து இவரது குடுமபம் ஆதியில் வங்க தேசத்திலிருக்கும் ராஜ்ஷாகிரி தாலுக்காவைச் சேர்ந்த வரேந்திர என்னும் அக்கிரகாரத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டில் திருவண்ணாமலைக்குட்பட்ட மெத்தைப்பாடி என்ற ஊரில் குடியேறியதாகத் தெரிய வருகிறது விபாகரதனமாலிகா என்ற நூல் அருணகிரிநாதரின் வம்சத்தில் பிறகாலத்தில் தோன்றிய ஒருவரால் எழுதப்பட்ட குடுமப வரலாறு இதன்படி காசியாத்திரை சென்ற சோழ மன்னன் ஒருவன் வட நாட்டில் கங்கைக்கரையில் வசித்து வந்தவர்களும், வேதம் ஓதுவதில் வல்லவர்களுமான எட்டு பிராமண குடுமபங்களைத் தமிழ் நாட்டில் அழைத்து வந்து மெத்தைப்பாடியில் குடியேறச் செய்ததாக அறிகிறோம் இவர்களுள் ஒருவருக்கு சோமநாதன் என்ற பெயர் அமைந்திருந்தது இவ்வமிசத்தில் தோன்றிய அருணகிரி என்பவர்தான் தமது அத்தைப் புரிந்த கொடுமை தாளமாட்டாமல் புத்தூர் சிவாலயத்தில் இரவைக் கழிச்சவும், சிவ பெருமான அவருக்கு அருள் புரிந்து அவரைச் சிறந்த ஒரு கவியாக ஆக்கிய வரலாறு காணப்படுகிறது. இப்புலவர் அக்காலத்

தில் விஜய நகரத்தை ஆண்டு வந்த பிரபுதேவ 'மகாராஜரால் போற்றப்பட்டார்' என்றும் (விபாகரதனமாலிகா) குறிப்பிடுகிறார்

பிரபுதேவ மகாராஜர்

‘உதய தாம மாபான பிரபுதேவ
மாராயன்
உளமுமாட வாழ தேவா பெருமாளே’

என்று அருணகிரியாலேயே போற்றப்பட்ட அரசா கி பி 1421 முதல் 1448 வரை விஜய நகர ராச்சியத்தை ஆண்டவரும் இப்படி (இரண்டாவது) பிரதாப, பிரபு முதலிய பெயர்களால் அழைக்கப்பெற்ற இரண்டாம் தேவராயரேயாவார் அருணகிரிநாதர் இவ்வரசராலும் இவருக்குப் பின் வந்த விஜய நகர மன்னர்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டிருந்தல் வேண்டும் இரண்டாம் தேவராயர் தாமே சிறந்த புலவராக விளங்கியவர். வேதாந்த நூலாகிய பிரம் சூத்திரத்திற்கு வடமொழியில் உரை எழுதியவர் யானே வேட்டையில் சிறந்தவராதலால் ‘கஜவேட்டைக்காரர்’ என்று பெயர் பெற்றவர் இவருக்குப் பிறகாலத்தில் கி பி 1486 முதல் விஜய நகரத்தை ஆண்டு வந்த சாளுவ வமிசத்தாரால் ஆதரிக்கப்பட்ட இராஜநாக கவி அவ்வரசர்களைச் சிறப்பித்து எழுதிய நூல் ‘சாளுவ அபயுதயம்’ ஆகும் இராஜநாதர் அருணகிரிநாதரின் புதல்வர் என்பது ஆராய்ச்சியாளரின் கருத்து

சங்கீதச் சிறப்பு

அருணகிரிநாதர் 16,000 திருப்புகழ் பாடல்களைப் பாடியதாகக் கூறுவார் சிலர். ஆயினும், தணிக்கை மணிவசு செங்கலவராய பிள்ளையவர்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் அருமபாடுபட்டுச் சேகரித்தும் 1,300 பாடல்களே கிடைத்தன இவற்றிற்கு

மிகுந்த பிரயாசையுடன், உரையெழுதிப் பிரசுரித்த பிளகையவர்களுக்கு தமிழர் என நென்றும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்

தெனாட்டு சங்கீதத் துறையில் திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் ஒரு முக்கியமான ஸ்தானத்தை வகிக்கின்றன. சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நமது நாட்டில் வழங்கி வந்த இராகங்களையும், தாளங்களையும் அறிந்திருக்கின்றன அவை பெரிதும் உதவுகின்றன. இசைக்கலை வல்லவராகவும் 'திருநாற் அருணகிரியாரே 'பூத வேதாள வகுப்பு' என்ற பகுதியில் அக்காலத்து இராகங்களின் வரிசையொன்று தந்திருக்கிறார்

“கடக மடுத்த விடக்கை வலக்கை
வாளின
கருதிய லக்ஷய லக்ஷண முற்று
மோதுவ
கால மாருத வராளி சிகண்டிகை
பால சீகாமா மான விபஞ்சிகை
கவுட பைரவி லளிதை கைசிகை
கௌளி மலஹரி பெளளியி சைவன
சனவராடி யருமபட மஞ்சரி
தன தனாசி விதம்படு பஞ்சமி
கைசுலவு சொனமுறை
விதிதத் ராகத் தடைவில
உச்சமது சாதிக வெடுத்தது
மேலெட்டுவன
கஞ்சக கஞ்ஜ நறறேசி ராஞ்சிசு
றிஞ்சிப்பண குறித்தியாழையே நதுவ”

இப்பகுதியில் வராளி, சிகண்டி, சீகாமரம், விபஞ்சி, கௌடி, பைரவி, லஸிதா, கௌசிகம், கௌளி, மலகரி, பளளி, வராடி, படமஞ்சரி, தனாசி, பஞ்சமம், தேசி, குறிஞ்சி முதலிய ராகங்களும் பண்களும் பலவித அழகிய அடைமொழிகளுடன் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன

தாளங்களுள் சச்சபுடம், சாசுபுடம், சட்டமிதாபுத்திரிகம், சம்பத்தது (வேட்டம்), உற்கடிதம் எனப்பவை தரப்பட்டுள்ளன. 35 குளாதி தாளங்களுக்கும் கதி பேதத்தினால் வரும் 175 தாளங்களுக்கும் 108 தாளங்களில் சிலவற்றிற்கும், சங்கீத தாளங்களில் சிலவற்றிற்கும், திருப்புகழ்கள் சிறந்த இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன சுருங்கக் கூறின, நமது சங்கீதத்தில் அறியப்பட்டவையும் அறியப்படாதவையுமான எண்ணற்ற தாளங்களுக்கும், சந்தங்களுக்கும் கருவூலம் போல விளங்குவது திருப்புகழ் ஒன்றேயாகும்

அருணகிரியின் கவித்திறம்

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வரகவியென்பதும் பனமொழிப் புலவரென்பதும், தாயுமானவராலேயே 'வாக்கிறகருணகிரி' என்று போற்றப்பட்டவரென்பதும் மேலே குறிப்பிடப்பெற்றது இசைத்தமிழ், இயற்றமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆகிய முதத்தமிழின பொலிவும் இவரது திருப்புகழ்களில் அடங்கியுள்ளன வடமொழியிலும் சிறந்த பாண்டித்யம் பெற்றிருந்த அருணகிரிநாதர் சமஸ்கிருத நூல்கள் சிலவற்றிற்கு உரைகள் எழுதியுள்ளார் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர் 'அருணகிரிநாதர் வியாக்கியானங்கள் என்று வழங்கும் உரைகளின் ஆசிரியர் இவரே என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர் தமது திருப்புகழ்ப் பாடல்களிலும் கந்தரலங்காரம் போன்ற செய்யுள் நூல்களிலும் அவர் சமஸ்கிருத பதங்களைத் தங்கு தடையின்றி வழங்கித் தமிழக கவிதையை மேலும் அழகுபெறச் செய்திருக்கிறார்

‘நாத விந்து கலாதி நமோ நமோ’

என்ற திருப்புகழின் பல சரணங்கள் முழுவதும் வடமொழியில் அமைந்துள்ளன

கந்தரலங்காரத்திலும்

“கிங்கினிமுருள சரண பரதாப
சசீதேவி மங்கல்ய தந்து ரக்ஷாபரண
கருபாகர ஞாநாகர-ஸூர பாஸ்கரணே
ஸங்கராம பனாமகுட நிகராஷம் பக்ஷ
பக்ஷி துரங்க நருபகுமார குஹராஷஸ
பக்ஷ
விசேஷாப தீரகுண துங்கனே”

என்றும் அமைந்துள்ள வடமொழிப் பகுதி
கள் காணப்பெறுகின்றன ஒட்டக்கூத்தா,
தாயுமானவா முதலிய புலவர்கள், வட
மொழிப் பதங்களைத் தங்களது தமிழக கவி
தைகளில் ஓரளவிற்குப் பொருத்தியிருந்த
போதிலும் அருணகிரிநாதரைப் போல
முழுப்பகுதிகளைச் சமஸ்கிருதத்தில் அமைத்
திலா

அருணகிரிநாதா தத்துவம்

அருணகிரிநாதா திருப்புகழ் மூலம்
உபதேசிகும பொருள யாது?
அவா வழிபட்ட முருகன யார?
கடவுளை அறியும் வழி என்ன?

முமழாததிகளும் தானாகி அவாகளுக்கு
மேலுமாகி எல்லாமுமாகி நின்ற தத்துவமே
முருகன் என்று அவா கூறுகிறா எல்லாத்
தெய்வங்களும் முருகன் எனபதே அவா
துணிபு “கீதகோவிந்தத்தின்” ஆசிரிய
ரான ஜயதேவா கிருஷ்ணனையும் கியாகராஜ
ஸவாமி இராமனையும் முழுமுதற் கடவுள்
ராகக் கருதி வழிபட்டதுபோல, அருணகிரி
யும் ஆதி பரம்பொருளே! அறுமுகவேள்
என்று குமரனை வழிபட்டவா

கந்தரநுபூதியில் அருணகிரிநாதா,
“செம்மான மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான முருகன் பிறவான
இறவான”

என்றும் “அழியா நிலை தந்தருள சேவ
லனே” என்றும் “மறைநாயகனே” என
றும் கூறி அதையே வற்புறுத்துகிறா கும்
ரக் கடவுளே பரம பொருள் எனத்தெளிய
காட்டுவதற்கு,

“தூசா மணியும் துகிலும் புனைவாள
நேசா! முருகா! நினதன் பருளால்
ஆசா நிகளம் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே”

என்று இறைஞ்சுகிறா

அருணகிரிநாதா முருகனைத் திருமால்
மருகன் எனறே பல இடங்களிலும் பாடி
யிருப்பதுடன் “பெருமானே” எனறே
அழைத்திருப்பதால் அவா சைவ-வைணவ
சமரச நோக்கமுடையவா ஆவா அது
போலவே புராண இதிகாசங்களையும் அவை
களில் கூறப்படும் தெய்வங்களையும் தத்து
வங்களையும் சமரசமாய்க் கையாண்டு பாடி
யிருக்கின்றா கந்தப் புராணத்தில் காணப்
பெறும் கந்தப் பெருமானின் திருவிளையா
டல்களை அனுபவித்த முறையில் திருப்புக
ழில் மிகுதியாகப் பாடியிருக்கிறா சிவ
யோகத்தையும் அதை நாடும் ஜீவனுடைய
தத்துவத்தையும் நனரூக விளக்கியிருக்
கிறா “ஐந்து பூதமும் ஆறு சமயமும்”
என்ற திருப்புகழில் ஆன்மாவானது ஆண்
வம் முதலான மும்மலத்தை யொழித்துத்
தெய்வத்தை அடைய வேண்டிய நெறி
யைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறா “ஆசைகளும்
ஆண்வமும் அடங்கப் பெற்றாலன்றி முரு
கனை அணுக முடியாதென்கிறா ஆசையை
அகற்றினாலன்றி வினை தீராது, மூண்ட
வினையே விதியாகும் விகியைத் தாண்டு
வதே கதி. அந்நற்கதியைப் பெற்ற வேண்டு
மாயின் முருகன் நாமமும் முருகன் பால
பகதியும், இன்றியமையாத நெறி என்று
உபதேசிக்கிறா

வேதம், உபநிடதம், ஆகமம். புராணம் முதலியவைகளில் குறிப்பிட்டுள்ள அரிய நுட்பங்களைத் தெரிந்து இசைத் தமிழ்ப் பாடல்களால் பாடி, யாவரும் அறிந்து ஒழுகக் கூடியவாறு இவருடைய இத்தகைய உயாவை எண்ணியே மறநூர் அநுபூதிச் செலவரான தாயுமானவர்,

“ஐயா அருணாகிரியப்பா உண்போல
மெய்யாக ஓர் சொல் விளம்பினா யார்”
என்று உணர்ச்சி ததுமப்ப போற்றுகிறார்

முடிவுரை

தமிழக கடவுளாகக் கருதப்பெறும் முருகப் பெருமானின் அடியாசன அருணாகிரி

யின் கிருப்புகழ்களையும் மற பனுவல்களையும் தமிழ் வேதமெனவே கருதி நித்திய பாராயணம் செயது வருகின்றனா. ஆறு படை வீடுகள் என வழங்கும் ஆறு திருப்பதிப் பெருமானை முறைப்படி தோத்திரஞ் செய்த பின்னர் அவரவாக்குரிய குல தெய்வமாயுள்ள முருக மூர்த்தியைத் தியானம் செய்வதே பாராயண முறையாகும் இம் முறையைப் பின்பற்றி நாமும் கவியுக்கத்தின பிரத்தியட்ச தெய்வமாகிய குமரவேளைத் கிருப்புகழ் கொண்டு புகழ்பாடி அவனது திருவருள் பெற்று இன்புற்று விளங்குவோமாக!

வாக்கிற்கு அருணகிரி

அமரர் 'சேக்கிழார் தாசன்'

டாக்டர் R. -ராமசேஷன், M A , M Ed , Phd ,

வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு ராக்கனிலில்
தாககிற் றிருஞான சம்பநதா — நோக்கிற்
நக்கீர தேவா நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்

— பழம் பாடல்

அருணகிரிநாத சுவாமிகளை ஆட்கொண்ட முருகப்பெருமாவு, அவரைத்
“திருப்புகழ் பாடு” என்று கட்டளையிட்டார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைச்
“சொற்றமிழ் பாடு” என்று சிவபெருமான் அருளியது போலவே அருணகிரி
நாத சுவாமிகளும் “திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பென எனக்கருள்கை
மறவேனே” என்று மறவாமல் திருப்புகழ் இனபத் தேனமுதை உலகிற்கு
வழங்கி உதவினார்

இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள திருப்புகழ் தொகுப்பில் 1329 திருப
பாடல்கள் உள்ளன இவற்றுள் விநாயகர் துதி 5, ஆறுபடை வீடு 454, பஞ்ச
பூத தலங்கள் 208, ஒவ்வொரு தலத் திருப்புகழாக காசி முதல் குமரி வரை
348, பொது 313, சேஷத்திரக கோவை 1, என்று அறிஞர் வகுத்துப் பிரித்
துள்ளனர்

திருப்புகழ் எனபது நமது குமரவேளின் திருமார்பில் ஞான வொளி வீச
விளங்கும் மதாணியாக விளங்குகின்றது “பலபல பைம்பொன பதக்கமாரமும
அடிமை சொல்லுஞ்சொல தமிழ்ப் பனீரொடு பரிமளமிஞ்சுக கடப்ப மாலையும
அணிவோனே” என்ற அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வாக்கில் ‘தமிழ்ப் பன்னீர்’
என்று கூறப்படுவது ‘திருப்புகழ்’ தான் எனபதை அன்பர் அறிவர்.

திருப்புகழ் பாடி இன்புறுவதற்குப் பல பிறவிகளில் புண்ணியம் செய்
திருந்தால தான் கைகூடும் “பாதபங்கய முற்றிட உட்கொண்டோதுகின்ற
திருப்புகழ் நிததம் பாடும் அனபது செய்யபதியில் தந்தவன் நீயே” என்று
அருணகிரிநாதர் கூறும்போது அவனருளாலே தான் அவன் தான் வணங்க
வாய்ப்பு கிட்டும எனபதும் உணரமுடிகின்றது

வண்ணப்பாவின் இலக்கணத்துடன் பல அருமையான சந்தங்களுடன்
அநேக திருவகுப்புகளை இயற்றியுள்ள நம் அருணகிரிநாத சுவாமிகளின்

கந்தரனுபூதியும் கந்தர்ந்தாதியும் கந்தரலங்காரமும், அழகனை முருகனுக்கு அழகுக் கழகு செய்யும் அற்புத நவரத்ன அணிகளாகும்

தணிகையை அவர் போற்றிப் பாடும்போது இசையின் இன்றியமையாத லய நுட்பங்களைக் காட்டுகின்றார். அருணகிரிநாத சுவாமிகளது அருள்வாக்கிலே சைவ சித்தாந்த சாத்வித தோய்வும் மலிந்திருப்பதை நாம் இனிது காண முடிகின்றது.

‘ஈசருடன் ஞான மொழி பேசுமுகம்’ எனவும் ‘வளளியை மணம் புணர வந்த முகம்’ எனவும் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் பாடும்போது இறைவன் யோகியாகவும், போகியாகவும் கோலங்கொள்ளும் தத்துவக் கருத்தை நினைப்பூட்டி,

“போகியா யிருநதுயிராகுப் போகத்தை அளித்தவோரா
யோகியாய் யோகமுத்தி யுதவுத லதுவும்”

என்று வரும் சிவஞான சித்தியாரையும் சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

‘கற்றிடும் அடியவர் புத்தியிலுறைபவ’ என்று அருணகிரி பாடும்போது ‘கல்லா நெஞ்சில நல்லான் ஈசன்’ என்று கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியை என்றும் திருமுறை ஆசிரியர்கள் கூறியதை மெய்ப்பிக்கின்றார்.

‘கற்பகம்’ என்று அடுத்து கூறுகிறார் சுவாமிகள் கற்பகத்தின் இயல்பாவது தனனைச் சாநதார்க்கு வேண்டுவனவற்றை அளிப்பதாம் இறைவன் கற்பகமாக அடியவர்க்கு நின்று உதவி அருளுகின்றான். ‘வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ’ என்றார் மணிவாசகரும்

இனி, முருகப் பெருமானே அடியெடுத்துக் கொடுத்த ‘முத்தைத் தரு’ என்ற திருப்புகழில் ‘முத்திக கொருவிதது’ என்ற மிக அருமையான சொற் றொடர் வருகின்றது முருகப் பெருமானே முத்தியளிக்கும் வளளல் எனபதை உய்த்துணாதல் வேண்டும் பிரணவத்தினினறே எல்லா உலகங்களும் தோன்றின அந்த பிரணவத்தைச் சிவபெருமானாகு [உபதேசித்த குருநாத சுவாமியாக விளங்கும் கந்த வேளன்றி வேறு யார் முத்தியளிக்க வல்லார்? முருகவேள அன்பரைக் காக்க அவுணரை நீக்குகின்றார். அது நமது ஆனமா ஈடேற நம் முள்ளதே மல்கிப் பெருகும் தீமையான எண்ணங்களான சூரபன்மாதியரை நீக்குவதாகக் கொள்ளலே தகுட.

“தந்தைதாய் பெற்றதததம் புதல்வாகள தஞ்சொலஆற்றின
வந்திடாவிடினுறுக்கி வளாரின லடித்துத்திய
பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடின் அருளே ஆகும்
இந்தநீர் முறைமை அனரே ஈசனா முனிவும் எனனும்”

என்று அழகாகப் பெற்றோர் மகவினைத் தண்டித்துப் பேணிக் 'காக்கும் பெற்றியை சிவஞான சித்தியார் கூறுவது இங்கே கருத்த தக்கதே

முத்தி எனனும மரணமில்லாப் பெரும் பொருளை அடையும் உபாயத்தை அருமையாக நம் சுவாமிகள் காட்டும் ஒரு பகுதியைக் காண்போம்

“கலை கொடு கருத அரியதை, விழிப்புனல வரமொழி குழரு அனபு உருகி உனது அருள் பரவு வகைவரில் விர கொழியில் உலகியல் வினைவிடில், உரை, செயல், உணர்வு கெடில், உயாபுணர் இடுவினை அற்றது போக உதறில், எனது எனும மலம அறில், அறிவினில் எளிது பெறல் என மறைபறை அறைவதொர் உதய மரணமில் பொருள்” என்று வரும் திருப்புகழ் பகுதியில் இனபத்துக்கு சாதனம் இனிது கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பரமானந்த நித்திய சுகத்தின தனமையையும் அருணகிரி நாத சுவாமிகளே அழகுபடக் காட்டிவிட்டார்

“ . . . மெய்யனபினால் மெல்லமெல்ல உள்ள அருமபும் தனிப்பரமானந்தம் தித்தித்தறிந்த அனரே கருமபும் துவாத்துச் செந்தேனும புளித்து அறககைத்ததுவே ”

எனகிறார் கந்தரலங்காரத்திலே, இப்பகுதி நமக்கு,

விருமபியே உளளம் வெளிப்புறக் கண்டபின கருமபும் கைத்தது தேனும் புளித்ததே ’

என்ற திருமூலர் திருவாககினை நினைப்பூட்டுகிறது

வீடு, வீடு என்று ஆனாரோ அடிக்கடிப் பேரினபத்தை பற்றி பேசக் கேட்கினாரோ அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் அந்த ‘வீடு’ பற்றிய காட்சியை நம் கண்முன்னே காட்டுகின்றார்.

“அஞ்சவித பூதமுங் காரணநாலும், அநதிபகல யாதும அறியாத, அநதம், நடு, ஆதி என்றும் இலாதன அநத ஒரு வீடு ; மாமாயை இடைபுகாத்து, ஆனாத சுக மகோத்தி பரம ஞான வீடு” என்று வரும் திருப்புகழ் பகுதியில் சுக மகோத்தியாக இனப்ப பெருங்கடலாக ஞான வீட்டைக் கட்டி காட்டுகின்றார்

இவ்வாறு அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இறையருளே குருவருளாகப் பெற்று தவநெறி தலைப்பட்டு, சித்திபெற்றுத் தாம் பெற்ற பேரினப் சுகத்தை இவ்வையக்கதாரும் துயக்கும் வண்ணம் காட்டிய சாலபு சீரிய தொன்றும்

“அறிவும்அறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைக்கும்
அறியென இமைப பொழுதில வாழவிதத வேதியனும்”

என்று அருணகிரிநாத சுவாமிகள் கூறுவது போலவே இமைப பொழுதில
நம்மை உய்யச் செய்ய கந்தவேள காத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன நாமும்
இமைப்பொழுதும் என நெஞ்சில நீங்காமல “அவன விளங்கவேண்டும்” அவன
என்று திருவடிகளைத் தஞ்சமடைய வேண்டும் இதற்கு படிக்கட்டுகளாக
அமைத்து என்றும் விளக்கொளி காட்டும் திருப்புகழ்ப் பெரும வழியிலே நாம்
செல்ல நமமை திசை திருப்பும் சகதியாகவும் அவனே விளங்கி நமமைக் காகக்
வேண்டுமோம் அருணகிரிநாதா வாககினைச் சுவைக்க நம் வாழ்வில கிடைத்த
புண்ணியத்தையும் எண்ணி மகிழ்வோம்

“ஓராறு மாமுகளும் உச்சித மெய்ஞ் ஞானகுகன
பேரால அருணகிரி பேருலகில — சீராருந
தோத்திரம தாகத துதிகருந திருப்புகழை
ஏத்தினவா ஈடேறு வார்”

“விருப்புடன உபயசரண மெனமலரை
வேண்டுமோ வேண்டுவதளிகும்
பொருப்புகள் தோறும் நின்றருள ஒருவன்
புகழினை அகநெகப் புகன்று
கருப்புகுதாத கதிதனைக் காட்டும்
கலையுணர் புலவர்கள் திலகம்
திருப்புகழ் அருணகிரி யெமதடிகள்
திருவடி குருவடி வாமே”

“அடியார் சிந்தை வாரிஜநடு”

— வலையப்பேட்டை ரா. கிருஷ்ணன்

(நூலாசிரியர் ‘அருணகிரிநாதா அடிச்சுவட்டில் . திருப்புகழ்த்தலப்பயணம்’)

அடியாரா எனபவா யார் ?

அருணகிரியாரா சொல்கிறார் :

“ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபூதி

ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடும

அடியார்கள் பதமே துணைய தென்றுநாளும்” (பழநி)

ஆறுமுகம் என்று ஆறுமுறை ஒதி விபூதி (திருநீறு) அணிபவர்கள் திருநீறு முதலிய சிவச்சின்னங்களை அணிந்த மாதவர்கள் திருப்பாதங்களை வணங்கும் அடியார்கள் திருவடிகளே துணை என்று வணங்குபவர்கள் - என்று கூறுமபோது,

திருநீறு முதலிய சிவச் சின்னங்களை — சிவப்பொலிவைக் கண்டாலே வணங்கும் தன்மை உள்ள பகருவநிலை அடைந்தவர்களே அடியார்கள் என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்பவர்கள்

இங்கே திருத்தொண்டா புராணத்துள் பேசப்பெறும் மெய்ப்பொருள் நாயனார், சேரமான் பெருமான நாயனார் ஆகியோர் வரலாற்றில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் நமது நினைவிற்கு வரும்

“குருவும் அடியவா அடியவா அடிமையும்

அருண் மணியணி கணபண விதகர

குடில் செடிவினும் நிகரென வழிபடு குணசீலா”

என்று அருணகிரியார் நெருங்கு திருப்புகழில் இதற்கு விளக்கம் கூறுவார் இவ்வாறு அடியார்களைப் பணியும் அன்பாகளது சிந்தையிலே மெய்ப்பொருளாக உறையும் பேரொளியே முருகப்பெருமான

“பணியும் அடியாரா சிந்தை மெய்ப்பொருளதாகநவில

சரவணபவா”

(‘சுருதிமுடி’ - பழநி)

அவன தியாகத்தின் தவப்புதலவனல்லவா? ஐந்தது முகத்தோடு அதோ முகமும் கொண்டு திருமுகங்கள் ஆருகி — கருணைகூட முகங்களாறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டுவந்து ஒரு திருமுகமல்லவா? தந்தைவழி - மகனவழி என்ற முறையில் தன்னிடம் சரணாகதி அடைந்த சந்திரனைத் தன் தலையிலே

சூட்டி பெரும் பேற்றினை அளித்தவன் ; தேவர்களது ஊர் ஞாழம்படி நெருங்கி வந்த நஞ்சை உண்டு தேவர்பதியைக் காத்த தியாகாங்க சீலன் ; இடப வாகனத்தில் வருகின்ற தேவன் , மறவாத சிந்தை கொண்ட அடியார்களிடத்தில் வருகின்ற தேவதேவன் ; அபபெருமான பெற்ற பாலன் இவன் !

“ மதிசூடி அண்டா பதிவாழ மணடி
வருமஆலம உண்டு விடை ஏறி
மறவாத சிந்தை அடியார்கள பங்கில்
வருதேவ சம்பு தருபாலா ” (‘விதிபோலு’ - செநதில்)

“மேருவை வளைத்தவன் , சூலபாணி ; அடைக்கலம் எனறுவந்த சந்திரனை தலை யிலே சூட்டிக்கொண்டவன் , எருக்கு மாலையை அணிந்தவன் — அதற்கைய வனது குழந்தையே என்று நாளதோறும் துதித்துப் பாடுகின்ற அன்பார்களது துககத்தையும், பாபததையும் நாசம் செய்து தொலைத்து உனது இனிமையான திருவடிகளைத் தந்தருளபவனே ” —

“ பாரமேரு வளைக்கும் பாணி யாசடையிறசெம்,
பாதி சோமன எருக்கும் புனைவாதம
பாலகா எனநித்தம் பாடுநாவலர் துககம்
பாவ நாசம் அறுத்தின பதமளவாய ”

என்று அருணகிரியார் கூறுமபோது முருகபெருமானது எலலையிலாக் கருணை வெள்ளம் நமமை தினைக்கவைக்கிறது. - அருணகிரிநாதரின் சந்த வெள்ளம் நமமை திகைக்க வைக்கிறது !

அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள , அடியார்க்கு எளிய பெருமாள , அடியாா பெருவாழவு , செஞ்சொல அடியார்கள எளிமைக்காரன் , செஞ்சொல அடியார்கள வாரக்காரன் - எனறெல்லாம் படடியலிட்டு காட்டுகிறா அருணை வள்ளல் அந்த எளியவனின் எலலையில்லாக் கருணை அபப்பபா ! அவனே அடியார்கள இருக்கும் இடத்தைத் தேடி - அவர்களுடன் விளையாடி - அங்கேயே நின்று (அவர்களுக்குத் தேவையானவைகளை அளித்து) வாழ்கின்ற மயில் வீரன் ! எனனே அவனது எளிமை !

“ மாசில அடியார்கள வாழ்கின்ற ஊர்சென்று
தேடி விளையாடி அங்கனே நின்று
வாழ்மயில் வீரனே செநதில் வாழ்கின்ற பெருமாளே ”
(‘மூளுமவினை’ — செநதில்)

இதுமட்டுமா “ தன்னை தொழுது வழிபடும அடியார்களுக்கு காவல்காரனாக, மருவி விளையாடும மோகனாக விளங்குகின்றன. தன்னை அடுத்துள்ள -

பற்றியுள்ள - ஞானத்தை உடையவர்களுக்கு - தாமதிக்காமல், பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணாமல் அப்போதே - உடனே வீடுபேறருளும் குரு நாதனும் அவன்.

“அழைத்ததுன சீரிய கழற செந்தாமரை அடுகதும்
போதகம் உடையோராம் சிலாக்கு) அனறே
கதி பலிக்கும் தேசிக” - (‘கலக்குங்’ - திருச்செங்கோடு)

நாம் ஒருவரிடம் உதவி கேட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி ‘தொந்தரவு செய் தால அவர் நம்மீது கோபமும் வெறுப்பும காட்டுவது இயற்கையே ஆனால் முருகப்பெருமானோ தியாகமலையாயிறறே! மலை அளவு நாம் கேட்டாலும் மகிழ்ச்சியுடன் அளிகும வள்ளல்

“வேண்டிய போதடியா வேண்டிய போகமது
வேண்ட வெறுதுதவு பெருமாள்”

— (‘சாந்தமில்’ - திருவேங்கடம்)

“அடியவர் இசையில எவைஎவை உறறன
அவை தருவித்தருள பெருமாள்”

— (‘கலகலென்’ - திருவக்கரை)

நமது குறைகளையும் தேவைகளையும் எவ்வளவு சொன்னாலும் கோபப்பட மாட்டானாம்.

“மொழியும் அடியார கோடி குறை கருதினாலும் வேறு
முனிய அறியாத தேவா பெருமாள்

— (‘ஒருவழிபடாது’ - சோமநாதமடம்)

வேண்டிநிற்கும் அடியார்களும் புலவர்களும் அவனை வேண்ட (அவர்கள் வேண்டும்) அரிய பொருளை வேண்டுவதற்கு - அருமையான பொருளை அவா வேண்டின அளவிற்கு - திருபதி வரும் அவ்வளவு பெரிய அளவில் நிரம்பத் தந்துதவும் பெருமானாம்

“வேண்டும் அடியா புலவா வேண்ட அரிய பொருளை
வேண்டும் அளவில் உதவும் பெருமாள்”

(‘கோங்க’ - கழுகுமலை)

“முருகா என்று மனம் உருகிச் சொல்லும் அடியார்களது முடிமேல் திருவடித்தாமரைகளை அருளும் பெருமான அவன்.

“முருகா எனஓ தரமஓது அடியா
முடிவேல் இணைதாள அருளவோனே

(‘எருவாய்’ - திருவீழிமிழலை).

அடியார்கள் நெஞ்சம் நெக்கு உருக அவாகளுடைய பீணி நோய்கள் தொலைய
அருள்பாலிக்கும் குமரேசன், “சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர” என்று பல
முறை ஒதித் தமிழ்ப்பாடலகளிலும் வசனங்களிலும் உருகிய அடியவாகளுக்கு
உற்ற பிறப்பு இறப்பு நீங்குதல் உற்று சிவப்பேறு கிடைக்க, வருகின்ற
பீணிகள குதித்துஓட எமது உயிர சுகம் பெற வரம் அருளவாய் என்று நமக்
காகக கேட்கிறோ அருணை வள்ளல

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர

சரவணபவநிதி அறுமுக குருபர எனஓதித்

தமிழினில உருகிய அடியவா இடமுறு

சனன மரணமதை ஒழிவுற சிவமுற

தருபீணி துளவரம் எமதுயிர சுகமுற அருள்வாயே

— (வடமலை)

அவன விருமபி உறையும் இடங்களை அருணகிரியார் அடுக்கிக்
கொண்டே செலகிறோ

“பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவில உறை

இந்சரண விததார வேலாயுதா”

(தலைவலி - பழநி)

“திகமுறறிடு யோகதவ மிகுமுககிய மாதவர்கள்

இதயத்திட மேமருவு பெருமானே

(சொருப - திருவானந்தியூர்)

“புரந்தரனுந தவம் ஒன்றிய

பிரமபுரம் தனிலும் குகன என்பவா

மனத்தினிலும் பரிவொன்றி அமர்ந்தருள பெருமானே

(சருவி - சீகாழி)

“முறரு வற்று மெய்ப்போ தததே

யுறார் சித்தத் துறைவோனே”

(ஏறரு - பொது)

“சொறகோலத்தே நறகாலைச்சே

விபபா சித்தத் துறைவோனே

(பொறபூ - பொது)

“குறமறறவா உளத்தில உறைவோனே

குககுடக கொடிதீர்த்த பெருமானே”

(நித்தமுற்று - பொது)

“நித்தமும ஒதுவாகள சித்தமே வீடதாக

நிர்த்தம் தாடும ஆறு முகவோனே”

(எத்தனை - வேலூர்)

இவவாறு பாவாணர் நாவிலும், மாதவர் இதயத்திலும், குகன என்பவா
மனத்திலும், ஞானிகளின சித்தத்திலும், குறமறறவா இதயத்திலும் உறையும்
முருகவேளை அடி - நடு - முடி என்ற மூன்று நிலைகளில் அருணகிரியார் காட்டு
கிறா

“கொநதுவா குர(வு) அடி யினும்

அடியவா சிந்தைவாரிஜ நடுவினும்

நெறிபல கொண்ட வேதநன் முடி யினும் மருவியகுருநாதா”

பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த குராமரத்தின் அடியிலும், அடியார்களது உள்ள மாகிய தாமரையின் நடுவிலும், துறைகள் பல கொண்ட வேதத்தின் சிறந்த உச்சியிலும் வீற்றிருக்கும் குருநாதனே எனபது இதன் வெளிப்படையான பொருள்

இங்கே அருணகிரியார் நமமை சிந்திக்க வைக்கிறார். பூட்டைக் கொடுத்து சாவியைத் தேடவைக்கிறார். ஆம் அந்த பூட்டிற்கான சாவியைத் திருப்புகழிலேயே கொடுக்கிறார் !

குரவடி எனபது குராமரத்தின் அடி இதற்கு திருக்குராவடி எனப் போற்றப்பெறும் திருவிடைக்கழி என்று உரையாசிரியர்கள் பொருள் காண்பார்கள் திருவிடைக்கழியில் குராமரம் சிறப்பாக போற்றப்பெறுகிறது. அங்கு முருகன் உலவியதை அருணகிரியார் “ திருக்குராவடி நிழலதனில் உலவிய பெருமானே ” என்றும் “ திருக்குராவடி நிழலதனில் உறைவோனே ” என்றும் போற்றுவார்

இனி ‘ குரவடி ’ எனபதை திருவிடைக்கழி என்று பொருள் கொண்டால் “ அடியா சிந்தை வாரிஜநடு ” எனபதை மற்றொரு திருத்தலமாகவும், “ நெறி பல கொண்ட வேதநனமுடி ” எனபதை வேறொரு தலமாகவும் அருணகிரியார் குறிப்பிடுகிறார் என்று கருதமுடிகிறது.

ஆம் ! அருணகிரியார் சிறுவாபுரி எனனும் திருத்தலத்தில் தாம் பெற்ற மகிழ்ச்சியும் குளிர்ச்சியும் நிறைந்த அநுபவத்தில் திளைத்து, “ எப்போதும் அடியார்களது உள்ளத்திலே குடியிருப்பவன் அருள் நிறைந்த சிறுவை தலத்தில் உள்ள பெருமான ” என்று போற்றுகிறார்.

“ சந்ததமும் அடியார்கள சிந்தையது குடியான
தண்சிறுவை தனில் மேவும் பெருமானே ” (அண்டாப்தி)

இங்கே ‘ அடியா சிந்தைவாரிஜநடு ’ எனபது சிறுவாபுரி என்று விளங்குகிற தல்லவா ! வேதத்தின் உச்சி அதாவது “ நெறிபல கொண்ட வேதநனமுடி ” எனபதை “ சகல வேதமுமே தொழு சமரமாபுரி ” என்று திருப்போருரைக் காட்டுகிறார் என்றும் உணர முடிகிறது

அருணகிரியார் பூதவேதாள வகுப்பிலும் “ நடு ” வைப் பற்றி நடுவில் குறிப்பிடுகிறார்

“ ஆறுநிலை என்றுமுதலாகிய பரங்கிரியும்
ஆவின னெடுங்குடியும் ஆரண முடிந்திடும்
அருணையும் இலஞ்சியும் செந்தூர் திருப்பழநி
அடியர் மன பங்கயம் செங்கோடு இடைக்கழியும்

அனவரத நீலமலா முத்தெறி சுனைப்புனலில்

‘அருவிசுதி யாய்தருசெ ருத்தணியென் வெறபுமன்னும

அலகில திருப்பதியிற்பயில் கற்பகாடவி அநுபவன்”

என்று முருகன் உறையும் பதிகளைச் சொல்லும் போது பரங்கிரி, ஆவின்ன்குடி, வேதத்தின் உச்சி (திருப்போரா), அருணை, இலஞ்சி, செந்தில, பழநி, அடியார்களது இதயத்தாமரை (சிறுவை), திருச்செங்கோடு, இடைக்கழி, திருத்தணி என்று அடுக்கிச் சொல்கிறா இங்கே ‘நடு’விற்கும், ‘உச்சி’ க்கும் சாவிகிடைத்து விட்டதல்லவா?

செனைக்கு அருகில் முப்பத்தைந்து கிலோ மீட்டரில் குமமிடிப்பூண்டி-செல்லும சாலையில் உள்ள சிறுவை என்னும் சிறுவாபுரி ஓர் அற்புதமான திருப்புக்கழத்தலம் நான்கு திருப்புக்கழப் பாடல்களைக்கொண்ட இத்தலத்தில் மரக்கட்கலவில் அமைந்த மயிலும் மறைய மூத்தங்களும கண்டு இனப்புறத்தக்கவை “சீதளவாரிஜ பாதா நமோநம்” என்று தொடங்கும் அாச்சனைப் பாடலும் “அண்டாபதி குடியேற” என்று தொடங்கும் மகிழ்ச்சியும் குளிர்ச்சியும், நிறைந்த பாடலும் திருப்புக்கழ அடியார்களுக்கு என்றும் நினைவில் நிற்பவை குசலவாகள ராமபிரானுடன் போரிட்டு வெற்றிபெற்றதலம் என்னும் குறிப்பை ‘சிறுவா+அம்பு+எடு’ - சிறுவரம்பேடு என்பது தற்போது ஊரின் பெயர் சின்னம்பேடு என்று மருவியுள்ளது ‘அளகை போல வளமிகுந்த சிறுவைமேவி வரம்மிகுந்த பெருமானே’ என்று வளமிகுந்த சிறுவையில் வரம் மிகுந்த பெருமானாக அருணகிரியா ‘பாடிப், பரவுகிறார். வளளிமலை சச்சிதானந்த சுவாமிகள் அனுஷ்டான திருப்புகழ் பாராயண முறையில் புது வீடு வேண்டுமோ “அண்டாபதி குடியேற” என்றும் சிறுவை திருப்புகழை பாராயணம் செய்தல வேண்டும் என்று அனுஷ்டான முறையில் குறிப்பிட்டுள்ளது இங்கு நினைவுகூற வேண்டிய ஒன்று

இவ்வாறாக ‘துதிசெய்யும் மெய்யனபாதம் சிந்தையிலும்’ ‘அன்பைப் படைத்த நெஞ்சினிலும்’ ‘துதிபரவிய அடியவா மனது குடியும்’ கொண்ட வளளலை அருணகிரியா திருப்புகழின் வாயிலாக உரைக்கும்போது அடியார் பெருமையை உணரமுடிகிறது இக்கருத்தையே குமரகுருபரர் கந்தர் கவி வெண்பாவில்” ஆறு திருப்பதி கண்டு ஆறெழுத்து அன்பினுடன் கூறும் அவர் சிந்தை குடிகொண்டோன்” என்று போற்றுவார் தமிழ் மூதாட்டியும் “இறைவனோ தொண்டர் உள்ளத்துள் அடக்கம், தொண்டாதம் பெருமை சொல்லவும் வேண்டுமோ!” என்பார்.

“உனஅடிபேணி உருகு தொண்டருடனதாகி

அடிமையாகும் முறைமை ஒன்றே அருள்”

என்று அருணகிரியார் காட்டிய திருப்புகழ வழியில் வேண்டி அவனருளைப் பெறுவோம்

‘நித்தத்வம் பெறப் பகர்ந்த உபதேசம்’

(திருப்புகழ் அடிமை S. நடராஜன்)

ஆதியும் அந்தமும் அற்ற பரம பொருள், உயிர்கள் மேல வைத்த கழிவிரக கத்தினால் ‘கருணை கூட முகங்கள் ஆறு’ கொண்ட அறுமுக வேளாய அவதரித்த காதை வடமொழி ஸகாந்தத்திலும் அதன் வழி நூலாகிய தெனமொழி கந்த புராணத்திலும் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது கருணை மூர்த்தியாகிய அறுமுக விநோதன தன்னடியார்களைப் பரகருணை பெருவாமவாகிய முத்தி வீட்டிறகு அழைத்துச் செல்லும் சிறப்பை, ‘கருணைக்கு அருணகிரி’ என்று போற்றப்படும் நமது குருநாதராகிய சந்த முனிவா தமது பாமாலைகளில் வாயாரப் பாடி மகிழ்கிறார் அருணையில் கூடியிருந்த மோன சமாதி கலைந்து பாடிய ‘மவுன முகன் கவிமாலைகளில்’ சிறப்பு இடம் பெற்றிருப்பது கந்தரந்தாதி அஷ்டாஷ்டரப் பொருளான ஸ்ரீமந் நாராயணனின் அடியா ராகிய வில்லிபுத்தூராருடன் போட்டியில் இயற்றப் பெற்ற இந்த நூலின் நூறு செய யுட்களின் முதலெழுத்துக்கள், சி, சீ, செ, சே, கி, தீ, தெ, தே, எனும் எட்டெழுத்துக்க ளுள்ள அடங்குவது நயந்துப் போற்றத் தக்கது

கந்தரந்தாதியில் காணப்படும் சில அரிய உண்மைகளை முதலில் பார்ப்போம் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளை வரிசை யாகப் போற்றி வழிபடும் முறை அருணகிரி யாரின் காலத்திலேயே இருந்தது எனும் உண்மை ‘திருஆவினன்குடி’ என்று தொடங்கும் முதற் செய்யுளால் பெறப்படும் பிரணவமாகிய ஓங்காரம் சராசரங்களில் வியாபகமாய் பரவி நிற்கும் உபநிஷத் உண்மையின் எதிரொலி இந்த அந்தாதியில் காணப்படுகிறது

“தேமொழி யத்தம் பெறவோந்
தனக்கன்று சேனூலகத்
தேமொழி யத்தம் சினங்காட்
டவுணரைச் சேமகரத்
தேமொழி யத்தம் புயமவா சூடிக்க
சிந்தவென்ற
தேமொழி யத்தம் பதின லுலகுமந்
கித்ததொன்றே”

வள்ளியை மணந்ததால் முருகனுக்குக் கிடைத்த வரதாஷ்டினை —

ஊது கொம்பு, கோழிக் கொடி, வேல, மயில், குறிஞ்சி நிலத்தின் ஆளுகை என்ற ஆறும் தான் என்று எட்டாவது அந்தாதி யில் வேடிகையாகப் பேசப்படுகிறது வேலாயுதம் மட்டும் இல்லாதிருந்ததால், சூர பதமாதியா உலகத்தையே அழித்திருப்பார் கினகரா அக்கரதம் கெடுத்ததார் குருதேசிகா செந்தில நகரா அக்கரம் ஆறுடையார தெய்வ ஆரண தந்தி நகா அர கர சத்தி இனருகில தேவா நணபகிந கர ரக்கா அதம் தீவா ஈர்வா

செகமெங்குமே

பல தலங்களுக்கு யாததிரை செய்ய இயலாதார, இருந்த இடத்திலேயே திருச்செந்தூரைத் தியானித்தால் போதும் என்ற உபதேசத்தை ‘சேது அனந்தம் துறை உற்று ஆடி கிரிகை விட்டே செந்தூர் கருது’ என்ற அடிகளின் மூலம் பெறுகிறோம்

‘வேயுறு தோளி பங்கன்’ என்ற தேவா ரக கோளறு பதிகம் போன்றது இந்தக் கோளறு அந்தாதி

“சேயவன புநதி வனவாச மாதுடன
சோந்த செந்திற
சேயவன புநதி கனிசா கராந்தக
சேந்த வெனனிற
சேயவன புநதி பனிப்பானு வெள்ளி
பொன செங்கதிரோன
சேயவன புநதி தடுமாறவே தரும்
சேதமின்றே”

‘வங்காளம், சீனம், சோளம், போய வனபே
துன்பப் படலாமோ’ என்ற திருப்புகழ்
கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், கேவ
லம் பஞ்சேந்திரியங்களின் தூண்டுதலால்
உலகெங்கும் ‘விருதா அலைநதுழலவதை’
விட்டு முருகன் கழலை நாடு என்று ‘தீவிலங்
கங்கை’ அநதாதிடில் அறிவுறுத்துகிறார்

திருப்புகழ் அனபாகள் கூட்டம், இட
ரொழிந்து மேனமேலும் தழைக்கச் செய்
வதே வேலாயுதத்தின் பணி என்ற அருமை
யூன கருத்தைக் கீழ்க்கண்ட செய்யுளில்
காணலாம்

‘அனபா அவை தழைக்க விண
காவெனச
சென்னியில் மேல தீரத்தன்
பரவு அயில வேலத்தனே’

உலகெங்கும், துமமல வரும்போது ஆண்ட
வனை நினைவு கூரும் வழக்கம் நிலவி வருகி
றது நம் தேசத்தார் ‘கிருஷ்ண கிருஷ்ண’
என்று செப்புவதையும் மேல நாட்டார் God
Bless என்பதையும் பாரக்கலாம் இதன்
அடிப்படை தத்துவம் என்ன என்பது கந்த
ரநதாதி மூலம் விளங்குகிறது துமமலதே
சாக்காக உயிர் நீங்கக் கூடும் ‘துமால் லய
முற்றா என பலா செப்ப’ ஆதலால் தும
மும் போது முருகனை நினைவு கூறுங்கள்
‘துமமின குமர சரணம் என்னார்’

கந்தரநதாதி மூலம் கிடைக்கும் சில
அரிய துணுக்குச் செய்திகள்

1) அம்பிகையின் நட்சத்திரம் பூரம்
‘பூரத்து அப்புவி தரத் தோன்றி’ (அ 78)

2) சிவபிராணித்திலதோன்றியஆறு
வெப்பப் பொறிகளை, நான் சுலபமாகத் தாங்
கிச் செல்வேன என்று மாராட்டி பேசிய
அக்கினி தேவனைக் குமரவேள கோபித்து,
வெப்பத்தால் அந்த அக்கினியையே கரு
கச் செய்தது ‘லகு கரம் பொறுப்பன் எனத்
எனத் திருக்கண தீ ராகம் அலமறவே
கருகச்சிவந்தவனே’ (அ 88)

3) வள்ளியம்மை தானியங்களைக் குற
றுவதற்காக உலகக்கைக்குப் பதிலாக யானை
யின் கொம்பை முருகன் பறித்துக் கொடுத்
தது ‘குற குறச்சகதிகு அத்திக்கோடு
பறித்துக் கொடு ஆதி (அ 11)

4) காணன் நடுப்பக்கில் மட்டும் தான்
தானம் செய்வான் ‘கிவா கர கனன்’
(அ 15)

அறு முகனுக்கு தெய்வயானையின்
சோகை இன்பத்தைவிட திருமுருகாற்றுப்
படை இனித்தது ‘கை மாமயில் செவவி நற
கீரா சொல தித்தித்ததே’ (அ 51)

6) சிறையில் தளப்பபட்ட பிரமன்,
வேலாயுதமே எனக்கு அடைக்கலம் என்று
துதித்தது ‘தேசம் புகல் வயிலே யெனச்
சிறை புக கொரு கந்தே சம்’ (அ 45)

திருப்புகழிலும் அலங்காரத்திலும் அங்
கங்கே மிளிரகின்ற அருணாகிரியாரின்
நக்கச்சுவையை அநதாதியிலும் காண
லாம் ஒரு அருமையான காட்சி தீரா
வறுமையினால் வாடி வதங்கும் ஒருவன்,
உதவி நாடி தன் உறவினராகிய ஒரு பிரபு
விடம் செல்கிறான் அவரோ தங்கச் சுரங்
கத்திற்கு முதலாளி ஆனால் முதல தரமான
லோமி அழையா விருநதாளியாய் வந்

திருக்கும் இவனுக்கு என்ன கொடுக்கலாம் என்று உக்கிராண அறையில் சென்று பார்க்கிறா என்றைக்கோ பலகாரம் செய்யும்போது தீயந்து போன கேழ்வரகு சிறிது தென்படுகிறது அதை வெளியே கொட்டாமல் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறாள் அவர் மனைவி! நாள ஆனதால் அந்தப் பூசிக்ள் அரித்திருக்கின்றன இதைக் கொடுக்கலாம் என்று எடுக்கக் கை நீட்டியவா, மனது மாறி வெளி வந்து 'இன்று ஒன்றும் இல்லை' என்று யாசகணைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறா எப்போபட்ட கொடை வள்ளல் பாருங்கள்' அருணை முனி பாடுகிறா

‘தீவரகு அந்து அரி தாம் பகிரா
உறவான செம்பொன்
தீவா, அகம் தரியா நொந்த
போதினில் செச்சைய!
இந் தீவர! கந்தரி சிந்துரை பாக!
சிவகரண
தீவரகந்த! ரிபு தீர் உனதடி சேம
நடபே’’

உலகத்தோரிடம் யாசிக்காதே கந்தனைக் கேள் இகபர சௌபாக்கியம் அருளுவான் என்பதே இந்த அந்நாதியின் உபதேசம்

அருணை முனிவரின் படைப்புகளில் முதலிடம் வகிக்கும் திருப்புகழுடன் மற்ற நூல்களை ஒப்பிட்டுப் பாரக்கும்போது, திருப்புகழ்க்கும் அந்நாதிக்கும் இடையே விசேஷ தொடர்பு காணப்படுகிறது அகத்துறை பாடல்கள், இரண்டு நூல்களிலும் நிரம்ப உண்டு ‘ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்’ ‘சரவணபவ நிதி’ ‘செய செய அருணாதிரி சிவயநம்’ போன்ற மந்திரங்களுடன் தொடங்கும் திருப்புகழ்ப் பாக்கள் போல அந்நாதியிலும் ‘சிவ சிவ சங்கர’ ‘சீ ராம் ராம்’ எனத் தொடங்கும் செய்யுட்களைப் பார்க்கலாம்

சிவனே சிவகுமாரனாகத் தோன்றினான் என்ற கருத்து அனுபூதியிலேயோ அல்லவோ காரத்திலேயோ வலியுறுத்தப்படவில்லை சிவபிரானின் ஐந்து முகங்களுடன், யோகியரால் மட்டும் காணக்கூடிய அதோ முகமும் சோந்த அறுமுக ரூபமே வடிவேலாய் வந்தது என்ற ரகசியம் ‘பழைய வடிவாகிய வேல்’ என்ற திருப்புகழ் அடியில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது ‘கனக சபை’, ‘அவ குண’ எனத் தொடங்கும், திலகைத் திருப்புகழ் பாக்களில் நடேசனும், குகேசனும் ஒரே மூர்த்தம் என்று விதந்தோதப்படுகிறது அந்நாதியில் இந்தக் கருத்து மேலும் தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது கந்தவேனை ‘சிறமபலத்து ஐயா’ என்று அழகாகக் கூப்பிடுகிறா அருணகிரி ‘சிவ கரண தீவர கந்த’ என்ற சொற்றொடரால், சிவதயானம் செய்யும் புத்தியை வரமாக கொடுப்பவா முருகனே எனப் பெறப்படுகிறது அது மட்டுமல்ல—சிவலோகத்தின் சாவியே குகனிடம் தாம் இருக்கிறதாம் ‘சிறவா அளகபுரி வாசல நீக்க’

ஞானஸகந்தனே ஞானசம்பந்தராய் அவதரித்தாரா என்ற அருணகிரியாரின் திடமான கருத்தைத் திருப்புகழிலும் அந்நாதியிலும் காணப் பெறலாம் திருப்புகழில் முருகனை ‘அழுதுலகை வாழவித்த கவுணிய குலாதித்’ ‘வழுதி கூன நிமிர்ந்த பெருமானே’ ‘தம் பந்தம் அறத் தவம் நோற்பவா குறை தீர் சம்பந்தன எனத் தமிழ் தேக்கிய பெருமானே’ என்றெல்லாம் அழைத்து மகிழும் அருணகிரியார், அந்நாதியில் ஒரு படி மேலேயே போகிறா சம்பந்தரே முழு முதல் தெய்வம் எனச் சூளுரைக்கும் அறபுத் அந்நாதி இதோ

‘திகழும் அலங்கர கழல் பணிவார
சொற்படி செய்ய ஓதி
கழுமலம் கற்பகஞா செருத்தணி
செப்பி, வெண்பூதி

கமூலம் கறபு அருளும் எனது
அமண சேனை உபாதி
கமூலங்கறகு உரைத்தோன்
அலதிலலை தெயவங்கனே'

திருப்புகழைக் கேட்பதின் பயன்
'அநதாதியில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது திருப்புகழ் சபையினர் அனைவரும் திருப்புகழ் பாராயணம் முடிந்தவுடன் நூற பயனான இந்த அநதாதியை ஒது வேண்டும் எனப்பதே அடியேனின் பணிவான வேண்டுகோள்

'செவிகு உன தவா ரண நலகு இசை
பூட்ட வனசிந்தை அமபு
செவிகுனற, வாரணம் அஞ்சல
எனருண்டது, நீண்ட கனம்
செ இசுகுறைவா ரண வேலாயுதம்
செறந்து, உறறன் கட
செவிகுனற! வாரண வளளி
பொற்றாள், மற்று என தேடுவதே'

முருகனுக்கும் - நமக்கும் நேரடித் தொடர்பை (Hot Line) தரும் திருப்புகழை கேட்கும்போது மூன்று அரிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன, 'அடலியில் ஓடும் துராசை வஞ்சகங்களாகிய ஐம்புல வேடா களால் வேடையாடப்படும் சீவாததுமாகிய படசியை, வேலவனின் சேவல அபயம் கொடுத்துக் குமரனை அடையும் நெறியில் ஈடுபடுத்துகிறது வினைகளையும் வினைக்குத் தூண்டுதலான ஆசை மலையையும் ஞான சகதியாகிய வேல தூளாகக் விடுகிறது இச்சா கிரியா சகதிகளாகிய இரு தேவிமார களின் அருள் தீசை வந்து படிகிறது இத்தெல்லாம் கிடைத்தபின் நாம் செய்ய வேண்டியது வேறென்ன இருக்கிறது என்று மனமுருகவினாவுகிறார் சந்த முனிவர்

முடிவாக, கந்தரநதாதியின் மூல உப தேசம் என்ன எனப்பதப்பாரப்போம்

ஆச்சாயப்படும் விதத்தில் ஒரு ரகசிய குறிப்பு கிட்டக்கிறது தமிழ் பிரபந்த வரிசையில் அநதாதி, நாற்பத்து ஏழாம் இடத் துள்ளது கந்தரநதாதியின் நாற்பத்தேழாம் செய்யுளைப் பார்த்தால், தலைப்பு 'முருகனைத் துதித்தால் நித்தியராய் இருக்கலாம்' என்ற அறபுதமான செய்தி

எல்லா ஜீவராசிகளுமே அழியா நிலையையே விரும்புகின்றன ஏன் சிவபெருமானுக்கே இந்த சந்தேகம் ஏற்பட்டு குமரனிடம் விளக்கம் கேட்டு அறிந்தாராம் 'சயிலாங்கனைக்கு உருகி இடப்பக்கம் கொடுத்த கம்பா நித்தத்தவம் பெறப் பகாந்த' உபதேசத்தை, முருகனிடத்தில் வேண்டிப் பெறுகிறார், அருளை முனிவர், தாம் பெற்ற அழியா வரத்தை நமக்கெல்லாம் வாரிக் கொடுக்கிறார் அநதாதியில், கீகையைப் போல கந்தரநதாதியும் ஒரு முழுவழிகாட்டி நூலாகும் சுவயம் பிரகாசமான ஆதமா ஜனன மரண வலையில் சிக்கிக் கொண்டது ஏன்? இந்தத் தனையை நீக்குவதற்கு என்ன சாத்தை தேவை? இந்த முயற்சியில் நாம் துணை கொள்ள வேண்டியது எது? முடிவில் நாம் அடைய வேண்டிய முத்தி நிலை எத்தகையது? இவை எல்லாம் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

அழியா நிலை எய்த வேண்டுமானால், அழிந்து போகும் இந்தத் தூல சரீரம் எப்படிச் சம்பவித்தது என்று அறிய வேண்டும், 'தவியாமல் பிறப்பையும் நாடி அது வேரை அறுத்து' எனத் திருப்புகழில் செப்பியது போல, பிறப்பின் ஏதுவை (காரணத்தை) விசாரிக்கிறார், 'வினை உயிராகும் சிதை தோல தித்திக்கும் தொந்திப்பன் ஏது செய வினைத் தீவிலங்கே (அ 52), தேகம் இருக்கும்போதே எது சத்து, எது அசத்து என்று பாகுபடுத்தி, பகதியின் மூலம் ஞானம் அடைந்து, அடுத்தப்பிறவி வராதபடி

செய்து கொள்ள வேண்டும் 'சீவன அசத்து உருகு அனபால பிறப்பற' (அ 69) முன செயவினை அழிந்து போக முருகனைச் சதா துதிகக வேண்டும் 'சீரங்கா ஆகமா உகந்த தேசிகா! செநதினை மேல சீர் அங்க ராக தனகிரி தோய கந்தா! செநதமிழ நூற சீர் அங்கா! ராக வினோதா! எனபார்க்கு இலகை தீவினையே' (அ 98) நம தலையில் எழுதப்பட்ட 'பிரம விபியையே அழிக்கும் சகதி வாயநத்து முருகனின் நாம கீர்த்தனம் என்று அடித்துச் சொல்கிறா அருணகிரி தெயவ மணம் புணர் தீ காலவெளி செய ததே வரைநத்து எயவ (ஆதலால்) கந்தன எனனா' (அ 30)

பழவினைகள் அழிந்து விட்டன ஆனால் இனிமேல் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும், எண்ணும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் வினைகளாக உருவெடுப்பதை எவ்வாறு தடுப்பது? பூஜையே இதற்குச் சாதனம் ஆனால் சித்தம் நிலைபெறாமல் மணிககணக்கில் சகச்சிர நாமம் செய்வதால் பயன கிடையாது என பது அருணகிரியாரின் அருள் முழக்கம் 'சித்தத தரங்கததா சித்தி எயத திரிகின் ரது என' (அ 90) பஹிர் பூஜையை விட மானசீக ஞான பூஜையே சிறந்தது இடை விடாது முருகன் கிருவடியை தியானித்தி ருப்பதே பூஜையாகும் இதற்கும் அவன் அருளை வேண்டி 'நின் தாள அணுகச் செய' என இறைஞ்ச வேண்டும்

இந்த வழிபாட்டிற்கு இடைபூறு விளை விப்பன, கோபமும் மூட்டளை எனப்படும் மண, பெண, பொன ஆசைகளும், பொறுமை எனும் பாணத்தால் வெகுளி என்ற மிருகத்தை வீழத்த நமமை உறசா கப்படுத்துகிறா 'பொறை வாசி வசிவசம் கரமானபட்ட', கானல நீர் போனரது மங்கையா சுகம் 'தெரிவையா பால அலகைத் தேரை', இல்லற வாழ்க்கையோ கனவு போல பொய்யானது 'சித்திரம் இக கனவு

இல வாழவு', ஐம்பொறிகளால் செயல்படும் இததேகம் தகிககப்பட்ட பின், செயத பா பத்திறகுத் தக்கபடி குக்கும் உடம்பு யம் தண்டனையை அடைவது சத்தியம் பொறி உணடெனும் தனு தீதலும் மேதியை ஊாதி பொறி உண எனறு செப்பலும் சத்தியம்', எனறெல்லாம் சொல்லி சொல்லி நமக்கு வைராககியத்தைப் புகட்டுகிறா

இடைபூறுகளைக் கடந்து 'தீ வினை அறற சினம் தீர் அுகத்துள் மெய்த தீபம்' ஏறற வேண்டும் இததீபத்திற்கு அனபு நெய், சாஸ்திர அறிவு திரி, இதயமே தகழி இந்த ஞான விளக்கை ஏற்றினவாக்கு கந்த வேள தனது சாயுஜ்யமாகிய மோக்ஷ வீட்டை அருளுகிறா.

'அனபு நெய் நூற்றிரி சிந்தை இடும் சில,

ஞான தீபமிட்டார்க்கு பரிசில் தம் பலத்தை அருளும் செந்தூரா'

பூஜை முடிவில் நைவேத்தியமாக, நமது அனபையும் அறிவையும் முருகனிடத்தில் சமாபபிகக வேண்டும். இதன் பயனாக குக்கும் உடம்பு, அழியா அமிாத தேகமாக மாற்றப்படுகிறது 'பத்தி, புத்தி நைவேத்தியம் உகந்து ஏற்றினா, சீ உடம்பு மாற்றினா' ஞான பூஜை செயவாரின் 'புரி அட்டகம்' எனப்படும் குக்கும் சரீரம் யம்புரம் போவதுமில்லை, மீண்டும் ஒரு தூல தேகத்துக்குள் புகுத்தப்படுவதுமில்லை என்றும் அழியா முருகன் கழலைச் சாநதிருக்கும் சீவாததுமாககள், தாமும் அழியா பெரு வாழவை அடைந்து நித்திய சூரிகளாய விளங்குகின்றனா இததகைய 'ஒரு பூதரும் அழியா தனி வீட்டில்' குடி புகுந்தால் நாமும் அருணகிரியார் போல பிரமனைப் பார்த்து 'திசாமுகனே! இனி உனனூல

என செனனி தீட்டப்படா' (அ 72) என்று
சவால விடலாம்.

ஆதலால் கந்தரநதாதி என்ற நூல்,
அருணை வள்ளல நமக்கு 'நித்தத்தவம் பெறப்
பகாந்த உபதேசம்' எனக் கூறுவது சாலப்
பொருந்தும்

“செல வந்தி கழுமலம் நெஞ்சமே!

அவன தெய்வ மினனா
செல வந்து இகழும் நமது இனமை
தீரக்கும், வெங்கூறுறுவற்கு
செல வந்தி கழும திருக்கையில் வேல்,
தினை காத்த செலவி
செலவம் திகழும் மணவாளன்
நலகும் திருவடியே’

மெருப்புகழ் !

கலவிப் புகழும் கலைப்புகழும் சோபுகழும்
செலவப் புகழும் இவை சோநதாலும்-நல்ல
அருமபுகழாம் ஒங்கும் அருணகிரி நாதன்
திருப்புகழ் போல ஆமோ தெரி

— டாக்டர். மாரீஸ்சாமி

CONVERTING ENERGY TO SERVE THE MILLIONS

With best compliments from

KIRLOSKAR ELECTRIC CO. LTD.,

P B. No 5555, MALLESWARAM WEST, BANGALORE-560 055

Products Manufactured-AC Induction Motors,
AC Generators, DC Machines, Transformers, Welding
Equipment & Systems, Control Equipment,
Industrial Electronics, CNC Systems for Machine Tools,
Power Electronics & Computers

அயிலுமாவு நதுணை

திருப்புகழாற்றுப்படை

மு அருணாகிரி

நெ 26, கந்தசாமி கோவில தெரு, செனனை-12

முகவுரை

ஸ்ரீ அருணாகிரிநாதரால் திருப்புகழில் பாராட்டப்பட்டுள்ள நக்கீரதேவா திருவாய மலாநதருளிய திருமுருகாற்றுப்படையின் ரசத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது, திருவாளா தணிகை மணி, ராவபகதூரா வ சு செங்கலவராய பிளகை, M A., அவர்கள் தொகுத்துள்ள சுருக்க வுரையை எங்கள் குருநாதா ஸ்ரீ வளளிமலை திருப்புகழ் சுவாமிகள் மிகவும் ஆவததோடு கவனித்து, எனது தந்தையுடன் யான உடனிருந்தபோது எடுத்துக்காட்டி அதற்கு இணையாக திருப்புகழிலேயே “திருப்புகழ் ஆற்றுப்படை” எனும் தலைப்பினைத் தந்து விளக்கியதை அடியேன் குருநாதரின் வாககை சிரமேற்கொண்டு இக்கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கிறேன்

இதில் உள்ள எல்லா மிரயோகங்களும் பதங்களும் திரு வ த சுபரமணய பிளகை அவர்கள் வெளியிட்ட திருப்புகழ் மூன்று பாகங்களின் உதவியைக் கொண்டு கையாள்பட்டன

திருப்புகழ் தேவன திருவருளைப் பெற்ற ஸ்ரீ வளளிமலை திருப்புகழ் சுவாமிகள் வீடுபெற விருமபுமொருவனை, அததேவனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்த பின்வருமாறு கூறுகின்றார்

(வகு-16) காததிகை பெற்ற விளக்கொளியும் (வகு-4) வாழியென நித்த மறவாது பரவிறசரண வாரிசமளிக்கும் உபகாரககாரனும், (வகு-2) பகையாமாத தாகளந்தகனும், (திரு-100) தேவ குஞ்சரி பாகனும், (திரு-646) கடப்ப மலா அணிவோனும், (திரு-483) கோடறபூ முடபாதிட்டத்தணிவோனுமாகிய செவ்வேற சேயின் சேவடியைச் சிந்திக்கும் செவவிய உள்ளத்துடன் செல்லும் செல்வை, நீ விருமபினால் உன நெஞ்சத்தில் விழைந்த இனிய வீடுபேறு என னும் கதையைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை

அங்ஙனம் நீ வீடு பேறறை பெறுதற்கு அசசேய யாண்டுறையும் என னிற் கூறுகேன அசசேய (வகு-4) ஆடக விசிதர கனகோபுர முகப்பி லருண்புரியில் நிற்கும் அடையாளக்காரனாய் உறைதலும் உண்டு.

(திரு-9) சீதளமுநது மணந்தயங்கும் பொழில் குழந்தை விஞ்சைகள் வந்திறைஞ்சும்பதி தேவா பணிநதெழு தென்பரங்குன்றிலே அமாநதுறைதலுமுண்டு

அதுவனறி (திரு-33) செயதுங்கக கொடைத்துங்கத திருத்தங்கித தரிகும பொறதிருச்செந்திற பதியிலே நிலைத்திருத்தலும உண்டு

(திரு-100) ஆதரம் பயில ஆரூரா தோழமை சோதல் கொண்டவரோடே முனாளினில் ஆடல வெம்பரி மீதேறி மாகயிலையிலேகி, ஆதியந்த உலா ஆசு பாடிய சேரா கொங்கு வைகாடா நடைதில் ஆவினை குடியிலும், அத்தலத்திலுள்ள (திரு-156) சிவமயமாம பழனி மலையிலும் வீற்றிருத்தலுமுண்டு

அதுவனறி (திரு-224) சிவனா தமக்குரிய உபதேச வித்தை அருள் திருவேரகப்பதியில் உறைதலுமுண்டு

அதுவனறி (திரு-233) பல குன்றிலும் அமாநது விளையாடுதலுமுண்டு

(திரு-442) முனிவா தேவா ஞானமுற்ற புனித சோலைமா மலைகளுள் உறைதலும உண்டு

அதுவனறி, (திருதிவி) (திரு-458) புனித சங்கத்து கைத்தல நாததன, பழைய சூத்ததைப் பெற்ற மடப்பெண் புகலு கொண்டறகு சித்தியளிகும தலமாம கச்சியில் வீற்றிருத்தலுமுண்டு

அதுவனறி (அப்பு) (திரு-500) திரைக காவிரிகே கரைக்கானகத்தே சிவத்தி யானமுற்றோ சிலந்தி நூல் செய, திருக்காவணம் சோ திரு ஆணைக் காவில் உறைதலும உண்டு

அதுவனறி (தேயு) (திரு-535) திருமால் கமலப் பிரமா விழியிறறெரியா அரனுக்கு மகவாகி அருணாபுரியில் நிலைத்திருத்தலுமுண்டு

அதுவனறி, (வாயு) (திரு-558) திருத்தாள முததாகருளவோனாய, தென்கயிலாயப் பதியாம காளத்தியில் உறைதலுமுண்டு

அதுவனறி (திரு-321) அடிநாட்கள் செய்த பிழை நீக்கி நமமை அருள் போற்று வண்ணம் வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளிமலை காததிருத்தலுமுண்டு

அதுவன்றி, (திரு-768) மழை முகில் தவழ் தரு மண்டு கோபுர மதிள் வயல் புடையுற விஞ்சு காழியில் வீற்றிருத்தலுமுண்டு.

அதுவன்றி, (திரு-14) பஞ்சரம கொஞ்சு கிளி வந்து வந்தைந்துகர பணடி தன தம்பியெனும் வயலூரில் உறைதலும் உண்டு.

அதுவன்றி, (திரு-373) கொங்குலாததித தழைக்குங் காப்பொற கொண்ட லாத்துச் சிறககுங் காட்சிக் கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங்கோட்டில உறைதலு முண்டு.

அதுவன்றி, (திரு-425) கரிய யுகத்திரட பலவின மிதிறசனாக கனிகள் பீறிப்புசித் தமராடி கதலி சூதத்தினிற் பயிலு மீழத்தினிற் கதிரகாமத்தில உறை தலும் உண்டு

அதுவன்றி, (திரு-1304) உலகெங்கு மேவிய தேவாலயங்களில் பொலி தலுமுண்டு

அதுவன்றி, (திரு-93) மாசிலடியார்கள் வாழுகின்ற ஊர்களிலும், (திரு-627) கோபுர வாசலிலும் (திரு-827) மடத்திலும், (திரு-289) வேத நனமுடியி னும் (திரு-291) வாச்சிய மத்தள பேரிகைபோல மறை ஓதுமிடத்திலும், (திரு-737) மாககத்திலும், (திரு-539) வீதியிலும், (திரு-289) கொந்துவார குர வடியினும், (திரு-661) ரெலலி மரத்தடியிலும், (திரு-373) தொண்டர் கூட்டத் திலும், (திரு-289) அடியவா சிந்தை வாரிசு நடுவிலும், (திரு-1120) மெய் போத்ததே யுற்றா சித்தத்திலும் (ஞானிகள் சித்தத்திலும், (திரு-1125) நற காலைச சேவிப்பாரா சித்தத்திலும், (திரு-926) தொலைவில் ஷண்முகங்களும, தந்தர மந்தரங்களும பழநி மலையும் பரங்குன்றமுஞ் செந்திலுந் துதிசெயு மெய யனபாதம் சிந்தையிலும், (திரு-775) குகனென்பவா மனதிலும், (திரு-418) மருவுமடியாராக மனதிலும், (திரு 1294) குற்றமற்றவருள்ளத்திலும், (திரு-631) மாதவா இருதயத்திலும் (திரு-149) பாவாணா நாவிலும் உறை தலும் உரியன இஃதெல்லாம யான் அறிந்தபடியே கூறினேன இனியான மேற சொன்ன இடங்களிலேயாயினும் பிற இடங்களிலேயாயினும், நீ அச்சேயை கண்டபோது மலாநத முகத்துடன கையை தலைமேல வைத்து (திரு-210) இந்த சடமுடன உயிரி நிலை பெற, நளினம் பொற்கழலினங்களில் மருமலா கொடு உன சித்தமும் மனமுருகி, நலசுருதியின முறையோடே சந்தித்து ஹரஹர சிவ சிவ சரணென குமபிட்டிணையடி யவையென தலைமிசை தங்க, புளகிதமெழ இருவிழி புனல்-குதிபாய, (அநதாதி-34) இமகோத்ரி மைந்தா, (வகு-16) நிருத நிட்டுரா, (திரு-303) பழையவள் சிறியோனே, (திரு-927) நிதியே, நித்தியமே

(திரு-383), சதயவாக்ய பெருமானே, (திரு-100) தீர சமப்ரம வீரா, (வகு-16) பீரதாப விதயாதரா, (திரு-14) சேயே, (திரு-927) வேளே, (அலங்-90) வான வாககு மேலான தேவனே, (திரு-350) வீரமாதா மருவிய தோளா, (திரு-100) ஞானபண்டித சாமி-எனக்கூறி எதிராகமாக ஏததிப் பினனா அசசேயின திரு வடியை உன தலையிலே யறுமபடி தண்டனிடடு வணங்கி, (அநதாதி-44) கங்கை செல்வ (திரு-387) சிவசுத, (அநதாதி-முதல செய்யுள்) உமை மைந்த, (திரு-88) தேவநாயக, (அலங்-19) கடம்பின மலா மாலை மாப, (திரு-320) கலவி கரை கண்ட புலவ, (திரு-123) வீர சேவக யுத்தண்ட தேவகுமார (அந-39) கந்தரி சிந்துரை பாக, (அலங்-98) வேலமுருக, (அலங்-5) குறிஞ்சி கிழவ, (அந-98) ராகவிநோத, (வகு-13) முழுசசேவக, (வகு-1) முருக (வகு-4) ஆணமைக்கார, (திரு-107) உகரவீர என்று யானறிந்து நினக்கு கூறிய வானும் பினனும் பலவானாகவும் கூறிப்புகழ்ந்து நினனை அளந்து அறிதல மன னுயிராககு அரிது. நின திருவடியைப் பெற வேண்டுமென்று நினைத்து வந்தேன்

நினனோடு ஒப்பாரிலலாத மெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையோய என்று சொல்லி நீ கருதிய வீடு பேற்றினை நீ விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன்னே ஆண்டவன அருகில சுகச சொரூப பதவியைப் பெற்று (திருப்புகழ் பாடிகொண்டிருக்கும்) ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா உனனை நோக்கி (திரு-330) இநதா மயில வாக னா சீட்டு இது எனக்கூறி, சிவநீறு தந்து, அசசேயை நோக்கி, (வகு-16) ஓத ிய மோன ஞானாங்குர இவன நினது (வகு-384) சிதர கவிததுவ சத்த மிகுத்த திருப்புகழை வாழ்த்தி வந்துள்ளான இவன உமது திருவருளை பெறத்தக்கவன் என்று கூறுவா அது கேட்டு (திரு-439) சோலைவளா வெற்பிலுரை முத்தா புகழ் தம்பிரான உன மீது கருணை வைத்து தெய்வமணங்கமழும் தனது (திரு-1277) எழுதரிய அறுமுகமு மணிநுதலும் வயிரமிடை இட்டு சமைந்த செஞ்சட்டிக கலன்களும் துங்க நீள பன்னிரு கருணை விழிமலரு மிலகு பதின்ரு குழையும், ரதனக் குதம்பையும், பதமக் கரங்களும் செம்பொனூலும் மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியிணையு முத்தச சதங்கையுஞ் சித்ர சிகண்டியும், செங்கை வேலும் முழுது மழகிய இளவடிவைக் காட்டி, நீ எனக்கு (திரு-70) உகந்த மனிதன், என அன்பன் என்று (திரு-814) அன்புற உபதேச பொரு ளாட்டி மந்திர தவஞான கடலாட்டி நீ வீடுபெற நினைத்து வந்த வரவை யான முன்னரே அறிவேன அது எயதுதல் அரிதென்று அஞ்சற்க என திருவாய் மலாந்து கூறிப் பிறராற பெருதற்கரிய (அநு-47) ஆருறையு நீததன மேனிலை யாகிய பரமானந்த வீடு பேற்றைத் தந்தருளுவா

சுபம்—சுபம்—சுபம்

[திரு—திருப்புகழ், வகு—திருவகுப்பு, அந—கந்தரந்தாதி,
அலங்—கந்தரலங்காரம், அநு—கந்தரனுபூதி]

கலியாண சுபுத்திரன்

[புரமமஹி-திருப்புகழ்மணி-T M கிருஷ்ணசாமி அயயா அவர்களின்
சொற்பொழிவின தொகுப்பு—வித்வான் A K ஷங்கரன்]

வள்ளிகு வாயத்தவனே! மயிலேறிய மாணிக்கமே! என்றா அருணகிரி
நாதா-வள்ளி யாரா? வள்ளித் திருமணத்தின கருத்தென்ன? எனபதை ஆராய
வோம்

பகவான மண்ணை நோக்கிச் செல்பவரைத் திருத்தி, விண்ணை நோக்கிச்
செலுததுவதே வள்ளி கலியாணத்தின் ஷங்கரன் முத்தமிழ் எனபது ஓமகாரம்
முருகன் சுவாமி மலையில் சிவபெருமானுக்கு, ஓமகாரப் பொருளை உபதேசித்
தான்

ஓமகாரத்தைத் “தமிழ்”, என்றா அருணகிரியார்

“கொன்றைச் சடையாக்கொன்றைப் பகரக் கொஞ்சித் தமிழைப்
பகாவோனே”
என்ற அடியால் இதையுணரலாம்

ஆறுமுகன் அசுரர்களையெல்லாம் கொன்று, அமராவதியையும், தேவேந்
திர பட்டணத்தையும், இந்திரனுக்குக் கொடுத்தது, தெய்வயானையை மணம்
புரிந்து, காட்டுக் குறத்தியையும், கடிமணம் செய்தாண்டான் என்று கூறுகிறது
புராணம்

வள்ளி, காட்டிலே வள்ளிக்கிழங்கு தோண்டியெடுத்த மண்குழியிலே,
மான வயிறறிலிருந்து பிறந்தவள்

சரீரத்தைக் கருவியாகக்கொண்டு பயன்படுத்துபவன் அசரீரியான
முருகனே, உலகத்திற்கு நன்மை செய்யாமல் தீமை செய்து கொண்டிருக்கும்
ஜீவனே, பிசாசு-சரீரமெனும் பாததிரத்தில் முருகனை வைக்காவிட்டால், சூர
பதுமன் எனனும் பிசாசு அதில் குடிபுகுந்து விடும் உடலெனும் மண்பாண்ட
மாகிய ஊதத்தைக் குழியிலே வள்ளியை வளர்த்து, முருகனுக்கு அர்ப்பணம்
செய்வதே உடம்பெடுத்ததன் பயனாகும் முருகனிடம் காதல் கொண்ட ஜீவனே
வள்ளி.

எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும் மனமென்ற தத்துவமுண்டு அதனியல்பு
பற்றியியல்பு. உலகத்தில் ஆணவத்தையும், ஆசையையும் பற்றிக்கொண்டு

சண்டையிட்டு மடிகிருன் மனிதன் ஆண்டவனைப் பற்றிக்கொண்டு ஆணை வததை விடுவதே, சூரசமஹாரம்

ஆண்டவனிடம் அன்பிருந்தால், அவன் உருவாகிய எல்லா ஜீவராசிகளிடத்திலும், அன்பிருக்கும்

ஓங்காரத்தில் உருவம், ஒலி, (ரூபம், சபதம்) என்ற இரண்டுண்டு

தன் காலைப்பறகுத சூரனின் காலைத்தான் பற்றி இரண்டாக்கி கிழித்து, ஓங்காரமாகி விட்டான் முருகன் ஒன்று, ஒலி வடிவமான சேவலாகி முருகனுடைய கீர்த்தியைக் கூவுகிறது மற்றொரு பகுதி மயிலுருவாகி அவனைச் சுமக்கிறது ஓமகார வடிவமே நமது முகம் நன்மை தீமைகளாகிய பிரகிருதி, புருஷன், என்ற இரண்டு தத்துவங்களும் சோந்தமைந்ததே, சரீரம். பிரகிருதியும், புருஷனும் கூடும் இடமே, வளளியும், முருகனும் கூடும் இடம் பிரகிருதியெனப்பது இயற்கை இயற்கையில் ஊடுருவி நிற்பவனே இறைவன் இக்கருதத்தையே, “மயி சாவமிதம் ப்ரோக தம் சூதரே மணிக்ருமிவ” அதாவது நூலில் மணிகூட்டடங்கள் கோக்கப்பட்டுள்ளது போல, இவ்வுலகங்கள் யாவும், என்னிடத்தில் கோக்கப்பட்டுள்ளன” என்றும் கிருஷ்ணபகவான கீதையில். இறைவன், இயற்கையுடன் கலப்பதுதான், சிவமும் சகதியும், கலப்பது சிவ சகதி ஐக்கியமே உலகம்

சஷுமனாஸ்தானமாகிய முகமே, ஓமகாரமாகிய மயில். அதன் நடுவில் இருப்பவனே முருகன் முகமே பெரிய ஸ்தலம் அதில் முககே கோபுரம் அதன் முகப்பில் சஷுமனாஸ்தானமாகிய புருவநடுவில் அருணாபுரி இருக்கிறது அதிலிருப்பவன் முருகன் இதனையே, “அருணாபுரி வீதியில் நிற்கும் பெருமானே” என்று குறிப்பிட்டுள்ளாரா அருணகிரியாரா அங்கு முருகன், அஞ்சுமுகமாயிருந்து, அரக்ககளைக் கொன்று, ஆறுமுகமாயிருந்து வளளியை யாண்டான் மண்ணிலே பிறந்து, துன்புறம் ஜீவாகளைத் தன்னுடன் சேர்த்துப் பேரினபம் தருவதே, கந்த சஷ்டியின் தத்துவம் மானிட ஜடமனம் முருகனுடைய ஜோதியில் கலந்து ஒன்றாவதே வளளி கலியாணம் மண்ணில் பிறந்து விண்ணுள் புகுவதே, பிறந்த பயன் கண்ணுக்குத் தெரியும் ஜடப்பொருள்களில் பற்று வேண்டாம் கண்ணுக்குத் தெரியாத விண்ணில்தான், பற்று வேண்டும் நீரில் பிறந்த தாமரையிலே, நீரில் ஓட்டாதது போல, மண்ணில் பிறந்த நாம், மண்ணில் ஓட்டாமல் வளரவேண்டும் “நான்”, “எனது” என்ற ஆசாபாசங்களையும் ஆணவத்தையுமிழந்து, ஏந்திய கரத்தோடு ஆண்டவனிடம் அருளை யாசிப்பவரே, நானிறந்தவா அவர்களே, மரணத்தை வென்றவர்களே

வா. உடல மண்ணில் விழுந்தாலும், இறக்காமல் நித்தியசூரிகளாயிருப்பவர்கள் அவர்களே. பதினாலுலகங்களும் ஓங்காரத்திலடக்கம். ஆதலால், முருகன் ஓங்காரமாகிய மயிலிலேறி, ஒரேயடி யாய்ப் பதினாலுலகங்களையும் அளந்து விட்டான்.

மாமனாகிய வாமனன், ஈரடியாலளந்த பதினாலுலகங்களையும் முருகன் ஒரேயடியால் அளந்து, தொண்டாகள தலையில் ஓரடி வைத்தான் திருப்புகழ் பாடும் தொண்டாகள நாவில் முறேரடியை வைத்தானும் தொண்டாகளுடைய நாவே ஏடு அதையே “பாவடியேடு” என்று குறிப்பிட்டுள்ளாரா அருணகிரியார்

“தாவடியோடும், மயிலிலும், தேவர் தலையிலும்;
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதனரே, படிமாவலிபால்
மூவடி கேட்டு அன்று மூதண்ட கூடம் முகடு முட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான மருகன் றன சிறறடியே”

என்ற அலங்காரம் இதையே குறிப்பிடுகிறது
தொண்டாகளே தேவாகள் அவாகள் நாவும், மனமுமே, பாவடி ஏடு. அந்த ஏட்டில முருகனடி பட்டதாம். தன்னை வதைக்க வந்த சூரபதமணிடம், தன் விராட் சொருபத்தைக் காட்டிய மருகனைக்கண்டு மாமன மகிழ்ந்தானாம்

முருகன், ஞானசொருபன் அவனை உணர். நான் என்ற ஆணவத்தை, இறக்கச் செய்ய வேண்டும் ‘நான்’, என்ற சூரன் அழிந்த ஜீவன் வள்ளியாய் விடுகிறது அதற்கருள் செய்யும் முகம் ஒன்றும் சிவனுக்குள் இருக்கும் ஜீவனுக்கு “நீ ஜீவன்ல்ல, சிவனே”, என்று உபதேசிப்பது, ஒரு முகம். வேலும், கையுமாக தரிசனம் தந்து, மலை போன்ற அசையாத பக்தியைத் தொண்டர்கள் உள்ளத்தில் உறுதிப்படுத்துவது, ஒரு முகம் ஐந்து ஆதாரங்களையும் தாண்டி வந்த ஜீவனாகிய வள்ளிகு, ஆருவது ஸ்தானமாகிய (இடம்) சுஷுமனா (நெற்றி நடு) ஸ்தானத்தில் அருள் செய்யும் முகம் ஒன்று

உலகத்தில் இருவகையான மனிதர்களுண்டு ஒன்று அசுர வகை, மற்றொன்று தேவ வகை அசுரனாயிருந்தாலும், பக்தியிருந்தால், பகவான் ஆட்கொள்ளுகிறார் கொலை புரியும் வேடா குலத்தில் பிறந்த வள்ளிக்கும், தேவலோக மங்கையாகிய தேவசேனைக்கும் அடைக்கலம் முருகனேயாவான்.

வள்ளி ஓங்கார ரூபமாயிருக்கிறாள் யௌவனத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறாள். கிழத்தன்மை, மனத்தினால் ஏறபடுகிறது. உள்ளத்தில் முருகனை ஸ்வப்பவாகளுக்கு எப்பொழுதும் கிழத்தன்மை உண்டாகாது

தளர்ச்சியற்ற வளர்ச்சியின் தன்மை, மனத்தின் தன்மை அன்பு வளர்ப்பவரை விட்டு இன்மை. நங்காது. பக்தியின் இயல்பு, ஜீவராசிகளை,

வாவென்றழைத்துக் கூட்டுவது. ஆணவத்தின் இயல்பு, வந்தவர்களை போ, போவென்று ஒட்டுவது.

உலகத்தில் குறி வைக்காமல், பகவானிடமே குறியை வைத்தவர்களுடைய பாவை மான் விழியைப்போல இருக்கும். மானவிழிக் குறத்தியாகிய வள்ளி, இதயமாகிய பரணிலேறி விடுகிறாள் கையில் ஓம்காரமாகிய கவணைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாளாம் எப்பொழுதும் முருகா! முருகாவென்று சொல்லிக் கொண்டு, அந்த சபதப்ரமமமாகிய ஓங்காரகவணைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறாளாம்

இதயமாம் பரணிலிருக்கும்பொழுது, மனதாகிய பறவை, வெளியில் பறந்தோடி, ஆசாபாசங்களாகிய தினைகளைக் கவாந்து வருகிறது முருகாவென்னும் நாமத்தினால், ஓங்காரப் பரணமைத்து, அந்த சபதப்ரமமமாகிய ஓங்கார வட்டத்தால், தனைச் சுற்றி, ஆசாபாசங்களை விரட்டுபவள் வள்ளி ஆசைகளாகிய கிளிகள வந்து வளளியின மனத்தைக் கொத்துகின்றனவாம் அவற்றை நோக்கி வள்ளி, “நான புருஷோத்தமனை மணப்பதற்காகத் தவமிருக்கிறேன். கன்னியாகிய என்னிடம் நீ ஏன் வந்தாய்? என, ‘நான ஆணவத்தை மணக்க வந்தேன்’ என்று எதிர்த்துப் பேசுகின்றனவாம் அக்கிளிகள் ஓங்காரக் கவணில் “சுப்பிரமணியம்” என்ற கலலை வைத்து எறிந்த உடன் அப்பறவைகள் ஓடி விடுகின்றன

நாம ஓவ்வொருவரும் வேடாகள். சரீரமே தினைப்புனம் ஆணவாதிகளாகிய காம குரோதங்களை வெருட்டிய ஜீவனாகிய வளளிக் குயான வழி அடிமையென்று சொல்லி தொண்டனும், வளளியின்¹ அடியிணைகளைப்பற்றி, அடிமைச் சீட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறோம் பகவான் திருமண காலத்தில் செய்யும் சப்தபதி (அமரி மிதித்தல்) சடங்கு இதையேதான் குறிக்கிறது) கண்ணன கோபியர்களாகிய தொண்டார்களின் காலில் விழுந்ததைப் பாரதத்தில் எழுதினார் வியாசா வள்ளி பாதத்தில் முருகன் விழுந்ததை அவனே, எழுதினான். தொண்டருக்குத்தான் அடிமையென்பதை, முருகன் மேருவில் எழுதினான் என்று கூறுகிறது திருப்புகழ்.

உலகத்தைப் படைத்து, துக்கங்களைத் தொலைத்து, நிரந்தரமான பக்தியை யளித்து, முருகாவென்று நினைக்க ஆசையைக் கொடுக்கிறான் பகவான். அவ்வாறு பகவானை நினைக்க ஆசைப்படுவதே ஞானம். உலகத்தில் நீ வேறு, நான் வேறு, என்ற வேற்றுமையை ஒழிக்க வேண்டும்.

எந்த வயிற்றிலுதித்த குழந்தைகளாயினும், அவர்களை, ஐகனமாதாவின் வயிற்றிலுதித்த குழந்தைகளென்று, அன்புடன் ஆதரிக்கும்பொழுது, சூரனாகிய வேற்றுமை விழுந்து விடுகிறது. உள்ளேயிருக்கும் மனமெனும் உண்ணி, சூர பதுமனெனும், உண்ணியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு உண்ணிகளும், உலகத்துடன் ஒட்டிக் கொண்டு, பேததையுண்டாகுகிறது. மனத்தைவிட்டுச் சூரனைப் பிரித்து விட்டால், அமமனம் உலகத்துடன் ஒட்டுவதை விட்டு பகவானை ஒட்டிக் கொள்கிறது. உலகத்தைப் பற்றிய மனம், சூரனாகிய ஆணவத்தையொட்டுவதை விட்டு ஆண்டவனுடன் ஒட்டினால், சேவலும் மயிலுமாகலாம்.

மனம் உலகத்தையொட்டாவிட்டால், நான் என்ற பிசாசுக்கு உணவு கிடைக்காது. நான் என்ற ஆணவத்திற்கு, உலகமாகிய உணவைக் கொடுக்காமல் படபிணி போட்டால், நானிறந்துவிடும். நானிறந்த மனமே, வளளி பிறகு முருகன் கலியாண சுபத்திரனாக வந்து ஆட்கொளவான். முருகனுடைய புயத்தில் வளளியும், வளளியின் புயத்தில் முருகனுமாக விளையாடுவார்கள். “கலியாண சுபத்திரனாக குறமாத தனக்கு விநோத, கவினா நபுயத்திலுலாவி விளையாடி” எனனும் திருத்தணித திருப்புகழின் அடி இதையே குறிப்பிடுகிறது.

ஜீவனும் பரமனும், பிரகிருதியும் புருஷனும் ஆவா. தொண்டரும் தெய்வமும், சோநது ஐக்கியமாவதே, ராதா-கிருஷ்ண, வளளி-முருக ஐக்கியம் கந்தனும்-வளளியும், கண்ணனும், ராதையும் ஜீவாத்ம, பரமாத்ம ஐக்கியானுபூதியே.

திருப்புகழ் அமிர்தம்

திருக் குராவடி ஊழியன், டாக்டர் ஆ. மங்கலமுடையார்,
B.Sc , (Hons), M A , M Sc , Ph D ,
“இடைக்கழி இலலம்”, No. 1, Lecturers' Quarters, அண்ணாமலை நகர்,
608 002

நம் குருநாதர் அருணகிரிநாதர் அருளியவை மட்டுமே திருப்புகழ் ஆகும்.
பிற அடியாராக அருளியன வேறு பெயர்களால குறிக்கப் பெறுகின்றன

(உ-ம) சம்பந்தர் அருளியன திருக்கடைக காப்பு,
அப்பர் அருளியன தேவாரம்,
சுந்தரர் அருளியன திருப்பாட்டு
மாணிக்கவாசகர் அருளியன திருவாசகம் ஆகும்

திருப்புகழ் அனுபவத்தை நாம் உணரத்தான் முடியும், பிறருக்கு வாய்
மொழியாக உணர்த்த முடியாது. பல வேறு பிறப்புகளில் செய்த புண்ணிய
சீலாளுக்கே திருப்புகழில் பற்று உண்டாகும் “முருகா அநதாதி”, அருணகிரி
நாதரைத் “திருப்புகழ் பண்ணவர்” எனறே குறிப்பிடுகிறது திருப்புகழ்ப் பெரு
மையை அருணகிரியார் பலப்பல அடைமொழிகளால் குறிப்பிடுகிறார்

(உ-ம்) மா திருப்புகழ், நாம் அறபுதத் திருப்புகழ்
கழற புகழ், நிறைபுகழ்
சிவமார் திருப்புகழ், உயர் திருப்புகழ்
சொலறகரிய திருப்புகழ், இருப்பவல திருப்புகழ்
எனபன அவற்றுள் சில

“ உதிரும கனியை நறும் பாகில
உடைத்துக் கலந்து தேனை வடித்து
ஊற்றி அமுதினுடன் கூட்டி
ஒக்கக் குழைத்த ருசி பிறநது
மதுரங் கனிந்த திருப்புகழ் ” எனறு

“ திருமலை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் ” திருப்புகழின் மகிமையைத் தெளிவாக்கு
கிறது

உபநிஷதங்களில் சிறந்தது “தைதீய நாராயண வல்லி”. அதில் இறை
வனை “அவன பெயர் திருப்புகழ்” என்பதாக குறிப்பு உள்ளது. வள்ளிமலை

சுவாமிகளுக்கு மகான சேஷாத்திரி சுவாமிகள் உபதேசித்தது “திருப்புகழ் மஹா மந்தரம்” எனபதே. ,

அருணகிரியாரைப் பாடுமாறு பணித்த பன்னிருகைப் பரமனே “ திருப் புகழ் ” என்ற நாமத்தையும் அருளிஞா “ உயா திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப் பென எனக்கருள்கை மறவேனே ” என்று வரும் வயலூராத திருப்புகழால் இதை நாம் உணரலாம்

திருப்புகழ் படிப்பவர்கள் மனம் முருகப்பெருமானுக்கு உகந்த வாசல் தலம் எனபது முன்னோ வாகு திருப்புகழ்—திரு முருகன் திரு மார்பில் ஞான ஒளி வீச விளங்கும் பதக்கம் போன்றது பாடல இதோ ,

“ உரை பெற வகுத்தருளை நகரில் ஒரு பகதனிடும்
ஒளி வளா திருப்புகழ் மதாணிகருபாகரனும் ” (திருவகுப்பு)
(மதாணி=பதக்கம்)

மேலும் அருணகிரியா திருப்புகழை, திருமுருகனுக்கு ப்ரீதியான “ தமிழ்ப் பன்னீர் ” என்றும் குறிப்பிடுகிறா

“ பலபல பைம் பொன் பதக்கமாரமும்
அடிமை சொலும் சொல தமிழ்ப் பனீரொடு
பரிமள மிஞ்சுக கடப்ப மாலையும் அணிவோனே ”

எனபது திருப்புகழ்

தாளம், லயம் அனைத்தும் திருப்புகழில் உண்டு அருணகிரியா லயத்தில் 108 தாளமும் கொண்டு திருப்புகழைப் பாடியுள்ளார். ஒரு பாடல பாட வேண்டுமானால் ஏழு விதிகள் இருக்கின்றன

- 1) எழுத்து, 2) அசை, 3) சீர், 4) தளை, 5) எதுகை
- 6) மோனை, 7) அடி

ஆனால் திருப்புகழில் தவிர வேறெந்தப் பாட்டிலும் ஓசை கிடையாது தமிழில் மூன்று வித ஓசை உண்டு.

- i) வல்லினம்—க, ச, ட, த, ப, ற
- ii) இடையினம்—ய, ர, ல, வ, ழ, ள
- iii) மெல்லினம்—ங, ஞ, ந, ம, ன.

திருப்புகழில் வல்லினம் என்று ஆரம்பித்தால், மெல்லினம் மருந்துக்குக்கூட வராது.

வல்லினம்' உதாரணம்

“ பக்தா கணப்ரிய நிர்ந்த நடித்திடு
பகி நடித்திய குக பூவ ”

— திருங்செங்கோடு திருப்புகழ்

மெல்லினம் உதாரணம்

“ மனறலங் கொநதுமிசை தெந்தனந தெந்தனென
வண்டினங் கண்டு தொடா குழலமாதர் ”

— திருப்பரங்குனறம் திருப்புகழ்

இடையினம் உதாரணம்

“ அல்லி விழியாலும், முலலை நகையாலும்
அலலல படஆசைக கடலீயும் ”

— வளளிமலை திருப்புகழ்

“ திருப்புகழ் நெருப்பு ” எனபதால் அவைகளின புனிதம் புலனாகும்,
ஷண்மத சாரமே திருப்புகழ்

ஆக திருப்புகழில் இல்லாதது உலகில இல்லை வேதங்கள், ஆகமங்கள்,
புராணங்கள், இதிகாசங்களை எல்லாம் திருப்புகழில் அருணகிரியார கூறுவாரா

“ உன கமலப பதம் நாடி-

உருகி உளத்து அமுது ஊற

உனது திருப்புகழ் ஓத அருளவாயே ”

என்ற திருவிடைக்கழித்திருப்புகழால், அ நண்கிரிநாதரின் திருப்புகழை
ஓதுபவர்கள் அமிர்தம் அருந்திய பயனைப் பெறுவார்கள் எனபது புலனாகும்

திருப்புகழ் அனபாகள திருவடிக் கமலங்களைச் சரணம்.

இடைக்கழிகு வாருங்கள்

எழில் முருகனைப் பாருங்கள்

குராவடியில் கூடுங்கள்

கோலக் குமரனைப் பாடுங்கள்

துன்பம் கருகும், இன்பம் பெருகும்.

அருட்செல்வர் அருணகிரிநாதரும் கிளியும்

கந்தா அநுபூதிச்செல்வா குகதிரு குகதாசன்

D 2 வட்டம் 17, பிரமமச்சாரி ரோடு

நெய்வேலி - 607 801.

அருட்செல்வா அருணகிரிநாதர் அஷ்டமாசித்திகளில் ஒன்றான பரகாய பிரவேசம் - ௬ டிவிட்டுக் கூட்டு பாய்தல் - எனும் அரிய சித்தியின் உதவியால் இறந்துபட்ட கிளியின் உடலில் பரகாய பிரவேசம் செய்து பாரிஜாத மலர் கொண்டு வருவதற்காக, தேவலோகம் சென்று அங்கு அமராவதி காவலனை தரிசித்து அபரிமிதமான வித்தைகளை உபதேசிக்கப்பெற்று பாரிஜாத மலருடன் கிளியின் உருவிலேயே பூலோகம் திரும்பினா எனபது கட்டுக் கதையோ கற்பனையோ அல்ல அது முற்றிலும் உண்மையே எனபதை —

“ அருணையில் இடைக்கழியில் உரக்கிரியிற் புவியில்
அழகிய செருத்தணியில், வாழ்கற்ப காடவியில்
அறிவுமஅறி தத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும்
அறியென இமைப்பொழுதின வாழவித்த வேதியனும்
வேடிச்சிகாவலனே ”

எனும் அருணகிரிநாதரின் வாககே, அவர் தேவலோகம் சென்று திருமுருக னிடத்து உபதேசம் பெற்றார் எனபதை உறுதிப்படுத்துவது காண்பீர் இவ வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு அருட்செல்வர் அருணகிரிநாதர் கிளி உருவில் தேவ லோகம் சென்று திரும்பிய பின் பாடப்பட்ட பனுவல்களில் ஒன்று.

அருட்செல்வர் அருணகிரிநாதர் தேவலோகம் சென்று வந்தபின் பாடிய “ கந்தா அநுபூதி ” எனும் மகா மந்திரநூலில், திருமுருகன் தனக்குபதேசித்த திருத்தலங்கள் ஐந்தையும் குறிப்பிட்டுத் தமது நன்றியைத் திருமுருகனுக்குச் சமாபிததுள்ளதால், அருணகிரிநாதர் தேவலோகம் சென்றுவந்த உண்மை வலுபடுத்துதப்படுகிறது காண்பீர்

திருவண்ணாமலை. இத்திருத்தலத்தை “ கந்தா அநுபூதி ” மூன்ற வது பாடலில், “ எனே ஆண்ட இடம் ” எனக் குறிப்பிட்டு, வேலனைச் சிந்தி யாது வேசியாலோலனாய்த் திரிந்த தமமை வலுவில் தடுத்தாட்கொண்டு வேல னின் பக்தனாக ஆக்கிய திருத்தலம் என்கின்றார்.

திரு இடைக்கழி: இத்திருத்தலத்தை கந்தர் அநுபூதி 45வது பாட லில் “ குரவா! குமரா! குவிசாபுத குஞ்சரவா! சிவயோக தயாபரனே!

என்று குறிப்பிட்டு திருக்குராவடி நீழலதனில் உறையும் திருக்கைவேல வடிவழகிய பெருமானை தெய்வயானை அம்மையாருடன் இணைத்துத் தமது நன்றியை சிவயோக தயாபரணுகஞ்ச் சமாப்பித்துள்ளாரா இத்திருத்தலத்தில் தெய்வயானை அம்மையாரா மட்டுமே உள்ளாரா

உரககீரி : திருச்செங்கோடாகிய இத்திருத்தலமே, உரககிரி, நாககிரி, நாகாசலம் என வழங்கப்படுகிறது இத்திருத்தலத்தை கந்தா அநுபூதி 11வது பாடலில் “ நாகாசல வேலவா ” எனக் குறிப்பிட்டுத் தமது நன்றியைத் தெரிவித்துள்ளாரா

திருத்தணிகை : இத்திருத்தலத்தை கந்தர் அநுபூதி 6ஆவது பாடலில் “ வள்ளி பதமபணியும் தணியா ” எனக் குறிப்பிட்டு தணிகேசப் பெருமானை “ வள்ளி பதமபணியும் தணிகாசலனே ” என்று - அழைப்பது காண்போ

கற்பகாடவி . இது கற்பகத்தருக்கள நிறைந்த இடமான, தேவலோகத்தின் தலைநகரமான அமராவதி நகரைக் குறிக்கின்றது. இத்திருத்தலத்தை கந்தா அநுபூதி 18வது பாடலில் “அமராவதி காவல ” எனப் போற்றித் தம் நன்றியை சமாப்பித்துள்ளாரா அருட்செலவா அருணகிரிநாதா இதனை அருணகிரிநாதா “அமராவதி சென்று வந்தாரா எனபது உறுதிப்படுத்தப்படுவதுடன், அருணகிரிநாதா கிளி உருவில் சென்று இருக்கக்கூடும் எனவும் அறியலாகிறது.

சூழ்ச்சியும், பகைமையும், பொருமையும் வஞ்சனையும், கொடுமையும் குடிகொண்ட சமபந்தாண்டான, பாரிஜாத மலர் கொண்டு, அருட்செலவர் அருணகிரிநாதா திருமபுவதற்குள், அவர், பாதுகாப்பாக வைத்த உடலைத்தேடி எடுத்தது அரசரிடம் அருணகிரிநாதா இறந்துவிட்டதாகக் கூறி அவவுடலைத் தீ மூட்டி அழித்துவிட்டான் என்றும், அதன்பின் மலருடன் திருமபிய அருணகிரிநாதா தம் உடல அழிக்கப்பட்டதால் கிளியின் உடலிலேயே பலகாலம் இருந்து கந்தா அநுபூதி வகுப்புகள், வேல, மயில், சேவல் விருத்தங்கள் முதலான பனு வலகளைப் பாடி, அதன்பின் திருமுருகன் திருக்கரத்துக் கிளியாகத் திருத்தணிகையில் இருப்பதாகக் கூறும் கூற்று முற்றும் பொய் நமப் முடியாத கற்பனைக் கதை

அருட்செலவா அருணகிரிநாதரின் உடலைக் கண்டெடுத்து அதற்கு சமபந்தாண்டான தீ மூட்டியது உண்மை அதனால் அருணகிரிநாதரின் உடல அழியவில்லை என்பதும் அசைக்கமுடியாத உண்மை அன்று அம்ருகனின் ஆட்கள் ஆதிசங்கரரின் உடலைச் சிதையில் வைத்துத் தீ மூட்டவும், எப்படி அவர் சிதையிவிருந்து எழுந்து வெளிவந்தாரோ ! அப்படியே, ஆதிசங்கரரின் அவதார

மாகிய அருட்செல்வா அருணகிரிநாதரும், நடக்கப்போவது அறிந்து கிளியின் உடலை விட்டுச் சிதையில் வைக்கப்பட்ட தமது உடலில் பிரவேசித்து, யாவரும் வியக்கும்படி, சம்பந்தாண்டாள தீழுட்டவும் வெளிவந்து பாரிஜாத மலரை அரசனிடம் கொடுத்துவிட்டுச் சிலகாலம் அங்கு தங்கிப் பின் திருத்தணிகை சென்று கந்தா அநுபூதி முதலான பனுவலகளைப் பாடி திருமுருகன் திருவருள் பெற்று தமமை ஆட்கொண்ட இடமான திருவருணையுற்று, தமமை ஆட்கொண்ட திருமுருகனுடன் ஐக்கியமானா எனபது தான் அருட்செல்வரின் உண்மைச் சரிதமாகும்

இந்நிகழ்ச்சி அருட்செல்வருக்கும் அவர் பாடிய திருப்புகழ்க்கும் அவரை ஆட்கொண்ட முருகனுக்கும் புகழைச் சேர்த்து, உலகில் கடவுட்தன்மை நிலையாக உள்ளது. அவர் துஷ்ட நிகரக சிஷ்ட பரிபாலனன், அவன் அருட்தன்மை அவனை அண்டினோர்களை ஆதரிக்கும் கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் எனும் ஆனந்தோ வாகையும நிலைநாட்டி, ஸ்ரீ ஸ்காந்த மகாபுராணம் சம்பவ காண்டத்தில் 41வது அத்தியாயத்தில் “உலகில் எம்மைச் சரணம் அடைந்தோராக அசம யாது? இச்சகத்தே எம் அடியார்க்குப் பகைஞர் யாவா? பிணியும் உண்டோ? மனிதப் பதியாயுள்ள ஒருவன் அறிவீனத்தால் எம்மடியாரைப் பகைப்பானாயின் அவன் எம்மையே பகைத்தவன் ஆவான் எமக்கு அபராதஞ் செய்தானது செய்கையை யாம் மனனிப்போம், அந்தத் துராதமாவின் செய்கையை ஒருபோதும் மனனியோம், இந்நிரஞல் ஆதரிக்கப்படினும் அவனைக் கண்டனம் செய்துவிடுவோம்” எனும் திருமுருகனது வாகையும,

சினத்தவா முடிக்கும் பகைத்தவா குடிக்குஞ்
செகுத்தவ ருயிரக்குஞ் சினமாகச்
சிரிப்பவா தமக்கும பழிப்பவா தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பென றறிவோமயாம்
நினைத்தது மனிக்கும் மனத்தையு முருகும்
நிசிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்
நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
நிறைப்புக முரைக்கும் (தி 263)

எனும் திருப்புகழின் பெருமையும் அருணகிரிநாதரின் வாகையும் நிலை நாட்டியுள்ளது

ஆனால் கற்பனையாளர்கள் அருணகிரிநாதர் கிளியருவில் இருந்து கொண்டே கந்தா அநுபூதி முதலான பனுவலகளைப்பாடி அதன்பின் தணிகைசனது திருக்கரத்தில் கிளியாக இருக்கிறார் எனபதே அருணகிரி நாதருக்குப்

புகழைச் சேர்க்கும், எனனும் தவருன எண்ணத்தில இததகைய கறபனைக் கதைகளைப் புனைந்தவாகள சம்பந்தாண்டானால் அருணகிரியாரின் உடல தீ மூட்டப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது எனபது திருமுருகனின் அருட் தனமைக்கும் திருப்புகழின் பெருமைக்கும் முரண்பாடாக இருப்பதையும் சற்றும் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை

இறந்துபோன ஆயனின் உடலில் புகுந்த திருமூலா, தாமபாது காப்பாக வைத்த இடத்தில் தமது உடல காணாமையால் இதுவும் ஆண்டவனின் திருவுளம் போலும் எனத்தோந்து மூலனின் உடலில் இருந்தே திருமந்திரம் 3000 பாடினா என்பது போல, அருணகிரிநாதரும் தாமாகவே கிளியின் உடலில் புகுந்துகொண்டதாலும் கதிரகாமத்தில் பாடிய ‘சரியையாளாக்கு’ எனத் தொடங்கும் திருப்புகழ் பாடல் 425ல்

“துகளில் சாயுச்சியக கதியை யிறற்ற சொற
சுகசொரு பததையுற றடைவேனோ”

என்றும், ‘கடை சிவத்து அகன்று உரைபுகன்று’ எனத் தொடங்கும் திருப்புகழ் பாடல் 1151ல்,

“பரவசந தணிநதுணையு ணாநதொரு
மவுன பஞ்சரம் பயில தருசக
பதம் டைந்திருந தருள பொருந்ததும் தொருநாளே”

என வேண்டியுள்ளதாலும், அருணகிரிநாதா கிளியின் சொருபத்தைத் தான, விருமபுவதாக, அடியவா இச்சையில் எவை எவை உறறன அவை தருவித் தருளும் தயாபரனான திருமுருகன் நினைத்து, அருணகிரிநாதரை கிளி உருவிலேயே சில காலம் இருக்கச் செய்து கந்தா அநுபூதி முதலான நூல்களைப் பாடச் செய்து பின் கிளியின் உருவிலேயே பேரினப்பப் பதவியைக் கொடுத்துத் தன திருக்கரத்திலேயே கிளியாக ஏற்றுக்கொண்டான் என, இக்கருத்தையே பலா பலவதமாகக் கூட்டியும் குறைத்தும் அவா அவர்கள் கறபனைக்கு ஏறப் விவரித்துள்ளார்கள்.

ஒருசிலா தணிகை உலாவில் திரு கந்தப்ப தேசிகர் கூறியுள்ள சில கண்ணிகளைக் கொண்டு சான்றாகக் காட்டி அருணகிரிநாதா கிளி உருவில் இருந்துகொண்டுதான் கந்தா அநுபூதி முதலானவைகளைப் பாடியபின் கந்தனை கைக்கிளியாக இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள்

உணமையிலேயே அருணகிரிநாதா கிளியாக இருந்துகொண்டே கந்தா அநுபூதி முதலான நூல்களைப் பாடிஇருந்தால் அவரையும் அவரது பனுவல்

களையும் புகழ்நதும் சிறப்பித்தும் சிலாகித்தும் பாடியுள்ள திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள், கவிராஜ பண்டாரததையயார், வரகவி மாகக சகாயத்தேவா, அந்தக்கக்கவி வீரராகவ முதலியார் தொடக்ககலை ஸ்ரீ சுப்ரமணய முதலியார் முதலானவர்கள் அருணகிரிநாதரின் கிளி உருவம் பற்றிப் பேசாமல் இருநது இருக்கமாட்டார்கள் யாரேனும் ஒருவராவது அதுபற்றிக் கூறி இருப்பார்கள்.

“கந்தா அநுபூதிபெற்று கந்தா அநுபூதிசொன்ன
எந்தை யருளநாடி இருக்கும் நாளஎந்நாளோ”

என்று கந்தா அநுபூதி பற்றிப் பேசிய தவத்திரு தாயுமான சுவாமிகள் அருணகிரி நாதா கிளி உருவில் கந்தா அநுபூதியைப் பாடி இருந்தால் “அநுபூதி சொன்ன கிளி” என்று தான் பாடியிருப்பாரா அப்படி அவர் சொல்லாமல் “எந்தை” என்றபடியால், அருணகிரிநாதா கந்தா அநுபூதி முதலானவற்றைத் தமது பூத உடலில் இருந்துகொண்டு தான் பாடியுள்ளாரா என்பது உண்மை என்பது தெளிவு.

திரு கந்தப்பதேசிகா அருணகிரிநாதா கிளி உருவில் தேவலோகம் சென்று வந்ததால் அவர் செய்த செயற்கரிய செயலகளை கிளியின் மீது ஏற்றிப் பாடியுள்ளாரேயன்றி அருணகிரிநாதா கிளி உருவிலேயே வாழ்ந்தாரா என்பதல்ல. (உ-ம)

“விலலிபுத்தூரான செவியின் மேல் அரிவாள பூட்டி
அன்று வல்லபத்தின் வாதுவென்று வந்தது காண்”

“பிரபுட தேவககுரிசில் பேணி எதிகாண்
முருகன் மயிலமேல் முடுகி — வரவழைத்து வந்ததுகாண்”

“முத்தித்திரு என்னும் முன பதினறு ஆயிரமாம்
பத்தித் திருப்புகழைப் பாடுங்காண்”

என்ற கண்ணிகள் அருணகிரிநாதர் கிளியாக இருந்தபோது நடந்த சம்பவங்கள் அல்ல என்பதும் காண்பீர்

வேளைக்காரன வகுப்பில் அருணகிரிநாதா —

“ஏழையின் இரட்டைவினை யாயதொரு டறசிறையி
ராமல் விடுவித்தருளநி யாயக்காரனும்
மேதகுறுத்தி வேளைக்காரனே”

என்றதைச் சிலா தமக்குச் சாதகமாகக் கொண்டு இவ்வடி அருணகிரிநாதா உடறசிறை நீங்கி கிளி உருவில் கந்தா அநுபூதி முதலானவைகளைப் பாடினார்

என்னும் கருத்துக்கு இடம் தருகின்றது தமது உடல எரிபட்டழிந்ததை அறிந்து இதுவும் ஒரு நனமையே இறைவன் செய்தது நன்றே அவர் நியாயக்காரன ஆயிற்றே” என உணர்ந்து மகிழ்ந்தார் அருணகிரிநாதர் என தணிகைமணி அவர்களே கருதுவதாகத் தெரிகிறது

“என்று நீ அன்று நான்” எனபதற்கு இணங்க உயிரகளுக்கு அழிவு எனபதே எப்போதும் கிடையாது அது என்றும் நிரந்தரமானது. உடலுக்குத் தான் அழிவு உண்டு உயிருக்கு இலலை இவ்வுயிர் ஓர் உடலில் இருந்து கொண்டு செய்த பாவபுண்ணியங்களுக்கு ஏறப் ஓர் உடலைப்பெற்று சில காலம் இருந்து பின் இறந்துபட்டு மறுமோர் உடலை அதனதன் பாவ புண்ணியங் களுக்கு ஏறப் ஏறகின்றது இவ்விதம் ஓர் உடலைப்பெற்று அதைவிட்டு மற்று மோர் உடலைப்பெறுவது, அவ்வுயிரின் உடற்சிறை நீங்கியதாகாது உடற்சிறை நீங்கப்பெறுவதென்பது இனியும் அவ்வுயிர் மாதாவின காப்பத்தில் புகாமல பிறவி அற்று இருப்பதேயாம்

இந்த பிறவா வரத்தைத்தான் அருட்செலவா அருணகிரிநாதர் லேடிச்சி காவலன் வகுப்பில் ஏழையேன் செய்த நலவினை தீவினையின் காரணமாக இந்த உடலை விடச் செய்து இனியும் இவ்வுயிற்றகு உடற்சிறை இல்லாத பிறவா வரத்தை அருளும் நீதிமான வள்ளியின் வேளைக்காரனாகிய திருமுருகன் என்று தான் கூறியுள்ளார்

பூத வேதாள வகுப்பில் அருணகிரிநாதர் —

“அநுபவ சித்தப்பவக்கட லிற்பு காத்தனை
வினவியெ ருந்தருள வைத்த கழற்கு பாகரன்”

அநுபவதால ஏறப்படுகின்ற பிறப்பு என்னும் கடலிலே இனியும் புகாது பிறவாவரம் அருளபவன் கருணாமூர்த்தியான முருகனே! என்னும் பெருத்த வசன வகுப்பில் —

“இரட்டைவினை கொடு திரட்டு மலவுடல
இணக்கம் அறவொரு கணக்கை யருளவதும”

நலவினை தீவினை எனும் இரண்டுவகை வினைகளின் காரணமாக ஏறப்படும் உடலின் சம்பந்தம், இனியும் இல்லாமல் இனியும் பிறப்பு இல்லாது போகும் வழியை அருளவதும திருமுருகனின் வாககே எனக் கூறியுள்ளதும் காண்பீர்

கந்தா அநுபூதி 35ஆவது பாடலிலும்

“விதிகாணும் உடம்பை விடா வினையேன்”

எனது விதியின் காரணமாக எனக்கு ஏறப்பட இந்த உடலை விடாத வினையேன் என்றுதான் கூறியுள்ளார்

சம்பந்ததாண்டான மூட்டிய தீயின காரணமாக அவர் உடல அழிந்து கிளியின உடலில் இருந்தேன என்று சொல்லவில்லை

எனவே அருணகிரிநாதரின் உடல சம்பந்ததாண்டானால் அழிக்கப்பட்டதால் அருணகிரிநாதா கிளியின உடலில் இருந்துகொண்டு அநுபூதி முதலானவைப பாடினா என்று சொல்லப்படுவதும் முற்றும் பொய் அவை ஏற்பதற்கில்லை.

அருட்செல்வா அருணகிரிநாதா சம்பந்ததாண்டான மூட்டிய சிதையில் இருந்து வெளிவந்து சம்பந்ததாண்டானையும் தனது சீடனாக ஏற்று திருத்தணிகையில் கந்தா அநுபூதி முதலானவை பாடி அதன்பின் திருமுருகன் தனனை ஆடகொண்ட இடமான திருவண்ணாமலையடைந்து அங்கு திருமுருகனுடன் ஐக்கியமானதே உண்மை அவருடைய சமாதி திருவண்ணாமலையில் இன்றும் உள்ளது.

திருப்புகழ் பாடியவரை சம்பந்ததாண்டான இடம் தீ ஒன்றும் செய்யாது. திருமுருகன் தனனைப் பகைத்தவர்களையும் மனஸிப்பான ஆனால் அவரது அடியாரான அருட்செல்வா, சம்பந்ததாண்டானால் இடாபடப் பார்த்து இரா எனபது உண்மை

அகிலபுவ னாதியெங்கும் வெளியுறமெயஞ ஞானஇனப
அமுதைஒழி யாதுஅ ருந்த அருளவாயே

நன்றியுடன்,

ஹோட்டல் நியூ ஆரிய பவன்

117, காந்தி ரோடு, காஞ்சீபுரம்

ஹோட்டல் நியூ ஆரிய பவன்

-04, நியூ மாக்கெட், சண்முகா ரோடு,
தாமபரம், சென்னை

ஹோட்டல் ஆனந்தா

43, நேரு ரோடு, பல ஸ்டாண்டு (TTC), விழுப்புரம்

திருப்புகழில் இராமாயணம், பாரதம், பாகவதம்.

லக்ஷ்மி ரமணாணி

1/12, காந்தி நகர், ஜெயபூர், ராஜஸ்தான்.

முருகன் அருளின வடிவம் அதனாலேயே குகன், சரவணன், குருபரன், எனறெல்லாம் அறியப்படுகிறவன் அவன் திருநாமத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் அருணகிரியாரின் திருப்புகழ் தமிழ் மொழிக்கும் மக்களுக்கும் கிடைத்துள்ள விலை மதிக்க முடியாத பொக்கிஷம்

திருப்புகழ் திருமாலின் புகழையும் எடுத்துரைக்கிறது முருகனை “மாலின் மருகன்” “நாரணனின் மருகோன்” “சகரகதைபாணி மருகோன்” “ராகவன் மருகோன்” “ஜானகி மணவாளன் மருகன்” என்று தாய் வழிபட பிரவரம் சொல்லி அருணகிரியார் பெருமையுடன் அறிமுகப்படுத்தும் கட்டங்கள் சுவாரஸ்யமானவை

திருப்புகழில் இராமாயணக் காட்சிகள்

இராமாயணத்தின் சம்பவங்கள் ஆங்காங்கு திருப்புகழில் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன அயோத்தியின் சக்கரவாததியான தசரதரின் புத்திரனாக இராமன் பிறந்ததிலிருந்து துவங்கி “வளையுமில்வகை யரக்கனெடு பதுமுடி சிந்த வளைத்த விஜய முகுந்தனாக ஜானகியுடன் திருமயி வருமவரை குறிப்பிட்ட படுவதை நாம் காண்கிறோம்

“மேலை வானொருரைத்த சரற்கொரு

பாலனாகியுதித்து

(திருப்புகழ்-“ஆலகால”)

“எநதை வருக ரகுநா யகவருக

மைநத் வருக மகனே யின்வருக

எனகண் வருக எனதா ருயிர வருக அபிராம

இங்கு வருக அரசே வருக முலை

யுணக வருக மலாகு டிடவருக

‘என்று பிரிவி னெடுகோ சலைபுகல வருமாயன்’

(திருப்புகழ்-“தொந்தி சரிய”)

... . “முநிககொரு
வேளவி காவல் நடத்திய கறகுரு அடியாலே
மேவி யே மிதிசைசிலை செறுமின
மாது தோள தழுவிப்பதி புககிட
வேறு தாயட விககுள விடுததபி னவனோடே
ஞால மாதொடு புககவனத்தினில்”

(திருப்புகழ்-ஆலகால)

“முககறை மட்டை மகாபல காரணி
ஞாபபந கைப்படு மூளியுதாசனி
மூகக குலத்திவி பீஷணா சோதரி முழுமோடி
மூத்தவ ரககனி ராவண னோடியல
போற்றிவி டககம லாலய சீதையை
மோட்டன வளைத்தொரு தோமிசை யேகொடு
முகிலேபோய்”
(திருப்புகழ்-“தாக்கமரு”)

“சீதை கொடு போகும்நத ராவணனை”
(திருப்புகழ்-“ஆதிமுதனில”)

“குடககுச்சில தூதா தேடுக
வடககுச் சில தூதா நாடுக
குணககுச் சில தூதா தேடுக வெனமேவிக
குறிப்பிற குறி காணுமாருதி
யினித்தெற கொரு தூதுபோவது
குறிப்பிறகுறி போன போதிலும் வரலாமே
அடிககுத திரகார ராகிய
வரககாக கினையாத தீரனு
மலை ககப புறமேவி மாதுறு வனமே சென
றருட பொற றிருவாழி மோதிர
மளித்துற றவாமேல மனோகர
மளித்து”
(திருப்புகழ்-“உடுககததுகில”)

அதன பின் இராமனும் இலககுவனும் வானர அரசன
சுகரீவனுடனும், மாருதி மற்றும் வானர சேனையுடனும் தென
திசையை நோக்கிச் சென்று ‘கவியால கடல அடைதது’

“அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை வெந்தழிந்திடுமப
கண்டன்

அங்கமுங்கு லைந்த ரங்கொள பொடியாக-
அமப கும்பனுங்க லங்க வெஞ்சினம புரிநது நினறு
அமபு கொண்டு வென்ற கொண்டல்”
(திருப்புகழ்-சந்தனத்திமிர்நது)

“இனையவனுக்கு நீணமுடி அரசது பெற்று வாழவுற
இதமொடளித்த ராகவன்”
(திருப்புகழ்-“கதியைவிலக்கு”)

...“ஜானகியை
அடையுட னழைத்தேகொள மாயோனை
மாமனெனு மருகோனே”
(திருப்புகழ்-‘தலைவலி’)

இராமாயணத்தில் உத்தர காண்டத்தில் வரும் நிகழ்ச்சி
களும் ஒரு பாடலில் இடம் பெறுகின்றன.

“சிறுவராகி யிருவரந்த கரிபதாதி கொடுபொ
ருஞ்சொல
சீலையி ராமனுடனெ தீர்நது சமராடிச
செயமதான நகரமாநது”
(திருப்புகழ்-‘பிறவியானசடம்’)

திருப்புகழில் பாரததனக் காட்சிகள்

பாரதத்தில் பாரததனங்குக் கண்ணன சாரதியாய்
இருந்து குருட்சேத்திர யுத்த பூமியில் தோ நடத்திச் சென
றதை அருணகிரியா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்

“கரிவலம்பரி தோதிரள சேனையு
முடனாநதுரி யோதன னாதிகள்
களமாண்டி ட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்
கன பாண்டவா தோதனிலேயெழு
பரி தூண்டிய சாரதியாகிய
கதிரோங்கிய நேமியனாமரி ரகுராமன
(திருப்புகழ்-“வரிசோநதிடு”)

“திலக பார்த்தனு முலகு காத்தருள்
சீரா மாறே தேரூர் கோமான் மருகோனே”
(திருப்புகழ்-“பருதியாய்”)

சூராமியால் முன் வீய நினைபவ
னீடேறு மாறு பாணு மறைவு செய்
கோபாலராய னேயே முளதிரு மருகோனே”
(இதுஜயத்ரதன்வதம்)
(திருப்புகழ்-“சீரான்கோல்”)

“உப சாந்த சித்த குருகுல
பவ பாண்டவாகு வரதன்மை
யுருவோன் ப்ரசித்த நெடியவன ரிஷிகேசன்”
(திருப்புகழ்-“இபமாந்தர்”)

திருப்புகழில் பாகவதக் காட்சிகள்

பாகவதத்திலிருந்தும் பல சம்பவங்கள் திருப்புகழில்
எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

“மடுவில் மதகரி முதலென வுதவிய
வரத னிரு திறல மருதொடு பொருதவன
மதலை குதலையின் மறைமொழி யிகழிர ணியனாகம்
உகிரி னுதிகொடு வகிரு மொ ரடலரி
திகிரி தரமர் கதகிரி யெரியுமிழ
உரக சுடிகையில் நடநவி லரிதிரு மருகோனே”
(திருப்புகழ்-பகிர நினைமொரு)

“நுதிவைத்தக ராமலைந்திடு
களிருக் கருளே புரிநதிட
நொடியிற பரிவாக வந்தவன மருகோனே”
(திருப்புகழ்-“பகாதற்கரிதான”)

“மதகரியை கதறிமுது முதலைகவா தரநெடிய
மடு நடுவில் வெருவியொரு விசையாதிமூலமென
வரு கருணை வரதனிக விரணியனை நுதியுகரின்
வகிருமட லரிவடிவு குறளாகி மாபலியை
வலியசிறை யிடவெழியின முகடுகிழி படமுடிய”
(சீர்பாதவகுப்பு)

“ஆடக மந்தர நீர்க்கைச் சோமலு ரமபெறநாட்டிப்
ராயிர வெம்பகு வாய் பணி கயிருக

ஆழி கடைநதழ் தாக்கிய நேகர் பெரும்பசி தீர்த்தரு
ளாயினும மனறெயில் தீப்பட அதிபார்”

(திருப்புகழ்-வேடா செழுந்தினை)

செங்கணன் மதலையிடம் இங்குளான் என்னுந்நர

சிங்கமாய், இரணியனுடல்

சிந்திஉகி ரிறகொடு பிளந்த மால் மருகன்”

(சேவல்-“பங்கமாகிய”)

“கனக் னஙகையி னுலறை தூணிடை

மனித சிங்கம தாய்வரை பார திசை

கடல கலங்கிட வே பொரு தேயுகி முனையாலே

கதற வென்றுடல் கீணவனாயி

ருதிர, முஞ்சித ருதமு தாயுணு

கமல் வந்திய னுகிய மால் திரு மருகோனே”

(திருப்புகழ்-“மனமெனும்”)

‘நவனீதமுந் திருடி உரலோடே யொன்றுமரி

ரஞ்ராமர் சிந்தை மகிழ மருகோனே”

(திருப்புகழ்-“சிவனா மனம்”)

“கஞ்சன விட்ட துடட குஞ்சரம ருப்பொசித்த

கங்கனு மதிததி வைக்க மதவீசங்

கந்தெறி களிற்றூரிதது வென்று”

திருப்புகழை ஒதுபவர்கு இராமாயணம், பாரதம்,
பாகவதம் ஆகிய நூல்களையும் படித்த நற்பயனும கிட்டும்
எனபதில் ஐயமில்லை.

திருப்படித் திருவிழா

(T S பாராயணன், K S சுப்பராமன்)

“பல்காலமுனைத் தொழுவோகள்

மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி

யிது மீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே”

—திருத்தணிகை திருப்புகழ்

தணிகேசனையும் திருத்தணிகையின் சிறப்புகளையும் போற்றிப்பாடிய அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தை “திருப்புகழ் ஒதும கருத்தினா சேரும் திருத்தணி” என்று புகழ்கிறார். சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னா அவர் மொழிந்த இக்கருத்தின் உண்மையை இப்பொழுது ஆண்டு தோறும் திருத்தணியில் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு வரும் திருப்படித் திருவிழா உறுதிப்படுத்துகிறது. படிவிழாவை துவக்கி வைத்த பெருமை ஸ்ரீ வள்ளிமலை சுவாமிகளையே சாரும் தணிகைமலை முருகேசனை தரிசிக்கச் செல்லும்பொழுது “வழியெங்கும் திருப்புகழ் பாடிச்” செல்லும் வழக்கத்தை கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று பகதர்களுக்கு கூறி, சுவாமிகள் 1917-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ம் தேதி இரவில் தணிகைமணி செங்கலவராய பிள்ளை முதலிய அடியார்களுடன் திருப்புகழ் பாராயணம் செய்துகொண்டே திருத்தணி மலைப் படியேறி, மறுநாள், ஜனவரி முதல் தேதியில் தணிகேசனைத் தரிசித்ததா ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பணியாளர்கள் புத்தாண்டின் முதல் நாளில் காலையில் துரைமாரகளைக் கண்டு வணங்கி வாழ்த்தி பரிசும கொடுத்து மரியாதை செய்து வந்த பழக்கத்தை மாற்றி, சுவாமிகள் புத்தாண்டின் துவக்கத்திலேயே திருப்புகழ் பாராயணம் செய்து கொண்டு திருமலைப்படியேறி தணிகேசனைத் தரிசித்து வரும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தினார் ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதி நாளில் இரவில் தணிகையில ஒன்றுகூடி நடைபெறும் திருப்புகழ் பஜனைக் காட்சி, “சிவலோகமென்ப பரிவேறு திருத்தணிகையை” உண்மையாகவே சிவலோகமென பொலியச் செய்கிறது 1921ம் ஆண்டிற்குப் பின்னா திருப்புகழ்மணி திரு கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர் அடியார்களுடன் சோந்தே மலையேறி ஒவ்வொரு படியிலும் நின்று, நின்று திருப்புகழ் பாடி தக்க விளக்கம் செய்வது வழக்கம் இவா தான் இவ்விழா விற்கு திருப்படி விழா என பெயரிட்டார்

ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் 31, ஜனவரி முதல் தினம் ஆகிய இருதினங்களிலும், ஸ்ரீ வள்ளிமலை சுவாமி சச்சிதானந்தர் திருப்புகழ் சபையினர் திருத்தணி

கேசருக்கு சிறப்பு அபிஷேகம் செய்து வைப்பதுடன், திருத்தணிப்படியேறி திருப்புகழ் பாடி குகனைத் தொழுது திரும்பும் அனபர்களுக்கு அன்னதானமும் செய்து வருகிறார்கள்

திருப்படித் திருவிழா ஆண்டுதோறும் ஒரு முறை பல திருத்தலங்களில் நடைபெறுகிறது அருணகிரிநாதரின வாக்கினபடியே அமைந்திருக்கிறது என்று தோனுகிறது. அருணகிரிநாதா திருமுருகனபூண்டியை தரிசித்து ஆண்டுக்கு ஒரு நாளேனும் ஜபதபத்தை மனக்கனிவுடன் தீண்டவும், உன் திருவடியைப் போற்றவும் அருளுதி என்று துதித்தா

“ அவசியமுன் வேண்டிப் பலகாலும்

அறிவினுணர்ந தாண்டுகொரு நாளில

தவசெபமுந தீண்டிக் கனிவாகி

சரணமது பூண்டற கருள்வாயே ”

“ இங்ஙனம் ஆண்டுக்கு ஒருமுறையேனும் ஆண்டவனை தரிசித்துப்பாடி துதிக்கும் அநுஷ்டானம் இப்போது திருத்தணிகைக்கு அனபர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஜனவரி முதல நாள் தரிசனத்தின பொருட்டு டிஸம்பா இறுதி நாள் இரவு வந்து கூடி முருகன திருப்புகழைப்பாடித் துதிப்பதற்குப் பொருந்தியிருக்கின்றது” என்று தணிகைமணி செங்கலவராய பிள்ளை அவர்கள் கருதுகிறார்கள்

திருப்படி விழா பலகுன்றிலும் அமாந்துள்ள முருகப்பெருமானுகளே சிறப்பானது மயிலம், திருச்செங்கோடு, மருதமலை முதலிய தொன்மைச் சிறப்புக கொண்ட தலங்களில் எல்லாம் திருப்படி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது மயிலம் திருப்புகழ் திருப்படி விழா 1980ம் ஆண்டில வெள்ளி விழா கண்டுள்ளது படிவிழாக்களில் 'ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடுகின்றனர். அன்னதானம், சொற்பொழிவு, கதாகாலட்சேபம், படடிமன்றம், இசைக்கச்சேரி, பல ஊர்களின் பஜனைக்குழு நிகழ்ச்சிகள், ஸ்ரீ முருகனுக்கு சிறப்பு அபிஷேக ஆராதனை முதலியன சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

“திருப்புகழ் அனபர்கள்” என்ற பெயர் கொண்ட திருப்புகழ் சபையினர் தில்லி “மலை மந்திர” என்ற உததரசுவாமி மலைக்கோவிலிலும், பம்பாய் திருச்செம்பூர் முருகன கோவிலிலும், பெங்களூர் ஹனுமநதநகர் குமாரசுவாமி கோவிலிலும் திருப்படி விழாவினை ஆண்டுதோறும் ஜனவரி மாதத்தில் நடத்தி வருகின்றனர். தில்லியிலும், பெங்களூரிலும் ஜனவரி முதல ஞாயிறு அன்றும், பம்பாயில் குடியரசு தினத்தன்றும் திருப்படிவிழா நடைபெறுகிறது.

முருகப் பெருமானுக்கு படிவிழா நடத்துவதன் உட்பொருளைத் தெரிந்து கொள்வோம் “ஜீவாத்மா ஸ்வரூபமான குண்ட்லினி சக்தி படிப்படியாக மேலேறி உடலில் உள்ள மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து “சகஸ்ராரம்” என்ற பகுதியை அடைந்து பரமாத்ம சக்தியுடன் ஐக்யமாவதாக யோகிகள் கூறுவா. அந்த ஆறு ஆதாரங்களும் ஆறு மலைகளுக்கு ஒப்பாகும் என்றும் ஒவ்வொரு மலையாக ஓர் ஜீவன் கடக்க எம்பெருமான முருகன் அங்கு வந்து அந்த ஜீவனுக்கு அருள் சொரிவதாக பெரியோர் கூறுவா. இதையே அருணகிரிநாதர் ‘நீடா ஸ்டாதரத்தின் மீதே பராபரத்தை’ என்று பாடி உபதேசித்துள்ளார் பரமாத்மாவை ஜீவாத்மா அடைய பல படிக்கைக கடந்து பல மலைச்சிகரங்களைத் தாண்டி. மௌன செல்வத்தையே, ஜீவதத்துவத்தைத் குறிப்பதையே முருகப்பெருமானின் படிவிழா விளக்குகிறது பக்தியுடன் ஏறும் ஒவ்வொரு படியும் ஜீவனின் காம தொந்தங்களை நீக்கி பரமபவித் திரனாகி பரமனுடன் சேர்க்கச் செய்கிறது” என்று ஓம் முருகாஸ்ரம் தாஸன் என்ற அடியார் விளக்கியுள்ளார்

படிப்படியாக உயரவேண்டியது மனிதனின் கடமை தாழ்ந்த எண்ணங்களையும், விருப்பங்களையும், செயல்களையும் தவிர்த்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உயர்ந்து இறைவனை அடைவதுதான் பிறவியின் நோக்கம் இறைவன் புகழ் பாடி சான்றோர் வகுத்த அறநெறியில் செல்வது தான் மனிதனை படிப்படியாக உயர்த்தி இறைவன் திருவடியைத் தரும் இதனை உணராததுவதே திருப்படித் திருவிழா

திருப்படித் திருவிழாவில் கலந்து கொண்டு முருகப்பெருமானை மெய்யன் புடன் வழிபடும் அன்பார்களின் வினை பொடியாகும் என்று சான்றோர் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர் இதைக் குறிப்பிடும் “திருத்தணிகை திருவிருத்த”ப் பாடல் ஒன்றை பாடி வேண்டுவோம்

“பன்னரிய வுன்னற்பு தத்திருப்புகழைப்
பகாந்து கொண்டு னறிருமலைப்
படியேறு மன்பாவினை பொடியாகு மென்று நிறை
மொழி மர்ந்தா பகாவது கேட
டென்னுடைய பொல்லாத சஞ்சிதப் பிணியொழித்
தெனையும் வாழ்வித்த ருளகென்று
இரவு பக லுன்னருட சந்நிதியில் வந்து முறை
யிடுவோ ரகிரங்கிய ருளவாய்”

திருப்புகழில் திருமுருகாற்றுப்படை

Dr. P. G. K ரங்கரத்னம்

அருணகிரிநாதா திருப்புகழிலும், திருவகுப்புகளிலும், வேல் விருத்தம், கந்தரநதாதி முதலிய பாடல்களிலும் நககீரரின புலமை பற்றியும் அவா வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றியும், திருமுருகாற்றுப்படையின் பெருமையைக் குறித்தும் விரித்துரைக்கிறார்

நககீரா மதுரையில் அமைந்திருந்த கடைச சங்கத்துத் தமிழ்ப புலவரில் தலைமைப் புலவர் சிவபகதா. சிவபெருமானது பாட்டில் குற்றம் கண்டு “நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டிலும் குற்றம் குற்றமே” என அஞ்சாது வாதிட்டு சிவகோபத்துக்கு ஆளானவர் சிவனையே பாடி, சிவகுமரனைப் பாடாது இருந்த இப்புலவரின் செந்தமிழ்ப புலமையைக் கேட்க ஆவல் கொண்டு முருகப் பெருமானே நெடுநாள காத்திருந்தார் என்று குறிப்பிட்டு அருணகிரிநாதர் நககீரரின புலமையைச் சிறப்பித்துப் பேசுகிறார்

“மருகு மாமதுரைக் கூடல மாலவரை
வளைவு ளாகிய நககீரரோதிய
வளகை சேர்தமி முக்காக நீடிய”

(முருகுலாவிய மைப்பா — திருப்புகழ்)

ஆண்டவன தானே கேட்க ஆவல் கொண்ட அற்புதப் புலமை கொண்டவ கவிஞன நககீரன

நககீரா திருப்பரங்குன்றின் அருகில் உள்ள பொய்கைக் கரையில் சிவ பூஜையை முடித்துத் தியானம் செய்கையில் அங்கிருந்த அரசமரத்து இலை ஒன்று பாதி நிலத்திலும், பாதி குளத்து நீரிலுமாக வீழ்ந்தது நீரில் விழுந்த பகுதி மீனாகவும், நிலத்தில் விழுந்த பாதி பறவையாகவும் மாறி ஒன்றையொன்று இழுத்தன இப்பகுதியைக் கண்டு வியப்புற்ற நககீரரின ஜபம் கலைந்தது உடனே கறகிமுகி என்ற குதிரைமுகப் பூதம் அவரைப் பிடித்து சிறையில் அடைத்தது அங்கு ஏறகனவே தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதிலும் இவ்வாறே சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தனா. நககீரரைச் சேர்த்து ஆயிரம் ஆனதும் பூதம் அவர்களை ஒருங்கே உணண எண்ணி, அதற்குமுன் தனது நியமங்களைச் செய்ப்புறப்பட்டது இப்பேராபத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்ற நககீரா முருகப் பெருமானே மனமுருகித் துதித்தார். இதுவே திருமுருகாற்றுப் படை எனும் நூல் ஆகும் பாடல கேட்டு மகிழ்ந்த முருகன தனது வேலினால்

மலைக் குகையைப் பிளந்து பூத்ததைக் கொண்டு நக்கீரரையும் மற்ற புலவர்களை யும் காப்பாற்றி சிறையிலிருந்து விடுவித்தாா

திருமுருகாற்றுப்படை பகதிச் சுவையும், இலக்கிய நயமும் ஒருங்கே கொண்ட நூல் இதற்குப் புலவராற்றுப் படை என்ற பெயரும் உண்டு. “உலகம் உவப்ப” என்ற மங்கல மொழியுடன் முதல் அடியையே நக்கீரருக்கு எடுத்துக் கொடுத்தவா முருகவேளே இந்நூல் பழம்பெரும் தமிழ் நூல்களில் “பத்துப்பாட்டு” என்ற தொகுப்பில் முதலாவதாகும் முருகனது வழிபாட்டின் பெருமையை உணர்த்துவதால் திருமுறைகளிலும் இந்நூல் இடம் பெறுகிறது முருகப் பெருமானைத் தரிசித்து அவருடைய அருளைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வமுடைய புலவன் ஒருவனுக்கு மற்றொரு புலவன் “அந்தப் பெருமான இன்ன இன்ன இடங்களில் எழுந்தருளியிருக்கிறா அந்த இடங்களில் எல்லாம் அவனைத் தரிசித்து அருள் பெறலாம்” என்று முருகப்பெருமானிடம் அப் புலவனை ஆற்றுப் படுத்துவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது முருகனுக்கு உரியவை அறுபடை வீடுகள் என்னும் மரபைத் தோற்றுவித்தவா நக்கீரா

நக்கீரரின் புலமையை அருணகிரி நாதா பல பாடல்களில் மனமுவந்து பாராட்டுகிறார் “நாவுடைய கீரன்”, “எதிரில் புலவன்”, கவிப்புலவன் எனறெல்லாம் புகழ்கிறார்

நக்கீரரின் முருகபக்தியைக் காட்டுகையில்,
“கந்தன குகன என்றன குரு என்றும் தொழும்

அன்பன் கவி

கண்டுய்நதிட அனறன்பொடு வருவோனே” என்று விவரிக்கிறார்
(“எந்தன சடலங்கம்” - திருப்புகழ்)

செம்பாகமான சொல்லமைப்பு கொண்ட நூல்களைப் பாடும் திறமுடைவா நக்கீரா அவருக்குத் தமிழிலக்கணங்களின் இயல்புகளைச் செங்கனிவாய் மலாந்து ஓதுவித்து “அடிமோனைச் சொல்” என்ற யாப்புக்கு இணங்க உலகம் உவப்ப என்ற அடியெடுத்துப் பாடச் செய்த கந்தப்பெருமானே என்று அருண கிரிநாதா துதிக்கிறார்.

“வளவாயமை சொற் பர, பந்த முள கீரனுக்குகந்தது

மலா வாயி லக் கணங்க ளியல்போதி

அடிமோனைச் சொற் கிணங்க உலகாமுவுப்ப எனறுன

அருளால ளிக்கு கந்த பெரியோனே

(“கடிமாமலா” - திருப்புகழ்)

திருமுருகாற்றுப்படை முருகனுக்கு மிகவும் இனிமையானது எனப்பதைக்
'கந்தரநதாதிப பாடலில் அருணகிரிநாதர் பாராட்டுகிறார்.

“ வெஞ்செரும கள்வா
சிகைத தோகை மாமயில் செவ்வி நக்கீரா
சொற்றிததித்தே ”
(“சிகைத தோகை” — கந்தரநதாதி)

“ கீத இசை கூட்டி வேத மொழி சூட்டு
கீரா இயல் கேட்டகிருபை வேளே ”
என்ற வரிகளில் (வீணை இசை கூட்டி -)

திருமுருகாற்றுப்படையை வேதங்களுக்கு ஒப்பானது எனவும் தமிழில் இசை
கலகக இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையை “ கீரா இயல் ” எனவும் அருணகிரி
நாதரால் அழைக்கப்படுகின்றது

வேதமொழி திருமுருகாற்றுப்படையை முருகப் பெருமான் திரும்பத்
திரும்ப செவிசூதது கேட்பான் என்று நக்கீரனின் அருள் மொழியைப் புகழ
கிறார்

‘ அருமறைகள் கூட்டி உரை செய தமிழ் பாட்டை
அடைவு அடைவு கேட்ட முருகோனே ”
(“இருவினைகளிட்டு” — திருப்புகழ்)

குகன திருக்கையிலுள்ள வேல ஒப்பில் புகழ்பெற்ற வைவேல என்று
அருணகிரியார் போற்றுகையில் அந்தவேல் நாவுடைய கீரனது பாடல பெற்று
நிகரில்லாத புகழ் அடைந்தது எனப்பதை,

‘ நாவுடைய கீரன தனது பாடல பெற்றுலகுதனில்
ஒப்பில் புகழ் பெற்ற வைவேல ” என்ற வரிகளில் காணலாம்.

(வேல விருத்தம் - 8)

வேலின் சிறப்பை நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப் படையில் புகழ்வதைக்
கேட்போம்.

முருகனின் வேல சுடர்கின்ற நெடுவேல், அவனுடைய இணைக்கரம்,
வேறப்படையை சுழற்றுகின்றது, அவனுடைய பரந்த கையில் வேல மிகவும்
சிறப்புடன் விளங்குகின்றது என விவரிக்கிறார்

“ சூர் முதல தடிந்த சுடரீலை, நெடுவேல் ” (46)

“ இரு கை ஐயிரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திருப்ப ” (111)

“ வேல கெழு தடக்கைச் சால் பெரும் செலவ ” (265)

முருகப் பெருமானின் பேரருளால் நககீரர் சிறையிலிருந்து விடுவிககப் பட்ட வரலாற்றை அருணகிரிநாதா சொல்லோவியங்களாக அமைத்திருக்கிறார் குகை இடிபடுவதைக் கேட்கிறோம் பூதம அழிபடும கோர காட்சியும் கண் முன்னே விரிகிறது

“பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்குமொரு
கவிப்புலவனிசைக் குருகி வரைக குகையை
யிடித்து வழி காணும்” (வேல் வகுப்பு)

“இயன முதிபரவ ஒருவிசை அருவரைமுடதி
பாரகோர இவுளி முகத்தவன
கொங்கை கொண்ட கண்ட மாபைப் பிளந்தன (புய வகுப்பு)
எதிரில் புலவர்க்குதவு வெளி முகடு முட்ட வளா
இவுளி முகியைப் பொருத் தாவுததன் (வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு)
துருமுகக் கோதைக் கிடை புலவரில்
நக்கீராக்கு
உதவியு வேளே” (அகவினையுட் சார)

‘வாககிறகு அருணகிரி, நோக்கிற்கு நககீரதேவா’ என்றொரு தனிப் பாடல் உண்டு. நோக்கு என்பது படிப்பவரின் மனக்கண்முன் முன்னா படிக்கும் நிகழ்ச்சி - அவர் நேரில் காண்பது போல அவருக்குப் புலப்படவக்கும் நயம் நோக்கு என்ற இததிறத்தை ‘அருணகிரிநாதரும் பல பாடல்களில் கைநாண்ட முதுமைப் பருவ காட்சிகளில் இச்சொல்லோவியங்களைக் காணலாம்.
“வழுவழ வென உமிழ்முது கொழி கொழென ஒழுகிவிழ” (அறுகுநுனி)

“தொண்டு கிழவன் இவனாரென, இருமல்
கிண்கிணின் முன் உரையேகுழர்” (“தொந்திசரிய”)

இத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் முதுமைப்பருவம் படம் பிடித்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது.

நக்கீரா முருகப்பெருமானை “அநதணர் வெறுகை” (269) என்கிறார் அருணகிரிநாதா “வேதியர் வெறுகை” என்று திருவேளைக்காரன் வகுப்பில் விளிக்கிறார்.

முருகபிரானின் திருப்புயங்களின் செயல்களை “பன்னிருகையும் பாறபட இயற்றி” என்று நககீரர் கூறியபோது அருணகிரியார் புயவகுப்பில் திருப்புயங்களை விளக்கியுள்ளார்.

திருப்புகழும் திருமுருகாற்றுப்படையும் திருமுருகன் பாதங்களைத் தொழுது அடைய அடியார்க்கு அளிக்கப்பட்ட கருவூலங்கள் அவை அன்பு ஊறறுக கள் இவைகளைத் தெளித்து நாமும் அன்பிலே ஊறி உள்ளத்தின் மூசுகளை நீக்கி புனிதம்பெற நாளும் அன்புடன் ஒதி ஆனந்தம் பெறுவோமாக.

அட்டைப் பட விளக்கம்

அமுதிடும் கோபால கிருஷ்ணன்

உலகெங்கும் பரந்த நின்று எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்து உறைவதான பரம்பொருளுக்கு பல தெய்வ உருவங்கள் கொடுத்து, அந்த தெய்வ வடிவங்களை கோயில்களிலே வேத ஆகம வழியிலே நிலைநிறுத்தி வழிபாடு செய்து வருகிறது மனித சமுதாயம். அததெய்வங்களை அலங்காரம் செய்து வழிபட விலையுயர்ந்த ஆடைகள், ஆபரணங்கள், கவசங்களை எல்லாம் சேகரித்து கருவூலங்களில் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பார்கள் விசேஷ நாட்களிலும், விழாக் காலங்களிலும் செய்யப்போகும் அலங்காரத்திற்கு ஏறப ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் இக கருவூலங்களிலிருந்து எடுத்து வந்து விக்ரகங்களை அலங்கரிப்பார்கள்.

அருணகிரிப் பெம்மான் தன உள்ளத்திலே குடிகொண்டிருக்கும் முருகப் பெருமானுக்கு தமது திருப்புகழ் கருவூலத்திலே விலைமதிக்க முடியாத ரத்னங்களையும் ஆபரணங்களையும் கலசங்களையும் பெருவாரியாகச் சேமித்து வைத்துள்ளார் பரம பொருளின் வெவ்வேறு உருவமாக வணங்கப்படும் கணபதி, பரமன, பாவதி, திருமால், திருமாலின் பல அவதாரங்கள் நானமுகன முதலான எல்லா தெய்வங்களையும் விலைமதிக்க முடியாத வகையிலே பேரழகு கொண்டு மிளிக்கின்ற வகையிலே சிறந்த ஆபரணங்களாக, பதக்கங்களாக, கலசங்களாக திருப்புகழ் கருவூலத்தில் காணலாம்

முருகன வேறு, மற்ற தெய்வங்கள் வேறு என்ற பாகுபாடில்லாமல் எல்லா தெய்வங்களையும் முருகனுக்கு உறவு முறை கற்பித்து அத்வைத நிலையை நமக்கு உணர்த்துவது திருப்புகழ் பாகங்கள்

சாக்தத்தின் மூலப்பொருளாக விளங்கும் தேவியின் நாமங்களையும், கருணையையும், தத்துவங்களையும் பெருவாரியாக தமது திருப்புகழ் பாக்களிலே அலங்கரித்திருப்பது போல, திருமாலின் ராமாவதாரத்தையும், கிருஷ்ணாவதாரத்தையும் குழந்தை முதல் கடைசி வரை தமது அருளவாகுகின் அலங்காரங்களிலே முருகனோடு சேர்த்து அழகுபடுத்தி அனுபவித்து அனுபவித்து பேராநந்தத்தில் திளைத்து நமக்கும் அந்த ஆனந்தத்தை திருப்புகழ் பாக்களிலே கருணையுடன் தந்திருக்கிறார் அருணகிரிநாதர்.

எந்தை வருக, ரகுநாயக வருக,
மைந்த வருக, மகனேயினி வருக,
என்கண வருக, எனதாருயிர் வருக-அபிராம

இங்கு வருக, அரசே வருக, முலை
யுண்க வருக, மலர் குடிட வருக,

என்று கோசலைதன் அருமை குழந்தையை பரிவினோடு அழைக்க, அம்மா விடம் வரும் அந்த ராம ரத்னத்தை “கோசலை புகல வருமாயன, சிந்தை மகிழும் மருகா” என்று முருகனுடன் இணைத்து அலங்கரித்து மகிழ்வா அருணகிரி நாதா

அதேபோல் கண்ணன குழந்தையாகச் செய்த திருவிளையாடல்களையெல்லாம் அழகுழிகுப பரடி அந்த கோபால ரத்னத்தையும் முருகனுடன் இணைத்து அலங்கரித்து அழகுபடுத்தும் திருப்புகழ் கருவூலம்

அனைத்து திருடி அடிபடும் சிறுவனாக, சிகர குடையினில் நிறை வர இசை தெரி சதுரனாக, விரல சேர ஏழ் தொனிகள் விடுகழை விரல முறை தட விய இசைகள் பல பல தொனிதரு கருமுகிலாக, வரியராவின முடிமிசை நட மிடு பரத மாயுவனாக, மருகனெனமற சூழ கொலை கருதிய மரம்புபாதகன் வர விடு மாயுபபேய் முலை புருகா மேல, வரு மதயாணக் கோடவை திருகி, வினா லிற் தாய்க்னி மதுகையில் வீழச் சாடிய சதமாபுள் பொருது, இரு கோரப் பாரிய மருதிடை போய் அப்போதொரு ச்கடு உதையாமற போ செயது விளையாடும் குழந்தையாக முருகனோடு சோத்து அழகுபட வாணிகமும் திருப்புகழ் பாக்கள்

“ அனையிர பாலுண்டு கண்டுபிடிக்கப்
பிடியுண்டு ஆப்புண்டிருந்
தானை அடியுண்டமுதானாய்”

என்று பெரியாழ்வார கண்ணனை அனுபவித்தபடி அருணகிரிநாதரும் அழகம் குழந்தையாக தம திருப்புகழிலே பாடி மகிழ்வார்,

காயாத பாலநெய் தயிரகுடத்தினை
ஏயா வெணுமலெடுத்த திடைச்சிகள்
காணாத வாறு குடிக்கு மபபொழு-துரலோடே
கார் போலு மேனிதனைப் பிணித்தொரு
போபோ லசோதை பிடித்தடித்திட
காதோடு காது கையிற பிடித்தழு தினிதூதும்
வேயால நேக விதப் பசுத்திரள்
சாயாமல் மீள அழைக்குழு அச்சதன்

என்று கண்ணன் லீலைகளையெல்லாம் மனங்குளிரப்பாடி அந்த அச்சத்தை
“வீருன மாமனெனப் படைத்தருள்—வயலுரா” என்று முருகனுடன் இணைத்து
பாடி மகிழ்வார் அருணகிரிநாதர்

இடையர் மனைகளிலே சென்று அங்குள்ள உறிகளிலேயுள்ள பால் தயிர்
வெண்ணை முதலியவைகளை இடைச்சிகள் காணாதவாறு தன் சகாக்களுடன்
குடிக்க, அதையறிந்த யசோதை கார நிற மேனிக கண்ணனை உரலோடு கடடி
அடிக்க, தன இரு காதுகளையும் பிடித்துக் கொண்டு அழுங்குழந்தையாக வர்
ணிக்கும திருப்புகழ் அடிகளைப் பாடுமபொழுது கண்ணனும் கந்தனும் கண்
முன்னே நின்று விளையாடுவதைக் காணலாம்

திருப்புகழ் பாககளை கூட்டுவழிபாடாக, விநாயக சதுர்த்தி, ராம நவமி
கோகுலாஷ்டமி, நவராததிரி முதலிய எல்லா விசேஷ நாட்களிலும் பாடும
வகையிலே அந்தந்த விசேஷ நாட்களில் நாயகமாகயிருக்கும் தெய்வங்களின்
வர்ணனைகள், திருவிளையாடல்கள், மகிமைகள் தத்துவங்களை எல்லாம் முருக
னோடு சேர்ந்து அழகுபடுத்தும் ஆபரணங்களாக, கலசங்களாக, எடுக்க எடுக்க
கக் குறையாத வகையிலே சேமித்து வைத்துள்ளார் அருணகிரிநாதர் தமது
திருப்புகழ் கருவூலத்திலே

கிருத்திகையும், கோகுலாஷ்டமியும் சோந்த இந்த நனனாளிலே ஆண்
டவன் அருள்கொண்டு, ஆரம்பமாகும் திருப்புகழ் வைபவத்திலே, “திருப்புகழ்
கருவூல”மாக வெளியாகும் மலரிலே, அந்த கருவூலத்திலுள்ள கோபால
அரத்தத்தை,

“இடையா மனைதோறும் நித்தம உறிதயிர
நெய் பால் குடிகக
இருகையுற வே பிடித்து—உரலோடே
இறுகிட யசோதை கட்ட”—

அழுதிரும் கோபால கிருஷ்ணனை அழகுமிகக் ஓவியமாக அலங்கரிக்கிறது அடடைப் படம்.

கந்தனைப் பாடும் கீதம்

[' காற்றினிலே வரும் கீதம் ' என்ற மெட்டு]

— வாங்கல் முத்து —

காண்டா

கந்தனைப் பாடும் கீதம்
சந்தமிகுந்த திருப்புகழ் கீதம்
செந்தமிழ் நடமிடும் வேதம் (கந்தனை)

அழகன முருகன் அடி கொடுத்துதவிய
அருணகிரியின் கீதம்
வேழ முகத்தோன் கேட்டே மயங்கும்
வேலன் திருப்புகழ் கீதம்
நெஞ்சினில ஞானக் கழலை எழுப்பி
அகமழிகும் கீதம் (கந்தனை)

பகதி ரசமுடன் பண்ணும பொருளும்
பரிதியென ஒளிர
பாடல உலகத்து தாராகணங்கள்
பணிநது போற்றிடவும்
ஆ ! என சொலவோம் ! அருணை வளளல
கருணை பொழியும் கீதம் (கந்தனை)

ஆலயந்தோறும் பாலனைத் தேடி
அலைந்த எம் குருநாதன்
நீலநிறத்துப் பாலகன் மருகன்
புகழ் பாடி நின்றான்
காலமெலாம் அவன் கருணையை எண்ணி
உருதுமோ எங்கள் உள்ளம் !

வேறென்ன வேண்டும்

“ துறைவன் ”

மயிலோடும் வேலோடும்
வினையாடி யருளவான்
வனவேடன வடிவாகிப்
புனங்கள் காப்பான் !
வயலூரன், செங்கோடன,
திருவேடகத்தான் !
வலலீசன், தேவாளை
மணவாளப் பெருமான் ! (1)

நாள்தோறும் நமமோடு
நன்றுறையும் இனையோன்
நலிவொன்றும் வாராமல
குடிகாக்கும் நண்போன் !
வாடாத தமிழமாலை
படர்ந்தாடும் மாபன
வரையாது வழங்குகிற
பன்னிருகை வள்ளல ! (2)

ஆனந்தப் பெருங்காட்சி
அருளசெய்யும் முருகன் !
அழகுமயம் ஈனவாழவை
அணிசெய்யும் குமரன் !
ஊனங்கள் தவிரத்தெமமை
உருவாகக் வல்லோன
ஒன்றுக்குப் பலநூறாய்
உவந்தருளும் நல்லோன ! (3)

நினைவுக்குள் நினைவாக
வநதுறையும பெருமான்
நெஞ்சுக்குள் நெஞ்சொன்றி
நிலைகொண்ட எமமான்
புனவள்ளி தேவாளை
மணவாளச் சீமான்
பேராவென்று, சூரர்தமைப்
புறங்கண்ட கோமான் !

(4)

நினையாத நாளில்லை
அவன்நம்மை என்றும் !
நிகழ்கின்ற செயலிலலை
அவனன்றி ஒன்றும் !
வினைதீர, விதி தீர
வினையாடும் வேலோன
விரிதோகை மயிலமீதில
வருகின்ற முருகோன் !

(5)

சங்கநிதி பதுமநிதி
அனைத்தும் நமக்கவனே !
சாத்திரமும் சதுரமறையும்
யாவும்நமக் கவனே !
தங்கமணித தேரேறும்
தணிகைமலை முதலவன்
தாளபணியும் பேறன்றி
வேறொன்றும் வேண்டோம் — குகன்
தாளபணியும் பேறன்றி
வேறொன்றும் வேண்டோம்

அருணகிரியார் ஒரு சமாதான தூதர்

[சிரவையாதீனப் புலவா மதுரகவி க. கி. இராமசாமி]

(அறுசீர் ஆசிரிய விருதம்)

பத்தி ஞான ஒழுக்கத்தால
பரமன அருளைப் பெறமுயலாப்
பித்தா சமய வாதமெனும
பெயரால் மூட்டும் கலகத்தைச்
சுதத ஞானச சுடாவடிவாள்
கொண்டே அடக்கத் துணைசெய்யும்
அத்தன எங்கள் அருணகிரி
அப்பன் அருளும் திருபுகழநூல்

உள்ளத் தமைதி வேண்டுகின்றோ
ஓதி நிதம் உய்யும்நூல் ;
களளக் காமக களைகட்டுக
கருணைப் பயிரை வளாகும்நூல் ,
தெளளித் தெளித்த தீநதமிழால்
சிவயோ கத்தை விளகுகுமநூல் ,
வள்ளல அருண கிரிதிருவாய்
மலாநத தெய்வத் திருபுகழநூல்

எநத மதத்தைச் சாந்தவரும்
இனிதே படித்துக் கொண்டாடி
இநதத் திருநூல் சமரசநூல்
என்றே இயம்பச் சிந்தைகவா
சந்தச சிறப்பும பொருட்பொலிவும
தக்க சொல்லாட் சியுமமைநத
விநதைப் பெருநூல் திருபுகழை
விடுதது வேண்டு நூல்எதற்கு ?

சம்பந தாண்டான் விரித்தபல
 குழ்ச்சி வலையைத் தகர்த்தெறிந்து
 கம்பத திரைய னுஇறைவன
 காட்சி கொடுக்கப் பணித்தருளி
 முன்பெம அருண கிரிநாதன
 மொழிந்த 'அதல சேடன்' எனும்
 எம்பந தமெலாம அறுககுமவாள
 இருக்கப் பயமேன ? நன்னெஞ்சே !

முரட்டுக கவிஞன விலலிதனனை
 முருகன அருளால வென்று அமிழத்த
 திரட்டின அன்ன அந்தாதி
 செப்பிப் புலவா காதரிந்த
 திரட்டி பறித்துத் தமிழகாத்த
 தோன்றல , அறிஞா பகையிருளை
 விரட்டி அடித்த அருணகிரி
 மேனமை சொல்லப் போதுவதோ

இனபக கிளியின உருவத்தை
 எடுத்துக் கருணை அருணகிரி
 அனபாக களித்த செழுநிதியாம
 அருமைக கந்தா அநுபூதி
 எனபர் , இவறறை ஆயுங்கால
 எவாககுக்கும் விளங்கும் இவருலகத்
 துன்பந துடைக்கும் சம்பநாதன்
 துந்தார் எனும் உண்மையரோ

திருப்புகழில் காயத்ரி

(T S நாராயணன்)

வேத விததகன, வேத மந்த்ர ஸொருபன, தொப்பை ஆசார வேதியா
தம்பிரான் என்றெல்லாம முருகனைப் போற்றும் அருணகிரிநாதா திருவானைக்கா
திருப்புகழில் காயத்ரி ஜெப அரட்சனையை குறிப்பிடுகிறா

“காலைக்கேழு கிகுண திக்கினில
ஆதித்யா எனப்புகத் துரியண
காயத்ரி ஸொருபனையைச் செயுமுனிவோரக

கானத் தாசிரமத்தினிலுத்தம
வேளவிச் சாலையளித்தல் பொருட்டெதிர
காதத தாடகையைக் கொல க்ருபைக
கடல மருகோனே ”

காயத்ரி என்ற வார்த்தைக்கு எவாகள் தனனை பகதியுடன் கானம
பண்ணுகிறார்களோ அவர்களை காப்பது என்று பொருள். காயத்ரி வேத மாதா

காயத்ரி மந்திரம் .

“ஓம் பூர் புவஸ் ஸுவ
தத ஸவிதுர் வரேண்யம
பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ யோ ந பரசோதயாத ”

இதன பொருள் -

எல்லா பாபங்களையும் அறியாமையையும் போக்குகிறவரும், வணங்கு
தற்குரியவரும், இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவருமான கடவுளையும் அவரது
புகழையும் தியானிப்போக. அவர் நமது புத்தியை துலக்குவாராக ”

சில திருப்புகழ் பதங்களின் எழுத்துக்களை இணைத்து தொகுத்து
வரும் காயத்ரி மந்திரம் இதோ

ஓம் எழுத்தில் மிக அன்பு ஊறி,
 பூவ், பச்சிம், தகைண, உத்தர திகுள பகதர்கள் அற்புதமென
 உன் திருப்புகழ் ஓத,
 புவனகாரண !
 ஸுரலோக சிகாமணியே !
 வரதா, முருகா !
 கூற்றத்தூவ நீக்கி பொறகழல் கூட்டி சற்றருள் புரிவாயே
 சம்பு பாலா !
 விததகா ! ஞான சத்திநிபாதா !
 துர்ஆசை வஞ்சகர் வேடரைமபுலா ஒடுங்க
 வந்தருள், தம்பிரானே ! அரியதாதை தானேவ
 மதுரேசன் அரிய சாரதாபீடமதனிலேறி மீடேற
 அகில நாலுமாராயும இளையோனே ! புகழ் செட்டி
 சப்ரமணியம் அவரே நமக்குறுதி, மனமே, விலவமுடித்த
 நமயர் பெருவாழவே நமக்குறுதி.
 கோடாத வேதனுக்கு யானசெய்த குற்றமென ? சிவசங்கர
 தேசிகனே ! வாகும வடிவும முடிவும இல்லாத ஒன்றுஎனை
 வந்து வந்து தாக்கும், மனோலயமதானே தரும.
 அவன்முனை வேண்டினேன பலகாலும், திந்திதிமீதோதி
 தீதித தீதி தந்ததன தானதான செம்பொன
 மயில மீதில் எப்போது வருவாயே மங்கல,
 மஹிமை மாநகா செந்திலில் வந்துறை பெருமானே,
 திருவருளைத் தருவாயே
 மோகத்தாறுபதேச தேசிக ! சகல செல்வ
 மோகமிக்க பெருவாழவு அருள்வாயே
 நமசிவய பொருளோனே ! உனது
 மரசித்தமாகிய முகமாறும மறவேனே
 சோலைமலையரசே !
 தயாபரனே !
 ஓயாததுயா தீர கருணாகரனே !

நாகர் வழிபாடும் நாகசுப்ரமணியரும்

[T. S. நாராயணன் & K. S. சுப்பிரமணியன்]

பல மதங்களும் மொழிகளும் இனங்களும் கொண்டுள்ள நம் பாரதநாட்டில் மக்கள் பலவிதமான இறைவழிபாடுகளைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். தெய்வ சிலா வடிவங்களை மட்டுமின்றி இயற்கையின் அம்சமான செடி கொடிகளையும் மரங்களையும், பல ஜீவராசிகளையும் தெய்வீகம் எனப்போற்றி வருகின்றனர். இவ்வழிபாடுகளில் சிறப்பானது நாகர் வழிபாடு. சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய பல சமயங்களுக்கும் பொதுவானது இவ்வழிபாடு.

பாரத நாட்டில் மிகப்பழமையான காலத்திலிருந்தே நாகர் வழிபாடு இருந்து வருகிறது. ரிக வேதமும் அதாவ வேதமும், புராணங்களும் இலக்கிய நூல்களும் நாகங்களைப்பற்றிய மந்திரங்களையும், மாயாஜாலங்களையும், பல குறிப்புகளையும் கொண்டுள்ளன. ஆதிசேஷன், வாசுகி, தஷாகன், காரகோடகன் முதலிய தெய்வீக சக்தி பெற்ற நாகங்களைப்பற்றி புராணங்கள் சிறப்பாக கூறுகின்றன. வைகறையில் காரகோடகன் என்ற நாகராஜனையும், தமயந்தி, நளன் முதலியவர்களின் பெயர்களையும் துதித்தால துயர் விலகும் என்றொரு சுலோகம் உள்ளது. நாகராஜனை வழிபட்டால் நாகதோஷங்கள் விலகும் என்பது மக்கள் நம்பிக்கை.

தெய்வத் திருவுருவங்கள் நாகங்களை ஆபரணமாக அணிந்தும், அவைகளை இருக்கையாகவும், படுக்கையாகவும் கொண்டு காட்சி தருகின்றன. சித்தர் பாடல்கள் நாகங்களின் சிறப்பைச் சித்தரிக்கின்றன. “நாதா முடிமேலிருக்கும் நாகப்பாமபு, குற்றமற்ற சிவனுக்கு குண்டலமாய், கூறும் திருமாலுக்கு குடையுமாய், கற்றைக்குழல் பாவதிக்கு கங்கணமாய், மாயனுக்கு வண்ணப் பாயுமாய்” வேழ முகனுக்கு முப்புரி நூலாய் அரைஞாணுய் விளங்குகிறது.

வட மாநிலங்களில் நாகபஞ்சமி என்ற பண்டிகை வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது. நேபாளத்தில் இந்நாளை கருடன்-நாகர் போராட்டத்தின் எதிரொலியாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர். மராட்டிய பகதான்கள் பாலும் அரிசியும் படைத்து நாகரை வழிபடுவது வழக்கம். பீஹாரில் பெண்கள் தங்களை நாகினிகளாக பாவித்து நாகராஜனை நினைத்து கடும விரதமிருந்து வணங்குகின்றனர். வங்காளத்தில் மானசா தேவியை நாகராஜனின் அரசியாகப் போற்றுகின்றனர்.

ஜோத்பூரிலும், நாகபுரியிலும், நாகபஞ்சமியன்று நாகதேவனின் உருவச் சிலையை அலங்கரித்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்வது வழக்கம் பம்பாய் நகருக்கு கிழக்கே சுமார் 400 கி. மீ தூரத்தில் உள்ள சிராலா என்ற கிராமத்தில் நிஜ நாகங்களையே பிடித்துவந்து வழிப்பட்டு நாகபஞ்சமியை சிறப்பாக கொண்டாடுகின்றனர் நாகபஞ்சமி வழிபாடு கலாசார முக்கியதவம் சொண்டது புலனுள்ள எந்த ஜீவனையும் மதிகும பண்பாட்டை அது தெரிவிக்கிறது.

ஆந்திர மாநிலத்தில் சிறப்பான திருப்பதி திருமலை சேஷாசலம், சேஷுகிரி சேவாதரி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது திருப்பதி மலைத்தொடரே ஆதிசேஷனின் தேகம் என்றும், ஏழு மலைகளும் அதன் ஏழு தலைகள் என்றும், திருமால் அதன் மேல் துயிலுவதாகவும் தலபுராணம் கூறுகிறது. நாகரின் மிகப்பெரிய சிலையை லேபாகுஷி என்ற ஊரில் காணலாம் ஆந்திர மக்கள் சுப்பிரமணியரை சர்ப்பமாக பாவித்து, நாகரை சுப்பராயுடு என்றும் அழைக்கின்றனர்.

தென்னகத்தில் நாகருக்கு கோயில் எழுப்பியும், அரையையும் வேம்பையும் அருகருகே வளர்த்து அதனடியில் நாகப்ரதிமைகளையும் விநாயகரையும் அமர்த்தி வழிபடுவது மரபு ஆலயங்களில் உள்ள தலவிருட்சங்களினடியிலும், பாம்பு புற்றுகளிலும், தோட்டங்களிலும் நாகங்களை வழிபடுகின்றனர். வயல் வெளிகளில் பணிபுரியும் தம் கணவர்களை சாப்பம் தீண்டாமலிருக்கவே கிராமப் பெண்கள் புற்றுவழிபாட்டை செய்து வருகின்றனர் நாகங்களை வழிபட்டு, புற்றுகளில் பால் வார்த்து பூசித்து வருகின்றனர் பிள்ளைப்பேறு இல்லாதோர் நாகதோஷம் விலக நாகராஜனை ஆராதிக்கின்றனர்

தமிழகத்தில் நாகா வழிபாட்டில் சிறப்பான தலம் நாகாகோயில். இங்கு அமைந்துள்ள நாகராஜா ஆலயம் சிறப்பு மிக்கது அவரைத் தரிசித்து வழிபட்டால் நாகதோஷம் விலகும் என்று மக்கள் நம்புகின்றனர் எண்ணற்ற நாகா சிலைகளை இவ்வாலயத்தில் காணலாம் ஏழடி உயரத்தில் படமெடுத்த கோலத்தில் காட்சி தரும் இரண்டு நாகா சிலைகள் மிகவும் அழகானவை மூலவரான நாகராஜரைத் தவிர சிவனும், திருமாலும் இக்கோயிலில் அருளபாலிகின்றனர் கோயில் தூண்களில் சமண தீர்த்தங்கரர்களின் தவக்கோல சிற்பங்களைக் காணலாம் தெனவாயில் சீனத்து புத்த விஹார போன்றிருக்கிறது. நாகா வழிபாடு இந்திய சமயங்களை ஒன்றாக இணைக்கின்ற நிலையை இங்கு காண்கிறோம் கருவறையின் மேற்கூரை ஓலைவேயப்பட்டது இங்கு புற்று மண்ணே முக்கிய பிரசாதம் ஆவணி ஞாயிறு தோறும் நடைபெறும் விழா சிறப்பானது.

சேலம் மாவட்டத்தில் திருச்செங்கோட்டு மலைச்சரிவில் 60 அடி நீளத்தில் பாம்பு ஒன்று படைப்பு சிறப்பாக செதுக்கப்பட்டுள்ளது

நாகாசலம், நாககிரி, சாப்பகிரி என்றும் பெயர்கொண்டது. இம்மலை திரு வேற்காட்டில் கருமாரியம்மன கருநாகமாகவே தோன்றினாள் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது திருவிழாவில் அம்மன நாகவாகனத்தில் பவனி வருவது வழக்கம்

நல்லபாம்பு சிவலிங்கத்துடன் தொடர்புடையது திருவாரூர் வனமீக நாதர் கோயிலிலும், நாகப்பட்டணம் நாகநாதர் கோயிலிலும் நாகப் புறங்கு அருகிலேயே சிவனார் லிங்க வடிவில் அமர்ந்துள்ளார்

சில தலங்களில் முருகனை புற்று ரூபமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர். செனனைக்குத் தெற்கே உள்ள திருப்போரூரில் கந்தசுவாமி புற்று மூர்த்தியாக தோன்றியவர். செனனை கந்தகோட்ட தலபுராணம் திருப்போரூர் மூலமூர்த்தியே சாப்ப வடிவில் தன்னை வெளிப்படுத்தி மாறி செடியாக என்ற அடியாரின் கனவில் தோன்றி சென்னையமபதியில் கோயில் கொண்டுள்ளதை விளக்குகிறது.

நாகப்ரதிஷ்டையும் சாப்பக்காவுமே கேரள மாநிலத்தில் சிறப்பானவை சாப்பக்காவுகள் பரசுராமரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்று கூறுவார் மனனார் சாலை, வெட்டிக்காவு, பாம்பன்மேக்காடு முன்றும் சிறப்பான சாப்பக்காவுகள். மனனார் சாலையில் ஒருபெண் பூசாரி தன் வாழ்நாள் முழுதும் கன்னியாக இருந்து நாக பூஜை செய்து வருகிறார் மகப்பேறு இல்லாதவா இவ்வாலயத்தில் உருளிக்விழத்தலை என்ற வழிபாடு செய்து வருகின்றனர் பாலக்காட்டுக்கு அருகில் உள்ள கன்னிமங்கலம் என்ற கிராமத்தில் குமார் சப்பிரமணியர் ஐந்து தலை நாக வடிவில் பிரதிஷ்டையாகி அருள்பாலிக்கிறார்

காநாடக மாநிலத்தில் நாகா வழிபாடு தனிச்சிறப்புடையது 'இங்கு' முருகக் கடவுளை நாகா அல்லது புற்று வடிவிலேயே வழிபடுகின்றனர் முருகப் பெருமானை சப்பராயன், சப்புஸ்வாமி, சப்பன், நாகசபரமணியன் என்றே அழைக்கிறார்கள் பாம்பை தெய்வமாக கொண்டாடுகின்றனர். பாம்பு இறந்தால் அதை தகனம் செய்து ஈமக்கடன்களும் முறையே செய்கிறார்கள்

சபரமணியரை நாக சபரமணியராக வழிபடும் தத்துவத்தை காஞ்சி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் விளக்கியுள்ளார் "பரமாத்மாவை அடைய நான்கு மாகங்கள்—ஞானம், பகதி, காமம், யோகம் என்பன யோகம் பிராண மூலத்தை கண்டுபிடித்து அதனோடு சேர்த்து வழி, பிராண சகதி என்பது சரீரத்தில் மூலாதாரம் என்கிற இடத்தில் குண்டலினி என்ற சாப்ப ரூபமாக உள்ளது அது குண்டலாகாரமாகவே சுருட்டிக் கொண்டு தூங்குகிற பாம்பாகவே இருக்கிறது தூங்கும் பாம்பை தட்டி எழுப்புவதற்குத்தான் யோக சாதனைகள் உள்ளன.

சுப்ரமணியாயோக சொருபம் அதுனாலேயே, அவரை எப்பொழுதும் பாம்புடன் சேர்த்துப் பேசுகிறோம்- ஆதிசங்கரரும் “புஜங்கம்” என்ற விருத்தத்தில் முருகனை துதிககிருா நாகபரதிஷ்டை, சஷ்டியில் நாகராஜ பூஜை எல்லாம் சுப்ரமணியரை உதேசிதேதே செய்கிறோம்” ஐம்புலன்களின், அறிகுறி, ஐந்து தலை நாகம். விஷம் தேங்கும் ஐம்புலன்களே ஐந்து தலை நாகம். அதன் விஷம் என்ற தீய சகதியை அடக்கி ஒடுக்கி நமமை மாயையிலிருந்து மீட்கவே நாகபுர திஷ்டையில் கந்தனை வேண்டுகிறோம்

முருகனை புறநு உருவில் வழிபடும் தலங்களில் மிகவும் சிறப்பானது குககேசுப்ரமணியா என்ற சிறந்த பிரார்த்தனை தலம். மங்களூரிலிருந்து தென் கிழக்கே சுமார் 100 கி. மீ தூரத்தில் உள்ளது குமாரதாரா, தாப்பூர் என்ற இரு நதிகளும் இதலத்தைச் சுற்றி ஒடுகின்றன இங்கு ஆதி சுப்ரமணியா என்ற மிகப் புராதனமான ஆலயத்தில் சுப்ரமணியம் ஒரு பெரிய புற்று வடிவில் காட்சியளிக்கிறார் புற்று மணையே இங்கு பிரசாதமாக தருகிறார்கள் அருகில் உள்ள பெரிய ஆலயத்தில் கருவறையில் கீழே ஆதிசேஷன், அதன்மீது வாசுகி என்ற இரு நாகவடிவங்களும், வாசுகி மீது முருகபிரான் ஆறுமுகனாக மீயில் மீது அமர்ந்து காட்சி தருகிறார்

இத்தலம் இருக்கும் தென் கன்னட மாவட்டம் பரசுராம சேஷத்திரத்தில் அடங்கியுள்ளது வடக்கே கோகாணம் முதல் தெற்கே கன்னியாகுமரி வரை, கிழக்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை, மேற்கே அரபிக்கடல் இந்த நான்கு எல்லை களுக்கு உட்பட்டது பரசுராம சேஷத்திரம், இப்பகுதியில் அன்று முதல் இன்றும்கூட, கலாசாரம், தெய்வ நம்பிக்கை புராதன வாழ்க்கை அம்சங்கள் யாவும் பழைமையில் ஊறித்திகழ்கின்றன வழிபாடுகள் அவா வகுத்த வழியில், ஆதம் கலப் சாஸ்திர முறையில் நடைபெறுகின்றன ஆதிசங்கரா, மதவா, வாதி ராஜா போன்ற மதாசாரியர்கள் இப்பகுதியில் தோன்றி தங்கள் சித்தாந்தங்களைப் பரப்பியும், மடங்களையும், மடாலயங்களையும் அமைத்தும் தெய்வ நெறியை வளர்த்துள்ளனர் பரசுராம சேஷத்திரத்தில் சிவாலயங்களுடைய ஆதி கம் ஸ்ரீமதவாசாரியா சிவாலயங்களையும் போற்றி வந்திருக்கிறார்கள் கன்னட நாட்டில் கரையோர மாவட்டங்களில் சைவம், வைஷ்ணவம் இரண்டும் உண்டு இருந்தாலும் ஒன்றினுள் மறநென்று, மறைந்து காணப்படும் ஆலயத்தில் பூஜை செய்யும் போற்றிகள் மாதவ, சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோயிலில், பிரசாதமாக, சந்தனமும், துளசியுடும் வழங்குகிறார்கள். விபூதி வழங்குவதில்லை ஆசாரங்களுடன் கூடிய வழிபாடுகளை, மதவா வகுத்த வழியில் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் ஆலயங்களில், கருவறையில் திருமாவின் அம்சமான சாளகராமமும் இடம் பெற்றிருக்கிறது

குக்கே சுப்ரமண்யா ஆலயத்தில் உள்ள சண்முகசுப்ரமணியத்தை ஸ்ரீ மதவாசாரியரும் வழிபாட்டிற்குக் கிணர் வைகாச முறையில் தான் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. கருவறையில் ஆதிசேஷனும், மண்டபத்தில் கருடஸ்தம்பமும், இருபுறங்களிலும் துளசி மாடங்களும், ஆஞ்சநேயா சந்நிதியும், வியாஸ சம்புட நரசிம்மா சந்நிதியும் இவ்வாலயத்தின் வைணவ சம்பந்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கருவறையின் வடகிழக்குப் பகுதியில் கலைச்சிறப்புகளுடன் கூடிய உமா மகேஸ்வரரின் சந்நிதி புராதனமானது சிவபஞ்சாயதன் அமைப்பாக உள்ளது. அங்கு ஈசனுடன், சூரியன், அம்பிகை, கணபதி, திருமால் ஆகியவர்களின் திருமேனிகளைத் தரிசிக்கலாம் இவ்வைவருடன் அருகிலுள்ள சண்முகரும் சோந்து இவ்வாலயம் அறுசமயங்களும் அமைந்த கோயில் எனக்கொள்ளலாம்.

இவ்வாலயத்தில் நாக சாந்நிதி, ஸாப்பபூஜை, நரசிம்ம ஜயந்தி, உதவா சனை முதலியன சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன மகபேறு இல்லாதவர்கள் நாக சுப்ரமணியரை தொழுது பலன் பெறுகிறார்கள் இம்மூர்த்தியை வழிபடுவதால் தொழுநோய் போன்ற தீராத நோய்களும் விலகி விடுகின்றன என்பது மக்களின் உறுதியான நம்பிக்கை தாப்பனா நதியில் கிடைத்த அக்ஷயபாத்திரமும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெறும் அன்னதானமும், அங்கப் பிரதக்ஷிணமும் இவ்வாலயத்தின் இதர சிறப்புகள்.

தென்கன்னட மாவட்டத்தில் புறறு வழிபாட்டிற்கு மறநெரு சிறப்பான தலம் குடுபு மங்களூருக்கு மிக அருகில் உள்ளது இங்கு ஸ்ரீ அனந்த பத்மநாபர் ஆலயத்தில் மிகப்பெரிய நாகப்புறறு உள்ளது. ஆலயமும் திருக்குளமும் அதன் நடுவில் நீராழி மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கும் ஏழுதலை நாகரின் வடிவமும் மிகவும் பெரியது கருவறையில் அனந்தபத்மநாப ஸ்வாமி பெரிய நாக வடிவில் காட்சியளிக்கிறார்.

உடுப்பி கிருஷ்ண மடாலயத்திலும், பிரசித்திபெற்ற பிராராதனைத் தலமான தாமஸ்தலா ஸ்ரீ மஞ்சநாதா ஆலயத்திலும் சிறு சந்நிதிகளில் நாகராகவே சுப்ரமணியா காட்சி தருகிறார் உடுப்பியில் ஸ்ரீவார்த்திராஜரின் கனவில் தோன்றி கோயில் கொண்டு, புத்தையல் செல்வத்தின் கீர்வலனாகத் திகழ்கிறார் ஹாசனை அடுத்து தக்ஷிணகாசி எனப் பெயர் பெற்ற ராமநாதபுரத்தில் காவிரிக்கரையில் உள்ள ஆலயத்திலும் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஸ்வாமி ஏழுதலை நாக வடிவில் அருள் பாலிக்கிறார். இதுவும் ஒரு சிறப்பான பிராராதனைத் தலம்.

மைசூருக்கு அருகில் உள்ள சித்தலிங்கபுரம் என்ற தலத்தில் ஸ்ரீ பால சப்ரமணியேஸ்வரரை புறநு வடிவத்திலேயே தரிசிக்கிறோம். ஐந்து தலை நாகம் குடை பிடிக்க, தண்டம் ஏந்திய நிலையில், மைசூர் அரண்மனைக் கோயிலாகிய ஸ்ரீ திரிணீஸ்வரா ஆலயத்தில் அருளாட்சி நடத்துகிறார் நஞ்சனகூடு நஞ்சுண்டேஸ்வரா ஆலயத்திலும் நாகா குடைபிடிக்க, அதன் வளைந்த தேக்கத் தையே பீடமாகி அதன் மீது நின்று முருகப் பெருமான காட்சியளிக்கிறார்.

துமகூர் மாவட்டத்தில் சிவகங்கை சங்கர மடாலயத்திற்கு அருகில், படமெடுத்த நாகா வடிவு கொண்ட ஒரு பெரிய பாறையின் அடியில் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய சுவாமி தண்டபாணியாக அருள்பாலிக்கிறார் முருகப்பெருமான், இங்குள்ள சங்கர மடத்தின் முன்னாள் மடாதிபதியின் கனவில தோன்றி புறநு வடிவில் உள்ள தன் இருப்பிடத்தைக் குறிப்பிட்டார் அப்பற்றே நாளடைவில் இறுகி ஏழுதலையுடன் படமெடுத்த நாகா வடிவுடன் காட்சியளிக்கிறது பாணவாசி என்ற தலத்தில் பாம்புகளை காவல தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபடுகின்றனர்.

பெங்களூருக்கு வடதிசையில் 50 கி மீ தூரத்தில் உள்ள காட்டி சுப்ரமணியா ஆலயத்தில், சுப்ரமணிய சுவாமி புறநிலிருந்து தோன்றியவா ஏழுதலை நாகத்தின் படமெடுத்த முகம் போன்ற பாறை வடிவில் அதிசய திருவடிவத்துடன் காட்சி தருகிறார் இப்பாறையின் மறுபுறம் நரசிம்ம சுவாமியும் அமர்ந்துள்ளார் தாரகாசுரனை மாய்ப்பதற்காகவே, சுப்ரமணிய சுவாமி பாம்பு உருவத்திலேயே இதலத்தில் தவமியற்றினார் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

பெங்களூர் நகரின் தென் பகுதியில் ஹனுமந்த நகரில் பொன்மலை என்ற சிறு குன்றின் மீது உள்ள குமாரசுவாமி ஆலயத்தின் அருகில் ஸ்ரீ உதப்பவ ஆதிசேஷமூர்த்தி சிறிய கோயில் கொண்டுள்ளார். ஒரே கல்லில் முன்புறம் விநாயகரும் இருதலை நாகரும், பின்புறம் வரிசையாக நான்கு நாகங்களும் காட்சி தரும் அரிய வடிவம்.

காநாடக மாநிலத்தில் பெரிதும் நாகசுப்ரமணியராக வழிபடப்பெறும் முருகப்பெருமான சில தலங்களில் காததிகேயனாகவும் குமாரசுவாமியாகவும், தண்டபாணியாகவும், சில தலங்களில் பாலசுப்ரமணியனாகவும், வேறு சில தலங்களில் வள்ளி தேவயானையுடன் மணவாளப் பெருமானாகவும் அருள்பாலிக்கிறார்.

பாதாமியில் சாளுக்கிய பேரரசர்களால் உருவாக்கப்பெற்ற குடைவரைக் கோயில்களில் காததிகேயனின் பல உருவங்கள் காணப்படுகின்றன காதத்தி

கேய வழிபாடு மிகவும் தொன்மையானது குபத பேரரசின் காலத்தில் காததி கேயன் இந்திய நாட்டின் தலையாய கடவுள் என்று போற்றப்பட்டான்.

நவந்த கந்தனைக் காண கடந்தலை செல்ல வேண்டும் கடந்தலை மங்க னருக்கு வடகிழக்கில் 46 கி மீ தூரத்தில் உள்ளது தொன்மை சிறப்புடைய ஆலயம் வலக்கரத்தில் வெண்ணை ஏந்தியும், இடக்கரத்தை இடுப்பில் ஒய் லாக ஊன்றியும் ஐந்து தலை நாகங்களை மாடிலும், முடியிலும் அணிந்து நாக பூஷணாக, காண்போரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்பவன் கடந்தலை பால குமரன்.

கங்கையிற் புனிதமான காவிரி, “கன்னிபாளோ, கங்கைபாளோ காவேரி” என்று குடகா புகழும் புனித நதி உற்பத்தியாகும் குடகு மாவட்டத்தில் எங்கும் கணபதி கோயில்களை காணலாம் ஆனாலும் குடகரின் தெய்வம் காவிரியும், குமரனுமே. அவனை “மறவா நாயகன், ஆதி விநாகரீகாய நாயகன், காவிரி நாயகன்” பெருமை எல்லாம் “இக்குதப்பா” என போற்றப்படும முருகப் பெருமானுக்கே மடிக்கேர தாலுகாவில் கக்கபே என்ற தலத்தில் “படி இக்குதப்பா” ஆலயம் உள்ளது.

முருகன் பிரம்மசாரி கோலத்தில் அருளபாலிப்பது பெல்லாரி மாவட்டத்தில் சாண்டோ அருகில் “குமாரசுவாமி பெட்ட” என்ற மலை மீது உள்ள ஆலயத்தில், தான் குமாரசுவாமி கோபுடே அரச வம்சத்தினரின் குலதெய்வம். சாண்டோ மக்களின் காவல தெய்வம் தாராகாசுரனை அழித்து வெற்றிவாகை சூடி பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டது இத்தலத்தில் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது மூலவா குமாரசுவாமி, கரும் பளிங்கு கல்லில் வடிக்கப்பட்ட அழகிய சிலா வடிவத்துடன் விளங்குகிறார் ஐந்து அடி உயரம் நின்ற கோலம் ஒரு முகம். இரு கரங்கள் சகதி ஆயுதம் வலது கையில் இடது கை வரத ஹஸ்தம் கரெளஞ்ச பக்ஷி ஒன்று இடது கையில் அமாந்திருக்கிறது. பாதங்களின் அருகில் காததிகேயனை வழிபட்ட ராம லக்ஷ்மணர்களின் திருவடி வங்களைக் காணலாம் இவ்வாலயத்தின் ஒரு புறத்தில் அனனை பாலவதியும், ஈசன் நாகநாதேஸ்வரரும் தனிக்கோயில் கொண்டுள்ளனர். கோவிலுக்கு வெளியில், புனிதக்குளம் அகஸ்திய தீர்த்தம் எனப்படுகிறது.

குமாரசுவாமி ஆலயத்தில் பெண்கள் காததிகேயனை தரிசிப்பது வழக்க மிலலை இவ்வாலயத்தில் பிரச தமாக அளிக்கப்படுவது வெண்களிமண் அதுவே திருநீறென அணியப்படுகிறது அது இத்தலத்தில் நிலத்திலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது அது பால கிரக தோஷங்களை நீக்கவல்லது இவ்வாலயத் தில் வைதிக முறைப்படி மூன்று கால வழிபாடுகளும், பாதரபத (சூரிய) சஷ்டி, மாக-சீர்ஸ் (ஸ்கந்த) சஷ்டி, காததிகை சுத்த பௌர்ணமி முதலிய சிறப்பான விழாக்களும் நடைபெறுகின்றன.

குமாரசுவாமி இங்கு பிரமமசுரி கோலத்தில் இருந்து பிரம்மோபதேசம் செய்வதால், இச்சந்நிதியில் பெண்கள் வருவது உகந்தது அல்ல என்று கருதப் படுகிறது. இம்மலை கோவிலுக்கு மேற்கு திசையில் 4 கி மீ தூரத்தில் குமாரசுவாமி, மயில் மீது அமர்ந்து, "நவிலு ஸ்வாமி" என்று பெயர் கொண்டு காட்சி தருகிறார்

வள்ளி தேவஸேனா சமேதராக, கலயாண சபுத்திரனாக முருகன் காட்சி யளிப்பது பெங்களூர், கோலார் முதலிய மாவட்டங்களிலுள்ள சிலகோயில்களில் கோலார் அருகில் உள்ள பங்காரப்பேட்டை பாலமுருகன் உருத்திராட்சம் அணிந்து டோகவடிவினனாக விளங்குகிறார் திருச்செங்கோட்டில் இருப்பது போல இம்மூர்த்தியின் சிலா வடிவத்திலேயே வேல் இணைந்துள்ளது. கோலார் தங்கவயல் அருகில் உள்ள ஊரகாம கிராமத்திலும், பிமல நகர் பொன்மலைக் கோயிலிலும் முருகன் தண்டபாணியாகக் காட்சி தருகிறார் இவ்வாலயங் களிலெல்லாம் உதவ வ மூர்த்தியாக சுபரமணிய சுவாமி வள்ளி தெய்வானை யுடன் திகழ்கிறார்

பெங்களூர் மாநகரில் அலகூர் என்ற பகுதியில் அழகிய விமானங்களுடனும் திருக்குளத்துடன் கூடியது சுபரமணிய சுவாமி ஆலயம். பழமைச் சிறப்புடைய ஆலயம். தனிகேசன்ன திருக்கோலத்தை இவ்வாலயத்தில் தரிசிக்கலாம் காமராஜர் சாலையில் உள்ள ஸ்ரீ லாடாசர ஞான சிவ சுபரமணிய ஆலயமும் ஒடுக்கத்தூர்மடாலும் தமீழ்மணமும் தெய்வீகமணமும் சுமழும் ஆலயங்கள் புகழ் செட்டி சுபரமணியனை நகரின் விஸ்வேஸ்வரபுரத்திலுள்ள ஒரு அழகிய கோயிலில் தரிசிக்கலாம் ஆடிக்ருத்திகையும், திருப்படி திருவிழாவும், நகரின் தென்மேற்குப் பகுதியில் மலைக்கோயிலில் அமைந்துள்ள குமாரசுவாமிக் கு சிறப்பானவை குமரன் பெயரால் அழைக்கப்படும் "குமாரசுவாமி" என்னும் பகுதியிலும், சரித்திர சிறப்புக் கொண்ட காடு மலலேஸ்வரரின் ஆலயத்தின் அருகில் தனிக்கோயிலிலும் கலயாண சுபரமணிய சுவாமியாக, வள்ளி தெய்வானையுடன் அருளபாலிக்கிறார்

நாகர், நாகசுபரமணிய வழிபாட்டு முறைகளையும். முருகப் பெருமானை வழிபடும் இதர முறைகளையும், தலக்குறிப்புகளையும் சுருக்கமாகக் கண்டோம் இவை தவிர, காடாடக மாநிலத்தின் சமய வழிபாட்டு முறைகளையும், மாநிலம் முழுதும் ஆங்காங்கே முருகப் பெருமானின் அருள் கொழிகதம் தலங்களைப் பற்றி யும் விரிவாக ஒரு தனி நூல் முருகன் அருளால் விரைவில் வெளியிட விழைந் துள்ளோம் எனபதையும் தெரிவிக்கிறோம்

--

“ திருப்புகழ் திருமுருகந்நாமம் நூற்றியெட்டு ”

	நமோ நம
1- அரகர சேயே	“ ”
2- அரிமருகோனே	“ ”
3- அருண சொருபா	“ ”
4- அறுதியிலானே	“ ”
5- அறுமுகவேளே	“ ”
6- ஆகம சார சொருபா	“ ”
7 ஆடகத்திரி சூலா	“ ”
8 ஆதரித்தருள பாலா	“ ”
9 ஆதி சற்குண சீலா	“ ”
10 ஆரணற்கரியானே	“ ”
11 ஆரணத்தினா வாழவே	“ ”
12 ஆயை பெற்ற சீராளா	“ ”
13 ஆறிரட்டி நீள் தோளா	“ ”
14 ஆனவாககினியானே	“ ”
15 இகபர மூலா	“ ”
16, இமையவா வாழவே	“ ”
17 உமபாகள ஸ்வாமீ	“ ”
18 எம்பெருமானே	“ ”
19 ஒண்டொடி மோகா	“ ”
20 கங்காள வேணி குருவானவா	“ ”
21 கந்தா குமீர் சிவ தேசிகா	“ ”
22 கருணைய தீதா	“ ”
23 கீதகிணகிணி பாதா	“ ”
24 குஞ்சர வஞ்சி அணைநத மாபா	“ ”
25 சததள பாதா	“ ”
26 சததிபாணி	“ ”
27 சததுருபா	“ ”
28 சிந்தான ஜோதி கதிர் வேலவா	“ ”

	நமோ	நம
29- சரவண ஜாதா		
30. சமதள ஊரா	,,	,,
31- சிங்கார ரூபமயில் வாகனா	,,	,,
32- சிந்துரபாவதி சுதாகரா	,,	,,
33- சிவசிவ ஹரஹர தேவா	,,	,,
34- சீதள வாரிஜ பாதா	,,	,,
39- சுரா பதி பூபா	,,	,,
35- குரையட்டு நீள பேரா	,,	,,
36- சேத தண்ட விநோதா	,,	,,
37- சேவல் மாமயில் பரீதா	,,	,,
38- சோப மறவா ஸ்வாமீ	,,	,,
40- ஞான பண்டித ஸ்வாமீ	,,	,,
41. ஞான முத்தமிழ் தேனே	,,	,,
42- தத்வ வாதி	,,	,,
43- தருணக தீரா	,,	,,
44- தரிசன பரகதியானாய்	,,	,,
45- தற்ப்ரதாப	,,	,,
46- திசையினும் இசையினும் வாழுவே	,,	,,
47- திரீபுரமெரி செயத கோவே	,,	,,
48- திருதரு கலவிமணாளா	,,	,,
49- தீபமங்கள ஜோதி	,,	,,
50- தீர சம்பரம வீரா	,,	,,
51- தூதினைத் துகை பாதா	,,	,,
52- தூய அம்பல லீலா	,,	,,
53- தேவ குஞ்சரி பாகா	,,	,,
54- தேவர்கள் சேனை மகிபா	,,	,,
55- தோதித திமித திமி தீதா	,,	,,
56- நாதவிநது கலாதீ	,,	,,
57- நாம சம்பு குமாரா	,,	,,
58- நாக பந்த மயூரா	,,	,,

59	நாரத கீத விநோதா	நமோ	நம
60	நாவல ஞான மனோலா	"	"
61	நாத சற்குண் நாதா	"	"
62	நாத நிஷுகள நாதா	"	"
63	நிருபமா வீரா	"	"
64	நீதி தங்கிய தேவா	"	"
65	நீப புஷ்பக தாளா	"	"
66	நீலமிகக கூதாளா	"	"
67	பகவதி புலா	"	"
68	பஞ்சபாண பூபமைததுன பூபா	"	"
69	பணியாவும் பூணுதினற பிரானே	"	"
70	பரிமள நீபா	"	"
71	பவுருஷ சீலா	"	"
72	பாதக நீஷ குடாரா	"	"
73	பால குமார சுவாமி	"	"
74	பார்வதியாள தரு பாலா	"	"
75	பாரினிலே ஜய வீரா	"	"
76	பூதலநதனை ஆளவாய்	"	"
77	பூதமற்றுமே யானாய்	"	"
78	பூரணக்கலை ஸாரா	"	"
79	பூரணத்துளே வாழ்வாய்	"	"
80	பூஷணத்துமா மாபா	"	"
81	போக அநதரி பாலா	"	"
82	போதகந தரு கோவே	"	"
83	போக சொக்க பூபாலா	"	"
84	போத நிரகுண போதா	"	"
85	போதமெத்த போ போதர	"	"
86	போதவனபுகழ சுவாமி	"	"
87	போக சொக்க பூபாலா	"	"
88	மறைதேடும சேகரமான பரதாபா	"	"

89	மா தமிழ்த்ரய சேயே	நமோ நம
90	மாவசுரேச கடோரா	" "
91	முத்தி ஞானீ	" "
92	மேகமொத்த மாயூரா	" "
93	மேனி தங்கிய வேளே	" "
94	ரத்ந தீபா	" "
95	வான பைந்தொடி வாழவே	" "
96	வீமசக்ர யுகாளா	" "
97	வீரபதம சீரபாதா	" "
98	வீறுகொண்ட விசாகா	" "
99	வீர கணடை கொள தாளா	" "
100	வேத விததகா சுவாமீ	" "
101	வேல மிகுத்த மாகூரா	" "
102	வேத சித்திர ரூபா	" "
103	வேத மந்த்ர சொரூபா	" "
104	வேடர்தங் கொடி மாலா	" "
105	வேதனத்ரய வேளே	" "
106	வேதாள பூபதி சேயே	" "
107	ஜகதரய வாழவே	" "
108	ஜகதீச பரமஸ்வரூபா	" "

மேற்கண்ட நாமாக்கள் 'திருப்புகழில்' 'நமோ நமோ' என்று வரும் வரிகளைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டவையாகும்.

தொகுப்பு - மாணு மஞ்சாங்கேசன்

திருப்புகழ் ஒரு எழுத்தாளர் பார்வையில்

சுஜாதா

அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழை நான சினன வயதிலிருந்தே கேட்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீரங்கம் சிறந்த வைஷ்ணவஸ்தலம் என்றாலும் அருகே இருக்கும் திருவாணைக்காவல, மலைக்கோட்டை தாயுமானவப் பெருமான், உச்சிப்பிள்ளையார கோயில இவைகளால் ஸ்கல் சமயக் கருத்துக்களும் சிநேகமாக ஒன்றி வாழ்ந்தன. ஸ்ரீரங்கம் கோயிலிலேயே பல முக்கிய காரியஸ்தர்கள் சைவர்களாக இருந்தாலும் திருமண அணிந்துகொண்டு, திருவரங்கப் பெருமானிடம் பகதியாக இருப்பவர்கள் வீதிகளில் சில தினங்கள் பிரபந்தமும் ஒலிக்கும். சில தினங்கள் திருப்புகழ் பஜனை கோஷங்களும் ஒலிக்கும்.

முதன்முதல திருப்புகழில் என்னைக் கவாந்தது! அதன் சந்தம், மிருதங்கம், கஞ்சிரா இவைகளின் அதிர்வுகளுக்கேற்ப் சொறசோக்கைகள், அர்த்தம் புரியாவிட்டாலும் உள்குக்குள் துடிப்பை ஏற்படுத்தின.

“முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை” எனனும இறுக்கமான சந்தம் பாதி மதி நதி. .. சடைநாதா அருளிய குமரேசா” என்று மெல்லச் செல்லும் நதிபோன்ற சந்தமும் என்னில் அந்த வினோத ஸமஸ்கிருத - தமிழ் கலப்படமாக தமிழ்ச சொற்களின் சாத்தியக் கூறுகளைப் புலப்படுத்தின.

திருப்புகழ் வெவ்வேறு வயதினருக்கு வெவ்வேறு உணர்வுகளைத் தரும். இளமையில் அதன் பாடல்களில் முறபகுதியில் சொல்லியிருக்கும் காமம் எனனைக் கவாந்தது. அத்தனை சிறப்புடன் பெண்களுடன் கலப்பதை உலக இலக்கியம் எதிலும் வருணிக்கப்படவில்லை என்பது என அபிபராயம். திருப்புகழின் ஓசை நயத்தை மொழி பெயரக்கவே முடியாது சற்று வயதானதும், திருப்புகழில் சொல்லியிருக்கும் மனனிப்பும் பகதியும் ஒருவனை கவாகின்றன மரணத்தைப் பற்றிய பயம் —

“கயலவிழித் தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்

கணவகெட டேனெனப் பெறுமாது

கருதுபுத் ரானைப் புதலவரப் பாணை

கதறிடப் படையிற றலைமீதே”

நாமே செலவது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது!

உடல எனபது எவ்வளவு அற்பமான பொருள்?

“ தசையு முதிரமு நிணமொடு செருமிய
கரும கிருமிக ளொழுகிய பழகிய
சடல வுடலகடை சுடலையிலிடுசிறு குடில்பேணும் ”

அந்த பயத்தை நீக்க,
இரவு பகலற,
எனது அற,
நினது அற,
இனிமை தரும தனிமையை நாடு
வேத விததகா சாமி !

§ என்று சரணடைய வழியும் காட்டுகிறா

திருப்புகழில் எல்லாம் இருக்கிறது அழகு பழகுறது வாழலின் அதி
சயங்கள், அசிங்கங்கள், இன்பங்கள், பகதிபரவாகம், மூச்சை நிறுத்தும்
சந்தம். என்போன்ற எழுத்தாளர்களுக்கு தமிழ்மொழியில் வார்த்தை ஜாலங்
களைக் கண்டுகொள்ள ஒரு வரப்பிரசாதம்

“ அனுபவ அறிவைப் பெற ”

செஞ்சடை வளளல சிவனாரின் நெறறிககண தீப்பொறிகள் பெற்ற திருவாம அழகு உருவாம முருகப் பெருமானின் பெருமையைச் சாற்றுகின்ற நூல்களில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தா கலிவண்பா, கந்தா சஷ்டி கவசம், கந்தா அநுபூதி கந்தா அலங்காரம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன வாகும் புலவர்கள் படித்து மகிழ் இந்நூல்கள் எனின், புலவர்களும், பாமரர்களும் பாடி மகிழ் பல கவிஞர்கள் எழுதிய காவடிச் சிந்துகள் ஏராளமாக உள்ளன குமரனின் புகழ்பாடும் நூல்கள் யாவும் அமரத்துவம் பெற்றவை

மந்திரம் என்றால் திருமந்திரமே! வாசகம் என்றால் திருவாசகமே! அநுபூதி என்றால் கந்தா அநுபூதியே! ஓங்காரமான ஈசன் உளம் மகிழ்ந்து படித்து கையெழுத்திட்ட திருவாசம் 51 அததியாயங்களைக் கொண்டது உலகை இயக்கும் ஓங்காரம் 51 எழுத்துக்களைக் கொண்டது ஆகமம் 51 எழுத்துக்களைக் கொண்டது அருணகிரியாரா அருளிய கந்தா அநுபூதி 51 தலைப்புகளைக் கொண்டது

அநுபூதி என்றால் அனுபவ அறிவு என்று பொருள் முருகப் பெருமானின் அருளைப் பெற்ற கந்தா அநுபூதியை படிக்க படிக்க அனுபவ அறிவு நம்மைச் சேரும் மந்திர சக்திவாய்ந்த 51 பாடல்களையும் படித்து முடிக்கும் போது ஆகமத்தையே படித்து முடித்த உணர்வை நாம் பெறுவோம்.

தொண்டே எதற்கும் அடித்தளம். தொண்டுள்ளம் இல்லா வாழ்வு பாழானதாகும் அதனால்தான் அநுபூதி தொண்டாற்ற என்று ‘தொடங்கு கிறது இறைந் தொண்டையே தொண்டெனக் காட்டுகிறா அருணகிரியாரா, தொண்டிலே திளைக்கும் உள்ளம் அநுபூதி பெறும் முதிர்ந்த அருள் உள்ளம் ஞானத்தில் மூழ்கும் ஞான முதிர்ச்சியே துறவுக்கு அடித்தளம்

கந்தா அநுபூதி நூல் அமைப்பே சிறப்பானது 51 பாடல்களை சமமாகப் பிரித்தால் இடையில் அமைவது 27வது பாடல் ‘ஆதாரம் இலேன’ என அப் பாடல் அமைந்துள்ளது சண்முகனே, வேலவனே, சுரபூபதியே, தயாபரனே, சிகாமணியே, குணபஞ்சரனே, குணபூதரனே, கிருபாகரனே எனநெலாம் முருகனை அழைத்து அழைத்து உளமுருகம் அருணகிரியாரா,

“ ஆதாரம் இலேன, அருளைப் பெறவே
நீதான ஒரு சற்றும நினைந்திலையே !
வேதாகம ஞான விநோத ! மன
அதீதா ! சுரலோக சிகாமணியே ”

என்று ஒதாந்ரம் பாடிப் பரவசமடையும முருகனின் ஆதாரததுக்காக ஏங்கு
கிருா

மனிதனுக்கு இறைவனே குருவாக அமைவது எளிதான காரியமல்ல
அருந்தமிழ் பரபரிய அகத்தியருக்கு சிவபெருமானே குருவாக அமைந்தார்.
கவிச்சக்கரவாததி கம்பனுக்கு சிந்தாதேவி கலைவாணியே குருவாக அமைந்தாள்
செந்தமிழ் அவலைக்கு சுட்டபழம் தந்த சிவகுருநாதனே குருவாக அமைந்
தார் அருணகிரியாரின் உள்ளமும் முருகவேளையே குருவாக அடைந்திட
ஏங்குகிறது குமரகுருபரனே குருவாக அமைந்தால அஞ்ஞானம் அழியும
மதி விளக்கம் அடையும துன்பம் தீரும அதனால் தான்,

உருவாய் அருவாய, உளதாய் இலதாய,
மருவாய் மலராய, மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய், அருளவாய் குகனே !

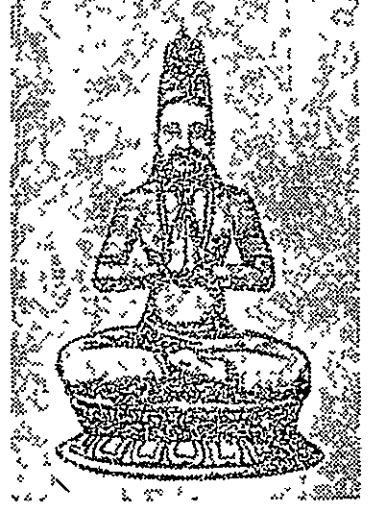
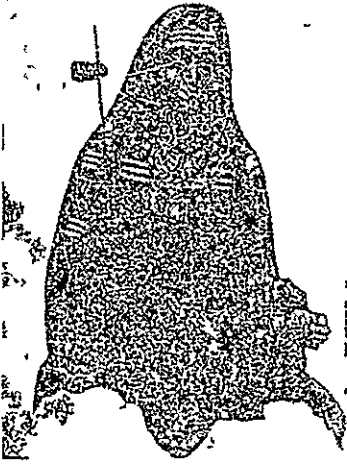
என்று ஆலமுண்டோன குமாரனை வேலவனை வேண்டுகிருா அருணகிரியார்.
எடுத்தேன - தொடுத்தேன - முடித்தேன என்று தலை - இடை - கடை நிலை
களை மட்டும விளக்கியுள்ளேன முழுதும் உணர்ந்தது வாழ்வில அனுபவ
அறிவைப் பெற கருதா அநுபூதியை தினமும் ஒதி உணருவோம்

ஓம் சரவணபவா !

அதர். விசுவநாதர்

ஆதி சங்கரரும் அருணகிரிநாதரும்

எஸ் ஜி ராமச்சிபுரணாண்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா தேனினும் இனிய செநதமிழில் புனைந்துள்ள திருப புகழ், திருவகுப்பு, கந்தரலங்காரம் முதலிய அருடபாகங்களில் வேத, உபநிடத, அதவைத கருத்துக்களும், ஸ்ரீ ஆதி சங்கரரின் ததவங்களும இழையூடுவதைக் காணலாம்

இவ்விரு அருளாளர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளிலும் ஒற்றுமை உண்டு ஆதி சங்கரா வேத நெறி தழைத்தோங்கு பாரதம் முழுதும் சஞ்சரித்தார் அருணகிரிநாதரும் பல குன்றிலும் அமாந்த பெருமானைப் பல தலங்களிலும் வணங்கினார் ஆதி சங்கரா இயற்றிய வேதாந்த நூல்களுக்கும், பகதிப் பாடல்களுக்கும் கணக்கில்லை அருணகிரியாரின் நூல்களும் அபரிமிதம் சகல யோக சித்தி பெற்ற ஸ்ரீ சங்கரா அமருகன உடலில் பரகாயபரவேசம் செய்தது போலவே அருணகிரியாரும் தம் அபரிமித யோக சித்தியால தேவலோக பாரி ஜாத மலரைக் கொணர பரகாய பரவேசம் செய்தனராம் நிதய பூஜையின் முடிவில் நந்திக்கேசவரருக்கும், ஸனகாதி பகதாருக்கும் பூஜை செய்வது போல ஸ்ரீ சங்கரா முருகனுடைய வேல, மயில், சேவல கொடியை

நம . கேகிளே சகதயே சாபி துபயம்

நம சாக துபயம் நம குக்குடாய

என்பபாடுகிறார் அருணகிரியோ இவைகளுக்குத் தனியே வகுப்புகளும் விருத தங்களுமே பாடி விட்டார்.

இவ்விருவருமே கருணாமூர்த்திகள்.

ச்ருதி ஸ்மருதி புராணமும் ஆலயம் கருணாலயம்

நமாம் பகவத்பாத சங்கரம் லோகசங்கரம்

என அஞ்ஞானத்தால் அவதிபட்டும பாமர மக்களைக் கரையேற்றஓடம் அளித்த சங்கரரை வணங்குகிறோம் அருணகிரியாரும் நாம் இறைவனைப் பாடி அவன் திருவருளைப் பெறவும், பிறவிப் பயனை அடையவும், முத்தமிழ் அறிவை வளாத்துக் கொள்ளவும், இசை இனபம் நுகரவும் பல பாககளைப் பாடினா நம்மீதுள்ள கருணையால், நம் சார்பாக, நம்முடைய பல குற்றங்களையும் தம்மேல ஏற்றி ஆண்டவனிடம் முறையிடுகிறா வாது செய்ய வந்த விலலிப்புத்தூராரைத் தோலவியுறச் செய்தும், அவரை இழிவு படுத்தாது “கருணைக்கு அருணகிரி” எனப் பெயர் பெற்றா

மௌனகுரு

ஆலமரத்தடியிலே, மௌனமாய சின முத்திரையைக் காட்டி சிஷ்யர்களின் ஐயங்களைப் போக்கும் இனாய வயதினரான தக்ஷிணாமூர்த்தியை,

சிதரம் வடதரோமூலே வருத்தா. சிஷ்யா குருயுவா”

குரோஸ்து மௌனம் வயாக்யானம் சிஷ்யாஸ்து சினன ஸமசயா ||

என்று வணங்குகிறோம் ஸ்ரீ சங்கரரும் அவரை

“மௌனம் வயாக்யா: பரகடித பர பரமம் ததவம் யுவானம்” என நமஸ் கரிகிறா அருணகிரியாரோ ஈசனை “மௌன உபதேச சம்பு” என ரத்னச் சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறா (திருப்புகழ்-அவனிதனிலே) அருணகிரியாரும் முருகனை இனாய வயதினனாக “குமர குருபரனா” கப் பாடுகிறார்

சமய ஒற்றுமையும் ஷண்மதமும்

ஆதிசங்கரா காலத்தில் பலா தாம் வழிபடும் பல தெய்வங்களின் பெயரால் உயிர்ப்பளி இடடுக கொண்டும், சண்டையிட்டும் வந்தனா தெய்வத்துடன் ஒன்று சேர்வதே மனிதனின் குறிக்கோள் என்று கூறும் வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த மதத்தை, இந்த தாமமாக, வேத தாமமாக நிலைநாட்டி பழைய வழிபாட்டு முறைகளுக்கும் புத்துயிர் அளித்து சமயக் கலகங்களை அடக்கினா அதே சமயம் அறுசமய தெய்வங்களையும் பாடி ஒரே தெய்வத்தின் பல மூர்த்தி பேதங்களையும் பாடி விளக்கினார் அருணகிரிநாதரும் அங்ஙனமே கணபதி, சிவன், அம்பிகை, முருகன், விஷ்ணு, ஆத்வன் முதலிய எல்லோருடைய லீலைகளையும் பாடி அவர்கள் யாவரையும் முருகனுடன் இணைக்கிறா. முருகனை அறுசமய வினோதனாகவே அழைக்கிறா.

அத்வைதம்

ஸ்ரீ சங்கரா, அருணகிரியார இருவருமே அத்வைத சித்தாந்தத்தை தம நூல்களின் மூலம் உபதேசிக்கிறார்கள் அத்வைதம் எனப்பது பேத உணர்வு இன்மை பேத உணர்வில் ராஜஸ் குணங்களான பயம், வெறுப்பு, கோபம் முதலிய, தீய உணர்வுகள் உண்டாகும் உலகப் பொருள்கள் யாவும் வேறுவேறு பெயர்கள் கொண்டவையாயினும் உண்மையில், அடிப்படையில் பரமமே. இக்கருத்தைப் பல திருப்புகழ் பாக்களில் காணலாம்.

“சுருதிமுடி மோனஞ்சொல சிறபரம் ஞானசிவ
சமய வடிவாய வந்த அத்துவிதமான பர ”

“நீ வேறெனாதிருக்க நான வேறெனாதிருக்க” (நாவேறு)

“ஏக போகமாய நீயு நானுமாய ” (அறுகுநுனி)

“எல்லாம் அற எனை இழந்த நலம் (அநுபூதி)

“யானாகிய எனை விழுங்கி, வெறும் தானாய-(அநுபூதி)

“மௌனத்தை உற்று எனை மறந்திருந்தேன (கந்தர் அலங்காரம்)

மேலும் எந்த மெய்ப்பொருள் யாவற்றிலும் இயங்குகின்றதோ, எதற்கு மேல ஓன்றுமில்லையோ அந்த மெய்ப்பொருளே நான்” எனும் கருத்துடைய ஸோஹம், தத் த்வமஸி” எனும் மகா வாக்யத்தையே

“ஜோதி உணாகின்ற வாழ்வு சிவமென்ற

ஸோஹமது தந்தது எனை ஆளவாய ” (“திருப்புகழ் வாதினை”) என வரிகளிலே படிக்கின்றோம்

மேலும் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை வாணிகமும்போது. இந்த ஆத்மா பஞ்ச பூதங்களோ, பஞ்ச இந்த்ரியங்களோ அல்ல சித்தானந்த ரூபமான சிவனே அது என்று தச ச்லோகியில்

“ந பூமி ந தோயம் ந தேஜோ ந வாயு

ந கம் ந இந்த்ரியம் ந தேவாம் ஸமுஹ: என்று

சூறியிருப்பதையே அருணகிரியார் தம் அநுபூதியில்

“வானோ புனல பார கனல மாருதமோ ஷணமுகனே”

என விளக்குகிறார்

அவிரோதம்

அத்வைத உணர்வில் பேதமின்மையால் அகந்தை இல்லை, ஆசை இல்லை, கோபமில்லை, வெறுப்பில்லை பொறுமையும், சாந்தமுமே உண்டாகின்றன இதையே அருணகிரியாரும்

‘பொறையாம அறிவால் அரிவாய அடியோடும் அகந்தையையே’ பொறு
மையால எல்லோருடனும் பகைக்காத அவிரோத ஞானம் உண்டாகும் என
உபதேசிக்கிறா

செயல் ஒழிதல்

செயல் ஒழிந்தால் எண்ணம், எண்ணம் அழிந்தால் வேட்கையும்,
அழிகிறது. வேட்கை ஒழிந்தால் முகதியும் ஏறபடுவதை ஸ்ரீ சங்கரா

“கரியா நாசெள பவேத சிந்தா நாசோ அஸ்மாத வாஸனாக்ஷய,
வாஸனா பரக்ஷயோ மோக்ஷ ஸா ஜீவன முகதிரிஷ்யதே?”

என விவேக குடாமணியில் கூறியுள்ளதையே,

“கலக்குறும் செயல் ஒழிவற”. (உணைத்தினம்)

“தணியாத சிந்தையும் அவிழ்நது அவிழ்நது

உரை ஒழித்து என செயல் அழிநது அழிய

மெய்ச் சிந்தை வர என்று நின தரிசனைப் படுவேனோ?” (அநதகன)

“சுடுவாய விணையாவையுமே” (அநுபூதி)

என அருணகிரியார கூறுகிறா

கர்மிகளும், யோசிகளும்

ஞானமின்றி வெறும காமா மடடும் செய்பவர் பிறப்பெயதுவர் என்று
ஸ்ரீ சங்கரா தம வேதாந்த பேரிகையில்—

“காமினோ விநிவர்த்தததே உபாஸகா

ஞானினோ ந நிவாததததே, இதி வேதாந்த டிண்டிம .
என்று எச்சரிப்பதை,

“குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை . காலத்தை வென்றிருப்பா மரிப்
பா வெறும காமிகளே” என்று கந்தரலங்காரப் பாடலில் கண்டு மகிழுகிறோம்.

பிறவித்தொடர்

விரும்பிய பொருளையடைய, அனுபவிகக, மனிதன் மறுபிறப்பு எய்து
கிருன மறு பிறப்பில் தீவினை செய்தால் மேலும் மேலும் பிறப்பை அடை
கிருன இதை ஸ்ரீ சங்கரா,

“புனரபி ஜனனம் புனரபி மரணம்” என்று ப்ரஜகோவிந்தத்தில் விளக்கு
வதை ஸ்ரீ அருணகிரியாரும்—

“நிலையாத சமுத்திரமான ஸமுஸாரம் ..
 “எழு கடல அளவிடின அதிகம் எனது இடாபிறவி அவதாரம்”

“எத்தனை கோடி கோடி விட்டுடல் ஓடி ஆடி” என்று வருந்தி எழு பிற
 விககடலை ஏறவிடும் ஓடககாரனாகிய முருகனிடம் அபயம் வேண்டுகிறார்.

இப்பிறவித் தொடரை அறுக்க ஸ்ரீ சங்கரா, “நான் தப ஜபங்களும், மந
 திர தந்திரங்களும் தயான ஆவாஹன சலோகங்களும் அறிந்தவனல்ல. ஆயி
 னும் என்னை நீ காப்பாற்ற வேண்டும்” என முறையிடும சலோகம்.

“ந மந்த்ரம் நோ யந்த்ரம் ததபி ந ஜானே ஸ்துதிம் அஹோ
 ந சாஹவானம் தயானம் ததபி ந ஜானே ஸ்துதி கதா
 ந ஜானே முதரா, தே ததபி ந ஜானே விலபனம்
 பரம் ஜானே மாத தவதனுஸ ரணம் கலேச ஹரணம்”

—(தேவி அபராத க்ஷமாப்பணஸ்துதி)

இதை அருணகிரிநாதா

“மூல மந்திரம் ஒதவிங்கிழை” , என இறைஞ்சுகிறார்.

பிறந்த பின் வரும் பருவநிலை இயல்பைக் குறித்து சங்கரா. சிறுவனாக
 இருக்கும்போது விளையாட்டிலும், வாலிபத்தில் பெண்களிடமும், முதுமையில்
 கவலையிலும் ஈடுபடுகிறான் ஒருபோதும் பரபரஹமத்தில் மனம் செல்வதில்லை
 என்று,

பால ஸதாவத் க்ரீடா ஸகத தருணஸ்தாவத் தருணீஸக்த
 வருத்தஸ் தாவத் சிந்தா ஸகத பரே பரஹமணி கோபி நஸகத

என்று வியந்தார இதனையே அருணகிரியாரும் “அறுகுநுனி” எனும் பாடலில்
 சொல்லோவியமாகவே தீட்டிக் காட்டுகிறார்

பின்னா வரும் முதுமைக் காலத்தை ஸ்ரீ சங்கரா

“அங்கம் கலிதம் பலிதம் முண்டம் தசன விஹீநம் ஜாதம் துண்டம்”
 அதாவது தேகம் தளாந்து விட்டது, தலை வெளுத்தது பறகள் விழுந்தன தடி
 யின உதவியுடன் நடக்கிறான் மனிதன் என்று பஜகோவிந்தம் சித்தரிக்கிறது.
 இன்னும் விரிவாகவே

“ஊனத் தசை தோல்கள சுமந்து , , சடமீதை வுகந்து”

‘ நரையொடு பறகழன்று தோல வற்றி ,தோயாய்”

“தொந்தி சரிய.. ..”

என்று பல திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் காண்கிறோம்

முடிவில் மனிதன் இயற்கை எய்தும்போது, மனைவியும், மற்ற உறவும்
நின்று போகும் கட்டத்தை சங்கரா,

“யாவத் ஜீவோ நிவஸதி தேஹே குசலம் தாவத் ப்ருசசதி கேஹே
கதவதி வாயௌ தேஹாயாமே பாய பிபயதி தஸ்டமின், காயே”

என்று பஜகோவிந்தத்தில் சொல்வதை அருணகிரியாரும்

“கற்ற கலவியும் போய, பை வரும் கேளும் பதியும் கதறப்
பழகி நிற்கும் ஐவரும் கை விட்டு மெய விடுமபோது”

என்று கந்தரலங்காரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்

இவ்வாறு நம் யாககை நிலைமையை ஸ்ரீ சங்கரா

‘நளினீ தள கத ஜலமதி தரளம்’ நம் வாழ்வு தாமரை இலைத்-தண்ணீர்
திவலை போல நிலையற்றது என பஜகோவிந்தத்தில் விவரிப்பதை அருணகிரி
யாரும்

“அநதோ மனமே

“நீாககுமிழிக்கு நிகா யாககை” என வாணிககிறார்.

இறுதிக் காலத்தில் இறையருள்

ஆயினும் ஸ்ரீ சங்கரா மனிதனின் கடைசி காலத்தின் இயல்பான ஆறா
மையை விஸ்தாரமாக விவரிக்கிறார். ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணய புஜங்கஸ்துதியில்

“பரசாந்தேந்தரியே நஷ்ட ஸமஞே விசேஷடே

கபோத காரி வகதரே பயோத கமபி காதரே

பரயானேனமுகே மய்ய நாதே ததானீம

புரச் சகதி பாணின மமா யாஹி சீகரம்”

உயிர் விடும காலத்தில் தன முன கருணைக் கடலான குகன் மயில் மீதேறி
விரைவில் வந்து, பயப்படாதே என அபயமளிக்க வேண்டும என துதிக்கிறார்.

கருதாந்தஸ்ய தூதேஷு சண்டேஷு கோபாத்

தஹச் சிந்தி பிந்தீதி மாந்தா ஜயதஸு

மயூரம் ஸமாருஹய மாயைநீதி த்வம்

புர சக்திபானே மமா யாஹி சீகரம்

மயூரம் ஸமாருஹய மாயைநீதி என்று வரும் அதே வேண்டுகோளை அப்
படியே மொழி பெயர்த்தது போன்றுள்ள திருப்புகழ் பாக்கள் பின் வருவன “—

“அந்தக்கனும் எனை அடாநது வருகையில் அஞ்சல என மொழிய
மயில மேல நீ

மொழிய வருவாயே” (தந்த பசி)

“உயிர மங்கும் பொழுது கடிதே மயிலின மிசை வரவேணும்”

(தொந்தி சரிய)

“அஞ்சவே வரு மவதர அந்த மோகர மயிலினில இயலுடன
வரவேணும்” (பஞ்ச பாதக)

ஸ்ரீ சங்கரா சொற்படி சிவபெருமான மீது பகதி கொண்டவர்களுக்கு
யம பயமே இல்லை “சந்தர சேகர மாசரயே மம கிம கரிஷயதி வை யம
என்று சந்தர சேகராஷ்டகத்தில்” யமன எனை எனன செய்து விடமுடியும்?
எனகிறா அருணகிரியாரே அதற்கு மேலே ஒருபடி செலகிறா குகப பெரு
மான பகதர்களுக்கு மரண பயம கிடையாது என்பது மட்டுமல்ல என எதிரே
நீ வராது அகல, வாதால் உன உயிரை நான வாங்கி விடுவேன என்று
கந்தரலங்காரத்தில் சூளுரைக்கிறா

இவ்வாறு பிறவித்தொடரின் இன்னலகளை வருணித்த ஸ்ரீ சங்கரரும்,
அருணகிரியாரும் அவ்வினனலகளை இனி வராதிருக்க நாம் கடைபிடிக்க வேண்
டிய சில எளிய முறைகளையும் தெரிவிக்கிறா மனக்கவலைகள் - நீங்க இறை
வனிடம் பிரார்த்தித்தல், ஆசைகளை அறுத்தல், பசிப பணி நீக்க அன்னதானம்
அளித்தல், நல்லிணக்கம் கொள்ளல் என்பன அவற்றில் சில

மனக்கவலை நீங்க பிரார்த்தனை

ஸ்ரீ சங்கரா ஸுபரஹ்மணய புஜங்கத்தில்,

“பகவத பகதி ரோதம் ஸதா கலுபத பாதம்

மமாதிம கருதம் நாசய உமாஸுத தவம்” என்று பிரார்த்திக்கிறா.

அதையே அருணகிரியாரும் “எனை என்றும் வாட்டி உன மீது பக்தி செய்ய
விடாமல் வாட்டி எடுக்கும் என மனக்கவலைகளை நீ தான அகற்ற வேண்டும்
அடிநாட்களில் அறியாமல் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தருள் வேண்டும்
அதற்கென முன் விரைவில் வருவாய்” என விளிக்கிறா

‘மனக்கவலை ஏதுமினறி உனக்கடிமையே புரிந்து’ எனும் பாடலில் இதை
விரிவாகக் காணலாம்

ஆசை அறுத்தல்

ஆசையே துன்பத்தின் வோ. அதை அறுக்க வேண்டும் என்ற உப
தேசத்தை ஸ்ரீ சங்கரா தம் பஜகோவிந்தத்தில்

“காமம் கரோதம் லோபம் மோஹம்
 த்யகதவா ஆத்மானம் பாவப கோஹம்”
 எனக கூறுவதையே திரு அருணகிரியாரும
 “
 ஒழிவாய ஒழிவாய்

ஐவாய வழி செல்லும் அவாவினையே” எனக கந்தரநுபூதியில் பகாக்கிரா.

அன்னதானம்

அன்னதானத்தின் பெருமையை ஸ்ரீ சங்கரரின் சதலோகி விவரிக
 கிறது

“யஸது அராததினே அன்னம் கருஹம் ஆதாய
 ததாதி அபம் தாதருவஸ: ஸமருத ”

வறுமையால் வாட்டமுற்று, வீடு தேடி வரும் யாசகனுக்கு யார உணவு
 அளிக்கிறாரோ அவரே சிறந்த கொடையாளியாம் அதே கருத்தைக் கந்தர
 லங்காரமும் கடைப்பிடிப்பதைக் காணலாம்

“இருபீடி சோறு கொண்டு இட்டு உண்டு ”

நல்லிணக்கம்

இவ்வழியே எல்லா நற்குணங்களுக்கும் மூலமானதும், முக்யமானது
 மாகும். நல்லோர்களின் சோககையினால் தான் பற்றினமை உண்டாகும் அத
 ன்ன்று மோகமற்ற நிலையும், தெளிவான ஞானமும் கைகூடி இறுதியில் ஜீவன்
 முகதியும் ஏற்படும் என்று ஸ்ரீ சங்கரா மிகத் தெளிவாகப் பகாக்கிரா.

“ஸத ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கதவம்
 நிஸ் ஸங்கதவே நிரமோஹதவம்
 நிர மோஹத்வே நிஸ்ஸல ததவம்
 நிஸ்ஸல தத்வே ஜீவன் முத்தி ” —(‘பஜகோவிந்தம்’)

அருணகிரியாரும கந்தரலங்காரத்தில்,

“சூரில் கிரியில் கதிரவேல எறிந்தவன தொண்டா குழாம்
 சாரில் கதியனறி வேறில்லை காண” என்றும்

திருப்புகழ் பாட்டில்

“மிகவும் விருமபி உனது அடிமை படுமவா
 தொண்டு புரிவேனோ” என்றும் கூறி

அடியார்கள் சோகையை அருள் வேண்டும் என வடிவேல இறைவனை
இறைஞ்சுகிறா

இங்ஙனம் ஒரே கருத்துடன் இருவேறு மொழிகளில் கருணையோடு
நமக்கு அன்பு நெறியும், அவிர்ரோத நெறியும் உபதேசித்த இவ்விரு அருளாளர்
களுக்கு நாம் எவ்வாறு நன்றி செலுத்துவது? அவர்கள் சொற்படி ஞானமாகிய
நல் அறிவுடனும் அன்பாகிய பகதி சிரத்தையடனும் ஷோடச, உப ஆசார
பூஜை முதலிய நிதய காமானுஷ்டானங்களை முறைப்படி செய்து கொண்டு
வாணாள வீணாள படாது அவர்கள் இயற்றிய அருடபாக்களை பாராயணம்
செய்து ஒதி உணர்நது அதனபடி நடநது நம் அண்டை அயல இனைய தலை
முறையினாகும் அவற்றின் அருமை பெருமைகளை விளக்கி அவர்களையும்
நலவழிப் படுத்தி இப்பெரியோர்கள் ஏற்றி வைத்த ஞானதீபம் எனநென்றும் பிர
காசமாக விளங்குமாறு செய்வோமாக

“எதலும் பல கோலால பூஜையும்
ஒதலும் குண ஆசார நீதியும்
ராமம் குரு சீர பாத சேவையும் அருளவாயே”
“தீப மங்கள ஜோதி நமோ நமோ !”

இலண்டன் சென்ற திருப்புகழ்

[“திருப்புகழ் தொண்டன்” குருஜி ராகவன் அவர்களுடன் இலண்டன் சென்று அவரது செயலிலே உறுதுணையாகயிருந்து திருமபிய அன்பா திரு சீ கிருஷ்ணன் அவர்கள் தொகுத்து எழுதி அளித்தது]

இலங்கையிலிருந்து இலண்டன் சென்று குடியேறியிருக்கும் தமிழ் மக்கள் “ஸ்ரீ கணபதி டிரஸ்ட்” என்ற ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விநாயகப் பெருமானுக்குக் கோயில் எழுப்பத் திட்டமிட்டு செயலபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 1980-ம் வருட விநாயக சதுர்த்தி விழாவில் பங்கு கொள்ள அவர்கள் டில்லியிலிருந்து “திருப்புகழ் தொண்டன்” குருஜி ராகவன் அவர்களை இலண்டன் வரவழைத்து அவ்விழாவைத் திருப்புகழ் விழாவாகவே கொண்டாடி விட்டார்கள்.

செப்டம்பர் மாதம் 12, 13, 14 தேதிகளில் நடந்த விழாக்களில் குருஜி அவர்களது திருப்புகழ் இசைவெள்ளம் அங்குள்ள அன்பர்கள் அனைவரது உள்ளத்தையும் கவரந்து அவர்களைப் பெருவாரியாக திருப்புகழ் பாக்களிலே ஈடுபாடு கொள்ளச்செய்தது. முக்கியமாக 14ம் தேதி அன்று திரு ராகவன் அவர்கள் நடத்திய திருப்புகழ் பஜனை இலண்டன் தமிழர்கள் இதுவரை கேட்டு அனுபவித்து உணர்நதிராத ஒரு பகதி வெள்ள இசைவிருந்தாக அமைந்தது கண்மூடி வாய்திறந்து கேட்டிருந்த அன்பர்கள் அருணகிரி வாக்கில் மனம் லயித்து கண்ணீர் சோர இருந்த நிலை மறக்க முடியாத ஒன்று.

திருப்புகழ் பரப்புறவையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயலபட்டு வரும் திரு ராகவன் அவர்கள் குழந்தைகளுக்காகவும் மற்றம் பல அன்பர்களுக்காகவும் ஒரு இல்லத்தில வகுப்பு நடத்தி திருப்புகழைப் பயிற்றுவித்தார்கள். இலண்டனில் தற்சமயம் வாழ்ந்துவரும் குருஜி அவர்களின் சீடர்களில் ஒருவரான திரு சதாசிவம் அவர்களைக் கொண்டு அந்த வகுப்புகளை மேலும் தொடர்ந்து நடத்தித் திருப்புகழ் பாக்களைக் குழந்தைகளும் மற்ற அன்பர்களும் கற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்தது கண்டு, இலண்டன் வாழ் தமிழ் மக்கள் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

இலண்டனிலிருந்து கொண்டு இந்த சமய நெறியிலே ஆனமீகத்தை வளர்த்து வரும் தமிழ் அன்பர்கள் திருப்புகழ் பாக்களையும் தமது வழிபாட்டிலே

சோததுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பேரவாவிலே, இந்தியாவில் திரு ராகவன் மூலம் செயல்பட்டு வரும் திருப்புகழ் அனபாகள் ஒரு சிறு மலரை சதுரத்தி தினத்தன்று அவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக அளித்துள்ளார்கள். இம்மலர் 13ம் தேதியன்று இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டது இந்தியாவிலும், டில்லி, பெங்களூர், பம்பாய், சென்னை கல்கத்தா முதலிய இடங்களிலும் 13ம் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது.

திரு ராகவன் வருகையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள, லண்டனில் 'எஸ்கெஸ்' என்னும் ஒரு பகுதியிலே "சைவ முன்னேற்ற சங்கம்" என்ற ஸ்தாபனம் மூலமாக பக்தியையும், தமிழையும் வளர்த்துவரும் அனபாகள் 17ம் தேதியன்று திரு ராகவன் அவர்களை அழைத்து அருணகிரிநாதர் விழாவாகவே நடத்திவிட்டார்கள் அந்த விழாவிலே திரு ராகவன் அவர்கள் அருணகிரி நாதரைப் பற்றியும் திருப்புகழ் மூலமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அவரது உப தேசங்களைப் பற்றியும் தெளிவாக எளிய தமிழிலே ஒரு சங்கீத உபனயாசமாக செய்தார்கள். உபனயாச முடிவிலே சில அனபாகள் கேட்ட வினாக்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கம் தந்து திருப்புகழின் உயாவை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அன்று நடந்த திருப்புகழ் விளக்கவரை, அனபாகளுக்கு ஏற்கெனவே திருப்புகழ் பாக்ளிலிருந்த ஆவத்தை மேலும் ஓங்கச் செய்தது.

இலண்டனை அடுத்திருக்கும் நகரமாகிய பாமிங்ஹாம்ஸிலே வாழ்ந்து வரும் இந்தியர்கள் "கீதா பவன் மந்திர" என்ற ஒரு கோயிலை ஸ்தாபித்துள்ளார்கள் ராதா சமேதராக கிருஷ்ணனை மூலவராகக் கொண்ட இந்தக் கோயிலில், சமீபத்தில் தமிழன்பர்களும் மற்றும் அனேக பக்தர்களும் கூடி திருப்பதி வெங்கடேசப் பெருமாள் விகரஹத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்து ஒவ்வொரு மாத முதல் ஞாயிறு கிழமையும் அங்கு கூடி வழிபாடுகள் நடத்தி அன்னதானம் செய்து வருகிறார்கள் அங்கு சிவலிங்கம் ஸ்தாபனமாகியிருக்கிறது. வைஷ்ணவ தேவியையும் கூடிய சீக்கிரம் பிரதிஷ்டை செய்யவிருக்கிறார்கள் சஷ்டியன்று இம் மந்திருக்கு அனபாகள் டாக்டர் நாராயணராவ அவர்களும் திரு ராமச்சந்திரன் அவர்களும் குருஜி ராகவன் அவர்களை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

டாக்டர் நாராயண ராவ அகத்திலே "ஓங்காரத்துள்ளொளிகளுளே முருகனுருவங்கண்டு" பரவசமடைந்த திரு ராகவன் அவர்கள், அன்றிரவு இல்லத்திலேயிருக்கும் பூஜை அறையிலே சஷ்டி வழிபாடாக 20 நிமிடங்கள் மனமுருகி கண்ணீரமல்க பாடியது எல்லோரது உள்ளத்தையும் நெகிழச் செய்தது.

"கீதாபவன் மந்திரின்" தலைவர் திரு பரதவாஜ அவர்கள் குருஜி ராகவன் அவர்களை மந்திரின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அழைத்துச் சென்று

காட்டினார்கள் அமைதியைக் கொடுக்க அழகாக அமைந்திருக்கும் அந்தக் கோயிலிலே முருகன் கோயில்கொள்ளவில்லையே என்ற குறையை குருஜீ திரு பரதவாஜிடம் வெளிப்படுத்தினார்கள் திரு பரதவாஜ அவர்களும் அதற்கான ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொல்ல, உடனிருந்த திரு ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அந்த சிலவு முழுவதையும் தான் ஏற்றுக்கொள்வதாக முன்வந்து அதற்கான ஏற்பாடுகளையும் துரிதமாகச் செய்ய விழைத்துள்ளார்கள் குருஜீ திரு. ராகவன் வருகையால் பாமிஹாமிலுள்ள “கீதா பவன் மந்திரில்” விரைவில் ஆறு முகன் குடிகொண்டு அனேக அன்பர்களைத் திருப்புகழ் பாடவைப்பான் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை எனவே ஆண்டவன் செயல் !

குருஜீ ராகவன் அவர்களின் இலண்டன் வருகையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இலண்டனிலுள்ள B. B. C என்னும் ஸ்தாபனத்திலுள்ள திரு சங்கரமூர்த்தி அவர்கள் 18-9-80 அன்று உலகத்திலுள்ள தமிழ் மக்கள் யாவரும் திருப்புகழின் உயாவையும், அருணகிரிநாதரின் ஆனமீக தத்துவங்களையும், B. B. C யில் “தமிழோசை” மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பளிக்கும் முறையிலே சுமார் அரைமணி நேரம் “உரையாடல்” நிகழ்ச்சியாக “டேப்” செய்து கொண்டார்கள் அந்த உரையாடலிலே குருஜீ அவர்கள், ஆண்டவன் தன்னை ஆட்கொண்டதையும், திருப்புகழிலேயுள்ள பகதி உணர்வையும், இசை நுட்பங்களையும் அழகாக உரையாடியும் பாடியும் விளக்கமாகத் தந்துள்ளார்கள்

இலண்டனிலுள்ள இந்நியத் தூதுவரலுவகத்திலுள்ள திரு. NV ராமன், திரு எம். வரதராஜன் முதலிய பேரண்பார்களை சந்தித்து அவர்களுடன் திருப்புகழ் பற்றிப் பேசி உரையாடி மகிழ்ந்தார்கள் திரு ராகவன் அவர்கள்

இலண்டனிலே முருகனுக்குக் கோயிலெடுக்கச் செயல்பட்டு வரும் “இலண்டன் முருகன் கோவில்” அன்பர்களுடனே தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டாலும் அவர்களை சந்தித்து, அவர்களுடன் அளவளாவி அவர்களுக்கும் திருப்புகழின் பெருமையை எடுத்துச்சொல்ல முடியவில்லையே என்ற குறை குருஜீ அவர்களுக்கு உண்டு இந்தக் குறையையும் ஆண்டவன் ஈட்டிய விரைவில் தீர்த்துவைப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை

குருஜீ ராகவன் அவர்களின் இலண்டன் விஜயத்திற்கு ஆதி காரணமாக இருந்த அவரது சீடர்களான திரு சதாசிவமும், திரு வெங்கடராமன் அவர்களும், திரு. ராகவன் அவர்கள் இலண்டனிலிருந்த 15 நாட்களும் தங்கள் இல்லங்களில் இருக்கச்செய்து அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும்

செய்துகொடுத்துப் பணிவிடை செய்தது அவர்களுக்குத் திருப்புகழ் மேலும் குருஜி அவர்களிடமும் உள்ள அன்பைத் தெள்ளென வெளிக் காட்டியது.

குருஜி ராகவன அவர்கள் இலண்டனிலேயிருந்த 15 நாட்களும் பயனுள்ளதாக அமைந்தது, அங்குள்ள அன்பார்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டு மேலும் திருப்புகழைப் பரப்ப ஒரு வழியை ஆண்டவன் ஏற்படுத்திக்கொண்டான் என்ற மன நிறைவுடன், 25-9-80 அன்று காலை ஏழு மணியளவில் மீண்டும் புது டில்லியை வந்தடைந்தார்கள் அந்த விஜய யாததிரையிலிருந்து அவர்களை வரவேற்க விமான நிலையத்திலே மலா மாலைகளுடன் அன்பர்கள் பெருவாரியாகக் கூடியிருந்தது திருப்புகழ்க்கு ஆண்டவன் கொடுத்த பெரிய வரவேற்பாக அமைந்தது

இமமாதிரியான விஜய யாததிரைகள் மூலம் உலகமெலாம் திருப்புகழ் அமிர்தம் பாய ஆண்டவனருள் குருஜி ராகவன அவர்களுக்குப் பரிபூரணமாக அமையவேண்டும் எனப்பது அன்பர்கள் எல்லாருடைய பிரார்த்தனை

வாழ்க திருப்புகழ் வாழ்க திருப்புகழன்பர்கள்

கடல் கடந்த திருப்புகழ்

(தாராகிருஷ்ணன்)

காண்டாவிலிருக்கும் எங்கள் மூத்த பிள்ளை, நாட்டுப்பெண், பேரன் பேத்தியுடன் சிறிது காலம் சோந்து இருந்ததுவிட்டு வர, 1982ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 22ம் தேதி, டில்லியைவிட்டு என கணவருடன் புறப்படவேண்டி ஒரு பக்கம் ஒரே சந்தோஷம் பேரக குழந்தைகளை பார்க்கப் போகிறோம், அவர்களுடன் சோந்து இருந்து. அவர்களுடைய பேச்சையும் விளை யாட்டையும் கேட்டும கண்டும் களிக்கப்போகிறோம், அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு வகைகளை நம் கைகளினால் பண்ணி போடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது - கடல் கடந்து பல ஆயிரமில்லாத பால்க்கப்பால் இருக்கும் குழந்தைகளை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் தாய் தந்தைமார்க்குப் புரியும் இந்த அங்கலாய்ப்பு மறநெருப்பக்கம் - வாரத்தில் ஏழு திருப்புகழ் களாஸ்கள், இதைத் தவிர சஷ்டி, கருத்திகை விசாகம், மாதத்தில முதல் ஞாயிறு கிழமை உத்தர ஸ்வாமி மலையில், மாதத்தில இரண்டாவது சனிக்கிழமை சங்கர மடத்திலும், மற்றும் சில விசேஷங்களில் நடக்கும் பஜனைகள் இவை ஒன்றுமே இல்லாமல் நாம் எப்படித்தான் இருக்கப் போகிறோமோ இதயாதி "mixed feelings" என்று சொல்வார்களே - கலப்படமான எண்ணங்களுடன், 'காண்டா'விலிருக்கும் "டொரானடோ" என்னும் ஊரையடைந்தோம்

நல்ல குளிராகாலம் சுற்றிலும், எங்கு திருமயிலும் வெள்ளைவெள்ளை என்று பனி, மலலிகை புஷ்பம் போல மூடிக்கொண்டிருந்தது கண்கொளா தூட்சி - காலகளை கீழே வைக்காத வரை ஒரு மாத காலமாயிற்று எங்கள் தூக்க நேரங்கள், சாப்பாட்டு நேரங்கள் அந்த ஊர் குழந்தைகளுக்கு தகுந்தபடி சரிபட்டு வந்து, எங்கள் தினசரி காரியங்களை ஒரு மாதிரி routine க்கு கொண்டு வந்தோம். சுபிடசமான அந்த ஊரில் எதற்குமே குறைவிலலை செளகரியமான பெரிய வீடு, வீட்டிற்குள் அதிக குளிரோ, வெப்பமோ தெரியாதபடி 70°F - சுகமாக இருந்தது தாகம் எடுத்தால் குடிப்பதற்கு பலவித பழரசங்கள், கல, மண், இல்லாத சுத்தமான அரிசி பருப்பு வகைகள் காய்கறியோ கேடக வேண்டாம் - அவ்வளவு வகைகள், குழாயைத் திருப்பினால், 24 மணி நேரமும் கொதிகிற நீர், குளிர்த நீர், அருவி போல கொட்டும்

இவ்வளவெல்லாம் இருந்தும், அதனை நிறைவிலும் ஏதோ ஒரு குறை யிருந்தது என்ன தெரியுமா? திருப்புகழ் பாடுவதற்கு, நாலு பேருக்குச்

சொல்லிக் கொடுத்து, டிலவியை விட்டுப் புறப்படுமுன் எங்கள் குருஜி - திரு. ஏ. எஸ். ராகவன் அவர்கள், "அங்கு போய் எல்லோருக்கும் திருப்புகழ் சொல்லிக் கொடுங்கள்" என்று தெய்வீகக் கட்டளை இட்டாரே! அதை மூர்த்தி செய்ய வாய்ப்பையே காணவில்லையே - என்று சொல்லமுடியாத வேதனையாக இருந்தது ஒன்றிரண்டு பேரைச் சந்தித்து, இதற்கு ஏதாவது வசதி இருக்குமா? என்று கேட்டபொழுது" இங்கு யார் வரப்போகிறார்கள் திருப்புகழ் கற்று கொள்வதற்கு முக்காலவாசி பெண்மணிகள் வேலைக்குப் போகிறார்கள் சனி, ஞாயிறு கிழமைகளில், வீட்டு வேலை, ஸாப்பிங் பாட்டில் என்று சரியாக இருக்கும் இந்த மாதிரி விலையங்களுக்கு ஆள் சேர்ப்பது சற்று ஸ்ரமம் தான்" என்று சொல்லிவிட்டார்கள் மனம் இடிந்து உட்காந்து விட்டேன் வேண்டிய போதடியா வேண்டிய போகமது வேண்டவென்று உதவும் அந்த கருணை மூர்த்தி எனனை வெகுகாலம் தவிக்க விடவில்லை

இரண்டே நாட்களுக்குப் பிறகு திருமதி சாந்தா கிருஷ்ணமூர்த்தி எனப் பவா எனக்கு போன பண்ணை" மாமி! திருப்புகழ் சொல்லி கொடுக்க ஆள் தேடிக் கொண்டிருக்கிறீர்களாமே! எனக்கு குழந்தையிலிருந்தே அந்த ஆசையுண்டு நான் கற்றுகொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன் லலிதா ஸ்ரீனிவாஸனும் வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறாள் நீங்கள் எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் ஆரம்பித்து விடுங்கள்" என்றாள் ஆண்டவனுக்கு மனதார வந்தனம் தெரிவித்து மறுநாளே சென்றேன் சாந்தாவின வீட்டிற்கு இரண்டே பேருடன் ஆரம்பித்த திருப்புகழ் களாஸ் நாளாவட்டத்தில் சிறிது சிறிதாக பெருகிற்று திருமதி சாந்தா அந்த ஊரின் மேற்கு பாகத்தில் இருந்தாள் கிழக்கு பாகத்தில் வசித்த, டிலலி அனபா திருமதி ஜெயா ஜெகதீசன், கிருத்திகையன்று தங்கள் வீட்டில் திருப்புகழ் பஜனை பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டாள் அவா வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி ஒரு பஜனை செய்தோம் அதற்கு வந்திருந்த சிலரின் மனதை கவாந்து, கிழக்கு பாகத்திலும் ஒரு களாஸ் நடத்துமாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள்

"தன் புகழைப் பரப்பிக்கொள்வதற்கு ஆண்டவன் கையாளும் வகையை என்னவென்று சொல்வது! ஒரு பத்து குடும்பத்தினர், தம்பதிகளாக, இரண்டு வாரத்திற்கு ஒருமுறை என்று களாஸ்க்கு விடாமல் வந்து கற்றுகொண்டார்கள் "கேஸ்ட் ரிக்கார்ட்" போன்ற வசதிகளுக்கு அங்கு குறைவே இல்லை பாட்டுகளை டேப் செய்து கொண்டு, வெகு அக்கறையுடன் கற்றுகொண்டார்கள். சுமார் 30 பாட்டுக்கள் வரை கற்றுகொண்டுவிட்டார்கள் பஜனை முறையில் இரண்டு டேப்களும் பதிவு செய்து கொடுக்கப்பட்டது இதற்குள் 1½ வருட காலமாகிவிட்டது நாங்கள் இந்தியா திரும்பும் நாள் வந்துவிட்டது 1983ம் வருடம் May மாதம் 31ம் தேதி புறப்படுவதாக நிச்சியம் செய்திருந்தோம்

அதற்கு முன்பாக வந்த வைகாசி விசாகத்தன்று, “York University” யில் ஒரு hallல் பஜனை செய்தோம். ஏராளமான மக்கள், இலங்கை தமிழர் அநேகா பஜனையில் பங்குகொண்டனர் கோவில ஒன்று இல்லாத காரணத்தால், பொது இடத்தில் ஒரு hallல் பஜனை செய்யுமபடி ஆயிற்று

இந்தியா - டெலலி திருமபியவுடன் பழையபடி களாஸ்கள் பஜனைகள் என்று நேரம் படுவேகத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தது ஆகஸ்ட் 15ம் தேதி - பம்பாயில் குருஜியின் தலைமையில் அருணகிரிநாதர் விழா அதற்கு நாங்கள் இருவரும் போனோம். கானடாவிலிருந்து எதேச்சையாக வந்திருந்த திருமதி சாந்தாவும் பஜனைக்கு வந்தாள் பஜனை முடிந்ததும் குருஜி சாந்தாவை விளித்து “கானடாவில் திருப்புகழை விடாமல் தொடர்ந்து நடத்துங்கள்” என்று தெய்வ ஆகை இட்டு அனுப்பினார்

பரமகுருவாகிய அருணகிரிநாதரின் விழாவன்று எங்கள் திருப்புகழ் குருவாகிய குருஜி அவர்கள் வாயினால் வந்த வாக்கு வீண்போகுமா? குருவின் கட்டளையை சாட்சாத் முருகப் பெருமானின் கட்டளையாக ஏற்றுக்கொண்டு சாந்தாவும் கானடா சென்று, வாரத்திற்கு இருமுறை அன்பர்களை கூட்டி, டேப்களை வைத்துக்கொண்டு, விடாமல் பயிற்சி செய்தார். இதற்கிடையில் Hindu Temple Society ஒன்று உருவாகி பிள்ளையார் முருகன் விக்ரஹங்களுடன் ஒரு கோவிலும் உருவாகிவிட்டது தான் கோவில் கொள்ளுமுன், தன புகழைப் பாடுவதற்கு அன்பர்களைத் தயார் செய்துகொண்ட விநதையே விநதை!

தவிரவும் டிலலி I B M. ல் வேலையாயிருந்த திரு R K மூர்த்தி என்பவர், நம் திருப்புகழ் அன்பரில் ஒருவர். ஹாங்காங், மானிடரியல் என்று பல இடங்களில் இருந்துவிட்டு, டோரண்டோவுக்கு மாற்றலாகி வந்தார் திருப்புகழில் அசாதத்திய ஈடுபாடுள்ளவா டோரண்டோவில் சாந்தா குழுவினர் திருப்புகழ் பாடுவதைக் கேட்டு “இனி மாதந்தோறும் சஷ்டியன்று எங்கள் வீட்டில் திருப்புகழ் பஜனை நடத்தவேண்டும்” என்று சொன்னதுடன் நிலலாமல், அடுத்து வந்த சஷ்டியன்றே ஆரம்பித்து இன்று வரை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் மீண்டும் பதினெட்டு மாதங்கள் ஓடிவிட்டன எங்கள் Immigration Visa வினபடி நாங்கள் மீண்டும் கானடா திருமபுமபடி ஆயிற்று குருஜியும் “போங்கள், திருப்புகழ்க்கு Ambassador ஆகப் போய் நிறைய பேருக்கு சொல்லி கொடுத்து திருப்புகழைப் பரப்புகள்” என்று ஆசிகூறி அனுப்பினார்.

“ஆண்டவனே! குருவின் கட்டளையை நிறைவேற்றிவைக்க அருள் புரிவாயே” என்று வேண்டிக்கொண்டும மீண்டும் பயணமானோம். இந்த முறை

அனபர்கள் எங்கள் வரவுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் சஷ்டி தோறும் திருப்புகழின் ருசிசைக கண்ட பல புதிய அனபர்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கு ஆவலாக இருந்தார்கள். திருமதி ஜெயா பசுபதியைப் பற்றி சொல்லியே ஆக வேண்டும் தனக்கு தமிழ் சரியாகப் பேசக்கூட தெரியாது என்று வாயைத் திறந்து பேசுவதற்கே பயந்துகொண்டிருந்த அவளை திருப்புகழின் ஈர்ப்பு சக்தி பாட வைத்த தோடலலாமல் இப்பொழுது சரளமாக தமிழ் பேசவும், படிக்கவும் கற்று கொண்டு விட்டாள்

சுமார் 25 பேர்கள் விடாமல் வந்து கற்றுக்கொண்டார்கள் ஐம்பது பாட்டுகள், வேல விருத்தம் மயில் விருத்தங்கள், இரண்டு மூன்று திரு வகுப்புகள் ஆனவுடன் ஒரு நாள் டெலலி அனபா திரு ராமுவிடமிருந்து வந்த கடிதத்தில்” அருணாகிரிநாதா விழா நடத்துங்கள்” என்று எழுதியிருந்தார்

முருகனின் கட்டளையாக எடுத்துக்கொண்டு செப்டம்பர் மாதம் கணபதி ஹோமத்துடன் துவங்கி 57 பாட்டுகள், 51 அநுபூதி பாடி அஷ்டோத்திர திருப்புகழாக ஆண்டவனின் சன்னதியிலேயே சமாபிததோம் புத்தகங்களை, எடையின் காரணமாக வரவழைக்கவில்லை பாட்டுக்களை முத்து முத்தான எழுத்துக்களால் திருமதி மீனா ராமநாதன் எழுதிக் கொடுக்க Xerox பண்ணுவதற்கு “Don” என்ற ஒரு Canadian, அவருக்கு Night Duty யின் பொழுது, எத்தனை நகல்கள் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொடுப்பார். அதை அழகாக file செய்து binderல் போட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பாட்டுகளை முதல் பாதி repeat செய்து பின் பாதியை ஒரு முறை பாடி டேப்செய்து கொடுத்துவிடுவோம். ஒரு டேப்பில் சராசரி 22 பாட்டுகள் - அப்படி 17 டேப்களாகி இருக்கின்றன

மாதத்தில் இரண்டு களால்களுக்கு மேல் நடத்தமுடியாத படியால், ஒரு களாஸில் மூன்று நான்கு பாட்டுகளை சொல்லிக்கொள்வார்கள் டேப்பை வைத்துக்கொண்டு, உழைத்து சாதகம் செய்துவிடுவார்கள் அடுத்த களாஸ்குள் இப்படி ஆனந்தமாக பொழுது போய்க்கொண்டிருந்தது

ஒரு களாஸில், எல்லோரும் சுருதி சோந்து வெகு அருமையாகப் பாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அடியேன் மனதில் “இவ்வளவு நன்றாகப் பாடுகிறார்கள் இதை நம் குருஜி கேட்டால் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுவார்! அவரை இங்கு வரவழைக்கவேண்டும் இவர்கள் பாடுவதை அவர் கேட்கவேண்டும் அவர் வாயிலிருந்து வரும் அந்த ஆனந்தம், பகதி நிறைந்த பரவாகத்தில் இவர்களை மூழ்கச்செய்வேன்” - இப்படி ஒரு எண்ணம் தோன்றியது

முடவன் கொம்புதேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போல, என ஒருத்தியினால் நடக்கக்கூடிய காரியமா இது? ஆசை, வெட்கமோ, பயமோ அறியாது எனபா கள் என அபிலாஷையை தைரியமாக ஒரு களாஸில் வெளியிட்டேன் பெருத்த வசன வகுப்பில் “நினைப்பு நினைவது நினைப்பவனும” எல்லாமே அந்த ஆண்டவன் தான் என்று அருணகிரிநாதா சொல்லியிருப்பது போல, இந்த எண்ணத்தை அடியேனுக்கு கொடுத்ததும் அவன்தான். அவனே அதை நிறைவேற்றியும் கொடுப்பான் என்று பூரண நம்பிக்கையுடன் எண்ணத்தை வெளியிட்ட வேளை, அன்பார்களும் முழு மனதுடன் ஒத்துழைத்து, அவரை வர வழைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ததின் பயனாக 1988ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 17ம் தேதி குருஜியின் புனித பாதங்கள் கானடாவின் மணமீது பதிந்தன

ஏப்போட்டிலிருந்து நேராக சாந்தாவின் வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்று அங்கு அன்பர்கள் தாங்கள் கற்றுக்கொண்ட திருப்புகழ் பாடல்கள் சிலவற்றை குருஜிக்கு சமர்ப்பித்தார்கள் மறு நாள் கருத்தினை அவர் செய்ய இருந்த பஜனை தொகுதிகளின் முதல் பஜனை கோவிலில் முருகனுக்கு உகந்த நாளான க்ருத்தினை யன்று அமைந்தது

அன்று பஜனையும் ‘ஏ’ ஒனனாக அமைந்தது அன்பர்கள் என்னிடம் ஒடி வந்து “நீங்கள் சொல்லீர்கள் அடிககடி, “குருஜி பாடவேண்டும், அதை நீங்கள் கேட்கவேண்டும்” என்று, அதன் உண்மையை இன்று தான் நாங்கள் உணர்ந்தோம் இப்படி மனதில் ஊடுருவி பாய்கிறுப்போலும் ஒருவரால் பாட முடியுமா? நாங்கள் பாக்கியம் செய்திருக்கிறோம் உங்களுக்கு எப்படி நன்றி தெரிவிப்பதென்றே தெரியவில்லை” என்று என்னை சூழ்ந்து கொண்டு விட்டார்கள்

“அடியவா இச்சையில் எவை எவை உற்றனவோ அவை அவை தருவித்தருள் பெருமாளே” என்று அருணகிரியார் பாடியிருப்பது எவ்வளவு உண்மை! நான்கு பாட்டுகளைப் பாடும் என்னைப் போன்ற சாதாரணமான மனுஷ்யின் வேண்டுகோளை பூர்த்தி பண்ணிவைத்த அந்த முருகப்பெருமானுக்கு எப்படி நன்றி செலுத்துவது என்று தெரியாமல் தத்தளித்தேன்

தொடர்ந்து ஒன்றரை மாத காலம் மாண்டிரில், கிங்ஸ்டன், களீவ் லாண்ட், பஃபேலோ, நியூயார்க், நியூ ஜெர்சிய், வாஷிங்டன் என்று கானடா விலும் அமெரிக்கா கோவில்களிலும் வீடுகளிலும் பஜனைகள் நடந்தன ஒன்றைப்பாக்க ஒன்று பிரமாதமாக அமைந்தது நாம், பல இதர கேளிக்கை களும், பொழுதுபோக்குகளும் நிறைந்த வெளிநாட்டில் தான் இருக்கிறோமா என்றே சந்தேகம் வந்துவிட்டது.

அந்த ஊரைவிட்டு புறப்படுமுன் கோவிலில் வைகாசி விசாக பஜனை யுடன் குருஜியின் தெய்வீகச் சுற்று பிரயாணம் முடிந்தது குருஜியின் ஆசி யுடன் திருப்புகழின் வித்தை. கடல கடந்த நாட்டில் விதைக்கும் பாககியம் ஆண்டவன் எனக்கு அளித்தான அந்த வித்து முளைத்து செடியாகும் தறு வாயில் குருஜியும் வந்து அதற்கு உரமும் போட்டுவிட்டார். இனி அதன் வளாச்சியைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டிய அவசியமே இல்லை. டோரன் டோவில் கோவிலும் பெரியதாக எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது-ஐந்து சன்னதி களுடன் ஐலை 10ம் தேதி முருகப்பெருமானின் மூல விகரஹமும் பரதிஷ்டை செய்திருப்பார்கள்

சுஷ்ரத்திரக கோவையில் - “ உலகெங்கும் மேவிய தேவாலயந்தொறு பெருமாளே” என்று குருநாதரின் வாககின்படி சாசகர்களே நிறைந்த அந்த நாடுகளில் முருகப் பெருமான தனக்கென்று ஒரு கோவிலையும் அமைத்துக் கொண்டு, கடல கடந்த அந்நாடுகளில் திருப்புகழும் ஓங்கி ஒலிக்கிறது

ஆண்டவன் திருக்கோயிலும் அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழும் கடல கடந்து சென்று டகழ்பாடி வாழும் அன்பார்களுக்கு எல்லா நலன்களும் பெற்று அமைதியான வாழ்வும் அருளும் எனபதில் சிறிதளவும் ஐயமில்லை

III

THIRUPPUGAZH TRAVELS ABROAD

During March/April 1987 I was on official tour to U S and Singapore. This being my first trip abroad, I went to seek the blessings of Gururji when he, besides wishing me all success, advised me to take the opportunity to sing and spread Thiruppugazh wherever possible. This blessing materialised through the release of a booklet in our bhajans style and a few programs at Pitsburg (U S), Toronto (Canada) and Singapore. It was heart-rendering to see the longing of our community abroad for such devotional activities.

My second religious experience abroad has been a recent one. During Jan this year I was invited by one family (Smt Saraswathi Achi) from Peenang (Malaysia) to visit that country during the Thai Poosam festival. The motivation for this invitation has been the lady's interest in Thiruppugazh and the impressions and effect our school of bhajan had on her when she happened to attend some of our bhajans at Bangalore. She used to say that discipline and devotion seen in our bhajans gave lot of peace to the mind. This trip although of a short duration of one week gave an opportunity to sing/perform before a very interested public. It was really moving to see lakhs of devotees from various walks of life and religious faiths coming together to sing and praise our Lord of Thiruppugazh through Kavadi etc, at both Peenang and Kolalampur. Persons there have seriously requested for transmission of our message of Thiruppugazh through tapes and other communications media.

I am sure the devotion and discipline coupled with rich music so nicely blended and fed to us by our Gururji will continue to have its effect in piercing through to touch the heart of all the humanity and contribute effectively towards world peace.

R VENKATARAMAN
Bangalore

அருணகிரியாரின் ஒரே அம்பு

புலவர் கீரன்

இராமபிரானையே வழிபடு நாயகனாகக் கொண்டு, பலகிருதிகளை யாததவர் தியாகராஜசுவாமிகள். இதைப் பலரும் அறிவா அவர் இராமபிரான பெருமை களைக் குறிப்பிடுமபோது அவன் ஒரே சொல்லையும், ஒரே விலையையும், ஒரே இலையையும் உடையவன் எனப் பெருமிதத்துடன் குறிப்பிட்டார்

“ஒகமாட, ஒகபாணமு; ஏகபதன் வரதுடே” எனப்பது தியாகராஜா வாககு இந்நதத் தெலுங்குச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தினால் ‘ஒரே சொல், ஒரே வில், ஒரே இல்’ எனவாகும் இராமபிரான சொன்ன சொல்லைக் காப்பவன் ஆதலின் ஒகமாட-அதாவது ஒரு சொல் உடையவன் ஒரே அம்பினாலேயே பகை முடிப்பவன் எனப்பதால் ஒகபாணமு-அதாவது ஒரே விலையுடையவன் ஒரே மனைவியுடன் வாழ்ந்ததால் ஏகபதன்-அதாவது ஒரே இல்லையுடையவன்

ஒரே அம்பு

மேற்குறித்த இராமபிரான மூவகைப் பெருமைகளில் ஒரே அம்பினால் தன் பகை முடிப்பவன் என்ற கருத்தை அருணகிரியார், தன் திருப்புகழில் பல இடங்களில் ஒதியுள்ளார் முருகன் மாமன் திருமால் இராமபிரானைக் குறிப்பிடும இடங்களில் பெரும்பாலும் அவன் ஒரே அம்பால் பகை வெலவான் என்று குறித்துக் கொண்டு சொல்வது அருணகிரியாருக்கு வழக்கம்.

(1) போர் வல்ல, வலிய வீரம் வாய்ந்த அரக்கன் இராவணனுடைய ஒளி வீசும் பத்து கொத்தான முடிகளுக்கும் ஒப்பற்ற ஒரு அம்பைச் செலுத்தித் தேவர்களின் இடாகளை நீக்கின திருமால்.

“சமர சண்டக கொற்றத் தவ அரக்கன்
கதிரா விடும் பத்துக் கொத்து முடிக்கும்
தனி ஓர் அம்பைத் தொட்டுச் சரா விகனம் களைவோனும”

(கனகதம்பத்தை-திருப்புகழ்)

(2) மலைபோல் விளங்கிய தலைகள் பத்தையும் இருபது பெரும் புயங்களை யும் ஒரு வழிப்பட்டு ஒழியும்படி கோபித்து ஒரு அம்பை எறிந்தவனாகிய

திருமாலின் பிள்ளை பிரமனுக்கு மைத்துனன் முறையினனே! அசுரர்கள் குடலை வெளிப்படுத்தி அவர்களுடைய உடலைப் பிளந்தது மயில மேல வந்தவனே!

“மலையெனத் திகழ்முடிகள் பத்தையும்
இரண்டஞ்சு எனபது ஒன்றேய்
பண்புயத்தையும் ஒருவகைப் பட
வெகுண்டு அமபு ஒன்று எறிந்தோன்
மதலை மைத்துன! அசுரரைக் குடல்
திறந்து அங்கம் பிளந்தே மயிலின் மேல் வருவாயே”

(விலையறுககவும—திருப்புகழ்)

(3) வாலியுடன் ஏழு மராமரங்களும் அற்று விழவும் அழகிய இராவணனுடைய தலை ஒருபத்தும் கைகள் இருபத்தும் அழியும்படி ஒரு அம்பை விட்ட ஒப்பற்ற கரியவனுமான திருமாலின் மருகனே!

“வாலியுடன் ஏழுமரம் அறி நிசிசரன்
வாகுவும் ஒருபது கரம் இருபது
மாள் ஒரு சரம் விடும் ஒரு கரியவன் மருகோனே”

(காலமுகிலென—திருப்புகழ்)

(4) பரவி அகன்ற மார்பின் பக்கத்து இருபது புயங்களும் அருமையான சிறந்த ரத்தின் கிரீடங்கள் விளங்கும் ஒப்பற்ற பத்துத் தலைகளும் பூமியில் அற்று விழ ஒரு அம்பைச் செலுத்தியவா

“படரும் மார்பினில் இருபது புயம் தொடு
அரிய மாமணி முடிஒளிர் ஒருபது
படியிலே விழ ஒருகணை தொடுபவா”

(விடமும வேலன்—திருப்புகழ்)

(5) ஒப்பற்ற பத்து தலைகளுடன் போருக்கு வந்த இராவணன், இருபது கரங்களுடன் ஏந்தின் வாளானது தனது ஒரே பாணத்தால் அற்று விழுமபடி அம்பைச் செலுத்திய திருமாலின் மருகனே!

“ஒருபது சிரமிசை போந்த இராவணன்
இருபது புயமுடன் ஏந்து ஏதியும்
ஒருகணை தனிலஅறி வாங்கு மாயவன் மருகோனே”

(6) ஒப்பில்லாத வஞ்சகச் செயலில் வல்ல மாரீசன் முதலிய அரக்கர்கள், இராவணன், கோடானுகோடி அரக்கர்கள் இவர்கள் யாவரும் அழியும்படி ஒரு அம்பு செலுத்திக் கொல்லும் போரைச் செய்த திருமால்

“நீரில் வஞ்சக மாரீசாதிகள்
தசமுகன படை கோடா கோடி
நிருதரும் ஓர் ஏவியே
அடுபோர் செய் நெடியோன்”

(மகரகுண்டலமீதே—திருப்புகழ்)

(7) உபய ஒருபது (2 × 10) இருபது மலை போன்ற தோளகளும், அரக
கா தலைவனும் இராவணனுடைய பத்துக் கழுத்தும் உருண்டு மாண்டு ஒழிய,
ஒரே பாணத்தை விட்டவனாகிய திருமால்

“உபய ஒருபது வரைத் தோளகளும்
நிசிசராகள் பதித சகீவமும்
உருள ஒருகணை தெரித்தானும்

(மதன வனுநிகா—திருப்புகழ்)

அருணகிரியார், விருப்பம் செய்யும் மாதா கணகளை ‘இராமசரம், என்றே
குறித்திருப்பதையும் எண்ண வேண்டும்.

“இராவின இருளபோலும்
பராவு குழலாலும்
இராம சரமாகும் விழியாலும்”

கம்பா, தியாகராஜா வழிசென்று இராமன அம்பாற்றலைக் காண்பதற்கு
முன்னா அருணகிரியார் தன் திருப்புகழில் இராமன அம்பு குறித்து ‘ஒரே அம்பு
என்று கூறுவது புதுமையானதல்லவா?

தியாகராஜா பாடுதற்கு முன்னரே, இராமபிரான ஒரே அம்பால் வெலப்
வன என்று குறிப்பதில் அருணகிரியார் தனிக்கவனம் செலுத்தியுள்ளமையைத்
திருப்புகழ்ப் பாகங்களால் உணரலாம்

C O N T E N T S

English and Kannada Articles

1	Thiruppugazh for self-realisation
— Mrs Saraswathi Doraiswami	1
2	Adi Shankara and Shri Arunagirinathar
— G Balasubramanyam	6
3	The glory of OM
— Swamy Sivananda	11
4	Sri Arunagirinathar's Mathruka Pushpamala
(Kannada)
— K. Srikantan	17

Thiruppugzh for Self-Realisation

(Mrs Saraswathi Doaiswami)

Blessed indeed are those who have come within the Thiruppugazh fold, for, through his inspired compositions-Thiruppugazh, Kandar Anubhuti, Alankaram, Andadi etc. Saint Arunagirinathar has bequeathed to posterity a rare and unique source swayanubhuti. In the Pilgrim's Progress by Bunyan, the path to God realisation is described as steep, narrow and very arduous. On the other hand, initiating us into the pleasures of Thiruppugazh, Arunagirinathar seems to draw us ever so gently and subtly to a total absorption in Lord Muruga. Very soon we begin to have a foretaste of the nectar-head that is the Lord's Lotus Feet. This is perhaps because Arunagirinathar has a very beguiling way of making himself seem as mortal as the rest of us, subject to all the ills that flesh is heir to. This gives an illusion-an encouraging illusion-that what such a great man overcame and achieved we too can.

The Goal

A study of Arunagirinathar's compositions reveals a very unique characteristic-the single-minded appeal to God-not for "dhanam, dhanyam, bahu putra labham," and such worldly prosperity, but for the strength of mind and will, to give unbroken love and devotion to Him.

Arunagirinathar was already a realised soul. Several statements of his indicate the supreme state of sahaja samadhi that he had already reached.

“நினை உணர்நது உணர்நது
எல்லாம்
ஒருங்கிய நிராகுணம புணடு
எனனை மறந்திருந்தேன
இறந்தே விட்டது இவவுடம்பே
[கந்த அலங் 19]

Like all great souls, he earnestly wanted that all fellow-beings derive this experience and the divine pleasure it brought. So in his infinite mercy, he guides us through his compositions to transcend our earthly limitations, to raise ourselves step by step through a combination of Bhakti and Jnana margas, and to sublimate the individual self to Divine Consciousness.

Transcendence of Earthly Pursuits

The first step in this process of self-evolution is to understand clearly the present nature of our existence and our pursuits. We are 'busy' all our lives chasing various wish-fulfilments. As the poet Wordsworth says

The earth is too much with us
Early and late, getting and spending
We lay waste our powers.

The strongest single driving force in man's life is the quest for happiness. Unfortunately, this happiness depends on the fulfilment of an insatiable list of desires, born of the ego, and fed by cupidity and acquisitiveness of wealth, land, house, family, children, name, fame, power, etc. All these, Arunagirinathar reminds us repeatedly, are impermanent

“இருந்த வீடும் கொஞ்சிய சிறுவரும்
உருகேனும்
இசைந்த ஊரும் பெண்டிரும்
இளமையும் வளமேவும்
விரிந்த நாடும் குன்றமு நிலையென
புகிழாதே”

“அருத்தி வாழ்வொடு தன்கிய
மனைவியும் உறவோரும்
அடுத்த போகனும் இதழுறு மகவொடு
வளநாடும்
தரித்த ஊரும் மெய்யென மன
நினைவது நினையாது”

All the material objects which we desire are made merely of the five elements, they are subject to mutation and are like a fragile mudpot. The desire for them is only fed and fueled by the five senses, whose thirst is unquenchable. Do not waste your precious life hankering after them, he exhorts us in his works in a very detailed manner

All these wealth, power and glory will oneday or the other pass into nothingness. As Omar Khayyam said in the Rubaiyat

They say the Lion and the Lizard keep
The Courts where Jamshyd gloried
and drank deep,
And Bahram, that great Hunter-the
Wild Ass

Stamps o'er his Head and he lies fast
asleep

Arunagiriar also describes vividly how even the most powerful monarch ends up as a mere handful of ashes, and his glory less than a memory

அகில சாநதுபூசி அரசாகி
இனிது இறுமாநது வாழும்
இருவினை நீண்ட காயம்
ஒரு பிடிசாம்பலாகி”

Cycle of Births and Deaths

Thus the happiness that man seeks is doomed to die at birth, for it is based on duality sukha and dukkha, light and darkness, attachments and aversions, and so on. The two sets of antithetic states coexist and generate the never-ending chain of vasanas. Man is thus caught up in an endless cycle of births and deaths

This cycle of births and deaths is like a deep mire from which man cannot extricate himself so long as he continues to hold on to the illusory world of desires fed by the five senses

Silencing the Mind

Weary of having to get born again and again, getting battered by life, gathering more vasanas, only to die and be born again, man cries out ‘When will I be released from this vicious cycle? Is there a way?’

உதித்து ஆவரு உழல்வதும் சாவதும்
தீர்த்து உன்னில ஒன்றாய்
விகித்து ஆண்டருள தரும் காலம்
உண்டோ? (க,அல 99)

சித்திரம் இக்கனவு இலவாமுவு
 எனததெனியும் தவ்வா
 சித்திரம் இக்கனவு நெறிகு
 அழிந்தேற்கு இனிசெச்சை நலவி
 சித்திர மிக்க தனது குறந்தோகை
 திறத்த! முத்தி
 சித்திர மிக்க அருளாய் பிறவிச்சிகை
 அறவே (கந்தரநதாதி 50)

Arunagiri assures us, 'Yes, there is a way, and it is not far to seek, it is right within you

The mind in itself makes
 A heaven of hell, and a hell of
 heaven"

It is the mind that is the cause of all our troubles, for it puts out its many tentacles to feed the senses

Therefore Arunagirinathar says, 'Still the mind, disconnect it from the senses and the sense-objects'

"மனனே! ஒழிவாய ஒழிவாய
 மெய்வாய விழிநாசியொடு செவியாம
 ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே"
 (க அநு. 14)

Total Surrender to His Contemplation

Having emptied the mind of all the restless thoughts that constantly disturb it, the devotee is exhorted to fill it with love and contemplation of the Lord's glory. For the mind being a restless monkey, it is not enough to detach it from the objects of the senses, it has to be firmly harnessed to the Lord's Feet, by constant practice, namasankirtan, sat sangam, and contemplation

அவிழ்ந்த அனபால
 பராகு அறல வேண்டும் மனமும்
 பதைப்பறல வேண்டும்"

Arunagirinathar gives us many guidelines to achieve this steady dhyana till He is internalised, from an external murti into an inner jyoti

"இரவு பகல் மனது சிந்தித்து
 உழலாதே
 உயா கருணை புரியும் இன்பக்கடல
 மூழ்கி
 உனை எனதுள் அறியும் அன்பைத்
 தருவாயே

Thirumoolar echoed this idea beautifully when he said

எண்ணுமிரத தாண்டு யோகம்
 இருக்கினும்
 கண்ணுரமுதினைக் கண்டறிவார
 இலலை
 உண்ணுடி யுள்ளே ஒளிபெற நோக்கில்
 கண்ணுடி போலக் கலந்திருந்தானே

Nature of the Divine Self

God in truth is formless, timeless. He is One without a Second. But to make Himself accessible to us He manifests Himself in many forms

In the form of Lord Muruga, Arunagirinathar brings Him before our mind's eye in many endearing ways

As an infant in the cradle a child playing on the shoulders of Lord Siva, a young boy competing with his brother Vinayaka, going around the world, as young man seeking His true disciple as Valli, as a Guru, not only for His father

but for all of us, and the supreme Parabrahmam,

In reality, however, He is arupam But human language cannot describe It Man can only say what it is not neti,-neti, This is what Arunagiriar tries to explain to us in various ways

உருவன்று அருவனறு உளதன்று
இலதன்று
இருள் அன்று ஒளி அன்று என
நின்றதுவே (க அநு. 13)

வானன்று காலனறு தியனறு நீரனறு
மண்ணுமனறு
தானனறு நானனறு அசீரியனறு,
சீரியனறே (க அல 9)

This can only be experienced in the silence when in communion with Him It is a state of bliss that destroys Death and bestows immortality

Overcoming Death

As man's strongest desire is for happiness, so his greatest fear is of death But all creations are mortal From the moment one is born, begins the slow, long but steady unrelenting march towards death Man's pursuit of happiness there fore implies that he hopes somehow to avoid this annihilation

This constant fear of Death is expressed by Arunagirinathar in countless ways He describes the onset of old age, beset with disease and suffering, the messengers of death arriving to take the departed soul while near and dear ones mourn over the dead body

Death of the body cannot be avoided Anything that is composed of the five elements must return to the elements That is the law of Nature

"Dust thou art, and unto dust shalt thou return"
(Genesis 3.19)

But Arunagirinathar assures us that for those who have realised the Self, there need be no fear of Death .

For they have already detached themselves from the body and all its attendant vasanas For the Jnani death of the body is only liberation from a prison They have conquered death Such a realised soul has achieved a Life without death.

Self-Realisation Paramanandam

The supreme experience of God-realisation can only be described as sweet beyond words—a state of utter bliss

It is a state where one is oblivious of the body and the five senses. There are no thoughts, no words, no feelings, it is a silence and solitude filled with light and self-knowledge

As thought and action subside and die out, the jiva is enveloped in a swathe of cool effulgence, where there is no sense of separateness, duality or the multiplicity of the phenomenal world, but only an overflowing sense of utter bliss or anandam that embraces the whole universe.

.. செயல் மாண்டு அடங்கப்
புத்திக கமலத்து உருகிப் பெருகுப்
புலனும் எந்நித

தத்திக் கரைபுரளும் பரமானந்த
சாகரத்தே

Being beyond the realm of thought,
word and action the saint says it is
difficult to describe that experience

“ மனவாகு செய
லாலே அடைகறகு அறிதார அரு
உருவாகி என்று
போலே இருக்கும் பொருளை எவ்வாறு
புகலவதுவே, (க அல 28)
“தனனம் தனி நின்றது தான அறிய
இன்னம் ஒருவாககிசை விப்பதுவோ?”
(க அநு 49)

In that state of union of the jiva with
the supreme Self, all consciousness of time
and space, cause and effect cease to exist

It can only be said that once that
bliss has been experienced, everything else
will seem insipid and worthless

In other words it is a state of Being-
Soham

Conclusion

Murugā resides in our Heart-Lotus
He is never far way, He is never out-of
sight He is waiting to respond to our

softest call, to the first tear of Love in
our eyes

All we have to do is to cleanse out
all impurities from our heart, and light the
Lamp of undying Love for Him The Jyoti
of Realisation will surely be our reward

To achieve all these we have the works
of the saint Arunagirinathar, which teach
us in simple language, to control our
mind even while we are doing our duties in
this mundane world, keeping it away from
the materialism and taking it to spirituali-
sm by self-realisation in a disciplined
manner The love and avirodha emphasised
by the saint in his compositions will
definitely help us to achieve this self
realisation, if we practice these two in
our life, sincerely, honestly and earnestly

Let us all spread this message of Love
and avirodha of the saint all over the
world and join in the mass prayers for the
world peace.

Adi Shankara and Shri Arunagirinather

— G Balasubramanyam, Bombay

In every yuga, Mahavishnu comes into being as an Avathara for the protection of the righteous, the destruction of the wicked and the establishment of DHARMA. Brahma has no such role. Though Shiva does not incarnate in every yuga, he sent his Amsa 1200 years ago with the name Shri Shankara to protect Sanathana Dharma and prove to the different warring groups the oneness of the six main cults of Hinduism namely Ganapathyam, Shaivism, Vaishnavam, Shaktam, Kaumaram and Souram. He sang in praise of all the deities and also accepted the concept of 'Ishta Devatha'. He convinced the people that one's worshipping his Ishta Devata did not mean that the other deities were in any way inferior. He made it very clear that the various deities are the different manifestations of the same Supreme Being who pervades the entire universe and resides in every heart.

His works dedicated to Bhakthi Marga include Shri Ganesha Pancharatnam, Shri Sharadashtakam, Shri Annapoornashtakam, Shri Meenakshi Pancharatnam, Shri Lalitha Pancharatnam, Shri Hanumath Pancharatnam, Shri Subrahmanya Bhujangam and Bhajagovindam besides several other sthothras. His works like Upadesha Sahasti and Vivekachoodamani and those on Vedantha guide aspirants to the goal of Shanmathasthanam which is finding

the Supreme Being in one's own heart with the realization of 'AHAM BRAHMASMI' AND 'SOHAM'. So invaluable is the contribution of SHRI SHANKARA BHAGAVADPADA who is known also as SHANMATHACHARYA.

Just as Shri Shankara incarnated as an Amsa of Shri Parameshwara, about 600 years later Saint Shri Arunagirinathar incarnated as an Amsa of Lord Karthikeya to reinterpret and fortify the Shanmathasthanam of the former. The period when he appeared saw many talented and versatile scholars and artists craving for material possessions, name, fame and recognition and thus being drawn to evil ways. This is well narrated in the songs 'வஞ்சக லோபமுடா'-தி பு 487, 'படாபுவியின்'-தி பு 76 and 'கரு வினுருவாகி'-தி பு 134.

The cloud of confusion that surrounds Arunagiriya's birth and early life is perhaps a Leela of the Lord of Thiruppugazh meant to give an assurance of salvation even to the worst sinner if he surrendered at His feet.

Now coming to the common mission of both the Gurus we observe that in the very first Thiruppugazh song, the commencing phrase for which was given to Shri Arunagirinathar by Lord Muruga as

முததைத்தரு பததித்திருநகை' the first letter 'மு' contains the letters 'அ' 'உ' and 'ம' Thus it refers to ஓம் and indirectly Vinayaka who is Pranavaswaroopa' In this song there is another indirect reference to 'Soorya' in the word பட்டப்பகல்' Again there are direct references to Vishnu Shiva and Shakti and the song is addressed to Lord Shri Muruga Thus it is made very clear that the mission of Arunagiriyar was to give strength and vigour to the Shanmathasthanam of Shanmathacharya Shri Shankara Bhagavadpada with the blessings of Muruga This point is further illustrated by the word 'பஞ்சகரவாணை' occurring in the Anubhoothi stanza 'நெஞ்சககனகலலு' It refers to Ganapathyam, Shaivism, Vaishnavam, Shaktham, Kaumaram and Souram when separated as follows

பஞ்ச + கர + ஆணை = Ganapathy with five hands and elephant's face

பஞ்சகரவான + ஐ = Shiva the Essence of panchakashara

பம + சககரவாணை = Vishnu with Sudarshana chakra

பம + சககர + வானை = Shakti or Uma

பஞ்ச + கரவான + ஐ = Kumara who manifests in and independent of five elements

பம + சககர + வான + ஐ = Soorya who adorns the sky like a wheel

Both Shankara and Arunagiriyar came to guide mortals to attain salvation through Bhakti Shankara through his Sthothras in praise of the various deities created a new tradition in Bhakti Maṛga His other works on Vedanta which have been greatly

admired by intellectuals throughout the world help us to get the conviction that the ultimate goal is to find the Supreme Being in one's own heart

Sweetest songs are those that tell us the saddest tales Arunagiriyar's total surrender to his Ishta Devata Shri Muruga happens to be the key note of the theme of his works A very popular picture he paints in the first four stanzas of many Thiruppugazh songs is that of a helpless person caught in the whirlpool of sorrow and sufferings crying for the grace of the Lord The next four stanzas narrate the noble deeds of the various deities as depicted in Ramayana, Mahabharatha and other Puranas and relate those deities to Muruga As an answer to the question of how to get released from the shackles of transmigration he recommends constant hearing and contemplation of the divine qualities of the Puranic characters; like love, compassion, valour, courage, dedication to duty, sense of justice and charity as depicted in Ramayana and other Puranas According to Arunagiriyar this helps a seeker to imbibe those noble qualities and liberate himself

His references to Anjaneya (குறிப்பிற் குறி காணு மாருதி-தி பு, 418, and 'அனுமனென்றும்ஒப்பற்ற அண்டா-தி பு, 9) who is an embodiment of subtle intellect, faith courage and Nishkamya Seva show the importance of these qualities for spiritual progress He chose Shanmukha the divine child to preach Shanmatha by relating that child to all other deities and every aspect of nature (மதியும் கதிரும் கடவுமபடி உயர்கின்ற வனங்கள் பொருந்திய வளமொன்று பரங்கிரி-தி பு 11,

பல்வின முதுபழம் விழைவு செய்தொழுகிய நறவு நிறை வயல கழுகடா பொழில் திகழ பழநி-தி பு 162 and மனிததராதி சேர னுடு தழைக்க மேவு காவேரி-தி பு 508)

Finally he goes beyond all these and pleads with Muruga to give him Love that enables one to realize the Supreme Lord in His own self (உன் எனதுள் அறியும் அனபைத தருவாயே-தி பு 31, போகமதிலே உழன்று பாழநரகெயதாமல உன்றன பூவடிகள் சேர' அனபு தருவாயே-தி பு 713)

His Kandar Anubhoothi, Kander Alankaram and Thiruppugavzh Songs like 'சுருதியாய்' — தி பு 847, 'மக்கடஞ்சு கூற்றிதானது-தி. பு 495, 'ஞானங்கொள பொறிகள் கூடி' தி பு 161 and அகரமுத லெனவுரை செய-தி. பு. 1002,

explain the secrets of the Upanishads and other Vedantic scriptures Kandar Anubhoothi is a symbolic offering of 'Mathrukapushpamalai' representing the 51 letters of Sanskrit language With

all these he leaves not a shadow of doubt in our minds about his being another Shanmathacharya like Shankara

'Sama Bhava' which is the cream of Shanmathasthapana' of Shankara is adored by Arunagiriyaar as 'அறுசமயம்' in several songs and he feels that true realization is possible only by attaining 'Sama Bhava' He addresses Muruga as 'அறுசமய சாத திரப பொருளோனே'- தி பு 1224

Many are Arunagiriyaar's expressions which remind us of Shri Shankara While trying to present here a few of them, I am reminded of Shri Ramanand Sagar, who in the concluding part of the T V Serial 'Ramayana' said- "There is a lot in the store but I could give you only as much as my small bag could contain" I take refuge in the words of Arunagiriyaar's found in the song 'திடமிவி சற்குணமிவி-தி பு 166' and try to locate some similar ideas

SHRI SHANKARA

Sankara's advice to the seeker to surrender unto his Guru seeking his grace (Viveka choodamani 35-36)

His advice to the seeker about the right conduct and attitude (Sopaanapanchakam)

Describing the sufferings of a man on the death-bed (Subrahmanya Bhujangam-20)

Confessing to be a total misfit (Subrahmanya Bhujangam-2)

SHRI ARUNAGIRINATHAR

Prayer to குமர குருபர முருக சரவண (அபயம் இடு குரல அறியாயோ)-தி பு. 211, குருவாய வருவாய் அருளவாய் குகனே—அறு—51.

அந்தகன வருதினம்—தி பு. 22, தலைவன் மருத்திடு—தி பு 165, ஓரூபதம் இருபதம்—தி பு 248

அதிவழிய மயில் பெருக—தி, பு 28

திடமிவி சற்குணமிவி—தி. பு. 166

Conveying the Akhyabhava of Valli and Muruga by depicting the scene of their of being in embrace Subrahmanya Bhujangam-11)

Praying to be spared from the cruel and dreadful treatment at the hands of Yama-dharma Subrahmanya Bhujangam-21)

Describing the need to use one's eyes, ears, tongue and limbs for prayer to the Lord (Subrahmanya Bhujangam-26)

Addressing Muruga as father and mother Subrahmanya Bhujangam-30)

Dedicating all duties and actions as service to the Lord (Soundarya Lahari)

Description of the endless cycle of birth and death (Bhagavindam 21)

Description of the offensive nature of the human body composed of skin, flesh, fat, bones etc and filled with urine and faecal matter Vivekachoodamani-87)

Pointing out the futility of book-knowledge if one does not give up his false identification with body and sense organs (Vivekachoodamani-162)

Stressing that bondage can be destroyed only by the sword of knowledge which is sharpened by the purification of the mind and the intellect (Vivekachoodamani-147)

The seeker expresses his gratitude to his Guru for having helped him to reach the fulfilment of his life and escape from the Shark of rebirth (Vivekachoodamani-489)

மதகும்ப கம்பத்தறுகண் சிறுகண் சங்கீராம சயில ஸரஸ்வலலி இறுகத்தழுவும். உட்கார் சல பன்னிரு புயனே—அல-68

மாகத்தை முட்டி வரும்—அல-81. கராமர மிசை காலனவரில் கலபத் தேர்மாழினை வந்து எதிர்ப்படுவாய்—அநு-10

கோடாத வேதனுகு—அல-77

எம தாயும் எனக்கருள தந்தையும் நீ—அநு 46
மாதாமிதாவும் இனி நீயே—தி. பு 362

இரவினிடே துயிலுகினும் யாரொடு பேசுகினும்

மாலினால் எடுத்த கந்தல—தி பு. 792

குருதிமலசலம்—தி பு 146, குருதிபுலா லெனபு—தி பு 510, குருதிமூளை—தி. பு 1122

ஒருவரையொருவா தேறி—தி பு. 124

தண்டாயுதமும்

அவிரோத ஞானச் சுடாவாள—
அல—26

பேற்றைத் தவம் சற்றும் இல்லாத எனனை—
அல-2, பரம மாயையின் நோமையை யாவ
ரும் அறியொணாததை நீ குருவாய் இது
பகருமாறு செய்தாய்—தி பு 847

சங்கரன்

Shankara's warning against the seeker falling a prey to, illicit sex that leads to chronic afflictions (Bhagavad-gita-28)

Seeking protection against all diseases (Subrahmanya Bhajangam-25)

Shankara's elaborations on Advaita through his various works

ஏவினை நோவிழி—தி பு. 36. பேரவா—
தி பு. 1236.

இருமலு ரோக—தி பு 252, வலிவாத பித்த
மொடு—தி பு 586

நீ நானற வேறினறி நிறக நியமாய
நீ வாயென நீயிங்கழைத்து பாராவரவா
நந்த சித்தி
நேரே பர்மாநந்தமுத்தி தரவேணும்
—தி பு 1180

யான எனது அறறிடு போதம்
யானறிதற கருளவாயே—தி பு 1291
நீ வேறெனாதிருக்க நான வேறெனாதிருக்க
—தி. பு 220

— ★ —

THE GLORY OF OM

— SWAMY SIVANANDA

We know not anything about the nature of the Absolute except that it is. With all their kindness the scriptures have tried to tell us Illa about creation, how it proceeded from the Absolute. They say Brahman was one and non-dual. It thought, 'I am one. May I become many'. That caused a vibration, eventually bringing in sound, and that sound was Om, whence are all other manifestations. Thus, sound is virtually the comprehensible basis for all creation. Brahman is incomprehensible in its transcendent aspect. The nearest approach to It is only sound.

Para Brahman, that Eternal Highest Being, the abiding place of all that lives and moves is beyond name and class. The Vedas have ventured to give a name to Him in order that man may recognise and call Him. A new-born child has no name, but on receiving one he will answer to it. Men who are troubled by the afflictions of this world run to the Deity for

refuge and call Him by the name. When Brahman is invoked through the name, that which is hidden is revealed to the aspirant.

The word Om is the most appropriate name of Brahman or the Supreme Spirit. By its application, by its chanting, He becomes propitiated as men by the use of their favourite names. It is emblematic of Brahman, as images are of material objects. It is the symbol of Brahman. When you hear the sound "tree", you at once understand that it has a root, stem, branches, leaves, flowers and fruits. Similarly when you hear the Shabda or sound 'Om', it denotes Sat-Chit-Ananda Brahman-Existence Absolute, Knowledge Absolute, Bliss Absolute.

Why is Om taken as the symbol of Brahman? Can we not have any word other than Om to represent Brahman? Om is a mysterious sacred syllable. Chant Om for one hour. You will yourself feel the difference. There is a real con-

connection between Om, the symbol and Brahman, the thing signified by the symbol Om

Rishis and sages of yore who attained Self-realisation had experienced the mysterious effects of repetition or chanting of Om. Having made long researches and experiments on Om and its vibrations, having meditated on Om for considerable periods, they gave it to the world as the right symbol of Brahman. This was not a hocus-focus work or a juggler's trick. This was the authoritative assertion of the seers. Om served as a light house for them when they sailed in the turbulent, deep and unnavigable waters of the ocean of Samsara. Through Om they ascended safely to the summit of the hill of Nirvikalpa Samadhi or Brahma Jnana. You can safely rely on their teachings.

The vibration produced by chanting Om in the physical universe corresponds to the original vibration that first arose at the time of creation. Creation itself is set in motion by the vibration of Om. Thus, Om is the womb for everything. This world has come out of Om, exists in Om and dissolves in Om during the cosmic dissolution.

You will find in the Bible :
"In the beginning was the word, and the word was with God, and the word was God" That word is Om or the word of power

"Amen" is used by Christians at the end of their prayers. It is used very frequently in the sacred Bible. Muslims use the word "Ahmeen" during prayer. "Amen" and "Ahmeen" are all modifications of Om only. Om is the common symbol. It represents all the symbols of God, all the symbols of religions. Just as a large-hearted spiritual man who is of a catholic liberal nature without prejudice of any sort represents all and becomes the supreme head of a conference of world religions, so also, the common symbol Om, the basis of all sounds and all languages, represents all names and becomes the head of all names of God.

Om is the basis or matrix of all sounds. All languages and sounds come out of Om. The essence of the four Vedas is Om only. Om consists of three letters, A, U and M. A, U and M cover the whole range of sound vibrations. 'A' starts from the root of the tongue, 'U' proceeds from the middle and 'M' comes from the

end by closing the lips. He who chants or repeats Om really repeats the sacred books of the whole world. Om is the source or womb for all the religions and scriptures of the world.

Om is the greatest of all Mantras. It directly bestows liberation. All Mantras begin with Om. Every hymn begins with Om. Every Upanishad begins with Om. The Gayatri begins with Om. The oblations that are offered to the various gods are preceded by the chanting of Om. Om is everything. Om is your real name. It represents all. It is the basis of your life, thought and intelligence.

All triplets are represented by the three letters of Aum or Om—triplets such as Brahma-Vishnu-Siva, past-present-future, birth-life-death, waking-dreaming-deep sleep, Father-Son-Holy Ghost, Rajas-Sattva-Tamas and mind-soul.

There is a mysterious inscrutable force in Om. This force tears the veils, destroys Vasanas, desires, cravings and egoism and takes the aspirant to Brahman. It raises the Brahmakara Vritti from the Sattvic mind, annihilates Ajna and helps the meditator to rest

in his own Sat - Chit - Ananda Svarupa.

The Japa of Om has a tremendous influence on the mind. The pronunciation of the sacred word Om is one which has engaged the attention of all Europeans devoted to Eastern studies. The vibrations set up by the word are so powerful that, if persisted in, they would bring the largest building to the ground. This seems difficult to believe until one has tried to practise, but once having tried it, one can easily understand how the above statement may be perfectly true and correct. I have tested the power of the vibrations and can quite believe that the effect would be as stated. Pronounced as spelt, it will have a certain effect upon the student, but pronounced in its correct method, it arouses and transforms every atom in his physical body, setting up new vibrations and conditions and awakening the sleeping power of the body.

Chant Om for five minutes with Bhav and understanding as soon as you sit for meditation. Learn its meaning. The sound should start from the navel and end at the crown of the head. The mysterious vibration produced by

the chanting of Om will shut out all wordly thoughts, destroy tossing of the mind, produce one-pointedness of mind and harmony in the various sheaths, and put the mind in tune with the Infinite

Those who chant Om will have a powerful, sweet voice one-pointedness of mind comes quickly by chanting Om Chant Om on a moonlight night Chant Om when you walk along the seaside or the bank of a river You can sing Om in a beautiful way also The rhythmic pronunciation of Om makes the mind serene and one-pointed and induces the spiritual qualifications which ensure Self-realisation

Have the picture of Om in front of you in your meditation room Concentrate on this picture Do Tratak also with open eyes steady gazing without winking till tears flow profusely Associate the ideas of infinity, eternity and immortality when you think of Om

Neophytes in the path of Jnana Yoga should do gazing on Om with open eyes in the beginning for about three months Then they should visualise Om with closed eyes Visualisation of Om is the calling up of a clear mental image

of Om by closing the eyes They should repeat Om mentally with Bhava and meaning, and make the ears hear the sound also so that they may not run outside to hear other sounds

Meditate on Om. Retire into your meditation chamber Sit on Padma, Siddha or Sukha Asana Close the eyes Relax the muscles and nerves completely Concentrate the gaze on Trikuti, the space between the two eyebrows Silence the objective or conscious mind Repeat Om mentally with Brahma Bhavana

This Bhavana is a sine qua non You will have to repeat Om with the Bhava or feeling that you are the infinite, all-pervading, pure intelligence Mere gramophonic repetition or parrot-like repetition of Om will not bring out the desired result

When you think of Om, you will have to think of Brahman, the thing signified by the symbol Association with Om is to become one with the thing signified Try to identify yourself with the all-blissful Self when you meditate on Om

Keep the meaning of Om always at heart Feel Om Feel that you

are the all-pervading, infinite Light
Feel that you are the pure, perfect,
all-knowing, eternally free Brahman
Feel you are absolute consciousness
Feel that you are the infinite,
unchanging existence Every atom,
every molecule, every nerve, vein
and artery should powerfully
vibrate with these ideas Lip

repetition of Om will not produce
much benefit It should be through
the heart, head and soul Your
whole soul should feel you are the
subtle, all-pervading intelligence
This feeling should be kept up
all the twenty-four hours.

□ □

With Best Compliments from

VISHNU
Engineering
Works

Manufacturers of
Precision Turning Components
& Job Works

62-A, 1st Phase, 4th Main Road,
Manjunatha Nagar,
West of Chord Road,
BANGALORE-560 010

Proprietor
S Sivalingam

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

Phone 63096

H. S. Satyanarayana Setty

Engineer-Valuer-Industrial
Consultant-Insurance Surveyor
Loss Assessor-Claims Investigator

Sri Satya-jyoti"
7, Chankyapuri,
HUBLI-580 029,
(Karnataka)

ಶ್ರೀ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರ ಮಾತೃಕಾ ಪುಷ್ಪಮಾಲಾ

ಕೆ ಶ್ರೀಖಂಡ

“ಆಸ್ಯಕೂರ್ ಭಕ್ತನೇನ್, ಮನೋವದ್ಯ
ಮಾನ ಪೂವೈತ್ತು ನಡುವೆಯನ್ ಬಾಸ
ನೂಲಿಟ್ಟು ನಾವಿಲೇ ಚಿತ್ರ ಮಾಗವೇ ಕಟ್ಟಿ ಬರು
ಜ್ಞಾನ ವಾಸಂ ವೀಸಿಪ್ರಕಾಸಿಯಾ ನಿರ್ವ
ಮಾಸಿಲೋರ್ ಬುದ್ಧಿ ಅಳಿಪಾಡ ಮಾತೃಕಾ
ಪುಷ್ಪಮಾಲೈಕ್ಕೋಲಪ್ರವಾಳ ಪಾದತ್ತಿ ಲಣಿವೇನೋ” —ತಿರುಪುಗಳ್

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಲವಾರು ಮಹಾ ಪುರುಷರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರು ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರವರು ಇವರು ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 16,000 ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ದೇವರ ವಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಹಾಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಛಾಯಾ ಬಿಂಬದ ಹಾಗೆ ಈಗಲೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಇವರ ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಇವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತ ಇವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೂ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ವಡೆದಿದೆ

ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ಸುಮಾರು 600 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಉತ್ತರ ಆರ್ಕಾಟ್ ಜಿಲ್ಲೆ ಯಲ್ಲಿಯ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈಯ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರು ಈ ಸ್ವೇತ್ರ ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಮಣಮಹರ್ಷಿಗಳ ನೆಲೆಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಪುನಃ ಹಿಂದಿನಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ತಾಯಿಯ ಆದೇಶದಂತೆ, ಅರುಣನ ಸಹೋದರಿಯರು ಅರುಣನ ವಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲಾಗಿ, ಅರುಣನು ಐಹಿಕ ಭೋಗಗಳ ಲಾಲಸೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಭ್ರಷ್ಟ ಜೀವನದತ್ತ ಸಾಗಿದನು ಆದರೆ, ಈ ತರಹದ ವಿಲಾಸ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯಿಂದ, ನೆರವು ಆಕೆಯ ವೃದ್ಧಾವೃದ್ಧ ಕಾರಣ, ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬರಲು ಅರುಣನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆ, ನಿರಾಶೆಗಳಿಂದ ನೊಂದು ಅರುಣಾಚಲ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು

ಅರುಣನು ಗೋಪುರದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಮುನ್ನ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದೇವರು ಒಬ್ಬ ಯೋಗಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅರುಣನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾಪಾಡಿದರು ಹೀಗೆ ಕಾಪಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅರುಣನು ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಸಕ್ತರಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಗಿಯು ವ್ರತಸನ್ನನಾಗಿ- “ಅರುಣ ನೀನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವೆ ಆ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕಾಪಾಡಲು ಬರಬೇಕಾಯಿತು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ವ್ರದ್ಯದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರು, ಅದರಿಂದ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ” — ಎಂದು ಭೋದಿಸಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು ಹೀಗೆ ಈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರು ಯೋಗಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರುಣನಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು ಈ ಯೋಗಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ಅರುಣನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ

ಉಳಿಯಿತು. ಅರುಣಾಚಲ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೂ ಅರುಣನು ಹೋಗಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಅಂದಿನಿಂದ, ನ್ಯಾತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಈ ಲೇಖನದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 16,000 ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ, ಹೇಳಿದೆ ಆದರೆ, ನಮಗೆ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕೇವಲ, 1341 ಮಾತ್ರವೇ ಇವಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ರಚಿಸಿದ "ಕಂದರ್ ಅನುಭೂತಿ", "ಕಂದರ್ ಅಲಂಕಾರಮ್", "ಕಂದರ್ ಅಂದಾದಿ," "ವೇಲ್ ಮಯಿಲ್ ನೇವಲ್ ವಿರುತ್ತರಗಳ್ ತಿರುಪ್ಪಳ್" ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಈ ಕಾವ್ಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ನೂರಾರು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ನರ್ಯಾಟನೆ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದಂತೆ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ ಇವರ "ಕಂದರ್ ಅನುಭೂತಿ" ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಅನೇಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು, ಇದನ್ನು "ಮಾತೃಕಾ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ 51 ಪದ್ಯಗಳಿವೆ ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ಬೇರಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಪನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹೀಗಾಗಿ "ಮಾತೃಕಾ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ"ಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ ಆದಾಗ್ಯೂ, ಈ ಕವನದಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಉಪನಿಷತ್ ಮತ್ತು ಇತರ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ

ಕಂದರ್ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು "ಶ್ರೀ ಕಂದಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ವಿಚಿತ್ರ ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ, ಒಂದು ಹಾರವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುವೆ ಈ ಹಾರವು ಕಾವ್ಯಗಳ ರಸವದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊರಬಿಂಬಿಸುವಂತಹ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ಎಂಬ ಹಾರದಿಂದ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿರುವ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಾಗಿದೆ ಮಹಾ ಶತ್ವಗಳ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ, ಜ್ವಲಿಸುವ ಪತ್ಯಸಾರವನ್ನು ದುಂಬಿಯು ಮಧುವನ್ನು ಹೀರುವಂತೆ, ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಹಾರಲ್ಪಡುವ ಈ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಂದದೇವರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಲು ನನಗೆ ಅರ್ಪವದಿಸು ಹೀಗೆ ರಚಿತವಾದ ಈ "ಮಾತೃಕಾಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಹೊಸ ವೇದಗ್ರಂಥವಾಗಿ ನರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ

ಈ "ಮಾತೃಕಾಪುಷ್ಪಮಾಲೆ"ಯು ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ದೇವರಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಮಹತ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರ ವ್ಯಾಧಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿತವಾಗಿದೆ ಈ ಮಾತೃಕಾ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯು ಮಧುರ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕೋಮಲ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು, ಶೃಂಗಾರ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ದಾರದಿಂದ ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಪುಷ್ಪವು ದುಂಬಿಯನ್ನು ನೆಲೆಯುವಂತೆ, ತನ್ನತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸಿ, ವೇದಾಂತ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಮುಳುಗಿಸಿ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ವಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಮಹಾ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರು ಮಾನವ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ "ಕಂದರ್ ಅನುಭೂತಿ"ಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ಈ ಮಾತೃಕಾ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಹಾಡಿ ದೈವಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಈ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯು ಬಹಳ ಕೊಂಪುವೇ ಆದ್ದು, ಇದು ಕಂದದೇವರ ಮಹಾಮಂತ್ರಗಳ ಸರವಳಾಗಿದೆ

ಈ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತ ತಾಯುಮಾನವರಾ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಯೋಗಿ ಈ ಸ್ವರೂಪನಿಮವಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಅನೋಪಾಸಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಂತ ಅರುಣಗಿರಿನಾದರವರಿಗೆ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಚಿರಕುಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ

"ಶ್ರೀ ಕಂದಾಕೆಯ ನಮಃ"

ஓம் முருகா.

‘கடலுலகினில் வரும் உயிர்படும் அவதிகள்
கலகமினையதுள கழியவும் நிலைபெற
கதியும் உனது திருவடி நிழல் தருவதும்
ஒரு நாளே.’

— Space Donated by A Well Wisher —